

KASTAMONU LÂHİKASI

RİSALE-İ NUR
KÜLLİYATI

MÜELLİFİ
Bediüzzaman
Said Nursî

Diyanet İşleri Müşavere Kurulu'nun 23.05.1956 gün ve
sayısız ehl-i vukuf raporuna istinaden Afyon Ağır Ceza
Mahkemesince Bediüzzaman Said Nursî'nin Risale-i Nur
Külliyatı olan Kitab ve sair evraklarının kanunî mevzuata muhalif
siyasî ve idarî hiçbir mahzuru görülmemiş olmakla sözü geçen
eserler 23.06.1956 gün ve 954/278 esas ve 955/218 karar sayılı ve
kaziye-i muhkeme haline gelen beraat kararıyla ve yine Isparta
Sorgu Hakimliğinin 11.09.1956 gün, 954/28 esas ve 956/65 karar
sayılı ve aynen kaziye-i muhkeme haline gelen men'i muhakeme
kararıyla bilumum Nur Risaleleri sahiplerine iade edilmiştir

بِاسْمِهِ مَنْ سُبِّحَ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ

وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا سُبَّحَ بِحَمْدِهِ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَّكَاتُهُ بَعْدَ حُرُوفِ رَسَاعِلِ النُّورِ الْمَكْتُوبَةِ

وَالْمَقْرُوَةِ وَالْمُتَمَثَّلَةِ فِي الْهَوَاءِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامِ آمِينَ

Aziz, Siddık, Mübarek Kardeşlerim Ve Hizmet-i Kur'aniye
Ve İmaniyede İhlashi Ve Kuvvetli Ve Şanlı Arkadaşlarım!

Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür ve hamdedelerim ki, İhtiyarlar Risalesi'ndeki ümidi ve Müdafaat Risalesi'ndeki iddiamı sizinle tasdik etti.

Evet **بِاللَّهِ الْحَمْدُ بَعْدَ الدَّرَاتِ مِنَ الْأَزِلِ إِلَى الْأَبِدِ** sizin ile otuz bine mukabil gelen otuz Abdurrahman'ı, belki yüzotuz, belki bin yüzotuz Abdurrahman'ı Risalet-in Nur'a ihsan etti. Hem unutulmayan, her vakit yanında bulunan Kardeşlerim, Risale-i Nur'a sizin gibi pek ciddî sahib ve muhafiz ve vâris ve hakikatbîn ve kıymetşinas zâtların benim yerimde benden daha kuvvetli, İhlashi olarak Vazife-i Kur'aniye ve İmaniyede çalışıklarını gördüğümden, Kemal-i Ferah ve Sürur ve İtminan ve İstirahat-ı Kalb ile ecelimi ve mevtimi ve kabrimi karşılıyorum, bekliyorum. Ben sizi yazılarınızda ve hatırlımdan çıkmayan hidematinizda günde müteaddid defalar görüyorum ve size olan istiyakımı tatmin ediyorum. Siz de bu bîçare Kardeşinizi Risalelerde görüp sohbet edebilirsiniz. **Ehl-i Hakikatın sohbetine zaman, mekân mâni' olmaz; manevî radyo hükmünde biri şarkta biri garbda, biri dünyada biri Berzahta olsa da Rabîta-i Kur'aniye ve İmaniyeye onları birbiriyle konuşturur.**

بَارَكَ اللَّهُ مَا شَاءَ اللَّهُ Keramat-ı Aleviye'nin Risalet-in Nur'a

imzasını bu zamanda tam tasdik ettiren Keramat-ı Kalem-i Alevî (Ali) ve Kur'an'a çok kıymetdar Hizmeti ve Mu'cizat-ı Ahmedîye'nin

(A.S.M.) hârika bir Kerametini gözlere gösteren ve Kur'anın altın bir anahtarı olan Kalem-i Hürevî; değil yalnız bizleri, belki Ruhanîleri ve Melekleri de sevindiriyorlar.

Bu defa, elmas Kalemli Mübarekler tarafından bir sual var. Şimdilik cevab elimde değil. Eğer elime verilse, size gelir. Her gün hatırlımda bulunan Rüşdü, Re'fet, Süleyman, B.M. ve H.K. ve Abdullah ve sair isimlerini beyan etmediğim kıymetdar Kardeşlerim ile hususî konuşmadığımdan gücenmesinler; çünkü Hizmetinizin Azameti ve Ehemmiyeti ve muarızların kuvveti ve şeytaneti nisbetinde ihtiyata ve dikkate mecburuz.

Hâfız Ali ile Hüsrev'in birbirleriyle ciddî bir mahviyet içinde Kardeşlik irtibatları, Risale-i İhlas'in tam Sırına mazhar olduğunuzu bana ihsas etti, ümidi lerimi fevkâlâde kuvvetlendirdi.

Ben daha ziyade yazacaktım, fakat şimdi birisi postahaneye gitmek üzere olduğu için acele ettiğinden kısa kesttim.

Duanıza muhtaç

S a i d   N u r s î

* * *

بِإِسْمِهِ سُبْحَانَهُ   وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ إِلَّا يُسَبِّحَ بِحَمْدِهِ
 أَسَلَامٌ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بِعَدِ عَاشِرَاتٍ دَفَاعِقِ آيَامِ الْفِرَاقِ

**Aziz, Sıddık Kardeşlerim ve Hizmet-i Kur'aniyede
Kuvvetli, Dirayetli Arkadaşlarım!**

Bu zaman cemaat zamanıdır. Ehemmiyet ve kıymet, Şahs-ı Manevîye göre olur. Maddî ve ferdî ve fâni şahsin mahiyeti nazara alınmamalı. Hususan benim gibi bir bîcarenin kıymetinden bin derece ziyade ehemmiyet vermekle, bir batmanı kaldırımayan zaif omuzuna, binler batman ağırlığı yüklense altında ezilir.

الْحَمْدُ لِلَّهِ Risalet-in Nur, bu asrı belki gelen istikbali tenvir

**edebilir bir Mu'cize-i Kur'aniye olduğunu çok tecrübeler ve
vakıalar ile körlere de göstermiş.** Ona aid medh ü senanız tam yerindedir; fakat bana verdığınızdan, binden birine de kendimi lâyık göremem.

Yalnız, pek büyük bir Nimete ve muvaffakiyete sizin gibi Hakikatlı Talebelerin iştirak ve sa'y ü gayretleriyle mazhariyetim noktasında, Risale-i Nur hesabına ebede kadar iftihar ederim.

Nur İşkele Memuru Sabri Kardeş! Sabri, Süleyman ve Hüsrev üçünüzü sohbetinde, benim de iki cihette belki üç cihette iştirakim var.

Nur Fabrikası nam Sahibi Hâfız Ali Kardeş! Fevkâlâde Mektubun, ehemmiyetsiz şahsiyetim hariç kalmak şartıyla bana hârika göründü. Senin hâlis ve yüksek dirayetin terakkide olduğunu gösterdi. Bana, "İşte çok Abdurrahman'ları taşıyan bir Ali" dedirdi.

Mustafa'lar, Küçük Ali, mübarek ve münevver Kardeşler! Mektubunuz, Büyük Ali'nin Mektubu gibi acib bir Hakikati ifade eder. O Hakikat, Risale-i Nur hakkında Haktır. Fakat benim haddim değil ki, o hududa gireyim.

عَلَمَاءُ أُمَّةٍ كَانُبِيَّاً وَبْنِ اسْرَائِيلَ Evet ferman etmiş. Gavs-ı A'zam

Şah-ı Geylanî, İmam-ı Gazalî, İmam-ı Rabbanî gibi hem şahsen, hem vazifeten büyük ve Hârika Zâtlar bu Hadisi, kıymetdar İrşadatlıyla ve Eserleriyle filen tasdik etmişler. O zamanlar bir cihette Ferdiyet zamanı olduğundan Hikmet-i Rabbaniye onlar gibi Ferîdleri ve Kudsî Dâhîleri Ümmetin imdadına göndermiş. Şimdi ise aynı vazifeye, fakat müşkilâtlı ve dehşetli şerait içinde, bir Şahs-ı Manevî hükmünde bulunan **Risalet-in Nur'u ve Sîrr-ı Tesanûd ile bir Ferîd-i Ferîd manasında olan Şakirdlerini bu cemaat zamanında o mühim vazifeye koşturmuş**. Bu Sirra binaen, benim gibi bir neferin, ağırlaşmış müşşiriyet makamında ancak bir dümdarlık vazifesi var.

Re'fet Kardeş! Senin ile hiç olmazsa her dört günde bir kerre görüşmeye ihtiyaç ve istiyakım varken, dört sene sonra hususî görüşebildik. Senin gibi hem kıymetdar tesirli diliyle ve kuvvetli, letafetli Kalemiyle Risalet-in Nur'a çok ehemmiyetli Hizmet edenler her vakit hatırında manevî muhatablarım ve hayalen yanında hazır arkadaşlarımdır. Risalet-in Nur'un fevkâlâde tesirli intişarı nazar-ı dikkati celbetmesinden, şimdilik ziyade ihtiyat lâzımdır.

İktisad Risalesi'yle, Çocukların Ta'ziyenamesi Risaleleri gönderilse münasibdir.

Umum Kardeşlerime, hususan Haslarına birer birer Selâm ve Dua ederim. Ve o mübarek ve kıymetdar arkadaşlarımın hatırları için hem akrabalarını, hem karyelerini, kendi akrabam ve karyem içine alıp öylece Dua ederek manevî kazançlarımı teşrik ediyorum.

* * *

Aziz, Sıddık, Fedakâr, Vefakâr Kardeşlerim,

Sizler ile muhabere edemediğimin sebebi, fevkâlâde bir dikkat ve tazyik ve tecrid altında bulunduğumdur. Hâlik-ı Rahîm'ime hadsiz şükürler olsun ki, kuvvetli bir sabır ve tahammüli ihsan ederek sû'-i kasıtlarını akım bıraktı. Burada müfarakat zamanımın her bir ayı bir sene haps-i münferid hükmünde ezici olduğu halde, Dualarınız Berekâtıyla, İnayet-i İlahiye her günümü bir ay kadar mes'udane bir ömre çevirdi. Benim istirahatım cihetinde merak etmeyiniz, Rahmetin iltifatı devamdadır.

Sabri Kardeş! Sabırlı ol, ehemmiyetsiz ve zararsız olan vehmî ve asabî hastalığına ehemmiyet verme. Şifaya Dua edilmekle beraber; zararsız, hatarsızdır. Çünkü eğer hatarat, seyyie ise; nasılki âyinede temessül eden pislik, pis değil ve âyinedeki yılan sureti ısrırmaz ve ateşin timsali yakmaz. Öyle de, Kalbin ve hayalin âyinelerinde rızasız, ihtiyarsız gelen pis ve çirkin ve küfrî hattralar zarar vermezler. Çünkü İlîm-i Usûl'de tasavvur-u küfür, küfür değil ve tahayyül-ü şetm, şetm olmaz.

Hasene ise Nuranî olduğundan, tasavvur ve tahayyülü dahi hasenedir. Çünkü âyinede Nuranînin timsali ziya verir, hasiyeti var; kesifin misali ölüdür, hayatsızdır, tesiri yoktur. Eğer sair teellümat-ı Ruhaniye ise; sabra, mücahedeye alıştırmak için Rabbanî bir kamçıdır. Çünkü emn ve ye'sin vartasına düşmemek Hikmetiyle havf ve reca müvazenesinde, sabır ve şükürde bulunmak için kabz-bast haletleri, Celal ve Cemal Tecellisinden intibah ehline gelmesi; Ehl-i Hakikatça medar-ı terakki bir düstur-u meşhurdur.

Şamlı Tevfik'in ihtiyatını takdir etmekle beraber, eski kıymetdar Hizmetlerinin onun defter-i a'maline daimî bir surette yazı yazmaları için, o dahi daimî çalışması gerekti. Şükür yine, Elmas Kalemiyle vazifesine başlaması, Ruhumu ümidler ve iştıyaklarla neş'elendirdi; **Barla** hayatını hasretle hatırlattı.

Sabri Kardeş! İmamet vazifesinde Risalet-in Nur'a zarar yok, Ruhsatla amel niyetiyle şimdilik çekilme.

Hüsrev Kardeş! Beşinci Şua'ın kıymetini tam beyan ve takdirin beni çok mesrur etti. İkinci defa yıldızlı bir Kur'anı yazdığını, beni fevkâlâde müferrah etti. Hem benim için de yeni Risaleleri Mübarek Kaleminle (**Haşıye**) istinsah ettiğin, beni minnetdarlık hissinden mesururane ağlattı. Rüşdü ve Re'fet'in sıhhatleri ve Kemal-i Sadakat ve Sebatları, hazîn endişelerimi izale etti. Isparta Talebeleri hatırları için, ben **Isparta'yı** kendi karyem **Nurs** ile beraber Duamda dâhil ediyorum. Hattâ emvatına, **Nurs** emvatı gibi Dua ediyorum. Hakikî vatanım ve memleketim nazarıyla o vilayete bakıyorum.

Makinası kuvvetli Ali Kardeş! Sizlerin hâlisane ve ciddî faaliyetinizden, Risale-i Nur'a sizler gibi sarsılmaz çok Talebeler zuhur ve devam ettiklerini ümid ederdim. Bildiğim Abdullah gibi ve bilmediğim umum Kardeşlerime Selâmımı ve bütün manevî kazançlarımı onları teşrik ettiğimi tebliğ ediniz. Muhaberemde isimlerini yazmadığım ve hatırlımda yazdığım kıymetdar Kardeşlerimle çok alâkadarım.

Kardeşlerim! Çok ihtiyat ediniz, münafiklar çoktut. Mümkürn oldukça Risalelerin buradan ırsal edildiğini söylemeyeiniz; tâ Risale-i Nur Hizmetine zarar gelmesin. Maatteessüf ben burada bütün bütün yalnız kaldığım için, çok ehemmiyetli Hakikatlar yazılmadan, kaydedilmeden geldiler ve gittiler. **Kuleönü'nün** hâlis ve ciddî ve mübarek çalışanlarına ve **İslâmköyü'nün** sadık ve gayretli ve kesretli Talebelerine ve **Barla'da** vefadar ve kıymetli dostlarımı ve bilhassa **Eğirdir**'de fedakâr ve vefadar Hakkı ve Mehmed gibi Kardeşlerime ve sair umum İhvâni'ma binler Selâm ve Dualar.

Dualarınıza kuvvetli itimad
eden ve çok muhtaç bulunan

Kardeşiniz

Said Nursi

* * *

(Haşıye): Medar-ı hayret bir Lütf-u Bereket: Gül Fabrikasının Kâtibliğiyle Risalet-in Nur'a intisab eden Hüsrev, iki büyük sene evvel bir küçük şişe gülyağı göndermişti. Mütemadiyen istimal ettiğim halde daha bitmedi, devam eder. Kardeşiniz Emin yanındadır, bu Berekete şahadet eder, hem size Selâm eder.

Aziz, Sıddık ve Fedakâr ve Vefakâr Kardeşlerim ve Hizmet-i Kur'aniye ve İmaniyede Kuvvetli ve Kiyemetli ve Çalışkan ve Muktedir Arkadaşlarım!

Bu dünyada benim için medar-ı teselli sizlersiniz ve hakkınıza büyük ümidiğimi doğru çıkardınız. Cenab-ı Hak sizden ebeden razı olsun, **آمين...**

İrsalatınız ve bilhassa **Onuncu Söz** buraya o derece faide verdi ki, her bir sahifesine mukabil elimden gelseydi büyük bir hediye verirdim. Çoktan beri görmediğim için ben hangisini okursam "En birinci budur" derdim. Ötekine bakardım, "Bu birincidir." Daha öbürüsüne baktıkça hayret ederek kat'ı kanaatim geldi ki; **Risalet-in Nur'un Kitabları birbirine tercih edilmez. Her birinin, kendi makamında riyaseti var. Ve bu zamanı tenvir eden bir Mu'cize-i Maneviye-i Kur'anıyedir.**

Evet bu asırın ehemmiyetli ve manevî ve ilmî bir Mürşidi olan Risalet-in Nur'un heyet-i mecması, sair şahsî büyük Mürşidler gibi kendine muvafik ve Hakikat-ı İlmiyeye müناسib olarak, birkaç nevide ve bilhassa Hakaik-i İmaniyenin izharında, intişarında Azîm Kerametleri olduğu gibi; üç Keramet-i Zahiresi bulunan **Mu'cizat-ı Ahmedîye, Onuncu Söz ve Yirmidokuzuncu Söz ve Âyet-ül Kübra** gibi çok Risaleleri dahi herbiri kendine mahsus Kerametleri bulunduğu çok emareler ve vakıalar bana kat'ı bir kanaat vermiş. **Hattâ sekeratta bulunan Talebelerine İmanını kurtarmak için bir Mürşid gibi yetiştiğine müteaddid vakıalar şübhे bırakmıyor.**

Bir saat tefekkür, bir sene ibadet-i nafile hükmünde... Bir misali "Nur'un Hizb-i Ekberidir" diye müşahede ettim ve kanaat getirdim. (Haşıye)

Sizlere Risalet-in Nur'un Hizb-i Ekber'ini ve Kur'anın Hizb-i A'zamını göndermek isterdim. Fakat **Hizb-i A'zam** çok uzun olduğundan

---

(Haşıye): Âyet-ül Kübra'nın üçüncü menzilinin başında, **Ahmed-i Farukî** Risale-i Nur hakkında demiş ki: "**Mütekelliminden biri gelecek, bütün Hakaik-i İmaniyeyi Kemal-i Vuzuh ile beyan ve isbat edecek.**" Zaman isbat etti ki; o adam, adam değil belki Risale-i Nur'dur. Ehl-i Keşf **Risale-i Nur'u**, ehemmiyetsiz olan Tercümanı suretinde keşiflerinde müşahede etmişler, bir adam demişler.

daha yazdırımadım. **Hizb-i Ekber** ise, tercüme etmek istedim; şimdilik vazgeçtim. Sizin gibi Kardeşlerin tercümeye muhtaç olmadığını düşünüp, yalnız Arabî suretini göndereceğim, inşâallah.

Sizlere evvelce **Âyet-ül Kübra**'nın Birinci Makamı'nın hülâsası namıyla gönderdiğim parça, o hizbin esasıdır. İhtiyarsız, o esasa küçük fikralar ve bazı kayıdlar ilâve edildiği vakit, birden başka bir şekil aldı; inkişaf ve inbisat ederek **Âyet-ül Kübra**'nın misal-i musaggari gibi Şehadet-i Tevhidiyesi parladı, manaları ziyalandı; Ruhuma, Kalbime, Fikrime büyük bir inşirah vermeye başladı. Ben de en yorgunluk ve usanç zamanımda onu mütefakkirane okudum, büyük zevk ve şevk hissettim.

Bir suale cevab olarak yazdığım bir fikrayı, size de faidesi olur ihtimaliyle beyan ediyorum:

Evla Divanlarını ve Ülemanın Kitablarını çok mütalaa eden bir kısım zâtlar taraflarından soruldu: "**Risale-i Nur'un verdiği zevk ve şevk ve İman ve iz'an onlardan çok kuvvetli olmasının sebebi nedir?**"

Elcevab: Eski Mübarek Zâtların ekser Divanları ve Ülemanın bir kısım Risaleleri İmanın ve Marifetin neticelerinden ve meyvelerinden ve Feyizlerinden bahsederler. Onların zamanlarında İmanın Esasatına ve köklerine hücum yoktu ve Erkân-ı İman sarsılmıyordu. Şimdi ise köklerine ve Erkânına şiddetli ve cemaatli bir surette taarruz var. O Divanlar ve Risalelerin çoğu has Mü'minlere ve ferd'lere hitab ederler, bu zamanın dehşetli taarruzunu def'edemiyorlar.

Risalet-in Nur ise, Kur'an'in bir Manevî Mu'cizesi olarak İmanın Esasatını kurtarıyor ve mevcud İmandan istifade cihetine değil, belki çok deliller ve parlak bürhanlar ile İmanın isbatına ve tahkikine ve muhafazasına ve şübehattan kurtarmasına Hizmet ettiğinden; herkese bu zamanda ekmek gibi, ilâç gibi lüzumu var olduğunu dikkatle bakanlar hükmediyorlar.

O Divanlar derler ki: "**Veli ol, gör; makamata çık, bak; Nurları, Feyizleri al.**"

Risalet-in Nur ise der: "**Her kim olursan ol; bak, gör, yalnız gözünü aç, Hakikatı müşahede et, Saadet-i Ebediyenin anahtarları olan İmanını kurtar.**"

Hem Risalet-in Nur, en evvel Tercümanın nefsini iknaa çalışır, sonra başkalara bakar. Elbette nefs-i emmaresini tam ikna' eden

ve vesvesesini tamamen izale eden bir Ders, gayet kuvvetli ve hâlistir ki, bu zamanda cemaat şekline girmiş dehşetli bir Şahs-ı Manevî-i dalalet karşısında tek başıyla galibane mukabele eder.

Hem Risalet-in Nur, sair Ülemanın Eserleri gibi, yalnız aklın ayağı ve nazarıyla Ders vermez ve Evliya misillü yalnız Kalbin Keşf ü zevkiyle hareket etmiyor; belki Akıl ve Kalbin ittihad ve imtizacı ve Ruh vesair letaifin teavünü ayağıyla hareket ederek evc-i a'lâya uçar; taarruz eden felsefenin değil ayağı, belki gözü yetişmediği yerlere çıkar; Hakaik-i İmaniyeyi kör gözüne de gösterir.

* * *

Aziz, Tam Siddık Kardeşlerim!

**Benim bu dünyada medar-ı tesellim ve sürurum sizlersiniz.
Eğer sizler olmasaydınız, bu dört sene azaba dayanamazdım. Sizin
sebat ve Metanetiniz, bana da kuvvetli bir sabr ve tahammülü
verdi. Birden hatırlı gelen dört nokta:**

Birincisi: Kardeşlerim, bu zelzele benim itikadımda Şakk-ı Kamer gibi bir Mu'cize-i Kur'andır. En mütemerridi dahi tasdire mecbur eder bir vaziyete girdi.

İkincisi: Eski zamandan beri hiçbir cemaat, Risale-i Nur'un Şakirdleri kadar Hak ve Hakikat mesleğinde pek çok iş görmekle beraber, pek az zahmetle kurtulmamışlar. Bizim Hizmetimizin ondan birini yapanlar, zahmetimizin on mislini çekmişler. Demek biz, daima şükür ve **الحمد لله** dedirten bir haldeyiz.

Üçüncüüsü: Ben gönderilen Risaleleri mütalaa ettim. Bir kısım Hakikatları mükerrer gördüm. Makam münasebetiyle tekrar edilmiş. Benim arzu ve belki ihtiyarım olmadan ne için böyle olmuş, kuvve-i hâfızama gelen nisyandan sıkıldım. Birden şiddetli bir ihtar ile "Ondokuzuncu Sözün âhirine bak!" denildi. Baktım, Risalet-i Ahmedîye'nin (A.S.M.) Mu'cize-i Kur'anîyesinde tekraratının çok güzel Hikmetleri, tam Tefsiri olan Risalet-in Nur'da tamamıyla tezahür etmiş. O tekrarat, o Hikmetler için tam yerinde ve münasib ve lâzım olmuş.

Hem Lütfü, hem Abdurrahman, hem Hâfız Ali hükmünde Küçük Ali sizin namınıza da **Yirmidokuzuncu Lem'a-i Arabî**-ye'nin tefsir ve tercumesini istemiş. Benim şimdi onun ile meşgul olmaya ne

vaktim var, ne de halim müsaade eder. İnşâallah ileride Risalet-in Nur'un başka bir Şakirdi o vazifeyi yapacak.

Hem **Yirminci Mektub** ile **Otuzikinci Söz** bir derece o Lem'ayı izah ederler. Hazret-i Ali (R.A.) iki defa **نَقَادُ سَرَاجُ النُّورِ سِرًا** Sırriyla, perde altında gizli parlamasına işaretti bizi ihtiyata sevk ve emreder.

Bir mes'eleye gayet kısacık bir remz ile, zekâvetinize fehmini havale ediyorum.

Sual: Yerin korkudan titremesi ve hiddeti neden Rus'a gelmiyor ve yalnız...?

Cevab: Çünkü nesholup tahrif olmuş bir dine karşı, dinsizlik ile ihanet başkadır. Ve Hak ve Ebedî bir dine karşı ihanet ise yeri titretiyor, kızdırıyor.

Mukaddeme-i Haşriye'nin Makamatını istiyorsunuz. Şimdiki vaziyetim hiçbir vecihle müsaade etmediği gibi, Haşre dair yazılan Hakikatlar, Bürhanlar umuma nisbeten ihtiyaca tam kâfi olduğundan, çabuk yazmasına manen icbar edilmiyorum. Bir parça te'hir edildi ve ta'cil edilmedi. Hem ben, burada kayıdlar altındayım.

الصَّبْرُ مَفْتَاحُ الْفَرَجِ وَ السُّرُورُ

* * *

**بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ   وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ**

Aziz, Sebatkâr, Fedakâr, Sıddık Kardeşlerim!

Evvelâ: Gelecek Bayramınızı tebrik ederim.

وَالْفَجْرُ لَيَالٍ عَشْرٍ Kasem-i Kur'aniyle fevkâlâde kıymetleri tahakkuk eden o Mübarek Gecelerde ve seherlerde mübarek Kardeşlerimin mübarek Duaları hem bana, hem Ehl-i İmana çok Bereketli ve Nurlu olmasını Rahmet-i Rahman'dan niyaz ederim.

Sâniyen: Size bir küçük sehvin büyük bir nükte-i gaybiyesiyle, karşı sahifedeki haşiyeyi, mevkilerinde yazmak için gönderdim.

Sâlisen: Hulusi'nin bir gailesi var diye hissediyorum. Merak etmesin. Risale-i Nur'un Şakirdlerine İnayet ve Rahmet, nezaret ve himayet ederler. Dünyanın müşakkatleri madem Sevab verir, geçerler; o musibetlere karşı sabır içinde şükür ile, Metanetle mukabele edilmek gerektir. Hem o, hem sizler bütün Dualarında ve kazançlarımda benimle berabersiniz.

Râbian: Risalet-in Nur kendi kendine Kur'an'ın Himayeti ve Hıfz-ı Rabbanî altında intişar ediyor. İmam-ı Ali (R.A.) iki defa سرّاً، سرّاً demesi işaret eder ki, perde altında daha ziyade Feyiz ve Nur verir. Sizin gibi Kardeşlerim, zamanın sarsıntılı hâdisatına karşı, - şimdide kadar gibi- yine tam mukavemet eder ümidiñdeyim.

مَنْ آمَنَ بِالْقَدَرِ أَمَنَ مَنْ الْكَدَرِ Düsturumuz olmalı.

* * *

Aziz Kardeşlerim!

Bilmukabele Bayramınızı tebrik ederim.

Sıhhatimi soruyorsunuz. Buranın çok şiddetli kişi ve odamın çok soğuğu ve üç hazîn gurbetin tesiri ve üç asâbî hastalığın sıkıntısı ve bütün bütün yalnızlık ile kabil-i tahammül olmayacak çok zahmetlere maruz olduğum halde, Hâlikîma hadsiz şükür ederim ki, her derdin en Kudsî dermanı olan İmanı; ve İman-ı Bilkaderden, Kazaya rıza ilâcını imdadıma gönderdi, tam sabır içinde şükrettirdi.

* * *

Aziz ve Sıddık ve Hâlis Kardeşlerim!

Rabb-i Rahîmîme hadsiz şükür olsun ki; sizin gibileri Risalet-in Nur'a sahib ve naşir ve muhafiz halketmiş, benim gibi âciz bir bîçarenin zaîf omuzundaki ağır yükü çok hafifletmiştir.

Kardeşlerim! Bu defa üç Mektubunuzda birden üç Hulusi, üç Sabri, üç Hakkı gibi kıymetdar dokuz Kardeş gördüm. Hapiste, Abdurrahman'ın pederi yerinde benim elbiselerimi yamalayan Hakkı'nın ciddî ve Hakikatlı Uhuvvetini ve Talebeliğini, tahminimden daha

ileri terakki ettiğini bildim, çok mesrur oldum.

Sabri Kardeş! Beni saran ve bağlayan ağır kayıdlara ehemmiyet vermiyorsun. Halbuki buradaki evhamlı ehl-i dünya benim ile pek fazla meşgul ve alâkadardırlar. Hattâ.. hattâ.. hattâ... Her ne ise.

Hem **benim hakkımda** bin derece haddimden ziyade hüsn-ü zan ile kıymet ve makam vermek, yalnız Risale-i Nur namına ve Onun Hizmeti ve Kur'an Elmaslarının Dellâlliği hesabına kabul olabilir. Yoksa hiç ender hiç olan şahsim itibariyle kabule hakkım yok. Parlak ve çalışkan Kalemîyle hem Risalet-in Nur'un, hem bizim hatırlarımızda çok ehemmiyetli mevki tutan ve yerleşen Hâfız Tevfik'in yazdığı **Âyet-ül Kübra** Risalesini münasib gördüğünüz zamanda gönderirsiniz. Dokuz sene yazılarıyla mesrurane ünsiyet eden gözlerim, hasretle o yazıları görmek istiyor.

Kıymetdar Hulusi ve Hakkı gibi Kardeşlerim! Hakkı'nın dediği gibi.. Sabri'nin Mektublarını aynen onların yerine kabul olmuş; o cihette Hulusi ile muhabere kesilmemiş, devam ediyor. Hadsiz şükür ve hamd ü sena olsun ki; Risalet-in Nur gittikçe parlak, hârikane Fütuhat-ı İmaniye yapar. Kendi kendine inşâallah her görenin Kalbinde yerleşir, muannidleri susturur. Bir hifz-ı gaybî altında düşmanları şaşırtmış, kör gözleri onu görmüyor. İzini bulamadığı halde, parlak faaliyetini müşahede ediyorlar... Bu vakit pek ziyyade ihtiyat lâzım.

* * *

Aziz, Siddîk, Kıymetdar Kardeşlerim ve Hizmet-i Kur'an-ı yede metin, Ciddî, Çalışkan Arkadaşlarım!

Yeni bir Medar-ı Keramet ve İnayet ve Sürur olan Mektubunuza aldım. Ve Risalet-in Nur'a aid bir İkram ve İnayet-i İlahiyyeyi gösterdi. Şöyle ki:

Bundan dört-beş gün evvel, şiddetli bir tahrri ile menzilim teftiş edildi. Her tarafa baktıkları halde Hifz-ı İlâhî ile bizi mahzun edecek bir şey bulamadılar. Yalnız **İktisad, Hastalar, İstiaze** gibi altı-yedi Risaleyi zararsız buldular. Sonra da Hüsrev'in Ezan mes'lesi gibi müsadere kaideлерine tam muhalif olarak noksansız iade ettiler. Ben o hâdiseden size endişe edip, dağdan dönerken Abdülmecid, Sabri,

Hüsrev, Hâfız Ali ile beraber konuşmak, acaba size de bir taarruz var mı diye sormak istedim. Ve lisanla bağırdım, geldim. Birden Emin kapıyı açtı, dördünüzün mübarek Mektublarınızı verdi. Her ikimiz bu İkram ve taharrideki Keramet-i Hîfziyeyi ve Hüsrev'in hilaf-ı me'mul öyle bir istida, öyle bir netice vermesindeki İnayet-i Rabbanîyeye aynı zamanda muvafik gördük ve **Risalet-in Nur her vakit İnayete mazhardır diye şükrettik.**

Aziz Kardeşlerim! Fihrist bâkiyesinin te'lifi size havale edilmişti, taksim-ül a'mal tarzında yapsanız iyi olur.

بَارَكَ اللَّهُ مَا شَاءَ اللَّهُ, Kalemlerinizin mükemmel çalışmaları devam etmekte beraber tezayüd etmeleri ve hususan Sav'da birden çoğalması... Hacı Hâfız'a ve köyüne bin **بَارَكَ اللَّهُ**, bizi fevkâlâde mesrur etti. Ve Hüsrev'in Tevafuklu yazıları, hususan yaldızlı **Mu'cizat-ı Ahmedîye** (A.S.M.) nüshası ve Büyük ve Küçük Ali'lerin Risaleleri buralarda tatlı hem çok fütuhatı var. İnşâallah o Mübarek Kalemlerin daha çok fütuhatı olacak ve göreceğiz.

* * *

Aziz, Kiyimetdar, Sadık ve Sebatkâr Kardeşlerim!

Fihriste'yi taksim-ül a'mal tarzında mütesanid heyetinizin Şahs-ı Manevîsine tevdiiniz çok güzeldir. Tam ve daimî bir Üstad buldunuz. O manevî Üstad, bu âciz Kardeşinizden çok yüksektir; daha bana ihtiyaç bırakmıyor.

Sabri Kardeş! Senin rü'yan mübarektir ve manidardır. İnşâallah zaman onu tabir edecek.

Kardeşlerim! Sizin hatırlınız ve askerliğiniz endişesi için hâdisat-ı zamana baktım; Kalbime böyle geldi: Menfi esasata bina edilen ve Karun gibi **إِنَّا أَوْتَيْنَاهُ عَلَى عِلْمٍ** deyip, İhsan-ı Rabbanî olduğunu bilmeyip şükretmeyen ve maddiyyun fikriyle şirkediken düşen ve seyyiatı hasenatına galib gelen şu medeniyet-i Avrupaiye öyle bir Semavî Tokat yedi ki; üzericalı terakkisinin mahsulünü yaktı, tahrib edip yangına verdi.

Avrupa zalim hükümetleri zulümleriyle ve Sevr muahedesiyile Âlem-i İslâm'a ve Merkez-i Hilafete ettiler ihanete mukabil öyle bir mağlubiyet tokadını yediler ki; dünyada dahi bir cehenneme girip çıkamıyorlar, azabda çırpmıyorlar.

Evet bu mağlubiyet, aynen zelzele gibi, ihanetin cezasıdır. Burada çok zâtlar kat'iyen hükümediyorlar ki: Risalet-in Nur'un iki merkez-i intişarı olan Isparta ve Kastamonu vilayetleri sair yerlere nisbeten âfât-ı Semaviyeden mahfuz kaldıklarının sebebi, Risalet-in Nur'un verdiği İman-ı Tahkikî ve Kuvvet-i İtikadiyedir. Çünkü böyle âfâtlar, za'f-ı İmandan neş'et eden hataların neticesidir. Hadîşçe, Sadaka belayı defettiği gibi, o Kuvve-i İmaniye dahi o âfâta karşı derecesiyle mukabele ediyor.

* * *

Aziz ve Sıddık ve Sadık ve Fedakâr ve Vefadar Kardeşlerim!

Sizin bu defaki manevî ve Nurlu hediyeniz benim nazarımda, Cennet-ül Firdevs'ten bir Desti Âb-ı Kevser hediyesi, Âlem-i Bekadan bize gelmiş gibi Ruhum inşirah ile doldu, bütün duygularım sürur ile şükrettiller. Size uzun bir Mektub yazmak arzu ediyorum fakat zaman ve halim müsaade ve muvafakat etmediğinden kısa kesmeye mecbur oldum. Yalnız o hediyelerin hususî sahiblerine

أَسْعَدْكُمُ اللَّهُ وَفَقَّرْكُمُ اللَّهُ بَارَكَ اللَّهُ مَا شَاءَ اللَّهُ derim.

Bilhassa **Yirmiyedinci Mektub**'un Medresesinde mütehassirane müştek bulduğum Kardeşlerimle maziye gidip tekrar gördüm ve mükerrerden ayrı ayrı görüşüyorum.

Otuzbirinci Ayetin birinci mukaddemesi olan **وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى**

Cümlesi, **binbeşyüz (1500)** kusur olan makam-ı cifrîsiyle; ehl-i dalalet tarafından aşılanan manevî hastalıkların kism-ı a'zamı, Risalet-in Nur'un Kur'anî ilâçlarıyla izale edilebilir diye işaret etmekle beraber; maatteessûf ikiyüz sene kadar dünyanın ömrü bâki kalmışsa, bir firka- dâlle dahi devam edeceğine îma ediyor.

فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا Cümlesi, mana-yı işaretinde, ikinci emarenin birinci

noktasında **س** Harfi

ص Harfinin altında gizlenmesi ve **ص** görünmesinin iki sebebi var:

Birisi: Said tam toprak gibi mahviyet ve terk-i enaniyet ve tevazu-u mutlakta bulunmak şarttır; tâ ki Risalet-in Nur'u bulandırmamasın, tesirini kırmasın.

İkincisi: Şimdiki bataklığa ve manevî tauna sukutun sebebi ise, terakki fikrinden neş'et ettiği cihetle, onların hatalarını gösterip; **suud ve terakki, Müslüman için ancak İslâmiyyette ve İmanlı olmakta olduğuna işaret etmektedir.**

* * *

Kardeşlerim! Bugünlerde biri Risalet-in Nur Talebelerine, diğerî bana aid iki mes'ele ihtar edildi. Ehemmiyetine binaen yazıyorum:

BİRİNCİ MES'ELE: Birinci Sua'da iki-üç Âyetin işaretinde, Risalet-in Nur'un Sadık Talebeleri İmanla kabre gireceklerine ve Ehl-i Cennet olacaklarına dair Kudsî bir müjde ve kuvvetli bir işaret bulunduğu gösterilmiştir. Fakat bu pek büyük mes'eleye ve çok kıymetdar işareteye tam kuvvet verecek bir delil ister diye beklerdim.

Çoktan beri muntazırdım. **الحمد لله** iki emare birden Kalbime geldi:

Birinci Emare: İman-ı Tahkîkî ilmelyakînden hakkalyakîne yakınlaşıkça daha selbedilmeyeceğine Ehl-i Keşf ve Tahkîk hükümetmişler ve demişler ki: Sekerat vaktinde şeytan vesvesesiyle ancak akla şübheler verip tereddüde düşürebilir. Bu nevi İman-ı Tahkîkî ise yalnız akılda durmuyor. Belki hem Kalbe, hem Ruha, hem Sırra, hem öyle Letaife sirayet ediyor, kökleşiyor ki, şeytanın eli o yerlere yetişemiyor; öylelerin İmanı zevalden mahfuz kalıyor. Bu İman-ı Tahkîkînин vusulüne vesile olan bir yolu, Velayet-i Kâmile ile Keşf ve Şuhud ile Hakikata yetişmektir. Bu yol Ehass-ı Havassa mahsustur, İman-ı Şuhudûdîr.

İkinci Yol: İman-ı Bilgâyib cihetinde Sîrr-ı Vahyin Feyziyle bürhanî ve Kur'anî bir tarzda, Akıl ve Kalbin imtizacıyla hakkalyakîn derecesinde bir kuvvet ile, zaruret ve bedahet derecesine gelen bir ilmelyakîn ile Hakaik-i İmanîyyeyi tasdik etmektedir. **Bu ikinci yol; Risalet-in Nur'un Esası, Mâyesi, Temeli, Ruhu, Hakikati olduğunu Has Talebeleri görüyorlar. Başkalar da hıza insafla baksa, Risalet-in Nur**

Hakaik-i İmaniyyeye muhalif olan yolları gayr-ı mümkün ve muhal ve mümteni' derecesinde gösterdiğini görecekler.

İkinci Emare: Risalet-in Nur'un Sadık Şakirdleri, Hüsnü Akibetlerine ve İman-ı Kâmil kazanmalarına o derece kesretli ve makbul ve samimî Dualar oluyor ki, o Duaların içinde hiçbiri kabul olmamasına akıl imkân veremiyor.

Ezcümle: Risalet-in Nur'un bir Hâdimi ve bir tek Şakirdi, yirmidört saatte, Risalet-in Nur Talebelerinin Hüsnü Akibetlerine ve Saadet-i Ebediyeye mazhar olmalarına, yüz defa Risalet-in Nur Talebelerine ettiği Duaları içinde hiç olmazsa yirmi-otuz defa Selâmet-i İmanlarına ve hususî Hüsnü Akibetlerine ve İmanla kabre girmelerine aynı Duayı en ziyade kabule medar olan şerait içinde ediyor.

Hem Risalet-in Nur'un Talebeleri bu zamanda her cihetten ziyade hücuma maruz İman hususunda birbirine Selâmet-i İman hakkındaki samimî, masum lisانlarıyla Dualarının yekünü öyle bir kuvvettedir ki, Rahmet ve Hikmet onun reddine müsaade etmezler. Faraza mecmuu itibariyle reddedilse, tek bir tane onların içinde kabul olunsa, yine her biri Selâmet-i İman ile kabre gireceğine kâfi geliyor. Çünkü herbir Dua umuma bakar.

İKİNCİ MES'ELE: Yirmi sene evvel tab'edilen **Sünihat Risalesi**'nde, Hakikatlı bir rü'yada Âlem-i İslâm'ın mukadderatını meşveret eden Ruhanî bir Meclis tarafından, bu asrin hesabına **Eski Said**'den sordukları suale karşı verdiği cevabın bir parçası şimdilik tezahür etmiştir. O zaman, o Manevî Meclis demiş ki: "**Bu Alman mağlubiyetiyle neticelenen bu harbde, Osmanlı Devleti'nin mağlubiyetinin Hikmeti nedir?**"

Cevaben Eski Said demiş ki: Eğer galib olsaydık, medeniyet hatırı için çok Mukaddesatı feda edecektik. -Nasılki yedi sene sonra edildi.- Ve medeniyet namıyla Âlem-i İslâm hususan Haremeyn-i Şerifeyn gibi Mevâki'-i Mübarekeye Anadolu'da tatbik edilen rejim kolaylıkla, cebren teşmil ve tatbik edilecekti. İnayet-i İlahiye ile onların muhafazası için, Kader mağlubiyetimize fetva verdi.

Aynen bu cevabdan yirmi sene sonra, yine gecede: "Bîtaraf kalıp, giden mülkünü geri almakla beraber, Mısır ve Hind'i de kurta-rarak, bizimle ittihada getirmek, siyaset-i âlemce en büyük muzafferiyet

kazanmak varken; şübheli, dağdağalı, faidesiz bir düşmana (İngiliz) tarafdarlık göstermekle muzaaf bir surette ve zararlı bir yolu tercih etmek, böyle zeki, belki dâhî insanların nazarında saklı kalmasının Hikmeti nedir?" diye sual benden oldu.

Gelen cevab manevî canibden geldi. **Bana denildi ki:** "Sen, yirmi sene evvel manevî suale verdığın cevab, senin bu sualine aynı cevabdır. Yani: Eğer galib taraf iltizam edilseydi, yine mimsiz medeniyet namına galibane mümanaat görmeyecek bir tarzda bu rejimi Âlem-i İslâm'a, Mevâki'-i Mübarekeye teşmil ve tatbik edilecekti. Üçyüzelli milyon İslâm'ın Selâmeti için bu zahir yanlışı görmediler, kör gibi hareket ettiler."

* * *

وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ   *بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ*

Aziz, Sıddık, Mübarek Kardeşlerim!

Sizlerin bu Bayram manevî hediyeniz, Bayramımı öyle bir tebrik etti ki, binler kederim olsaydı silerdi. Bin *بَارَكَ اللَّهُ*. Böyle bir zamanda böyle İhlaslı Sadakat, livechillah Uhuvvet ve Fisebilillah muavenet ancak âlî Himmet Sıddıkînlerde bulunur. Hâlik-ı Zülcelal'e hadsiz hamd ve şükür olsun ki, sizin gibileri Kur'an-ı Hakîm'e Hâdim ve Risale-i Nur'a Şakird eylemiş.

* * *

Hüsrev Kardeş! Senin, umum Kardeşlerin namına Bayram tebriki hesabına başta Kur'anın baştaki çok şirin ve güzel cüz'leri olarak Mektubat'ın kîsm-î a'zamını hediye etmekliğiniz, bin tebrik hükmünde oldu. Bin *بَارَكَ اللَّهُ*.

Küçük Ali Kardeşim! Senin, büyük manevî hediyen beni cidden çok şaşırttı, çok mütehayyir etti. O mükemmel yazılar, Büyük Ali'nin, yoksa Küçük Ali'nin mi bilemedim. Benim için yeniden dünyaya bir Abdurrahman, bir Lütfü gelmiş gibi, Büyük Hâfız Ali'nin sisteminde bir Kahraman Yardımcı ve iki mübarek ve hâlis ve kıymetdar Mustafa'ların elinde bir Elmas Kılınç, buranın fethinde benim gibi bir âcizin muavenetine koşuyor gördüm. *مَا شَاءَ اللَّهُ*, Büyük Hâfız Ali'nin Nuranî ve büyük Fabrikası Kuleönü'nü de içine almış

gibi; aynı Kalem, aynı tarz, aynı iktidar göstermişsin. Risale-i Nur'un tam kametine yakışacak nakışlarla murassa' elbise giydirmiştiniz.

* * *

Aziz Siddık Kardeşlerim,

Bayramınızı tebrik ve Hizmetinizi takdir ve muvaffakiyetinize Dua ederek Hâlik-1 Rahîm'e hadsiz şükür ederim ki; sizler gibi sebatkâr ve fedakâr Kardeşleri Risalet-in Nur'a sahib ve naşir yapmış. Ben sizleri düşündükçe, Ruhum inşirah ve Kalbim ferahlarla dolar. Daha dünyadan gitmek benim için medar-1 teessüf olamaz. Sizler kaldıkça ben yaşıyorum diye mevte dostane bakıyorum, ecelimi telaşsız bekliyorum. Allah sizden ebeden razı olsun.

آمِينَ، آمِينَ، آمِينَ

* * *

Kardeşlerim, Size latif bir hikâye:

Bir zaman Barla'da bir zât, ağaçtan bir kutuda cevizli bir tatlı bana göndermişti. Mukabilini verdiğim o birbuçuk kilo lokmalardan her gün altışar tane ben kendim yerdim ve bazan o kadar ve daha ziyade başkalara teberrük olarak verirdim. Siddık Süleyman bu hâdiseyi belki tahattur eder. Bir aydan ziyade devam etti. Sonra merhum Galib Bey ile hesab ettik, onun beş-altı misli Bereket, içinde olduğuna kanaatimiz geldi. Ben o vakit dedim: "Bu zâttâ ehemmiyetli bir Bereket, bir İhlas var. Şimdi tahmin ve tahattur ediyorum ki, o zât Hacı Hâfız imiş. O acib Bereketin şimdi Sırı çıkmış.

الْحَمْدُ لِلّٰهِ هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي

Nur Fabrikasının sahibi Hâfız Ali'nin ve mübareklerin köyleri ortasında, Duada Sav köyü mevki almış. Tam bir senedir ahya yüzünden emvat dahi hisse alıyorlar.

Risalet-in Nur'un Hizmetinde ekser Şakirdleri birer nevi Keramet ve İkram-1 İlâhî hissétikleri gibi; bu âciz Kardeşiniz çok muhtaç olduğu için, çok nevilerini ve çeşitlerini hissediyor. Ve bu sıralarda bu havalideki Şakirdler, yeminle itiraf ediyorlar ki: **Biz Nur'un Hizmetinde**

çalışıkça hem maişetçe, hem istirahat-ı Kalbçe bir genişlik, bir ferah zahir bir surette hissediyoruz. Ben kendimce o kadar hissediyorum ki, nefis ve şeytanım dahi o bedahete karşı hayret ederek sustular.

Biliniz ki; bir seneden ziyadederdir, ben Duada, Risalet-in Nur'un Şakirdlerinin Risalelerle alâkadar olan ezcac ve evlât ve válideynlerini dahi dâhil ediyorum. Bunun bir sebebi; başta Sabri olarak, orada burada bazı zâtlar, çoluk ve çocukları ile daireye girmeleridir.

Adalet-i İslâmiyet'e ihanet eden mimsiz medeniyyete öyle bir azab-ı manevî vermiş ki, bedeviliğin ve vahşiliğin derecesinden çok aşağıya düşürtmüştür. Avrupa'nın ve İngiliz'in yüz sene ezcak-ı medeniyesini ve terakki ve tasallut ve hâkimiyetin lezzetlerini hiçe indiren mütemadi korku ve dehşet ve telaş ve buhran yağıdır bombaları başlarına musallat etmiş. İşte böyle bir zamanda en lüzumlu, en ehemmiyetli, en birinci vazife imanı kurtarmak olduğundan; bu zamana ve bu seneye bakan beşaret-i Kur'aniye ve

فَضْلًا كَبِيرًا * *فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتَيْهِ مَنْ يَشَاءُ* âyetlerin müjdesi en büyük bir fütihat suretinde Risalet-ün Nur'un manevî fütihat-ı imaniyesini gösteriyor.

Evet bir adamin İmanı, ebedî ve dünya kadar bir Mülk-ü Bâkinin Anahtarı ve Nurudur. Öyle ise, İmanı tehlrikeye maruz her adama, bütün küre-i arzin saltanatından daha faideli bir saltanat, bir fütihat kazandıran Risalet-in Nur; elbette bu Âyetlerin, bu asırda, bu beşaretlerinin kasdî bir medar-ı nazarlarıdır.

Nur ve Gül Fabrikalarının hademe ve sahibleri, insanın başında iki göz gibidir; zahiren ikidir, fakat bir görürler. Ahvel (şası) gözlü iki görür. *بِلِلَّهِ الْحَمْدُ* bu iki Cereyan-ı Nuranî Kemal-i İttihaddadırlar.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ
وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَّكَاتُهُ بَعْدَ دَقَّاعِقَ النِّفَاقِ

Aziz, Mübarek, Sıddık, Sadık, Ruhum, Canım Kardeşlerim!

Sizin beni çok mesrur eden son Mektubunuza Isparta yoluyla cevab vermediğimin sebebi; benim, Isparta merkeziyle olan münasebetime buraca çok dikkat edilmesidir. Hem öteki yolda size gelinceye kadar, Risalet-in Nur'un müteaddid merkezlerinin istifadesidir.

Hüsrev Kardeş! Son Mektubumda demişim: Hüsrev'lerin vâlideleri sebebiyet verdiler ki; bir seneden ziyade bir vakitten beri bütün Talebelerin peder ve vâlideleri Duaya dâhil olmuşlar. Sakın yanlış zannetmeyiniz. Senin vâliden gibi, on seneden beri Risalet-in Nur'un Has Şakirdlerinin dairesinde bulunan orada çok Âhiret hemşirelerim var. Onlar, yeniden başkalarının Duaya dâhil olmalarına sebeb olmuşlar demektir.

Size **Risalet-in Nur'un Kerametinin** bu havalide zuhur eden çok tereşuatından bir-iki hâdise beyan ediyorum:

Birisi: **Hatib Mehmed (Rahmetullahi Aleyh) namında ciddî bir ihtiyar Talebe, İhtiyarlar Risalesi'ni** yazıyordu. Tâ Onbirinci Rica'nın âhirlerinde ve merhum Abdurrahman'ın vefatının tam mukabilinde, Kalemi لا إِلَهَ إِلَّا هُوَ yazıp ve lisani dahi لا إِلَهَ إِلَّا هُوَ diyerek

Hüsn-ü Hâtimenin hâtemiyle sahife-i hayatını mühürleyip, **Risalet-in Nur Talebelerinin İmanla kabre gireceklerine dair olan işaret Beşaret-i Kur'aniyeyi vefatıyla imza etmiş.** (Rahmetullahi Aleyhi Rahmeten Vâisia.)

İkincisi: Sizin te'lifiniz olan Führste'nin tashihinde, bir müstensihin noksan bıraktığı bir sahifeyi, Tahsin'e dedim: "Yaz!" O da yazmağa başladı. Simsiyah bir mürekkepten ve temiz Kalem ile birden yazdığınız ikinci cild führstenin makbuliyetine hüccet olarak o siyah mürekkep güzel bir kırmızı suretini aldı. Tâ yarım sahife

kadar bu garib hâdiseye taaccüb edip bakarken, o mürekkep simsiyaha döndü. Sahifenin öteki yarısı, aynı Kalem, aynı hokka tam siyah yazıldı. Bir zaman Barla'da, bağlardaki köşkte, Şamlı, Mes'ud ve Süleyman'ın müşahedesiyle aynı hâdiseyi başka şekilde gördük. Şöyle ki:

Ben, sevmediğim için siyah bir mürekkebi kısmen döktüm;
birden mütebâkisi **çok beğendiğim güzel bir kırmızıya** tahavvül etti.
Risalet-in Nur'un Kâtiblerini şevklendirdi. Gözümüze Silsile-i Kerametin bir ucunu ve bir tereşuhunu gösterdi.

* * *

Âhiret Kardeşlerime Mühim Bir İhtar

"İKİ MADDE"dir:

Birincisi: Risale-i Nur'a intisab eden zâtın en ehemmiyetli vazifesi, onu yazmak veya yazdırmaktır ve intişarına yardım etmektir. Onu yazan veya yazdırın, Risale-i Nur Talebesi ünvanını alır. Ve o ünvan altında, her yirmidört saatte benim lisanımla belki yüz defa, bazan daha ziyade hayırlı Dualarımда ve manevî kazançlarımda hissedar olmakla beraber; benim gibi Dua eden kıymetdar binler Kardeşlerin ve Risale-i Nur Talebelerinin Dualarına ve kazançlarına dahi hissedar olur.

Hem dört vecihle dört nevi ibadet-i makbule hükmünde bulunan Kitabetinde hem İmanını kuvvetlendirmek, hem başkalarının İmanlarını tehlikeden kurtarmasına çalışmak, hem Hadîsin hükmüyle, bir saat tefekkür bazan bir sene kadar bir ibadet hükmüne geçen Tefekkür-ü İmanîyi elde etmek ve ettirmek, hem hüsн-ühattı olmayan ve vaziyeti çok ağır bulunan Üstadına yardım etmekle hasenatına iştirak etmek gibi çok faideleri elde edebilir. Ben, kasemle temin ederim ki; bir küçük Risaleyi kendine bilerek yazan adam, bana büyük bir hediye hükmüne geçer; belki herbir sahifesi bir okka şeker kadar beni memnun eder.

İkinci Madde: Maatteessüf Risale-i Nur'un imansız ve emansız cinn ve ins düşmanları, onun çelik gibi metin kal'alarına ve Elmas Kılınç gibi kuvvetli hüccetlerine mukâbele edemediklerinden, çok gizli desiseler ve hafî vasıtalar ile; **haberleri olmadan yazanların şevklilerini kırmak ve fütür vermek** ve yazıldan vazgeçirmek cihetinde

şeytancasına hücum edip darbe vuruyorlar. Hususan burada ihtiyaç pek çok ve yazıcılar çok az ve düşmanlar çok dikkatli, kısmen Talebeler mukavemetsiz olduğundan; bu memleketi o Nurlardan bir derece mahrum ediyor.

Benimle Hakikat Meşrebinde sohbet etmek ve görüşmek isteyen adam, hangi **Risaleyi** açsa; benimle değil, Hâdim-i Kur'an olan Üstadıyla görüşür ve Hakaik-i İmaniyeden zevkle bir Ders alabilir.

Manevî bir ihtar ile, bir-iki ince mes'eleyi

size yazıyorum:

BİRİNCİSİ:

Geçen Ramazan-ı Şerifte, Ehl-i Sünnet'in Selâmet ve necatı için edilen pek çok Duaların şimdilik aşıkâre kabulleri görünmemesine hususî iki sebeb ihtar edildi:

Birincisi: Bu asırın acib bir hassasıdır. (Haşıye) **Bu asırdaki Ehl-i İslâm'ın fevkâlâde safderunluğu ve dehşetli canileri de âlîcenabane afvetmesi; ve bir tek haseneyi, binler seyyiatı işleyen ve binler manevî ve maddî Hukuk-u İbadî mahveden adamdan bir tek haseneyi görse, ona bir nevi tarafdar çıkmasıdır.** Bu suretle ekall-i kalil olan ehl-i dalalet ve tuğyan; safdil tarafdar ile ekseriyet teşkil ederek, ekseriyetin hatasına terettüb eden musibet-i âmmenin devamına ve idamesine belki teşdidine Kader-i İlahiye fetva verirler; **biz buna müstehakız derler.** Evet elması bildiği (Âhiret ve İman gibi) halde, **yalnız zaruret-i kat'iyye** suretiinde şîşeyi (dünya ve mal gibi) ona tercih etmek Ruhsat-ı Şer'iye var. Yoksa küçük bir ihtiyaçla veya heves ile veya tama' ve hafif bir korku ile tercih edilse; eblehane bir cehalet ve hasarettir, tokada müstehak eder. **Hem âlîcenabane afvetmek ise, yalnız kendine karşı cinayetini afvedebilir.** Kendi hakkından vazgeçse hakkı var; yoksa başkalarının hukukunu çığneyen canilere afuvkârane bakmağa hakkı yoktur, zulme şerik olur.

İkinci Sebeb: Yazmağa izin olmadığından yazılmadı.

(Haşıye): Yani elması elmas bildiği halde, camı ona tercih eder.

İKİNCİ MES'ELE:

Kardeşlerim! Eskişehir hapishanesinde, Âhirzamanın hâdisatı hakkında gelen Rivayetlerin tevilleri mutabık ve doğru çıktıkları halde, Ehl-i ilim ve Ehl-i İman onları bilmemelerinin ve görmemelerinin Sırrını ve Hikmetini beyan etmek niyetiyle başladım; bir-iki sahife yazdım, perde kapandı, geri kaldı.

Bu beş senede, beş-altı defa aynı mes'eleye müteveccih olup muvaffak olamıyorum. Yalnız o mes'elenin teferrauatından bana aid bir hâdiseyi beyan etmek ihtar edildi. Şöyled ki:

Hürriyetin bidayetinde, Risale-i Nur'dan çok evvel, kuvvetli bir ümid ve itikad ile, Ehl-i İmanın me'yusiyetlerini izale için, "**İstikbalde bir ışık var, bir Nur görüyorum**" diye müjdeler veriyordum. Hattâ Hürriyetten evvel de Talebelerime besaret ederdim. Tarihçe-i Hayatımda merhum Abdurrahman'ın yazdığı gibi, Sünuhat misillü Risalelerde dahi "**Ben bir ışık görüyorum**" diye dehşetli hâdisata karşı o ümid ile dayanıp mukabele ederdim. Ben de herkes gibi o ışığı siyaset âleminde ve hayat-ı içtimaiye-i İslâmiyede ve çok geniş bir dairede tasavvur ederdim. Halbuki hâdisat-ı âlem beni o Gaybî İhbarda ve besarette bir derece tekzib edip ümidi kırardı.

Birden bir İhtar-ı Gaybî ile katî kanaat verecek bir surette Kalbime geldi. Denildi ki: "Ciddî bir alâka ile senin eskiden beri tekrar ettiğin "**Bir ışık var, bir Nur göreceğiz**" diye müjdelerin tevili ve tefsiri ve tabiri, sizin hakkınızda belki İman cihetiyle Âlem-i İslâm hakkında dahi en ehemmiyetlisi, **Risale-i Nur**'dur. Bu ışiktır, seni şiddetle alâkadar etmişti. Ve bu Nurdur ki, eskide de tahayyül ve tahminin ile geniş dairede belki siyaset âleminde gelecek mes'udane ve dindarane haletlerin ve vaziyetlerin mukaddemesi ve müjdecisi iken, bu muaccel ışığı o müeccel saadet tasavvur ederek, eski zamanda siyaset kapısıyla onu arıyordun.

Evet otuz sene evvel bir hiss-i kabl-el vuku ile hissettin. Fakat nasıl kırmızı bir perde ile siyah bir yere bakılsa, karayı kırmızı görür. Sen dahi doğru gördün, fakat yanlış tatbik ettin. Siyaset cazibesi seni aldattı."

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ
وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
بِعَدِ عَاشِرَاتٍ دَقَائِقَ عُمُرِكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ آمِينَ

Aziz, Sıddık Kardeşlerim ve Hizmet-i Kur'aniyede muktedir, kuvvetli arkadaşlarım!

Bu defa me'mülüm fevkindeki Kaleminizle manevî hediyeniz isbat etti ki: İhtiyar, zaif, âciz bir Said yerine; genç, kavî, iktidarlı çok Said'ler sizlerde vardır. Aynı Ruh, aynı ifade, aynı İman.. Hadsiz şükür ve sena olsun ki; Rabb-i Rahîm sizleri Risalet-in Nur'a hâmi, naşır, sahib, şakird eylemiş. Bizlere pek çok ağır müşkilât içinde Kudsî Hizmete muvaffakiyet ihsan etmiş. Zaman ve zemin, sizler ile çok müştak olduğum uzun konuşmayı hoş görmediği için kısa kesip, Ruh u canımla herbirinize binler Selâm, بَارَكَ اللَّهُ مَا شَاءَ اللَّهُ derim.

Bu mübarek Şuhur-u Selâsede Duanızca
çok muhtaç Kardeşiniz
Said Nursi

* * *

ÂHÎRZAMANDAN HABER VEREN MÜHİM BIR HADÎS:

لَا تَرَالْ طَائِفَةً مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ

Ramazan-ı Şerifte onuncu günün ikinci saatinde birden bu Hadîs-i Şerif hatırlıma geldi. Belki Risale-i Nur Şakirdlerinin taifesi ne kadar devam edeceğini düşündüğümü binaen ihtar edildi.

لَا تَرَالْ طَائِفَةً مِنْ أُمَّتِي (şedde sayılır, tenvin sayılmaz) fikrasının makam-ı cifrîsi **1542** ederek nihayet-i devamına îma eder.

لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ

ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ (şedde sayılır) fikrası dahi; makam-1 cifrîsi **1506** edip, bu tarihe kadar zahir ve aşıkârane, belki galibane; sonra tâ kırk ikiye kadar, gizli ve mağlubiyet içinde Vazife-i Tenviriyesine devam edecekine remze yakın îma eder.

وَالْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ لَا يَعْلَمُ الْفَيْبَ إِلَّا اللَّهُ

حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ (şedde sayılır) fikrası dahi; makam-1 cifrîsi **1545** olup, kâfirin başında Kiyamet kopmasına îma eder.

لَا يَعْلَمُ الْفَيْبَ إِلَّا اللَّهُ

Cây-1 dikkat ve hayrettir ki, üç fikra bil'ittifak bin beşyüz (**1500**) tarihini gösterneleriyle beraber, tam tamına manidar, makul ve Hikmetli bir surette bin bin beşyüz altı'dan (**1506**) **tâ kırkikiye** (42), **tâ kırkbeş** (45) kadar üç İnkılab-1 Azîmin ayrı ayrı zamanlarına tetabuk ve Tevafuklarıdır. Bu îmalar gerçi yalnız birer Tevafuk olduğundan delil olmaz ve kuvvetli değil, fakat birden ihtar edilmesi bana kanaat verdi. Hem Kiyametin vaktini kat'î tarzda kimse bilmez; fakat böyle îmalar ile bir nevi kanaat, bir galib ihtimal gelebilir. Fatiha'da

الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ صِرَاطِ مُسْتَقِيمٍ Ashabının Taife-i Kübrasını tarif eden

fikrası, seddesiz bin beşyüz altı veya yedi (1506-1507) ederek tam tamına **ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ** fikrasının makamına Tevafuku ve manasına tetabuku ve şedde sayılsa **لَا تَرَأْلُ طَائِفَةً مِنْ أُمَّتِي** fikrasına üç manidar farkla tam muvafakatı ve manen mutabakatı bu Hadîsin îmasını teyid edip remz derecesine çıkarıyor.

Ve müteaddid Âyât-1 Kur'aniyede **صِرَاطِ مُسْتَقِيمٍ**

kelimesi, bir mana-yı remziyle Risalet-in Nur'a manaca ve cifirce îma etmesi remze yakın bir îma ile; **Risalet-in Nur Şakirdlerinin taifesi, Âhirzamanda o Taife-i Kübra-i A'zamın âhirlerinde bir Hizb-i Makbul olacağını işaret eder** diye defaten birden ihtar edildi.

لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ
الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ

* * *

Aziz Kardeşlerim!

Bu saatte ben Kur'an okurken, Risale-i Nur ile ziyade alâkadar olan **Sure-i İbrahim**'de bir Âyet beni meşgul ederken, Emin size göndereceği Mektubu getirdi ve dar vaktimizde bu geniş Âyetin denizinden ancak bir katrecik bu parçaşa girebildi. Birkaç dakika zarfında yazdım, vakit bulamadık, kusura bakmayınız.

* * *

بِاسْمِهِ مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ
وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بَعْدِ عَشَرَاتِ دَقَائِقِ آيَامِ الْفِرَاقِ

Aziz, Sıddık, Vefadar, Sebatkâr Kardeşlerim!

Cenab-ı Hakk'a yüzbinler şükür ve hamdolsun; sizin gibi sadık, ciddî, fa'al zâtları **Risale-i Nur**'un etrafında toplayıp bağlamış; İman ve Kur'an Hizmetinde kuvvetli ve Nurlu Kalemlerini çalıştırıyor.

Kardeşlerim! Bu defa ırsalatınız o kadar beni memnun ve minnetdar etti ki; herbir sahifesi bir kıymetdar hediye ve güzel bir Mektub hükmünde göründü. Hüzünlerimi, gamlarımı izale edip ve Kalbimi sürur ve sevinç ile doldurdu. Cenab-ı Erhamürrâhimîn onların Hurufları adedince size Rahmet etsin ve sizden razi olsun.

Hâfiż Ali Kardeşim! Bir zaman Barla'da Cuma gecesinde Dua ederken, senin **آمین** sesini iki defa sarihan işittim. Arkama baktım. Dedim: "Hâfiż Ali ne vakit gelmiş." Dediler: "O burada yoktur." Ben şimdi o vakiâdan diyebilirim ki; üç-dört saat mesafeden Duama

آمینَ ini işittirmesi, otuz günlük mesafeden buradaki zaif davet ve Duama kuvvetli ve tesirli bir **آمینَ** hükmünde olan yazıların imdadıma yetişmesi çok manidar bir Tevafuktur.

Siddik Sabri! Senin cisminde (ayağında) Kardeşliğimin Sikkesini gördüğüm zaman bir Hiss-i Kabl-el Vuku ile Kalbime geldi: Bu zât mühim bir vakitte bana çok ehemmiyetli bir Kardeşlik edecek. Ve muvaffak oldun, yaptın. Allah senden ebeden razi olsun. Abdülmecid'e, **Beşinci Şua'**ı haber vermiştim, cevab gelmedi. Belki ihtiyaten süküttüler, göndermedim. Siz, evvelce muhabere ediniz sonra gönderebilirsiniz. Eğer **Hastalar Risalesi**'ni bana gönderirseniz, **İhtiyarlar Risalesi** de beraber olsa daha iyi olur. Mektubunuzda Selâm gönderen vefadar Kardeşlerime binler Selâm.

Bugünlerde, Manevî bir Muhaverede bir sual ve cevabı dinledim. Size bir kısa hülâsasını beyan edeyim:

Biri dedi: Risale-i Nur'un İman ve Tevhid için büyük tahşidatları ve külli techizatları gittikçe çoğalıyor.. Ve en muannid bir dinsizi susturmak için yüzde birisi kâfi iken, neden bu derece hararetle daha yeni tahşidat yapıyor?

Ona cevaben dediler:

"Risale-i Nur, yalnız bir căz'î tahribatı, bir küçük haneyi tamir etmiyor. Belki külli bir tahribatı ve İslâmiyeti içine alan, dağlar büyülüğünde taşları bulunan bir muhit kal'ayı tamir ediyor. Ve yalnız hususî bir Kalbi ve has bir Vicdanı İslaha çalışmiyor, belki bin seneden beri tedarik ve teraküm edilen müfsid åletler ile dehşetli rahnelenen Kalb-i umumîyi ve efkâr-ı âmmeyi ve umumun bâhusus avam-ı mü'minînin istinadgâhları olan İslâmî Esaslar ve Cereyanlar ve Şeairler kırılması ile bozulmaya yüz tutan Vicdan-ı Umumîyi, Kur'an'ın i'caziyla ve geniş yaralarını Kur'anın ve İmanın ilâçları ile tedavi etmeye çalışıyor. Elbette böyle külli ve dehşetli rahnelere ve yaralara, hakkalyakın derecesinde ve dağlar kuvvetinde hüccetler, cihazlar ve bin tiryak hasiyetinde mücerreb ilâçlar, hadsiz edviyeler bulunmak gerektir ki; bu zamanda Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın i'caz-ı manevîsinden çıkan Risale-i Nur o vazifeyi görmekle beraber, İmanın hadsiz mertebelerinde terakkiyat ve inkişafata medardır.."

diyerek uzun bir mükâleme cereyan etti. Ben de tamamen işittim, hadsiz şükrettim. Kısa kesiyorum.

Bu hâdise münasebetiyle yine bugünlerde hatırlıma gelen bir vakayı beyan ediyorum:

Ben Namaz Tesbihatının âhirinde, otuzuç defa Kelime-i Tevhidi zikrederken, birden Kalbime geldi ki: Hadîs-i Şerifte "Bazan bir saat tefekkür, bir sene ibadet hükmüne geçer" Risale-i Nur'da o saat var; çalış, o saati bul, ihtar edildi. Âdetâ ihtiyârsız bir surette, Kur'anın Âyet-ül Kübrasının iki Tefsiri olan iki **Âyet-i Kübra Risalelerinden** mülâhhas tefekkûrî bir tekellüm, tam bir saat devam etti. Baktum; size gönderdiğim **Âyet-ül Kübra Risalesi**'nin Birinci Makamı'nın hülâsasından müntehab güzel bir Sırrını hülâsa ile, **Yirmidokuzuncu Lem'a-i Arabiye**'den müstahrec Nurlu, tatlı fikralardan terekküb ediyor. Ben, Kemal-i Lezzetle, her gün tefekkürle okumağa başladım. Birkaç gün sonra hatırlıma geldi ki: Madem Risale-i Nur bu zamanın bir Mürşîdidir, Talebelerine bir **Vird-i Ekber** olabilir diye Kaleme aldım. Ve bütün Risalelerin hususî menba'ları, madenleri olan binden ziyade Âyât-ı Kur'anîyeyi, kendi Kur'anîmda evvelce işaretler koyup bir **Hizb-i A'zam-ı Kur'anî** yapmak niyet etmiştim. Şimdi bu **Hizb-i A'zam** ve bu **Vird-i Ekber**, Risale-i Nur mensublarına bazı Eyyam-ı Mübârekede okunması için bir zaman size de göndermek hakkınız var. Înşâallah bir zaman sonra size gönderilecek. Bazı kelimelerini tercüme ve bir kışım kayıtlarını tefhim için, vakit bulsam gayet kısa haşiye gibi bir şeyi yazacağım.

Umum Kardeşlerime ve Hizmet-i Kur'anîyede bütün arkadaşlarımı hasret ve iştîyak ile binler Selâm.

Dualarınıza muhtaç
S a i d   N u r s î

* * *

Aziz Kardeşlerim,

Sizlere her gün birer uzun Mektub yazmak hakkınız var iken, maatteessûf üç seneden beri size göndermek için yazdığım bir Mektub şimdîye kadar bekliyor, eski sakomun cebinde duruyor. Demek Risale-i Nur, ehl-i dünya dinsizlerine çok dehşet vermiş ki, dünyalarına karışmadığım halde bu tazyikatı yapıyorlar. Her ne ise... Hiç

unutamadığım sebatkâr ciddî Kardeşlerime, hususan ikinci vatanım Barla'daki vefadar Sıddıklara pek çok Selâm ve Dua ederim.

Binler hasret ve iştiyakla sizleri düşünen ve her yirmidört saatte belki yüz defa Dua ile tahattur eden ve Duanız muhtaç olan

S a i d   N u r s i

* * *

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ   بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Ey Fedakâr Kardeşlerim,

Sizinle dört-beş kelime konuşacağım:

Birincisi: Bu defaki Mektubunuzun verdiği şevk ve sürur ile derim ki: Ben, Hizmet-i Kur'aniyedeki tam Sadakat ve Gayret ve Sebat ve Metanetinizi gördükten sonra tam bir istirahat-ı kalb ile mevti ve eceli kabul eder, "**Arkamda siz varsınız, yeter**" diyerek dünyadan sürürla vedaya hazırlım.

İkincisi: Burada **Âyet-ül Kübra**'nın birinci tebyizi, aynen bir sene sonra, oradaki birinci tebyiz gibi, **Âyet-ül Kübra**'nın namına Tevafuku var. İki Tevafukun tetabuku, tesadüfe havalesi imkânsız bir keyfiyet olmakla.. Kalemi, Zülfikar-Misal zâtın Kalemiyle otuzuç Kelime-i Tevhidin Tevafukundaki Gaybî İmzayı cidden tenvir ve tasdik eder.

.....

Dördüncüsü: Ben, üç senedir burada herseyden tecrid edildim. Tahammülsüz tazyik altında bulunduğumdan, sizin ile muhabere edemedim. Burada emsalsiz bir evham hükmediyor. Mümkün olduğu kadar, **Eşrat-üs Saat** buradan gönderildiğini demeyiniz. Belki, onun bir eseridir, başka yerden elimize geçmiş deyiniz.

* * *

بِاسْمِهِ

مَنْ شَيْخُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ

وَلَمْ يَكُنْ لِّإِلَٰهٖ إِلَّا سُبْحَانُهُ بِحَمْدِهِ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Aziz ve Vefadar ve Fedakâr, Sadık Kardeşlerim,

Bu defa çok kıymetdar ve fevkalme'mul manevî hediyenizden küçük üç-dört mes'ele hatıra geldi:

Birincisi: Üçüncü Keramet-i Aleviye'de, Risalelerde yalnız iki zeyl vardır demesi, Risale şekline girmiş olan zeyillere zeyl diyor. Sair zeyiller ise; hâtimeler, ilâveler, haşiyeler hükmünde görmüştür.

İkincisi: İki Âyet-ül Kübra'nın Vird-i Ekberinde -hatırıma gelmediği halde- ehemmiyetli kısımlarını Yirminci Mektub ile Otuzikinci Söz, bana ihtiyaç bırakmayacak derecede beyan ve tercüme ettiklerinden, niyet ve va'dettiğim halde tercumesinde istihdam edilmedim.

Üçüncüsü: Risale-i Nur'un benden ayrılması ve ben de Daire-i Tenviriyesinden uzak düştüğünden, bu havali ve Eskişehir gibi sair yerleri de onun ehemmiyetli ve lüzumlu bir kısım Hakikatlarından hissedar etmek için, İnayet-i İlahiye, -yeni yazılıyor gibi- tekrar ile o kısım Hakikatların, fakat letafetli başka tarzlarda izah edilmelerinde âdetâ ihtiyarım olmadan beni istimal ettiğini bildim, çok şükrettim.

Bu defa hediyelerinize mukabil elimden gelseyi yalnız maddî fiatına göre herbir **Risaleye** on lira ve **Yirmibeşinci Söz'e** yirmibeş altın belki elmas ve **Yirmidokuzuncu Söz'e** yirmidokuz yakut verirdim. Öyle ise, verilmiş gibi kabul ediniz. Evet Tevafukta muvaffakiyetli olan Kalem-i Alevî, Keramet-i Aleviye'ye göze görünür güzel bir delil göstermiş. Yüzbin **مَا شَاءَ اللَّهُ** Hüsrev'in çok şirin ve

fevkalâde yazdığı **Hastalar Lem'ası** ile **Esma-i Sitte Lem'ası**, benim nazarımda elmasla yıldızlı yazılan ve onlar kadar uzun iki Mektub-u Sadakatmedar hükmünde bana göründü; Risale-i Nur'a çok ehemmiyetli Hizmetlerini göz yaşıyla hatırlattı ve Firdevsî hediyenizdeki Risalelerin Harfleri adedince, Cenab-1 Erhamürrâhimîn sizlere Rahmet, Bereket, Saadet ihsan eylesin **آمِين**

Yorulmaz ve usanmaz ciddî, samimî Hâfız Ali Kardeş! Tevafukta Muvaffakiyetli Kalemin ile yazılan İ'caz-ı Kur'an'ın âhirinde senin hakkında **اللّٰهُمَّ وَرَقْهُ فِي خِدْمَةِ الْقُرْآنِ وَالْإِيمَانِ** olan Dua, bu defa şübhem kalmadı ki, tam kabul olmuş.

Umum Kardeşlere birer birer Selâm.

S a i d   N u r s i

* * *

بِاسْمِهِ وَإِنْ مَنْ شَاءَ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
**السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ يَعْدِدُ حُرُوفُ رَسَاعِ النُّورِ وَمَعَانِهَا الْمُتَمَثِّلَةُ فِي
 الْهَوَاءِ وَفِي الْأَفْهَامِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامِ**

Aziz, Sıddık ve Sadık Kardeşlerim,

Bu defa pek çok alâkadar olduğum zâtların dört aded Mektubları beni o kadar mesur etti ve Risale-i Nur hesabına o kadar memnun eyledi ki; güya yeniden o Kahraman arkadaşları buldum diye sürur yaşları çok üzünlərimi sildi. Evet dört Mektuba dört cevab yazmak isterim ve hakkınızdır; fakat samimî ittihadınıza binaen bir ile iktifa edildi. Ayrı ayrı beş-altı küçük mes'eleleri beyan ediyorum:

Birincisi: Eskiden beri, **İman kurtarmak zamanıdır** dediğimiz ve ihtiyarım olmadan tekrar ile Erkân-ı İmaniyye dair bürhanlardan tahşidat-ı azîmeyi yaptığımız, çok haklı ve lüzumlu olduğunu zaman gösterdi. Size bir ay evvel, manevî bir muhaverede, Risale-i Nur'un azîm tahşidatına dair gaybdan gelen bir cevabı yazmıştım. Bazı zâtlar o fikrayı **Âyet-ül Kübra Risalesi**'nin âhirine ilhak ettiler.

Ikincisi: Şamlı Tevfik Kardeş! Senin Mektubun beni derinden derine hem müteessir hem müferrah eyledi. Sende bir hayırlı tahavvülât bulunduğuunu ihsas etti. Merhum Hâfız Ahmed'in akrabasına benim tarafımdan ta'ziye ile beraber de ki: Bir-iki ay evvel -birdenbire- Dua ederken, en has

akraba ve en hâlis Talebelerin dairesine Hâfız Ahmed girdi: "**Benim de bu Dairede hakkım var**" dedi gibi hissettim. Onu o Has Daire içinde, her vakit manevî kazançlarımı hissedar olmak için bıraktım ve öyle de kalacak inşâallah. Ve anladım ki; ikiniz **bidayeten**, beraber Risale-i Nur'a Hizmetiniz içindir. Barla'da bütün dostlara Selâm.

Üçüncüsü: Sabri Kardeş! Kiyemetdar Hulusi'nin Mektubu hem Hulusi'nin, hem **Beşinci Şua**'nın ehemmiyetini ve kıymetlerini gösterdiğinden çok beğendim.

Evet **Beşinci Şua**, umumun ve bilhassa Ehl-i İlmin İmanlarını tashih edip kurtarıyor.

Hem sen, hem Hüsrev, Halil İbrahim'den bahsediyorsunuz. O zât, Risale-i Nur'un ehemmiyetli bir Talebesi ve iktidarlı bir Naşiridir, hem Haslardandır. Sâbık hâdisemizden tam bir ihtiyat ve ciddî bir alâkadarlık Dersini aldığı kanaatindayım. Selâmımı ona ve rüfekasına tebliğ ediniz.

Dördüncüsü: Hüsrev Kardeş! Senin Mektubun, benim meraklarına (Hasan, Mustafa'lar gibi) bir şifa ve arzularıma bir deva (Mu'cizat-ı Ahmedîye gibi) ve ümidiplerime bir ziya (Re'fet, Konyalı Sabri gibi) hükmüne geçti.

Hem Risale-i Nur'un muhterem bir Talebesi ve Has Dairesinde bulunan Âhiret hemşirem vâlidenizin hastalığı ve ihtiyarlığı seni Isparta'ya celbi hayırdır. Elbette sen ona, **Hastalar** ve **İhtiyarlar Risalelerini** okumuşsun. O Risaleler, benim bedelime onun keyfini sorup teselli versinler.

Ben, oradaki Talebeleri ve dostları Dua ile çok tahattur ediyorum. Onları unutamıyorum. Umum Kardeşlerime birer birer Selâm ve Dua ediyorum.

S a i d N u r s i

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَّكَاتُهُ يَعْدِي حَاصِلٍ ضَرْبٍ عَاشِرَاتٍ دَقَاعِقَ رَمَضَانَ
فِي حُرُوفٍ مَا كَتَبْتُمْ مِنَ الرَّسَاعِ

Aziz, Sıddık Kardeşlerim,

Hem mübarek Ramazanınızı, hem inşâallah hakkınızda bin ay kadar meyvedar Leyle-i Kadrinizi, hem saadetli Bayramınızı, hem çok kıymetdar Hizmetinizi bütün Ruhumla tebrik ve tes'id ederim.

Kardeşlerim! Bu defa Kudsî Kalemle hediyeleriniz o kadar beni minnetdar ve mesrur etti ki, güya dünyayı ışıklandıracak bir **Nur Fabrikası** ve mazi ve istikbali Rayiha-i Tayyibesiyle muattar edecek bir **Gül Fabrikası** Semadan bizim imdadımıza gönderilmiş ve benim arkamda Kuvvet-üz Zahr olarak duruyor ve mütemadiyen çalışıyorlar diye mesrur oluyorum. Yüzbinler **الْحَمْدُ لِلّٰهِ**

Sabri Kardeş! Senin fâsilalı iki Mektubun, Hizmetinin makbuliyetine iki Şahid-i Gaybî gösterdi. Senin tabirin ile Nur Fabrikasına ben de "Elfü elfi **وَنَفَقَكَ اللَّهُ، بَارَكَ اللَّهُ، مَا شَاءَ اللَّهُ**" derim. Sen ile Sıddık Süleyman, benim nazarımda ve fikrimde ve Duamda daima beraber bulunduğuuzdan, senin ile konuştuğum vakit, omuz omuza ikinizi beraber görüyorum. Masum ve mübarek çocukların Duadan hissedardırlar.

Hâfız Ali Kardeş! Senin Mektubundaki tevazuun ve İhlasın ve Hüsrev'e aid medhin ve Risale-i Nur Talebeleri bir tek vücid hükmündeki kanaatın, senin hakkında büyük bir ümidimi ve hüsn-ü zannımı tam kuvvetlendirdi. Risale-i Nur'un iki Lütfü'leri ve Mustafa'ları ve Hâfız Ali'leri, Küçük Sabri olan Nureddin ile beraber **Has Talebeler dairesinde**, Ramazan Feyzine, manevî kazançlara inşâallah hissedar kabul edildi. Her bir sahifelerini birer kıymetdar hediye hükmünde olan nûshaların yüzünden, ben sana çok hem pek çok borçlu kaldım.

Hüsrev Kardeş! Kasem ederim benim elimden gelseydi, yalnız bu defa altın yıldızla yazdığını Mu'cizat-ı Ahmediyeye mukabil herbir

sahifesine, yalnız maddî bir ücret olarak birer altın hediye edecektim. Hakikaten ebedî bir Gül Fabrikasına Kâtib tayin edildiğinize kanaatim kat'iyet kesbetti. Rabb-i Rahîm'e hadsiz hamd ü sena olsun. Tasavvurumda Hüsrev, Rüşdü bir tek isim gibi olmuş. İkinizi, Risale-i Nur'a aid herşeyde beraber biliyorum ve buluyorum. Size **آوْمَنْ گَانَ مَيْنَاً**

Âyetine aid ve birden hatırlı gelen ve **Sabri**'nin iki Mektubunun -daha gelmeden- manevî tesiriyle yazılan bir **tetimmeyi** gönderdim. Bir derece mahremdir, Has ve eminlere mahsustur. Şamlı Tevfik, **Âyet-ül Kübra** **Şua**'ını, Hâfız Ali'nin otuzuç **لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ** ile Tevafuklu tarzda bana yazsa iyi olur. Kardeşlerime birer birer Selâm.

Duaniza muhtaç
S a i d   N u r s î

* * *

Aziz Kardeşlerim!

Temadî eden tahrîbat-1 maneviye karşısında **بِلِلَّهِ الْحَمْدُ** gittikçe Risale-i Nur'un mu'cizane mukavemeti ve satveti ve kıymeti tezayüd ediyor. **Dalaletin temel taşı ve nokta-i istinadı olan tabiat tagutunu** dağıtıp, Kur'an elinde bir Elmas Kılınç olarak her tarafta Nurları saçar, zulümati dağıtır. Fakat dalaletlerin enva'ı çoktur. O nisbettte Risalelerin dahi ayrı ayrı meziyetleri, ehemmiyetleri var. Eğer kolay ise, **Tabiat Lem'asını** da bize gönderiniz.

* * *

Emin'le Feyzi'nin sordukları bir suale Üstad'dan

Aldıkları Cevab

Sual: Bize verdığınız cevabda diyorsunuz: "Siyasî geniş daireleri merak ile takib eden, küçük daireler içindeki vazifelerinde zarar eder." Bunun izahını istiyoruz?

Elcevab Üstadımız diyor ki:

Evet bu zamanda merak ile, radyo vasıtasyyla, ciddî alâkadarane

küre-i arzdaki boğuşmalara merak edip bakanlar, dikkat edenler, maddî ve manevî pek çok zararları vardır. Ya aklını dağıtır manevî bir divane olur, ya kalbini dağıtır manevî bir dinsiz olur, ya fikrini dağıtır manevî bir ecnebi olur. Evet ben kendim gördüm: Lüzumsuz bir merak ile, mütedeyyin iken âmî bir adam -beride ilme mensubiyeti varken- eskiden beri İslâm düşmanı olan bir kâfirin mağlubiyetiyle ağlamak derecesinde bir mahzuniyet ve Âl-i Beytten Seyyidler Cemaatinin bir kâfire karşı mağlubiyetinden mesruriyetini gördüm. Böyle âmî bir adamın, alâkasız bir geniş daire-i siyaset hatırlı için, böyle kâfir bir düşmanı mücahid bir Seyyide tercih etmek, acaba divaneliğin ve akıldağitmaklığun en acib bir misali değil midir?

Evet haricî siyaset memurları ve erkân-ı harbler ve kumandanlara bir derece vazifece münasebeti bulunan siyasetin geniş dairelerine aid mesaili; basit fikirli ve İdare-i Ruhiye ve Diniyesine ve Şahsiyesine ve Beytiyesine ve Karyesine aid lüzumlu vazifesini geri bırakıtmakla, onları meraklandırip Ruhlarını serseri, akıllarını geveze ve kalblerini de Hakaik-i İmaniye ve İslâmiyeye aid zevklerini, sevklerini kırıp havalandırmak ve o kalbleri serseri etmek ve manen öldürmek ile dinsizlige yer ihzar etmek tarzında, kemal-i merak ile onlara göre malayani ve lüzumsuz mesail-i siyasiyeyi radyo ile ders verip dinlettirmek, hayat-ı içtimaiye-i İslâmiyeye öyle bir zarardır ki; ileride vereceği neticeleri düşündükçe tüyler ürperir.

Evet herbir adam vataniyla, milletiyle, hükûmetiyle alâkadardır. Fakat bu alâkadarlık, muvakkat cereyanlara kapılıp millet ve vatanını ve hükûmetin menfaatini bazı şahısların muvakkat siyasetlerine tâbi' etmek, belki aynını telakki etmek çok yanlış olmakla beraber; o vatanperverlik, milletperverlik hissinden ve vazifesinden herkese düşen vazife bir ise, kendi kalb ve Ruhundan, idare-i şahsiye ve beytiye ve diniye ve hâkeza.. çok dairelerde hakikî vazifedar olduğu Hizmet ve alâka ve merak on, yirmi belki yüz'dür. Bu ciddî ve lüzumlu bu kadar çok alâkaların zararına olarak, o bir tek lüzumsuz ve ona göre malayani olan siyaset cereyanlarına feda etmek, divanelik değil de nedir?

Üstadımızın bize gayet acele ile verdiği cevabı bu kadar. Biz de, o acele ifadeyi acele kaydettik, kusura bakmayınız.

Biz de, bütün kuvvetimizle bunu tasdik ediyoruz. Çünkü bunu kendimizde ve gördüğümüz dostlarımızda tecrübelerle müşahede ettik. Hattâ çokları meraklarından, cemaati belki de Namazı terkeder derecede ifratla, tam Namaz vaktinde konuşan radyoyu dinliyor. Mimsiz medeniyetin sefahet ve dalalet ve İslâm'a ettiği ihanet cezası olarak mütemadiyen başına gelen tokadlara ve boğuşmalarına ve geniş siyaset dairelerine alâkadarane dikkat etmekle; ve nefesi zehirli ve başı sarhoş şahıslardan radyoda ders almak, Kudsî ve mühim Vazifelerine de tam zarar ediyorlar.

Risale-i Nur Şakirdlerinden
Emin, Feyzi

* * *

(Ahmed Nazif'in bir fıkrasıdır)

Kıymetli Üstadım!

Yüksek şahsiyetinizin aczi ve fakri içinde İnayet-i Rabbaniye ve Rahmet-i İlahiye ile Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın i'cazlarını güneşin parlak ve keskin şuaları gibi kalblerimize nüfuz ettiren ve Hakaik-i Diniye ve İmaniyenin, dalalete yüz tutan zaîf ve âciz Mü'minlerin halâsı ve Selâmeti ve hidayete çıkarılmasına Hâdim ve Kudsî Risale-i Nur'un, elbette bir Hâdî ve bu zamanın muhtaç bulunduğu bir Sahib-i Zuhur namını taşıyacağı şübhesizdir. Binaenaleyh hem Kur'anın Tercümanı ve Dellâlı ve hem de bu Risale-i Nur'un Müellif ve Hâdim-i Yegânesi bulunmanız, hem de âciz ve fakir bir nefer iken, manevî Hizmetinizle Müşiriyet Derece-i Âliyesine terfi' ve tefeyyûze istihkak kesbetmiş bulunmanızdadır ki; Âlim-i Mutlak, Hâkim-i Mutlak, Kadir-i Mutlak olan Zülcelal Hazretleri, bu Kudsî Vazife-i Âliyeyi, kıymetsiz gördüğünüz, çok kıymetli ve Faziletli ve Feyizli ve Âlî Derecelerde yüksek bir Dellâla tevdi' ve nasib ve bilhassa Memur etmiştir.

هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي Biz âciz ve âsi ve günahkâr Hizmetkârlarınızı

dahi Lütf ve Keremiyle İrsada ve Hidayete siz Üstadımızı Rehber ve Mürşid ve vasıta buyurmuştur ki; ebedî minnet ve şükranlarımızı edadan âciz bulunuyoruz.

İşte Üstadım! Çok kıymetli arkadaşımız ve Hizmet-i Kur'aniede

kıymetli refikimiz ve şerikimiz Küçük Hüsrev ve Mehmed Feyzi'nin Mektubundan başka yerde ve mahalde mevsimsiz olduğunu idrak ederek, bu Hakikî Kelimeyi ve mübarek ism-i şerifi Risale-i Nur'a dahi henüz zahiren takmak haddim değildir ve istimalinden hazer ediyorum. Çünkü Üstadımın izin ve müsaadesi olmadıkça, bu gibi lakabların kıymeti olamaz. Ancak Risale-i Nur'dan aldığım ilham üzerine, muhitimizde birinciliği ihraz eden bir Kardeşimiz olan Feyzi'nin Mektubunda bahsedilmesi, sîrf hüsn-ü niyet ve fart-ı merbutiyet ve Sadakattan ve İhlastan doğmuştur.

Bu izharın hatasından hâdis olan meşguliyetinize sebebiyet verdiğimden çok müteessir oldum.. Af buyurunuz. İkaz ve İrşad edici Nimet ve Himmet-i İtabınıza af buyurulmasını ve Risale-i Nur'un manevî tokatlarından muhafaza edilmekliğimizi Kemal-i Hulusla istirham eylerim.

Aziz ve kıymetli Üstadım! Cenab-ı Hakk'ın Lütf ve Keremiyle ve hadsiz İhsanıyla, intisaben Hizmet-i Kudsiyesinde bulunduğu Risale-i Nur'un maddî ve manevî pek çok Kerametlerini ve Berekelerini aynelyakîn görmüş ve lezzetini tatmış olan bu ácız Hizmetkarınızın noksalarını Hüsn-ü Niyete ve Hulus-u Kalbine bağışlamamanızı rica ederken, bu mübarek Risale-i Nur'un pek çok Kerametlerinden birkaçını arzediyorum. Şöyled ki:

Risale-i Nur'un Tercümanı ve Müellif ve Sahibi bulunan Zât, bin **üç yüz yirmidört** (1324) ve **yirmibeş** (1325) rumi senelerinde, İstanbul'da iştiharla "**Bediüzzaman**" nâmî ve lakabı altında matbuatın sitayıle neşriyatından mütehassis olarak, o zaman onyedi yaşında bulduğum ve çok cahil ve çocukluk devresinde iken, bu Mübarek İsim kalbimde yer tutmuş. Ve bu kalbî Muhibbet hürmeti için olacak ki; **bin üç yüz yirmialtı** (1326) senesinde Hazret-i Üstad'ın "**Bediüzzaman Said-i Kürdî**" lakabı altında Karadeniz seyahatında iki Hizmetkârı ile İnebolu'yu ziyaret ederek, o zaman İnebolu'nun meşhur Ülemasından Hacı Ziya ve diğer Ülema arasında vapura teşyi' edildiği sırada tesadüfen yanında karşılaştığım ve çok derin Muhibbet hissiyle bu Mübarek Zâta Selâm durarak mütebessim ve Nuranî sîmallarıyla ve keskin nazarlarıyla Selâmlarına ve manevî nazarlarıyla iltifatlarına mazhar olduğum günden beri artan Muhibbet ve alâkamı, otuz senelik hatırlımdan kat'îyyen silinmediğini aynelyakîn görüyordum.

Tahminen ve takriben altı sene evvel bir gazete sütununda, Isparta'da halkın fazla alâka göstermesinden, din ve İman telkin etmesinden ürken ehl-i dünya tarafından tevkif edildiğini teessürle okumuştum. Otuz senelik uzun bir zaman içinde bir defa böyle acı haber aldığım halde, akibetinden kat'iyen başka bir malumat edinememiştim. On seneden beri Cenab-ı Rabb-ül Alemîn Hazretlerinden niyazımızda, daima beş vakit Dualarımızda, "Ya Rab! Bana bir Mürşid-i Kâmil ihsan buyur" niyazında iken, bundan üç sene evvel yani hicri bin üç yüz elliyedi (1357) ve miladi bin dokuz yüz otuzsekiz (1938) senesinde, İnebolu'da bir kahvede, Kastamonu'lú bir zavallı sarhoşun sitayıyle bahsettiği bir Zâtın Kastamonu'da mevcudiyeti ve menfi olarak bulduğunu işittim. Dikkat ettim ve tahlük ve ta'mik ettim. Anladım ki; otuz senedir kalbimde saklı olarak taşıdığım o zamanki Said-i Kürdî olduğunu hayretle öğrendim. Ve kalbimdeki sevgi günler geçtikçe ateşlendığını hissettiğimden, her tehlikeyi göze alarak ziyaret edip, mübarek ellerini öpmek lâzım ve şart olduğunu bildim. Ve ziyaretimde, Eski Said'in İsm-i Mübarekleri **Bediüzzaman Said Nursî** ve **Risale-i Nur'un Müellifi** ve **Sahibi** olarak buldum. Kemal-i Aşk ve İhlasla sarıldım. Ve benim yegâne Mürşidim ve Rehberim ve büyük Üstadım o **Risale-i Nur**'dur dedim. Ve bana bu hadsiz ihsanatı Hidayet ve İnayet buyuran Cenab-ı Hakk'a, Kur'an-ı Hakîm'in Harfleri adedince şükrederek

الْحَمْدُ لِلّٰهِ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي dedim. (Haşıye)

Risale-i Nur'a intisab etmezden evvel, maddî ve dünyevî her işlerimizde ve ticarethanemizin kazançlarında ve şahsî ve hususî işlerimizde, Risale-i Nur'a intisabdan sonraki hârikulâde farkları ve Bereketleri görmekle beraber; en büyük bir tüccarın veya mes'ud bir zenginin müferrah ve serbestliğinden daha fazla ferah u sürur ve serbest ve yaşayış tarzında sıhhat ve âfiyetle **الْحَمْدُ لِلّٰهِ** mes'udane imrar-ı hayat eylemekte olduğumuzu ve Risale-i Nur'un Kudsî Lütf ve Kerametlerine medyun bulunduğuumuza itiraf ve tasdik ederiz.

(Haşıye): Evet bazı Ehl-i Velayetin ileride Talebesi olacak zâtlar, daha dünyaya gelmeden, Hiss-i Kabl-el Vukuun inkişafıyla Kerametkârane Keşfettikleri gibi; Risale-i Nur'un Talebelerinin mühimlerinden birkaç zât dahi, çok zaman evvel, bir Hiss-i Kabl-el Vuku' ile, ileride **Said** ile alâkadar bir surette bir **Nur'a** Hizmet edeceğini hissetmişler. İşte, onların birisi de **Nazif**'tir.

Üstad Hazretlerinin me'zuniyet-i hususiyesiyle, Risale-i Nur namına Neşriyat ve Hakaik-i İmaniye noktasında, bilhassa ibadet ve Namaz hakkında şahsımın cahil ve âciz, nâkîs, iktidarsız vaziyetim ile vaki' olan ve olacak bulunan Telkinat-ı Diniyedeki kuvvetli ikna' ve müessir hitabelerin âsâr-ı fiiliyesini aynen müşahede ettiğimi; Üstادım Risale-i Nur namına kemal-i fahrle, bir çok namzsız Müslümanları **الْحَمْدُ لِلّٰهِ** Namaza ve Câmilere devama muvaffak bulunmak gibi Kudsî Hizmetlerin âsâr-ı fiiliyesinden, Risale-i Nur'un büyük Hârika Kerametinden tulû' ettiğini ve etmekte olduğunu tasdik ederiz.

Bu içinde bulunduğu Alman ve İngiliz harbinin bidayetinden, devamı müddetince, hadsiz zindika ve münafi kların hiç yoktan sebebsiz olarak, şahsına bir isnadat olsun için, gerek münevver fikirli Âlim ve gerekse cahil mülhid hemen hemen birkaç dostlarım müstesna, memleket halkı Kudsî Hizmetimden küstürmek için, şeytan-ı aleysi mâyestehîk bütün memleket halkını iğfal ederek aleyhime tahrik etmiş olacaktır ki; "Nazif, muhalif bir siyasetle İttihad-ı İslâm'a taraftar eder, siyaset propagandası yapıyor" zihniyetini şiddetle alehimde, memleket halkına ve erkân-ı hükmüete kadar sirayet ettiriyorlar.. Ve bütün şeytanların tecessüsleri tahrik edilmiş.

Güya aleyhalarım benden bir intikam almak hasebiyle gıyabında, hem müdhiş cereyanı şiddetlendirmek için, kendilerince menfur telakki ettikleri "Almancı" namıyla hakaretlere maruz bırakmaktan çekinmediler. Halbuki ben **الْحَمْدُ لِلّٰهِ** Risale-i Nur'un İrşadıyla, Hakaik-i İmaniye ve Kur'aniyeyi bütün kâinatın fevkinde gördüğümden ve itikad ettiğimden, değil küre-i arzdaki cereyanlara, belki bana verilse de, bütün dünya sultanatına da âlet edemem. Ben, yalnız Hakikatçı ve İmancı ve Kur'ancı Risale-i Nur'un bir hâdimiyim. Kaç senedir bütün bu hücumlarıyla beraber, iki Eser-i İnayet var:

Birisı Risale-i Nur'un Neşriyatındaki Hizmetime zarar verilmemiği gibi, fevkalme'mul muvaffak olduk.

İkincisi: Her ne vakit şiddetli hücum edileceği zaman, Üstadımızdan "**Dikkat**" emrini alıyoruz. Hem de Risale-i Nur'un aşıkâr bir Kerametindendir ki, **bin üçyüz ellidokuz** (1359) sene-i hicri Ramazan-ı Şerif'in on veya onikinci günlerinde -Allah Rahmet etsin- vefat eden Kardeşlerimizden Hatib Mehmed namındaki zât, Yirmialtinci Lem'a olan **İhtiyarlar Risalesini** yazarken hasta olarak yazmağa kadir olmadığından

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ Kelime-i Tevhidi yazarak bıraktığı, ziyaretine gelen diğer

Kardeşimiz ve fa'al arkadaşımız, Feyzi Mehmed Efendi'ye ikmalini rica ederek dünyaya veda ve ebedî hayatına, inşâallah bu Kelime-i Tayyibe ile hayatının sonunu mühürleyerek İmanlı olarak kabre girdiğini izhar ve Risale-i Nur'un Talebelerine açık bir müjde ve tebşiratta bulunmuştur.

فَنِي الْجَنَّةُ حَالِدِينَ İşarat-ı Kur'aniye'nin yirmialtinci Âyetinin

Sırriyla, "**Risale-i Nur Talebeleri, İman ile kabre gireceklerdir**" tebşiratının sıdkını gösteren bu açık Kerametin ve Tebşirat-ı Azîmenin bütün Kardeşlerimize tamim olunmasını, Risale-i Nur'un Derece-i Ulviyetini ve hâdimlerinin mükâfatlarının ne zaman ve ne suretle verilmekte olduğunu aynelyakın bilinmek ve görülmek üzere, şu Hakikat muvafık ise **İşarat-ı Kur'aniye Risalesine** tahsiye olunmasını rica ederim, kıymetli Üstadım.

Risale-i Nur Şakirdlerinden
Ahmed Nazif Çelebi

* * *

[Risale-i Nur'un faal bir Şakirdi olan Ahmed Nazif Çelebi'nin bir istihracı ve bir fikrasıdır. Bunu hem Birinci Şua'in otuzikinci Âyeti olarak ve hem Yirmiyedinci Mektub'un fikralarında kaydetmek münasib görüldü. O kendisi diyor:]

Gelen Âyetleri Hâfızdan dinledim. Sure-i Ahzab'dan:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَئِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْهُ سَلَامٌ وَآعَدَ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِيدًا

وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١﴾ وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسَارًا جَأْمُنِيرًا ﴿٢﴾ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ
لَهُم مِّنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٣﴾ صَدَقَ اللَّهُ الْعَظِيمُ

Bu Âyetlerde **Risale-i Nur'a** îma ve remz ve belki işaret var, diye hissettim. Evet madem bu Âyet gibi Vazife-i Risalet ve Davete bakan Âyetler her asra bakıyorlar ve her asırda efradları ve mâsadakları var. Ve madem bu Âyetlerde Resul-ü Ekrem'e (A.S.M.) verilen Sıfatlar ve Ünvanlar her zamanda cereyan ve her asırda hükmetmek haysiyetiyle ve ünvanların altında mana-yı remziyle Risale-i Nur gibi o vazifeyi yerine getiren Eserler ve Zâtlar bu gibi Âyatın daire-i şümüllerine girmeleri, Kur'andaki İ'cاز-ı Manevisinin şe'nidir belki muktezasıdır ve lâzımıdır. Madem Risale-i Nur, bu acib asırda müstesna bir surette ve Âyetin işaret ettiği vazifeyi yapıyor ve manasının daire-i külliyesinde bir ferdidir. Elbette müteaddid emareler ve gizli karineler ile diyebiliriz ki; bu Âyette dahi **Birinci Şua'**ın sair otuzbir Âyetleri gibi Risale-i Nur'a mana-yı işaretyle bakar. Şöyledi ki:

لِيُخْرِجُكُمْ مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا

Cümlesi, mana-yı işaretisiyle diyor: "Bin üçyüz yetmişse (1370) kadar tecavüz eden en karanlık bir zulüm, en karanlık bir zulmetten sizi ey Ehl-i İman ve-l Kur'an! Kur'andan gelen Nurlara ve İmanın ışıklarına çıkaran ve isminde Nur ve manasında Rahîmiyet bulunan ve İsm-i Nur ve İsm-i Rahîm'in mazhari olan bir Lem'a-i Kur'aniyeye ve bu asrimiza bakıp îma ediyor. Mana mutabakatından başka, bir emare ve karinesi

budur ki: **إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا** fikrasının makam-ı cifrîsi -

şedde ve tenvin sayılır- (947) edip Risalet-ün Nur veya Risalet-i Nur isminin makamı olan (947) adedine tamtamına Tevafuk ediyor.

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا Cümlesi, -şeddeler sayılmaz ve âhirde tenvin

vakıftır, | sayılır - makam - 1 cifrîsi ki, 1323 tarihini gösterir.

O tarihte, Merkez-i Hilafette dehşetli bir inkılabin mebde-i infilâki içinde ye'se düşen Ehl-i İmana müjde verip, İslâmiyet'in Hakkaniyetine

ve Kuvvetine kuvvetli şehadet eden ve Veraset-i Nübüvvet noktasında davette bulunan hakikî bir şahide işaret eder. وَنَذِيرًا وَ دَاعِيَا إِلَى اللَّهِ

Cümlesi (**Haşîye**) -tenvinler vakf olmadığından sayılırlar- makam-ı cifrîsi 1256 tarihini göstermekle, bu asırda ve bu zamandaki İslâmiyetin inhisafını bir asır evvel ihmâz eden mukaddemâtinâ bakarak, وَدَاعِيَا إِلَى اللَّهِ Kelimesi (191) ederek Risale-i Nur'un bir hakikî ismi olan **Bediuzzaman'ın makam-ı cifrîsi bulunan (191)** adedine tamtamâma Tevafukla îma eder ki; Risale-i Nur dahi, o inhisaf içinde bir دَاعِيَةٌ وَ سِرَاجًا مُنِيرًا (Haşîye-1) ve yalnız

بِإِذْنِهِ وَ سِرَاجًا مُنِيرًا Kelimesi ise

(Haşîye): وَ دَاعِيَا إِلَى اللَّهِ Kelimesi, Risale-i Nur'un hakikî bir ismi olan Bediuzzaman'ın makamına tamtamâma Tevafuku ve manen mutabakatı olduğu gibi, yalnız وَ دَاعِيَا Kelimesi de, Risale-i Nur'un Tercümanı olan Said

ismine üç Harf ile ittihad ve üç farkla Tevafuk eder. Çünkü tenvin, | ve و mecmuu 57'dir. سـ den (3) fark var.

Risale-i Nur Talebelerinden Küçük Abdurrahman **Tahsin**

(Haşîye-1): بِإِذْنِهِ وَ سِرَاجًا مُنِيرًا binüçyüzotuz (1330) ederek Risale-i Nur'un Fatihası olan İşarat-ül İcâz Tefsirinin zuhuruna Tevafuku ve بِإِذْنِهِ deki melfuz سـ sayılsa binüçyüzkirk (1340) edip, Risale-i Nur'un zuhuruna tetabuku ve birinci tenvin vakf olmadığından نـ sayısına, **binüçyüz-seksen** (1380) ederek Risale-i Nur'un o tarihte inşâallah Küre-i Arz'ı ışıklandırılacak bir Sirac-ı Nuranî olacağına bir Remz-i Kur'anîdir.

Risale-i Nur Şâkirlerinden
Tahsin

tamtamına Risale-i Nur'un bir ismi olan سِرَاجُ النُّور a lafzen ve manen ve

cifren Tevafukla bakar. مُنِيرًا daki şeddeli a ن (م) دَكِيَ الْنُورِ، دَكِيَ مُنِيرًا

mukabildir. Evet İmam-ı Ali (R.A.) Keramet-i Gaybiyesinde Risale-i Nur'a سِرَاجُ النُورِ namını vermesi, bu Âyetin bu fikrasından mülhemdir denilebilir ve سِرَاجُ النُورِ

çekinmeyerek deriz وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ قümlesi, şedde sayılmak cihetiley makam-1 cifrîsiyle 1359 tarihini göstermekle bu asrımızın tam bulunduğumuz bu senesine bakarak Ehl-i İmana bir büyük ihsanı var diye mana-yı remziyle haber veriyor. Biz bakıyoruz, bu zamanda en büyük ihsan, İmani kurtarmaktır. Ve görüyoruz, İmani hârika bürhanlarla kurtaran başta Risale-i Nur'dur. Demek bu zamana nisbeten bir

فضلاً كَبِيرًا فَضْلُّ كَبِيرٌ daki كَبِيرًا فَضْلًا de odur. Bu işareti kuvvetlendiren şudur:

Kelimesi 960 edip Risalet-ün Nur'un bu ismi, izafeden tavsif tarzına geçmekle "Risalet-ün Nuriye" olup, makamı olan 962 adedine manidar iki farkla Tevafuk, onun başına remzen ve îmaen parmak basmasıdır.

İlahî Ya Rab! Sen Risale-i Nur'u ve Risale-i Nur Müellifi Üstadımız Said Nursî'yi ve Risalet-ün Nur Talebe ve Şakirdlerini ve Mensublarını, Muhafaza-i Hifzında ve Kal'a-i İlahiyen içinde muhofaza ve emin eyle..

آمِين.. ve Hizmet-i Kur'an ve İmanda sabit ve daim eyle.. آمِين.. ve bu Kudsî

Hizmetlerinde, muvaffakiyetlerle yardım ve muavenetler ihsan eyle.. آمِين..

ve Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan-ı Azîmüşşan'ın Sîrr-ı Â'zamîna, Marifetullah, Muhabbetullah ve Muhabbet - i Resulullah Sîrr - i Kudsîsine ve

وَنِئَمَ الْوَكِيلُ حَسْبُنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ... رَبُّ الْعَالَمِينَ...
Cemalullah Lütf ve İhsanına mazhar eyle, Ya

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ وَصَحْبِهِ وَأَهْلِ بَيْتِهِ أَجْمَعِينَ الطَّاهِرِينَ آمِينَ
بِحُرْمَةِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Âciz, fakir, zayıf, günahkâr, Talebeniz
ve Hizmetkârınız İnebolu'lu
Ahmed Nazif Çelebi

* * *

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ   وَإِنْ مَنْ شَاءَ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَّكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

**Çok Aziz ve Çok Kiyametli, Müşfik ve Fedakâr Üstadı
A'zam Efendim Hazretleri,**

Hazineler dolusu mücevherattan daha fazla, hattâ bu fâni dünya hayatının zînetleriyle ölçülemeyecek derecede kıymetdar Mektubunu, mübarek Ramazan-ı Şerîfin yirmiçinçü günü akşamı, iftardan on dakika evvel postadan aldım. Cenab-ı Hak kabul buyursun, iki iftarı bir yaptım.

الْحَمْدُ لِلَّهِ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي

Evvelce yazdığım uzun satırların malayani ve boşluğunundan, fazla meşgul ettiğimden ve gerek bizim ve gerekse mübarek Zekeriya Kardeşimizin kıymetsiz, degersiz hediyelerini me'zuniyetsiz kabul ederek takdim etmek cesaretinde bulduğumdan mütevellid, aziz Üstadımın adem-i kabul ve hoşnutsuzluğuyla tekdiratına maruz kalacağımından korkarak intizada iken müvezzi iki Mektub verdi. İftar vakti olduğundan ayakta zarfi açtıktan sonra, kıymet takdir edemeyeceğim çok şirin ve cazib olan Hatt-ı Fâzîlaneniz, sanki "korkma" diye hitabediyormuş gibi tebessüm ederek gözüme ilişkince, sürurumdan okuyamadım. Hemen haneme koştum, iftar ile okumağa başladım.

Sevgili ve Müşfik Üstadım! Muhyiddin-i Arabî Hazretlerinin tebşiratı

hatırıma geldi. Zât-ı Fâzilanelerinde gördüğüm şefkat-i pederanenin o büyük Zâtın haber verdiği şefkat-i pederaneyi haiz bulunduğunuza İman ettim. Kadir-i Mutlak Hazretleri siz Üstadımızdan kat kat razı olsun ve bizleri de Hizmetinizde ve Hizmet-i Kur'anda daim ve sabit eylesin.. ve Üstadımızın Kîymetli ve Kudsî İşaretlerine ve kıymetli Dualarına mazhar eylesin..

آمِنَ بِحُرْمَةِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ

Şefkatlı Üstadım! Hizmet-i Kur'anda ve Risale-i Nur'un Neşriyatındaki zerre-i vâhîde kabilinden olan mesaînin Nezd-i Âlî-i Üstadanelerinde hüsn-ü kabule mazhariyeti, zayıf ve âciz, fakir Hizmetkâriniz ve iktidarsız, idraki nâkîs, ihatası dar, şuuru muhtel Talebenizi ne derece sevinç ve sürura kalbettığını tarif edemem. Böyle manevî ve Kudsî takdîrata mazhar buyurulan ve bizim gibi günahkârlara, otuz senelik istiyakla, on senelik Münacat ve Niyaz mukabilinde siz Üstadımızı ihsan buyuran ve kullarının isyanlarına bakmayarak her istediklerini bilen, işten ve **belagan mâ belag veren ve bütün mükevvenati Yed-i Kudretinde tutan ve herşeye Sahib ve Mâlik ve Hâkim bulunan Cenab-ı Hak ve Feyyaz-ı Mutlak Hazretlerine ne suretle hamd ve şükür edecekimi bilemiyorum.**

Kiymetli Üstadım! Siz tavassut buyurunuz, degersiz Hizmetimizle, pek az ve kısa olan şu dünya hayatı içinde belki bir katre mesabesindeki hamd ve şükürümüzü "**Tekabbelallah**" Sırrına mazhar buyursun inşallah.

Mektubat Risalesinin **İkinci Mektubunu** daima hatırlayarak bu emirlerinize riayet etmeye çalıştığım halde bir mücbir-i gaybî bendenizi tahrik ederek, yani hediyeyi mukabelesiz bütün ömründe kabul etmediğinize muhalif olarak **İkinci Mektub'a** muhalefete sevkediyor. Niyetim hâlis, Sadakat ve merbutiyetim ciddî ve çok sağlam.. Her türlü riyadan ârî ve hiçbir maddî menfaata matuf ve müstenid olmayan, Allah Rızası yolunda, Kur'an namına ve Risale-i Nur'a Hizmet gayesine matuf ve bilhassa bizim gibi âciz, âsi ve günahkârların Hidayet ve İrşad ve ısaline ve ehl-i dalaleti ve ehl-i bid'ayı Tarîk-ı Hakka davet ve Hakaik-i İmaniyeye Hâdim bir Kudsî Zât, bizlere ve memleketimize **Vediatullah** olarak ihsan buyurulmuş.

Kiymetli misafirimiz nasılıkî biz günahkârların manevî yardımına koşuyor ve gece ve gündüz Mağfiret-i İlahiyeve İrşadımıza çalışıyorsa,

bizler de bu Aziz Misafirimizin maddî yardımına seve seve ve iştıyakla ve ancak Allah için koşmak ve çalışmak vazifesiyle mükellef bulunduğuuzu hissediyoruz.

Hem bizlere Kur'an ve Hazret-i Peygamberimiz (A.S.M.) emrediyor: **تَعَاوَنُوا** Gurabaya muavenet.

Afv dilerim, kıymetli ve sevgili Üstadım! Bilirim ki, hediyeleri kabul etmiyorsun. Fakat Zekat ve Sadaka gibi muaveneti, arkadaşlarınızın ısrarı üzerine yazmağa mecbur oldum. Hem de maddî ihtiyaçlarınıza, ikametgâh kirası, odun ve kömür gibi mübrem ihtiyaçlar için lâzım olduğunu düşünmüştüm

Esasen Kaide-i Üstadaneleri bozulmamak için, arkadaşlarımıza daima tavsiye ve telkinatım, hiçbir maddî menfaat düşünülmemesidir. Çünkü Din dünyaya âlet olamaz. Ve Din, vasita-i cer ve maddî menfaati kat'iyen kabul edemez. Hattâ Risale-i Nur'un Neşriyatında, kimsenin minnetini almamak için kıymetli Üstadımı taklid ederim.

Kıymetli ve Müşfik Üstadım! Şu kadar var ki: Hizmetkârınız, Üstad namına değil, kıymetli ve garib bir Misafirimiz namına, **Rızaen Lillah** maddî yardım etmek istiyoruz. Hem manevî zarar görmemeniz için, Kuvvet ve Kudret ve Azamet Sahibi Cenab-ı Allah'a Niyaz ve Tazarru' ederek Dergâh-ı İlahiyesinde Hüsn-ü Kabule mazhar eylemesini Dua ediyoruz.

Kıymetli Üstadım! Bayramda ziyaret ve arz-ı ta'zim makamına kaim olmak üzere, bütün arkadaşlarımızla beraber hem Ramazan-ı Şerifi, hem Leyle-i Kadr'i, hem mübarek İd-i Fitr'i, Risalet-ün Nur'un umum Talebe ve Şakirdleri ve Kur'anın kıymetli Hizmetçileri makamında ve hükmünde kıymetli Üstadımızı tebrik eder, Cenab-ı Hak'tan daha çok Kardeş ve arkadaşlarımız ile birlikte ve siz Üstadımız başımızda olarak Ramazan-ı Şerifin emsal-i kesîresiyle müşerref olmaklığımızı Niyaz ve Tazarru' eyleriz ve mübarek iki ellerinizden öperek Dua-i Hayriyenizi ve Kudsî İrşadlarınızı istirham eyleriz kıymetli Üstadımız.

Daimî Kudsî Dualarınıza muhtaç,
günahkâr Hizmetkâr Talebeni

Ahmed Nazif

(Risale-i Nur Şakirdlerinden Hilmi ve Çaycı Emin ve Tahsin'in fikrasıdır. Yirmiyedinci Mektub'un fikraları içine girmeye münasib görüldü.)

Bugünlerde casuslar tarafından ziyade bir hassasiyetle Risalelere bakıldığından, İnayetin Himayeti dahi, bir nevi hassasiyet ile İkramını gösterdi. Gayet cüz'î bir nümunesi şudur ki:

Risale-i Nur Şakirdlerine, maişet cihetinde bir İkram-ı İlahî ve küçük fakat şayan-ı hayret ve gayet latif bir Tevafuk, bir vakıa ve Risalet-ün Nur Hizmetinin şübheleriz bir Kerametidir. Evet Risale-i Nur'un bir Silsile-i Kerametinin bir menbaî olan Tevafuk, bu vakiada o cinsten altı aded Tevafukatın ittifakı ise, tesadüf ihtimalini köküyle keser diye hükmetti. Şöyledir ki:

Birkaç günden beri Üstadımızın ziyaretine gitmediğimizden, Kardeşim Emin ile beraber Üstadımızın ziyaretine gittik. İlkindi vakti beraber Namaz kıldıktan sonra bize emretti ki: "Size yemek yedireceğim, burada tayininiz var." Mükerrelen, "Yemezseniz bana dokuz zarar olur" dedi. "Çünkü yiyeceğinize karşı Cenab-ı Hak gönderecek."

Yemek yemekten affımızı rica ettik ise de emretti ki: "Rızkınızı yeyin, bana gelir." Emrini kırmamak için, lütfu buyurduğu tereyağı ve kabak tatlısını ekmekle yemeğe başladık. Daha sofrada iken, ümid edilmeyen bir vakitte, bir tarzda ve aynı vakitte bir adam geldi. Elinde yediğimiz kadar taze ekmek, aynı yediğimiz mikdar (findik kadar) tereyağı ve diğer elinde bize verilen tam misli kabak tatlısı olarak kapıyı açtı. Artık taaccüb edilerek, hiç bir cihette tesadüfe mahal kalmayarak, Risale-i Nur Şakirdlerinin rızkındaki bir Bereket-i Rabbanîyi gözümüzle gördük. Üstadımız emretti: "İhsan on misli olacak. Halbuki bu İkram tamtamına mislidir. Demek, tayin ciheti galebe etti. Tayin temini ise, mızan ile olur." Sonra aynı akşamda, sadaka ciheti dahi hükmünü gösterdi. Biz gördük ki, ekmek on misli ve tereyağı tatlısı o da on misli ve kabak tatlısını çok sevmediği için kabak, patlıcan turşusu on misli; me'mulün hilafına, Risale-i Nur'dan İkinci Şua'in bir hafta mütalaasına mukabil bir manevî ücret olarak geldi, gözümüzle gördük. Demek, kabak tatlısının tatlılığı, tereyağı un helvasına girdi, kendisi turşuda kaldı.

Risale-i Nur Şakirdlerinin, Hüsn-ü Hizmetine acele bir mükâfat gördükleri gibi; Hizmette kusur edenler dahi tokat yedikleri -Isparta'da olduğu gibi- burada dahi gözümüzle gördük. Pek çok vukuatından yalnız beş-altısını beyan ediyoruz:

B i r i n c i s i: Ben -yani Tahsin- bir gün, yeni açtığımız bir dükkân meşgalesiyle bana emrolunan Vazife-i Nuriyeyi tenbellik edip yapamadım. Aynı vakitte şefkatlı bir tokat yedim. Dükkan'da otururken birisi bana geldi, emanet olarak 100 lira tebdil olmak için bana verdi. Bu paranın sahibine, Allah için bir Hizmet yapmak üzere tebdil için maliye sandığına gittim. Bu paraları sayarken, aralarında bir kalp lira bulundu. Bu yüzden ifadeye ve sual ve cevaba ve muahazeye maruz kaldığım gibi, evimizi de taharri etmek ictâb etti. Beni mahkemeye verdiler. Fakat bu terbiye ve şefkat tokadı olmak cihetiyle, yine Risale-i Nur Kerametini gösterdi, zararsız kurtulduk.

I k i n c i s i: Üstadımıza ve Risale-i Nur'a dört-beş sene bazan Hizmet eden ve okutturan ve cidden tarafdar bulunan bir zât, birden bir gün elinde Dine aid bir gazete ile geldi. Risale-i Nur'un mesleğine muhalif bir cereyanın sahiblerine tarafdarane bir tavır gösterdiği zaman, Üstadın canı çok sıkıldı. Bir-iki gün sonra şiddetli fakat şefkatlı bir tokat yedi. Bir doktor ona dedi ki: "**Eğer ameliyat yaptırmazsan yüzde yüz ölüm var.**" O da bilmecburiye ameliyat yaptırdı. Fakat şefkat ciheti imdada yetişti, çabuk kurtuldu.

Ü ç ü n c ü s ü: Bir memur, Risale-i Nur'u kemal-i iştiyakla okurdu. Üstad ile görüşmeye ve tam Ders almağa çok çalışıyordu. Birden bir komiser tarafından ona evham verildi. O da görüşmeye ve okumayı bırakıp başka bir şehre giderken, birden sebebsiz bir tarzda bir ayağı kırıldı, bir ay çekti. Yine şefkat yâr oldu ki, şimdi tekrar okumaya şevk ile başladı.

D ö r d ü n c ü s ü: Ehemmiyetli bir zât Risale-i Nur'u Kemal-i Takdir ile hem okur, hem yazdı. Birden sebatsızlık gösterdi, şefkatsız bir tokat yedi. Gayet meftun olduğu refikası vefat eyledi. İki oğlu da başka yere gitmesiyle acınacak bir hale girdi.

B e ş i n c i s i: Dört senedir Üstadın karşılığında Hizmet eden bir zât, birden Sadakatı bırakıp mesleğini değiştirdi. Birden şefkatsız bir tokat yedi. Bir senedir daha çekiyor.

A l t i n c i s i: Bir Hocaya aid bir hâdisedir. Belki helâl etmez. Biz de onu görmüyorum. Tokadı şimdi kaldı.

Bu vukuat nev'inden hem çok var, hem Risale-i Nur'a karşı kusura binaen kat'iyyen tokat olduğuna şübhemiz kalmadı..

Tasdik eden Risale-i Nur Şakirdleri   Evet ben de tasdik ederim
Hilmi, Emin, Tahsin   **S a i d**

* * *

Hem Risale-i Nur'un Sühulet-i İntişarının bir Kerametini, bu Mektubu yazdığını zamanda ve yemekteki Keramet dakikasında gözüümüzle gördük. Şöyle ki:

Ehemmiyetli yedi-sekiz Risale ve İşarat-ı Kur'aniye Şua'ını mühim bir Mektubla beraber bir torbada ehemmiyetli bir Kardeşimize bir şehr'e göndermiştık. Soför o paketi düşürmüştü. Böyle bir zamanda böyle Eserleri, münafiklar ve casuslar haber almadan, emin bir el ile beş gün sonra elimize geçmesi; kat'ı kanaatimiz geldi ki, bir İnayet bizi himaye ediyor.

Hem Risale-i Nur hakkında İnayet-i Rabbaniyenin latif bir Himayeti de şudur ki: Karanlık bir vaziyette, korkutan bir zamanda, casusların ve taharri memurlarının evhamları ve tecessüsleri Üstadımızın Menzilini sarması dakikasında, bir fare Üstadımızın çorabını aldı. Ne kadar aradık, hiç bir yerde bulamadık. O farenin yuvasını gördük. Kabil değil ki o çorap gırsın. İki gün sonra gördük ki, o hayvan o çorabı getirmiş öyle bir yere ki, saklanmış ve muhneviyatları unutulmuş olan mahrem Mektublar ve evrakların tam yanında bırakmış. Halbuki iki defa oraya bakmıştır, görememişti. Hem o çorabı o yere getirmek; soba borusuna çıkıp yukarıdan olur. Gayet kurnaz ve zeki bir adam ancak o işi yapar. Hiç bir cihette tesadüf ihtimali kalmadığından Üstadımız dedi: "Bu Mektubları oradan kaldıracağız." Biz onlara baktık, gerçi siyasetle alâkaları yoktur. Fakat veyham casuslara, aleyhimizde habbeyi kubbe yapmaya ehemmiyetli bir vesile olurdu. Biz hem onları, hem daha bahaneye medar olabilen başka şeyleri kaldırındık. O heyecanımızdan casuslar haber alıp anladılar ki, hazırlandı. Daha hücum etmeden yalnız ikinci gün, Emin elinde bir torba ile Menzile girdi. Tam arkasında karakol komiseri, gizli, hissettirmeden girdi Emin'in elinde Kitab yerinde yoğurt torbasını gördü, tavrını değiştirdi. Her ne ise. Elhasıl:

Risale-i Nur'un intişarına karşı gelen bütün düşman ve casuslara mukabil bir tek fare çıktı, plânlarını zîr ü zeber etti.

Evet	Evet	Evet	Evet	Evet
Hilmi	Tahsin	Emin	Tevfik	Said

(Mehmed Feyzi o zaman askerdi, yoktu. Yoksa birinci imza onun hakkı idi.)

* * *

(Ahmed Nazif'in Mektubundan bir parçasıdır)

Maddî ve manevî borcumuz olan Hizmetleri îfadan kendimizi çekmek, hissizlik ve bîganelik fitratımızda ve yaratılışımızda yoktur ki kalalım. Madem Cenab-ı Hâlik-ı Rahîm bizleri insan yaratmıştır. İnsanlığın emrettiği Vezaifin binde birini dahi îfa edemedigimiz halde, büsbütün nasıl bîgane kalalım. Bu hususta mazur görmenizle beraber, azimkâr ve cefakâr ve fedakâr ve hadsiz mütehammil, Garib ve Kudsî ve Aziz bir Misafirimiz olan çok kıymetli Üstadımızın biz âsi ve günahkârların Kalblerini Nurlarla doldurduğu halde, mukabil borcumuzu, maneviyata uzanmadığımızdan ancak degersiz ve kıymetsiz olan maddiyatla ödeyebiliriz zanniyla teselli bulmaktayız. Afv buyurunuz Üstadım.. Dellâl-ı Kur'an'ın nidalarını işten hangi Müslüman vardır ki, kulaklarını tıkasın. Hâşâ sümme hâşâ!. Nurlarınızın şuai gözlerimizi kamaştırıyor. Kalblerimizi bütün safiyetile Allah'a, Kur'an'a, ve Resul-i Mücteba'ya (A.S.M.) ve İki Cihan Serveri'nin Aziz Vârislerine bağlıyor ve bağlamıştır. Bu bağ öyle bir bağ ki, İnayet-i Hak'la hiç bir maddiyunun ve hiç bir mülhid ve firak-ı dâllenin değil, bütün dünya kâfirlerinin bütün kuvvetleri bir araya gelse, bu Kudsî Rabîta-i Kalbiye bağıını koparamaz.

الْحَمْدُ لِلّٰهِ هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي

Zât-1 Fâzılanelerince lüzum görülp, îcab etmeden hiç bir zaman Mektub yazmak zahmetlerini ihtiyar etmenize razı olamam. Bu hususta gücenmek söyle dursun, kıymetli Üstadımın Kudsî Vazifelerinin îfasına manî' teşkil eden işgali, büyük hata ve hürmetsizlik sayarım.

Ahmed Nazif Çelebi

* * *

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

Aziz Sıddık Kardeşlerim!

Ondokuzuncu Söz'ün âhirinde Kur'andaki tekrarın ekser Hikmetleri, Risale-i Nur'da dahi cereyan eder. Bilhassa ikinci Hikmeti tamtamına vardır. **O Hikmet şudur:**

Herkes her vakit Kur'ana muhtaçtır. Fakat herkes, her vakit bütün Kur'anı okumağa muktedir olamaz. Fakat bir sureye galiben muktedir olur. Onun için en mühim Makasid-ı Kur'aniye ekser uzun surelerde dercedilerek; herbir sure küçük bir Kur'an hükmüne geçmiş. Demek hiçbir kimseyi mahrum etmemek için Haşir ve Tevhid ve Kışsa-i Musa (A.S.) gibi bazı maksadlar tekrar edilmiş. Aynen bu ehemmiyetli Hikmet içindir ki, bazı defa haberim olmadan, ihtiyarım ve rızam olmadığı halde, bazı ince Hakaik-i İmaniye ve kuvvetli hüccetleri müteaddid Risalelerde tekrar edilmiş. Ben çok hayret ederdim.. Neden bunlar bana unutturulmuş, tekrar yazdırılmış? Sonra katî bir surette bildim ki: **Herkes bu zamanda Risale-i Nur'a muhtaçtır. Fakat umumunu elde edemez. Elde etse de tamam okuyamaz.** Fakat küçük bir Risale-i Nur hükmüne geçmiş bir Risale-i Câmiayı elde edebilir. Ve ekser vakitlerde muhtaç olduğu mes'eleleri onda okuyabilir ve gıda gibi her zaman ihtiyaç tekerrür ettiği gibi, o da mütalaasını tekrar eder.

I k i n c i   B i r   N o k t a: Ayet-ül Kübra'dan çıkan "Vird-ül Ekber" namındaki arabî Risaleciğin âhirinde, Risale-i Münacat'in başındaki Ayetin Tefsiri diye arabî kısımları ilâve edilse, beraber okunsa münasibdir. Biz de nûshamızda yazdık.

Ü ç ü n c ü   N o k t a: Aziz Kardeşlerim! Çok defa Kalbime geliyordu.. Neden İmam-ı Ali (R.A.) Risale-i Nur'a ve bilhassa Ayet-ül Kübra Risalesi'ne ziyade ehemmiyet vermiş? diye Sırrını beklerdim.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ihtar edildi. İnkişaf eden o Sırra şimdilik yalnız kısa bir işaret ediyorum. Şöyle ki:

Risale-i Nur'un mümtaz bir hasiyeti, İmanın en son ve en külli İstinad Noktasını, kuvvetli ve kat'î beyan olduğundan; bu hasiyet Âyet-ül Kübra Risalesi'nde fevkâlâde parlak görünüyor. Ve bu acib asırda mübareze-i küfür ve İman, en son Nokta-i İstinada sirayet ederek ona dayandırıyor. Messelâ: Nasılıki gayet büyük bir meydan muharebesinde ve iki tarafın bütün kuvvetleri toplandığı bir sahrada iki tabur çarpışıyorlar. Düşman tarafı, en büyük ordusunun cihazat-ı muharribesini kendi taburuna imdad ve kuvve-i maneviyesini fevkâlâde takviye için her vasıtayı istimal ederek Ehl-i İman taburunun Kuvve-i Maneviyesini bozmak ve efradının Tesanüdünü kırmak için her vesileyi kullanır. Ehemmiyetli bir İstinadgâhını kendine temayül ettirerek ihtiyat kuvvetini dağıtır. Müslüman taburunun herbir neferine karşı, cem'iyet ve komitecilik Ruhuyla mütesanid bir cemaat gönderir. Bütün bütün Kuvve-i Maneviyesini mahvetmeye çalıştığı bir hengâmda Hızır gibi biri çıkar, o tabura der: "Me'yus olma! Senin öyle sarsılmaz bir Nokta-i İstinadin ve öyle mağlub edilmez muhteşem orduların ve tükenmez ihtiyat kuvvetlerin var ki, dünya toplansa karşısına çıkamaz. Senin şimdilik mağlubiyetinin bir sebebi, bir cemaata ve bir şahs-ı maneviyyeye karşı bir neferi göndermenizdir. Çalış ki, herbir neferin, istinad noktaları olan dairelerinden manen istifade ettiği kuvvetli Kuvve-i Maneviye ile bir Şahs-ı Manevî ve bir Cem'iyet hükmüne geçsin" dedi ve tam kanaat verdi.

Aynen öyle de, Ehl-i İmana hücum eden ehl-i dalalet, -bu asır cemaat zamanı olduğu cihetile- cem'iyet ve komitecilik mayesiyle bir Şahs-ı Manevî ve bir Ruh-u habis olmuş, Müslüman âlemindeki Viedan-ı Umumî ve Kalb-i Külliyyi bozuyor. Ve avamın taklidî olan itikadlarını himaye eden İslâmî Perde-i Ulviyeyi yırtıyor ve Hayat-ı İmaniyyeyi yaşıtan, an'ane ile gelen hissiyat-ı mütevâriseyi yandırıyor. Herbir Müslüman tek başıyla bu dehşetli yanından kurtulmaya me'yusane çabalarken, Risale-i Nur Hızır gibi imdada yetişti. Kâinatı ihata eden son ordusunu (*) gösterip ve ondan mukavemetsûz maddî, manevî imdad getirmek Hizmetinde hârika bir emirber nefer olarak Âyet-ül Kübra Risalesi'nî İmam-ı Ali (R.A.) Keşfen görmüş, ehemmiyetle göstermiş.

Temsildeki sair noktaları tatbik ediniz, tâ o Sırrın bir hülâsası görünsün.

S a i d   N u r s i

(*): Kâinatı dağıtamayan bir kuvvet onu bozamaz.

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَّكَاتُهُ بَعْدِ حُرُوفَاتِ رَسَائِلِ
الَّتِي كَتَبْتُمْ وَتَكْتُبُونَ

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Onuncu Şua namında, yazdığınız **Führiste'nin İkinci** kısmı bana şöyle kuvvetli bir umid verdi ki: Risale-i Nur benim gibi âciz ve ihtiyar ve zayıf bir bîçareye bedel, genç, kuvvetli çok Said'leri içinde bulmuş ve bulacak. Onun için bundan sonra Risale-i Nur'un tekmil ve izahı ve haşiyelerle beyanı ve isbatı size tevdi' edilmiş tahmin ediyorum. Bir emaresi de şudur ki; bu sene çok defa ihtar edilen Hakikatleri kaydetmek için teşebbüüs ettim ise de çalıştırılamadım.

Evet Risale-i Nur size mükemmel bir me'haz olabilir. Ve ondan Erkân-ı İmaniyenin her birisine, meselâ Kur'an Kelâmullah olduğuna ve i'cazî nüktelerine dair müteferrik Risalelerdeki parçalar toplansa veya Haşre dair ayrı ayrı bürhanlar cem'edilse ve hâkeza.. mükemmel bir izah ve bir haşiye ve bir şerh olabilir. Zannederim ki, Hakaik-i Âliye-i İmaniyeyi tamamıyla Risale-i Nur ihata etmiş, başka yerlerde aramaya lüzum yok. Yalnız bazan izah ve tafsile muhtaç kalmış. Onun için vazifem bitmiş gibi bana geliyor. Sizin vazifeniz devam ediyor. Ve inşâallah Vazifeniz şerh ve izahla ve tekmil ve tâhiyye ile ve neşir ve talim ile, belki Yirmibeşinci ve Otuzikinci Mektubları te'lif ile ve Dokuzuncu Şua'in Dokuz Makamını tekmil ile ve Risale-i Nur'u tanzim ve tertib ve tefsir ve tashih ile devam edecek.

Risale-i Nur'un Samîmî, Hâlis Şakirdlerinin Heyet-i Mecmuasının Kuvvet-i İhlasından ve Tesanüdünden süzülen ve tezahür eden bir Şâhs-ı Manevî, size bâki ve muktedir bir kuvvet-i zahrdir, bir rehberdir.

Buradan oraya gelen Mektubları, mübareklerin heyeti bir Risale şeklinde toplanmasını ve Hüsrev de căz'î ve hususî bazı Cümlelerini ve lüzumsuz bazı fikralarını tayyetmeyi, Hâfız Ali ve Sabri'ye havale etmiş olduğunu yazıyorum. O, Risalet-ün Nur hakkında Kerametli

ve dikkatli ve isabetli ve keskin Hüsrev'in nazarı doğrudur. Bâki bir Eserde muvakkat ve cüz'î ve hususî kelimeler tayy edilse daha iyidir. Bu defaki Mektubunuzda kerametkârane üç nokta gördük:

B i r i n c i s i: Buranın bir Hüsrev'i olacak derecede İhlas ve irtibat ve iktidarı gösteren Küçük Hüsrev **Mehmed Feyzi** isminde Risalet-ün Nur'un çalışan bir Talebesi askerden gelip, daha ikinci defa görüşüldüğü vakit, Mektubunuzda Feyzi ismini gördük, dedik: **Bu Risale-i Nur'un Şakirdleri, birbirinden ne kadar uzak olsa da, birbirine pek yakındır** ki, böyle birden hissedip yazdılar.

İ k i n c i s i: Bu Küçük Hüsrev Feyzi, bu âhirlerde İstanbul'da iken Risale-i Nur hesabına zihnim dokundu. Müteessir oluyordum. **"Acaba rahatsızlığı var mı?"** Birden zihnim yüzünü ondan çevirdi, Hâfız Ali ile şiddetli meşgul oldum. Anladım ki, teessür verecek var. Fakat Risale-i Nur'un fa'al merkezi olan Hâfız Ali cihetinde olacak. Hâfız Ali'ye şifa Duasına başladım, devam ettim. Ve Mektub gelmeden evvel Feyzi'den sordum: "Sen bir hastalık çektin mi?" O dedi: **"Yok"**. Dedim: **"Öyle ise, Isparta'da Risale-i Nur'un ehemmiyetli ve kuvvetli bir Rüknünün bir rahatsızlığı var. Fakat, hayalim Hakikatin suretini şaşırmış."** Sonra Mektubunuz geldi, Hakikat anlaşıldı.

Ü ç ü n c ü s ü: Bundan yirmi gün evvel, Eyyam-ı Mübarekeden sonra hatırlıma geldi ki, vazifedarane Kalemi her gün istimal etmeyenler, Risale-i Nur Talebeleri ünvan-ı icmalîsinde her yirmidört saatte yüz defa hissedar olmak yeter diye, hususî isimlerle has Şakirdler dairesi içinde bir kısmın isimleri muvakkaten tayyedildi. Kardeşimiz Hakkı Efendi de onların içinde idi. Birkaç gün öyle devam etti. Sonra birden hiç sebeb hissetmeden yine Hakkı, Hulusi'ye arkadaş oldu. İsmiyle, resmiyle Has Dairesine girdi. Hakkı'nın **"Beni Duadan unutmasın"** diye, Mektubunuzdaki fikranın yazıldığı aynı zamanda, hususî Duayı kazanmış hesabıyla tahmin ettik. Hattâ bugünlerde bunun gibi İnayetin çok Lem'aları var. Emin, bunları **havadis-i yevmiye** diye bir fıkra yazacak, belki size de gönderecek. Risale-i Nur'un oradaki küçük Talebeleri ve istikbalde kıymetdar Şakirdleri olanlar, şimdi de Talebeler dairesinde olarak hissedardırlar. İstanbul'da Mehmed Feyzi, Eski Said'in Risalelerini ararken, aynı günde Kahraman Rüştü, bir dükkânda mevcudunu toplamış, almış idi. Küçük

Hüsrev müteessir olarak başka yerde aramış, **İşarat-ül İ'caz'ı** bulmuş. Tahminen demiş ki: "**Bana sebkat eden her halde benden ilerideki Ispartalı Kardeşlerimdir.**" Her ne ise... Bu İşarat-ül İ'caz nüshasını Hâfız Ali ve Sabri'deki nüshalarda bulunan Keramet-i Tevafukiyeyi yazdırınmak istiyor. En kolay bir çaresi, küçük bir defterde her sahifesinde tefsirin bir sahifesine mukabil Huruf-u Hecanın (**ل** ve **ت** ve saire) kaydederseniz, gönderirseniz iyi olur. Kolayını bulmazsanız kalsın. Umum Kardeşlerime birer birer Selâm ve bilhassa Risaleler ile çok meşgul olanlara Selâm ve Dualar ederim ve Dualarını beklerim.

Kardeşiniz
S a i d   N u r s î

* * *

(Emin ve Küçük Hüsrev Feyzi'nin bir fikrasıdır)

Hizmet-i Kur'aniede bizi sebkat eden sadık, hâlis, metin, vefakâr Kardeşlerimizden mübarek Hüsrev ve Rûşdü gibi Zâtlar, Risale-i Nur Hâdimlerine, vazifelerinin makbuliyetine bir emare olarak ihsan olunan Bereket hakkında müteaddid fikralar yazmışlar. Biz de bu Kardeşlerimizin fikraları gibi, bu yakın zamanlarda beraber tezahür eden, gördüğümüz bazı hâdisatı kaydedeceğiz. Nümune için yalnız bir kısmını beyan ederiz.

B i r i s i   şudur ki: Bu yakında Üstadımızla beraber kira çıkmıştık. Çay yapılmasını, hem ikişer çay, hem üçer şekerle içilmesini emir buyurdular. Hepimiz, üçer şekerle ikişer çay içtik. Yalnız Emin Kardeşimiz bir şeker kendisine noksan olarak içmiş. Akşam üzeri, Risale-i Nur'un Menba-ı İntisarı olan Üstadımızın odasına geldik. Emin, şeker kutusuna sarfolunan şekerleri koymak istemiş, fakat kutu sekiz şekerden fazla almamış. Emin **فَسْبَحَانَ اللّٰهِ** der; onyedi şeker yerine kutu sekiz

şekerle dolsun, diye taaccüb ettik. İşte bu vakia, bize Şuhud derecesinde kanaat verdi ki; bu Sîr Risale-i Nur'a, Hâdimlerine bir İnayet-i İlahiye ve bir İltifat-ı Rabbaniyedir.

I k i n c i s i: Yine aynı günde ben, yani Mehmed Feyzi, evvelce yazıp Üstadıma teslim ettiğim Hûcumat-ı Sitte Risalesi'ni bana vermek için sakladığı yerden ararken, fevkalme'mul bir surette bulunmaz. Birden o anda, âdetlerinin hilafina olarak hiç vuku' bulmamış

bir tarzda, bir hâdise zuhuruyla, gözlüklerini bırakarak merdiven tarafına müteveccih olurlar. Aynı vakitte Risale-i Nur'un İntişarına ve Hizmetine zarar vermek niyetiyle casus bir adamın merdivene doğru, zahiren ziyaret maksadıyla yürüdüğü görülür. Üstadın telaşlı olduğunu hisseder. Üstad, onun nazarını öteki hâdise-i bedeniye çevirir, ona der: "**Görüyorsun ki ben mazurum, ziyareti başka güne bırak.**" O da döner, gider. Hem Mehmed Feyzi, hem **Hücumat-ı Sitte**, hem başka işlerimiz o tecessüsten kurtuldu.

Evet **Hücumat-ı Sitte** saklandığı muayyen yerinde fevkâlâde bir surette kaybolması, ehemmiyetli bir hâdisenin önünü aldı. Üstada âriz olan bu hilaf-1 âdet halet ve o Risalenin muayyen yerinde bulunmaması, kat'iyen tesadüfe hamledilmez. Bir hafta sonra o Risaleyi hilaf-1 me'mul bir yerde bulduk. Üstadımın emriyle Emin Kardeşime ehemmiyetli bir surette okudum. Üstad bize izahat veriyordu. O vakte kadar böyle mühim ve tesirli Ders almamıştık. Demek bu iki mühim Sırra binaen Risale kendini göstermedi. İşte bu hâdise **Risale-i Nur'un İhlaslı ve Sadık Şakirdleri her vakit bir Hıfz ve İnayet altında ve daima Himayet altında olduklarına şübhе bırakmıyor.**

Ü ç ü n c ü s ü: Üstadımızın bir okka (yani kilo) peyniri vardı. Ekser günlerde o peynirden hoşuna gittiği için, bir-iki defa yiyordu. Hem bize de yediriyordu. Hem yemeksiz olduğu ekser vakitlerde ondan yediği halde, altı ay kadar devam ettiğini ve halen de, yüz dirhem kadar o peynirden bulunduğu, ben -yani daimî hizmetçisi Emin- ve ben -yani Talebesi ve Hizmetçisi Küçük Hüsrev- yakînen görüp tasdik ediyoruz. Fakat bu Hâdise-i Bereketin ifşasından sonra, evvelce görünmeyen dibi görünmeye başladı, noksaniyetini gösterdi. Evet, Bereket hususunda şâyan-ı hayret bir hâdisedir. Hem yarınlı kilo bir tereyağı, ekser günlerde fazlaca sarfolduğu halde, elli güne yakın devamı, şübhесiz bir Bereket içine girmiş.

Yine aynen Ramazan Bayramında, Üstadın Rızası olmadığı halde, Tahsin ve ben -yani Emin- bir kilo ince şeker getirmiştik. Ekseri yoğurt ve süt ve tatlı kabağa ve sair şeylere, bazan yirmi-otuz dirhem kadar kattıkları halde -iki aydan fazladır- o şekerden yüz dirhemden fazla kalması, elbette Bereket sebebiyledir.

Hem bu havalideki Şakirdler, herkes cüz'î-küllî hissetmiş ve itiraf ediyorlar ki: **Risale-i Nur'a çalıştığımız zaman, hem Rızıkımızda**

Bereket ve Sühulet, hem Kalbimizde bir İnşirah ve Ferah zahiren hissediyoruz. Ezcümle ben -yani Emin- kendim itiraf ediyorum ki: Risale-i Nur Dairesine girmezden evvel, bütün sene çalışırdım. Ne vakit Risale-i Nur Dairesine girdim; senede üç-dört ay kadar ancak çalışabildiğim halde, evvelkinden daha müferrah ve daha mes'ud bir halde yaşamaklılığım, yüzde yüz Risale-i Nur Hizmetinin Bereketiyle olduğuna hiç şüphe yok (**Haşıye**).

Hem ezcümle, Üstadımız diyor ki: "Benim de kanaat-ı kat'iyyem çok tecrübelerle gelmiş ki, ben Risale-i Nur'un tashihatıyla meşgul olduğum zaman, pek zahir tarzda, hem rızıkında Bereket, hem kolaylık görüyorum. Her ne vakit çalışmazsam o hali görmüyorum." Hem Üstadımız diyor ve biz de tasdik ediyoruz: "**Ben son zamanda anladım ki; şimdiye kadar hem ben, hem dostlarım bu Hakikatın suretini başka şekilde görmüşüz.** Şöyledi ki: Hapishanede bir tek ekmek, sekiz ve bazan on gün bana kâfi geldiği halde, burada aynen o tarzda yaşıyordum. Hem ben, hem Kardeşlerim, bunu benim az yemek ve iştahsızlığıma veriyorduk. Halbuki çok emarelerle kat'iyyen anladık ki, o acib hal Bereket neticesi imiş. Birkaç defa sekiz günde bana kâfi gelen bir ekmeği aynı iştaha ile - çalışmadiğimdan Bereketle mazhar olmadığım zaman- iki günde, bazan bir buçuk günde bitiriyordum. Demek bu onaltı-onyedi seneden beri benim mükemmel tayinatım, Risale-i Nur'un Hizmetinden gelen bir Bereketten idi. Evet Aynelyakın derecesinde bize de kanaat gelmiş ki, bu kesretli Hâdisat-ı Bereket, Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın İ'caz-ı Manevîsinin bir şuaıdır. Manen der: "Ey Kur'an'ın Şakirdleri! Sizleri Vazife-i Mukaddesinizden ekseriyetle geri bırakan, maişet telaşesidir. Bu ise, Kur'anın Feyziyle, Bereket nevinden size veriliyor. Vazifenize bakınız."

اللَّهُمَّ يَسِّرْ لَنَا خِدْمَةَ الْقُرْآنِ بِنَشْرِ رَسَاعِ الْنُّورِ

بِحُرْمَةِ إِسْمِكَ الْأَعْظَمِ وَ حَبْيِكَ الْأَكْرَمِ آمِينَ

(Haşıye): Evet Emin Kardeşimiz memleketimize geldiği zaman çok fa'al bir surette her ay çalışırdı. Şimdi ise, üç-dört aydan fazla çalıştığını görmüyorum. Buna sebeb ise, Risale-i Nur'un Hizmetinin berekatı olduğunda şüphem yok, bütün kuvvetimle tasdik ediyorum.

Hem Hâdisat-ı Bereketin aynı zamanında, Risale-i Nur'un bir Kerameti olarak, bir Şakirdinin binlerce lira kıymetinde hanesini, ona pek yakın dehşetli bir yangından fevkalme'mul bir surette Risale-i Nur'un Bereketyle kurtulması ve Risale-i Nur Tercümanına Âhiret cihetinde çok alâkadarlık gösteren bir hanım, o dehşetli yanında yanınan hanenin üçüncü katında bulunan elmas ve mücevherat ve altunlarını kurtarmak için koşup çıktıgı vakit, ateş her tarafı sarmış, mücevheratını kurtaramadığı gibi, kendi nefsini de bütün bütün tehlike-i kat'iyede gördüğü dakikada, Risale-i Nur Tercümanı, o ateşten Talebesinin hanesini kurtarmasına şiddetli Dua ederken, o bîçare hanım hatırına gelmiş; acaba o yanında o Âhiret hemşirem bulunmasın diye ona da -Risale-i Nur'u Şefaatçı yaparak-Dua etmiş. **"Ya Rabbi ona merhamet eyle!"** niyaz etmiş. Aynı zamanda, o hanım pencereyi kırmış, kendini iki kat yükseklikten avluya atmış, fevkâlâde bir surette ne incinmiş, ne de bir yeri kırılmış. Hem bakırı ve demiri eriten o dehşetli ve şiddetli yangından, -bütün konak yandıktan sonra- bütün mücevheratı ve altunu hiç biri zayı' olmayarak, bozulmayarak bir un onu muhafaza etmiş; bulmuş, almış. Risale-i Nur'un Bereketinden, hem canını, hem malını kurtarmış. Hem mezkûr hâdisat zamanında vuku' bulması münasebetiyle, Risale-i Nur'un Kerametkârane iki tokadı, aynı anda, vazifece ehemmiyetli iki mütecaviz ve muacciz iki adamın tecavüz ve taciz ânında birinin kafasına, diğerinin ciğerine vurması (Haşıye), bizde hiç bir şubhe bırakmadı ki, Hizmet-i Kur'an'daki İnayet-i Rabbaniyenin bir Hıfz u Himayet sillesidir. **"Artık yeter, durunuz! Tokada müstehak oldunuz"** diye manen söylemesidir...

* * *

(Otuzbir, otuzikinci Âyetlerin Risale-i Nur'a işaretlerini istihrac etmeye muvaffak olan Ahmed Nazif ve oğlu Salahaddin, Risale-i Nur'un ehemmiyetli Şakirdlerinden olduğundan, Salahaddin'in şu fikrasi, Yirmiyedinci Mektub'un fikraları içine girmeğe läyiktr.)

1358 senesi Danzig'den çıkan bir kıvılçım Avrupa içerisinde sür'atle yayılarak büyük bir yanın halini aldığından, bütün milletler seferî vaziyetinde bulunduğuandan Türkiye de kısmî

(Haşıye): Evet o mütecavizlerden birisi dehalet etti, ölümden kurtuldu; diğeri bir sene azab çekti, hem öldü.

seferberlik yaptı. 1359'da 27, 28, 29 doğumluları silâh altına aldı. Bu meyanda, Risale-i Nur Talebelerinden Mehmed Feyzi ve ben gibi küçük Talebeler de, bir Hikmete binaen askere alınmıştı (Haşije). Üstadımız, yalnız altı-yedi ay kadar, Risale-i Nur'un İntişarı hususunda başka muhitte bulunmamız içab ettiğinden, Kalb, fikir ve avucunu Cenab-ı Hakk'ın Rahmetine açtığı manen anlaşıldığından, bu Duasının kabulü Risale-i Nur'un mühim bir Kerameti neticesi olarak başka muhitte askerlik vazifesi içinde, Risale-i Nur'a Hizmet için gönderildik. Altı-yedi ay sonra, Feyzi ve Salahaddin Vazife-i Neşri yaptıktan sonra, mezkûr kur'aların en tehlikeli bir zamanda Alman orduları Romanya'yı işgal, Bulgaristan'ın tazyik, İtalya da Yunanistan'la harbettigi bir sırada terhisleriyle o Keramet anlaşılmıştır. (**Haşije-1**)

(Haşije): Feyzi'nin ve Salahaddin'in asker olması dolayısıyla Üstad hafif tebessüm ederek: "Sizi onlar alamazlar. Vazifeniz var, davet ediliyorsunuz. Çünkü lisانla olmasa da hal ve etvarınız o vazifeyi görecektir." dedi. Hakikaten Salahaddin asker olduğunda mübarek Ramazan'da İzmit'in Tavşan Tepesi'nde havanın müsaadesizliğine rağmen yine cemaatle Teravih Namazı kıldırması ve Alay'in Hadımköyü'ne kalkması Ramazan'ın 27, 28, 29 uncu günlerine tesadüf etmesi dolayısıyla oruç ve Namazını vapurda, Kadir Gecesi'ni de Hadımköyü'nde istasyon rampasında, yağmurlu soğuk bir havada müşkilâtlâ bulduğu su ile Abdest alıp, sandık kapağı üstünde kılmasının ve geceyi yük vagonları içinde acı bir vaziyette şükürlerle geçirmesini, sair neferattaki Hiss-i Diyaneti heyecana getiriyordu, bir ders hükmüne geçerdi. Ve Balaban Köyü'nde Bayram Namazından evvel askerî ve sivil eşhâsa, köy Câmiinde Namaz hakkında **Dördüncü Söz**'ü aynen okuması ve Risale-i Nur'la Vaazda bulunması; Kardeşim Feyzi dahi aynen bulunduğu kit'ada daha tesirli bir tarzda, manevî lisân-ı hal ve kal ile Ders vermesi, bilfiil Üstadının nutkunu tasdik eder. 27, 28, 29 tarihi, mübarek günlerin en meşakkatlısı idi. Türkiye'de 1359'da 27, 28, 29 kur'aları askere alınmıştı. Bu Tevafuk dahi, Keramete bir letafet katar.

Salahaddin

(Haşije-1): Evet Üstadım bana **Mu'cizat-ı Ahmedîye**'yi, Kardeşim Hüsrev tarzında yazdırıyorum. Ben -yani Feyzi- bir parça tenbellik ettim. Birden 28'lilerle askere istenildim. Yine Üstadım dedi: "**Mu'cizat-ı Ahmedîye**'yi yaz, seni şimdi vermeyeceğim." Başladım. O emir bir hafta geri kaldı. Tekrar bir ârıza ile yazı noksan kaldı. Tekrar askere çağrıldım. Yine Üstadım: "**Git yaz!**" dedi. Ciddî çalışmaya başladım. Fevkalme'mul, ikinci defa emir geri kaldı. Bir hafta sonra, tekrar bir mazerete binaen yazımı bıraktım. Üstadım dedi: "**Senin şimdi vazifen Risale-i Nur noktasında askerliktedir.**" Birden bir emir geldi, bir şefkat tokadı yeyip vazifeme gönderildim. Cenab-ı Hakk'a şükür Risale-i Nur'a çalıştım ve çalıştırıldım. Üstadımız bize söylediği gibi, altı-yedi ay sonra terhis edilip Üstadıma kavuştum.

Hem Salahaddin emsalinden bir ay sonra ordudan sevk edilmesi İnebolu'da emsalleriyle beraber bulunmadığı memleket halkından bazı kimselerin gözüne batarak, müteaddid ihbaratta bulunmaları üzerine, askerlik şubesi tarafından reis, polis vasıtasyyla babasını şubeye celb ile oğlunun nerede olduğu sorulduğunda, oğlundan bir gün evvel gelen telgrafı göstererek, İzmit Deniz Alayı'na mürettebat olduğunu ve oğlunun kasden gitmediği, bir ay ticarete gittiği anlaşılmasıyla, babası Ahmed Nazif serbest bırakılmıştır. Hem maden direğine yazılıp askerlikleri te'hir edilenler içinde, her gün benimle görüşen kâtib bir arkadaşım, beni unutup kaydetmediği, sonra da o tecil edilenler hem askere alındığı, hem de fena nazariyla bakıldığı ve Salahaddin o nazardan kurtulmasıdır. Hem Salahaddin'in mürettebat olduğu alaya, onbeş gün geç iltihak etmesinden dolayı bir ceza verilmeden ve hiçbir tavsiyeye muhtaç kalmadan alay yazıcısı olarak alınması, hem Salahaddin'in terhislerinde bakaya erlerin üç gün dahi olsa, mahkemeye verildiği halde, kendisinin bir ay bakaya kaldığı halde bir ceza gelmeden terhis ve alay kumandanı ve yaverinin teessüründen gözleri yaşararak ayrılışı, Risale-i Nur'a aid bir Keramet olduğu bizce kat'î kanaat gelmiştir.

Hem bir vakit Tosya'dan Kastamonu'ya gelirken, beraberimde Risale-i Nur'un **Lem'a** ve **Şular'**ı vardı. Haşre aid bir mebahas okuyordum. Kamyon yokuşları tırmanıyordu. Havanın ve makinenin harareti bana ağırlık ve fikrime de "**Bu Risale-i Nur muazzam bir Mu'cize-i Kur'anıyedir. Başka sahada Mu'cize gösterebilir mi? Halbuki Mu'cize, Enbiya Aleyhimüsselâm'a mahsustur. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'dan sonra Mu'cize gösterilmeyecektir.**" mülahazası esnasında kamyon müdhiş sadmelerle üç takla, yirmibeş-otuz metreden aşağıya yuvarlandık. Şehadet getiriyordum. Yaralı miyim diye kendimi yokladım. Yüzbin şükür hiç bir yaram yok. Korkarak doğruldum, şoförün kafası gözü parçalanmış, "ah, of" çekiyor. Etrafımı tedkik ettim; şoför tarafından kapı ve camlar hurdahaş olmuş. Benim tarafimdaki ince cam bile kırılmamış. O anda bunun büyük bir Keramet olduğunu, Mu'cize olmadığını ve bir daha

---

İnşâallah bu kabahatim de afvolmuştur. Hem Risale-i Nur'u, hem bizi Hizmet-i Kur'anıyede sebkat eden Hüsrev ve Rûşdü ve Sabri gibi Kardeşlerimi şefi' tutarak, bu kusurumun afvini Üstadımdan istedim. Ben itiraf ediyorum, tenbelliğimin neticesi olarak bir şefkat tokadını yedim. **Feyzi**

böyle maceralı şeyleri tefakkür etmemek için Kerametkârane gaybî bir tokat olduğunu anladım.

Risale-i Nur Şakirdlerinden
Salahaddin Çelebi

* * *

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ   وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَّكَاتُهُ بَعْدِ حُرُوفَاتٍ مَا آرْسَلْتُ لَنَا

Aziz Kardeşlerim!

مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةً طَيِّبَةً Âhirzamana işaret eden Hadîsin âhirinde

Âyetine dair iki dakika içinde ve Hadîsin işaretini tashih ânında âni olarak mücmelen hatırlı gelen İşaret-i Gaybiyenin gayet acelelik ile Tevafuk-u Cifrîsinde, zararsız bir küçük sehiv vuku' bulmuş idi. O vakitten beri daha ona dikkat etmemiştüm. Bu defa, cidden ve Hakikaten Mübarekler Heyeti'nin cem' ve te'lif ettikleri **Lâhika Risalesi**'nin o Âyete dair fikranın Kitabetinde bir kasdî sehiv gördüm. O ihtadarane kasdî sehiv, benim kusurkârane sehvimi bildirdi. O çok müdakkik ve çok mübarekler heyetine beni çok minnetdar ve mesrur eyledi. Şöyle ki: **كَلِمَةً طَيِّبَةً** makamı, bin iki (1002) diye sehven

yazılmıştı. **ط** sayılmamış; doğrusu, bin onbirdir (1011). Risalet-ün Nur'un makamına onuç farkla Tevafuk etmekle beraber, izafeden tavsife geçse **رِسَالَةً نُورِيَّةً** olur. Bir **ى** ve **ه** ilâve olur ve şedde gider bir

ن noksan olur. Fakat **طَيِّبَةً** deki tenvin, bir derece vakfolduğundan sayılmazsa, tam tamına bir tek farkla; medde sayılmazsa, farksız olarak Tevafuk eder.

Hem mana cihetiley iki Âyet, iki cereyana işaretleri ve münasebetleri ve tetabukları çok kuvvetli bulunduğuundan; nâkis bir Tevafuk ve zaîf bir emare dahi kâfidir.

Hem böyle makamlarda, böyle büyük yekûnlerde bu gibi küçük farklar zarar vermez. Ben tahmin ederim bu sehiv, beşinci Âyetin işaretindeki sehiv gibi ehemmiyetli bir kısım İşarat-ı Gaybiyenin anahtarı olacak; ve bu muazzam Âyet, otuzüçüncü Âyet olmasına bir işaret idi. İnşâallah, istikbalde bir Kardeşimiz o hazineyi açacak.

* * *

Bugünlerde **Tefsir**'in ve **Onuncu Söz**'ün Tevafukatına baktım. Kendi kendime dedim ki: Bu ziyade tafsîlât israfıdır, ehemmiyetli mes'eleler çoktur, vakit zayıf olmasın. Birden ihtar edildi ki: O Tevafuk altında çok ehemmiyetli bir mes'ele vardır. Hem madem Tevafukta bir İnayet-i Hassa ve İltifat-ı Rahmanî Risale-i Nur'a karşı tezahür etmiş. O iltifata karşı hiss-i şükran ve memnuniyet ve müteşekkirane sevinç, ne kadar ifratkârane de olsa israf olamaz. Bu ihtar mücmelini iki cihetle izah edecekim:

Birincisi: Her şeyde -ne kadar cüzî de olsa- bir Kasd ve İradenin Cilvesi bulunmasıdır; tesadüf, hakikî olarak olmamasıdır. Evet kesretin en çok dağınık ve en ziyade tesadüfe verilen, **Kelimattaki Hurufatın vaziyetleridir**. Hususan Kitabette, madem hiç münasebeti olmayan ve ihtiyar-ı beşerî karışmayan hurufatın vaziyetlerinde bir tenasüb, bir nizam bulunuyor; elbette bir İrade-i Gaybî tahtında vaziyetler veriliyor. Hiçbirşey Daire-i İlim ve Kudretinden hariç olmadığı gibi, Daire-i İrade ve Meşietinden dahi hariç değildir ki; böyle cüzî ve dağınık şeylerde dahi bir tenasüb gözetiliyor ve tanzim ediliyor. Ve o Tanzim içinde ve İrade-i Âmme Cilvesinde, bir İnayet-i Hassa suretinde, Risale-i Nur'a bir imtiyaz nev'inde, hususî bir teveccüh ve iltifat görülmüş. Ben bu derin mes'eleyi görmek için, **İşarat-ül İ'cاز** tefsirinin Tevafukatına dikkat ettim; katî bir kanaat ile o Sirri bildim ve hissettüm.

İkinci cihet: Nasîlki çok mübarek ve kudsî büyük bir zât, gayet fakir ve muhtaç bir adama, ümid edilmediği bir tarzda, iltifatkârane, bir kabda bazı kâğıtlara sarılı bir hediye ihsan etse; elbette o bîçare adam, o pek büyük zâta karşı, hediyenin binler mislinden

fazla teşekkür etmek ister. Ve bin o hediye kadar kıymetli bulunan, o hediye ile gösterilen iltifatına karşı, ne kadar teşekkürde israf ve ifrat etse de makbuldür. Ve o çok mübarek zâtin o hediyesine sardığı kâğıtları da teberrük deyip şeker gibi yese, hattâ o hediye içindeki cevizlerin sert kabuklarını da teberrük diye ekmek gibi yutsa ve o hediyenin kabını mübarek bir Kitab gibi öpse ve başına koysa, israf olmadığı gibi; aynen öyle de, Risale-i Nur yüzünde İrade-i Âmme, İnayet-i Hassa iltifatını Tevafuk zarfıyla ihsan edilmiş. Elbette Tevafuka dair tafsilât, tasvirat fiili teşekkürâtın bir nev'idir ve sevincin ve minnetdarlığın heyecanlı tereşşuhatıdır.. Kusura bakılmaz. Evet böyle bir Zâtin İltifatını gösteren maddî kırk para ihsanına karşı kırk bin teşekkür edilse israf değil.

İkinci Mes'ele: Ben hem kendimde, hem bu yakındaki Risale-i Nur Talebelerinde, Şuhur-u Muharremeden sonra bir yorgunluk ve şevkte bir fütür görüyordum. Sebebini väzihen bilmiyordum. Şimdi, eskide söylediğim tahminî sebeb, Hakikat olduğunu gördüm. Şöyled ki:

Nasıl maddî hava fena ise, fena tesir ediyor. Manevî hava da bozulsa, herkesin istidadına göre bir sarsıntı verir. Şuhur-u Selâse ve Muharremede Âlem-i İslâm manevî havası, umum Ehl-i İmanın Âhiret kazancına ve ticaretine ciddî teveccühleri ve himmetleri ve tenvirleri o havayı safileştiriyor, güzelleştiriyor.. Müdhiş ârizalara ve firtinalara mukabele ediyor. Herkes o sayede ve sayesinde derecesine göre istifade eder.

Fakat o Şuhur-u Mübareke gittikten sonra, âdetâ o Âhiret ticaretinin meşheri ve pazarı değiştiği gibi; dünya sergisi açılmağa başlıyor. Ekser Hımmetler, bir derece vaziyeti değişiyor. Havayı tesnim eden buharat-ı müzahrefe o manevî havayı bozar. Herkes derecesine göre ondan zedelenir. Bu havanın zararından kurtulmak çaresi, Risale-i Nur'un gözüyle bakmak ve ne kadar müşkilât ziyadeleşse Kudsî Vazife itibariyle daha ziyade ciddiyet ve şevkle hareket etmektir. Çünkü başkaların füturu ve çekilmesi, Ehl-i Hımmetin şevkini, gayretini ziyadeştirmeye sebebdır. Zira gidenlerin vazife-lerini de bir derece yapmağa kendini mecbur bilir ve bilmelidirler.

بِاسْمِهِ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَّكَاتُهُ يَعْدِ تَوَاقُّتَهِ
الْكَلِمَاتِ وَحْرُوفَاتِهَا فِي كِتَابِ الْكَائِنَاتِ

Aziz, Sıddık, âlicenab Kardeşlerim!

Nur ve Gül Fabrikaların vaziyetlerinden, bu acib zamanda ne tarzda olduğunu haber vermiyorsunuz. Halbuki bu dünyada en ziyade alâkadar olduğum onlardır. Her ne ise... Bu defa Hakikatların yemişleri nev'inde ve Risale-i Nur Talebelerinin medar-ı teşviki olan Letaif-i Tevafukiyeden birisini, Feyzi'nin sebebiyle ve arzusuyla size gönderildi (Haşiye). Şöyle ki:

Bir gün tashihat işim yoktu. **İşarat-ül İ'cاز'**ın **ت** Tevafuku hakkında yanlışım ve sehvim hatırlıma geldi. Bir keffaret-üz zünub aradım. Birden **Lafzullah'**ın başı olan **ل**, Risale-i Nur'un bir muhtasar fihristesi ve çekirdek-iaslisi olan **İşarat-ül İ'cاز'**da ve Resail-i Sairede Kerametkârane vaziyetler gösterdiğini düşündüm. Acaba Lafzullah'ın **ل** ve **ه** Harfleri dahi ne vaziyet gösterecek diye baştan aşağıya bütün **İşarat-ül İ'cاز'**ı sahifelerdeki satır başları ve nihayetlerini saydım. **ل** ve **ه** nin **ل** gibi Kerametkârane vaziyetini gördüm. Belki inşâallah, Tevafukta sehvden gelen kusurlarına ve yanlışlarına bu da bir küçük keffaret-üz zünub olur. Evvelki Mektubda, **İşarat-ül İ'cاز'**da sair hurufatın mecmuu başka bir tarzda ehemmiyetli bir Vaziyet-i Hârikaları bulunduğuna bir işaret, bir uç, bir emare gördüğümüzü size yazmıştık; fakat o geniş Sirri tamamen görmek çok zamana muhtaç olduğundan, çok ehemmiyetli Vazifeler şimdilik onunla iştigale müsaade etmedi.

Aziz Kardeşlerim! Bu sıkıntılı zamanda ve tazyikat altında Akıl ve Kalbi eğlendiren ve keyiflendiren böyle Tefekkühât-ı İlmiyeyi israf saymayınız. **Hüsн-ü niyet** öyle bir kimyadır ki; şîşeleri, elmasa çevirir;

(Haşiye): Huruf-u Kur'aniyeyi tercüme ile tahrif, tebdil, tağyir etmek; mülhidlerin dehşetli cinayetlerine mukabil cihad eden Said, ifratkârane ve müşrifane Tevafukta çok tedkitatlı lüzumsuz değil, manasız olmaz.

toprağı, altın yapar. İnşâallah o hüsn-ü niyetle, bu tefekkühât dahi hakikî bir gıda anbarına bir anahtar olur ve Hizmette za'fa düşenlere kut ve kuvvete yol açar.

Lafzullah'ın âhir Harfi seksenbeş defa o **Lafza-i Celal'in** evvelki Harfi oluyor.

﴿الله وَاحِدٌ﴾ adedine manidar bir tek farkla Tevafuk lisaniyla **الله وَاحِدٌ** der.

﴿ه﴾ bir adedi, seksenbeş defa hemen hemen umumiyetle Tevafuk eder.

Yalnız bazan bir sahife fâsila olur. **هـ** iki adedi, kırkiki defa ekseriyet-i mutlaka ile Tevafuk eder. **هـ** üç adedi, yirmibeş defadır, ekseri

Tevafuktadır. Hecede ikinci ve Kur'an'da ve **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ** 'ta birinci Harf

olan **بـ** yine seksenbeş defa bir oluyor. **بـ الله وَاحِدٌ** der. **بـ** iki adedi

kırkçü olup, bir farkla **هـ** nin ikisine Tevafuk eder. **بـ** üç adedi

yirmiyedi olup **هـ** nin üçüne iki farkla Tevafuk eder. **تـ** beş adedi

yirmiç defa, **هـ** nin üç adedine iki farkla Tevafuk eder. **تـ** altı adedi

onbeş defa, **وـ** in dört adedine Tevafuk eder. **وـ** altı adedi yirmialtı veya

yirmiyedi defadır. **وـ** in beş adedi yirmibeş defa olup, altı adedine bir

veya iki farkla Tevafuk eder. **لـ** altı adedi, sekiz defa ve **لـ** beş adedi

sekiz defa birbiriyle tam Tevafuk eder. **Elhasıl:** Beş **هـ** ile altı **هـ** İsm-i Mukaddesi oldukları için Kerametkârane vaziyetler gösteriyorlar.

Lafzullah'ın ortadaki Harfi olan "Lâm" yetmişbeş defa evvelki Harfi olan **لـ** oluyor. Hemen hemen umumiyetle Tevafuk ile **هـ مُوَالٰهٰ** adedine

üç farkla Tevafuk lisaniyla **هـ مُوَالٰهٰ** okuyor. **لـ**'in iki adedi altmışbeş defa

olup, ekseriyet-i mutlaka ile Tevafuk ederek, farksız veya iki farkla **الله** adedine Tevafuk lisaniyla **الله** der, zikreder.

Ve ل'in üç adedi ekseri birbirine Tevafuk ile otuzuç defa olarak, otuzuç aded-i mübarekine Tevafukla ve ل'in makam-1 cifrisine üç farkla Tevafuk etmekle beraber yalnız manidar bir farkla **وَاحِدٌ أَحَدٌ** adedine Tevafuk lisaniyla **وَاحِدٌ أَحَدٌ** der, hükmeder. ل'in dört adedi onsekiz olup **وَاحِدٌ** adedi olan ondokuzda yalnız bir manidar farkla, Tevafuk lisaniyla **وَاحِدٌ** der; Tevhidi ilân eder. Bu dört adedi, iki aded ile beraber, yalnız iki farkla, Tevafuk diliyle **لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ** okurlar.

İşte seksenbeş, yetmişbeş, altmışbeş olması ve bir adedi seksenbeş ve iki adedi onun yarısı olan kırka ve üçü onun nisfi (Haşıye) yirmiye inmesi ve birbiriyile Tevafukları ve **Lafza-i Celal**'in ve **Kelime-i Tevhid**'in Lem'alarını ifade etmeleri gibi, muntazam niseb-i adediye ve manidar münasebat-ı Tevafukiye bize kanaat veriyor ki; tesadüffî değil, belki Alâmet-i Kabul bir Tevfiktir, bir Tanzimdir.

Kardeşiniz
S a i d   N u r s î

* * *

**(Risale-i Nur'a işaret eden otuzüçüncü Âyetin istihracına
dair Hâfız Ali'nin bir fikrasıdır)**

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ   وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Aziz Üstadım Hazretleri!

Dün akşam Namazını kılarken ikinci rek'atta, Fatiha-i Şerife'den sonra

-----
 (Haşıye): Seksendördüncü sahifenin ikinci haşiyesinde, ت حَمْزَه âhiri dir.

شَهَدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ وَأُولُو الْعِلْمٍ قَائِمًا بِالْقِسْطِ

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Âyetini okurken, hiç düşünmediğim, Akıl ve Kalbimde bir şey, tahrarriye bir sebeb yokken, birdenbire Ruhun penceresine şu azîm Âyet-i Kerimenin Risale-i Nur'a, Müellifine bir münasebet-i maneviye ile işaretî gösterildi. Namazdan sonra düşündüm. Hakikaten kuvvetli bir münasebet-i maneviyesi var. Şöyled ki:

Bu Kâinatta, Vahdaniyet-i İlahiyeyi cinn ve ins ve Ruhaniyata karşı katî bir surette gösterip isbat eden birinci, Kur'an-ı Azîmüşşan olduğu gibi; bu asırda ikinci, üçüncü derecede Kemal-i Adaletle ve Sadık ve Musaddak hüccetlerle Vahdaniyeti vâzih ve bahir bir surette, kâinat safahatında ins ve cinnin enzarına arzedip isbat eden Risale-i Nur; bütün tabakat-1 besere hem Medrese, hem mekteb, hem kişi, hem Hâkim, hem Hâkim olarak, en âmî avamdan en Ehass-1 Havassa kadar Ders verip, Talim ve Terbiye etmesi bizce meşhud olmasınayla, bu Âyet-i Kerimenin bir mevzuu, bir mâsadakı da Risale-i Nur olmasına şübheleriz bir kanaat veriliyor.

İkinci Kelime-i Tevhidden sonra **الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ** İsimleriyle

Cenab-1 Hak (Celle Celalübü) Zâtını tavsif buyurup, ikinci derecede aynı İsimlerin mazharı olan Risalet-ün Nur Şahs-1 Manevisine işaret etmesi Kur'an-ı Azîmüşşan'ın Şe'nine yakışır bir keyfiyyettir. Çünkü belki bütün dünyaya muhalif olarak fakr-1 haliyle beraber İzzet-i İlmiyyeyi muhafaza için ölümden beter musibetlere karşı göğüs geren, tahammül eden Risale-i Nur Tercümanı olduğu gibi; zeminde ve Semavatta Hikmetle tasarrufatın muammasını açan yine Risale-i Nur olduğu sadık ve musaddaktır. Bu kuvvetli münasebet-i maneviyeyi teyid eden bir emaresi de şudur ki: **أُولُوا الْعِلْمِ** makam-1 cifrîsi ikiyüz ondört (214) olup, Risale-i Nur'un bir ismi olan "**Bediüzzaman**"ın (şeddeli ز - لـ1 aslı sayılır) makamı olan **ikiyüz ondörde** tam tamına Tevafuku ve Müellifinin hakikî

ve daimî ismi olan **Molla Said**'in makamı olan ikiyüz onbeşe bir tek farkla Tevafuku, elbette bu Kelime-i Kudsiyenin her asra baktığı gibi, bu asra da medar-ı nazar bir ferdi Resail-in Nur olduğuna bir emare olduğu gibi;

وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ (okunmayan ikinci و sayılmaz)

makamı olan altıyüzbir (601) adediyle, Risale-i Nur'un beşyüz doksan dokuz (599) makamına ve Resail-in Nur makamına yalnız iki farkla, iki ismine Tevafuku dahi bir emare olduğu ve شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَكُو وَأُولُو الْعِلْمِ Cümle - i Tevhidiye - i

Kudsiyesinin makam-ı cifrîsi ve ebcedisi olan bin üçyüz altmış (1360) adediyle (Haşıye) tam tamına bu acib isyan, tuğyan ve temerrûd asrinin ve garib küfran ve galeyen ve ilhad zamanının bu senesine ve bulunduğu bu tarihe Tevafuku ve tetabuku elbette kuvvetli bir emaredir ki; bu pek büyük ve geniş ve âmm olan Tevhid ve Şehadetin medar-ı nazar ehemmiyetli efrâdi ve mâsadakları, her zamandan ziyade bu Şehadete muhtaç bu asrin bu vaktinde bulunacaktır. Ve şimdilik o Şehadeti tesirli bir surette isbat eden Resail-in Nur o efraddan birisi ve hususî medar-ı nazar olduğuna pek çok emareler ve işaretler ve işaretler vardır.

اللَّهُ أَعْلَمُ بِالصَّوَابِ
وَالْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ

سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا مَا عَلَمْنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

Risale-i Nur Şakirdlerinden
Hâfiż Ali (R.H)

* * *

Birden ihtar Edilen bir Mes'ele:

Âhirzamanda bir şahsın hatiat ve günahlarının gayet dehşetli bir yokun teşkil ettiğine dair rivayetler vardır. Eskide acaba âdi bir adam, binler adam kadar günah işleyebilir mi ve o Âhirzamanda bildiğimiz günahlardan başka hangi günahlardır ki Kâinatın heyet-i mecmuasına dokunur, Kiyametin kopmasına ve dünyaları

(Haşıye): Okunmayan iki ♀ sayılmaz.

başlarına harab olmasına sebebiyet verir, diye düşünürdüm. Şimdi bu zamanda müteaddid esbabını gördük.

Ezcümle müteaddid vücuhundan radyomla anlaşıldı ki: O bir tek adam bir tek kelime ile, bir milyon kebairi birden işler ve milyonlarla insanı dinlettirmekle günaha sokar. Evet küre-i havanın yüzbinler kelimeleri birden söyleyen ve bir dili olan radyo unsuru, nev-i besere öyle bir Nimet-i İlahiyedir ki, küre-i havayı bütün zerratıyla şükür ve hamd ü sena ile doldurmak lâzım gelirken, dalaletten tevellüd eden sefahet-i beşeriye, o azîm Nimeti şükryn aksine istimal ettiğinden elbette tokat yiyecek. Nasilki havarik-ı medeniyet namı altındaki İhsanat-ı İlahiyeyi, bu mimsiz, gaddar medeniyet hüsn-ü istimal ile şükrynü eda edemeyerek tahribata sarfedip küfran-ı nimet ettiği için öyle bir tokat yedi ki, bütün bütün Saadet-i Hayatiyeyi kaybettirdi. Ve en medenî tasavvur ettiği insanları, en bedevi ve vahşi derekesinden daha aşağıya indirdi. Cehennem'e gitmeden evvel, Cehennem azabını tattırıyor.

Evet radyonun külli nimetyet ciheti, külli bir şükür iktiza eder. Ve o külli şükür de, Hâlik-ı Arz ve Semavat'ın Kelâm-ı Ezelişinin şimdiki bütün muhatablarına birden yetiştirmek için, külli yüzbin dilli Semavî bir Hâfız hükmünde, her vakit Kâinatta Kur'an'ı okumalıdır. Tâ o Nimetin külli şükrynü eda ve o Nimeti idame etsin.

S a i d N u r s i

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Sizin, yani Nur Fabrikasının Sahibi ve Mübarek Cemaatin İmamının Atabey'den gelen Mektubları bizi çok mesrur eyledi. Üç-dört ay zarfında, üç-dört köyde Ümmilerden elli aded Kalem Risale-i Nur'u yazmağa muvaffak olmaları, elbette Ali'lerin ve Mustafa'ların şübhesisiz hârika bir Keramet-i Sadakatlarıdır. Kerametkârane bu vakia, bu havalide Risale-i Nur Şakirdlerini çok kuvvetle ümidiştirdi, ziyade şevk verdi.

Size de ve o Ümmi Kâtiblere de yüzbin بارَكَ اللهُ Nur Fabrikasının, Gül Fabrikasının Risale-i Nur'a Derece-i Hizmetlerini merak edip sormuştum. Ümid ve tahminimin pek fevkinde olarak, Hüsrev'in Mektubundan, Bin Kalemle Risale-i Nur'a Hizmet haberini ve bilhassa sizin de yalnız Ümmilerden birkaç köyde Elli Kalemin imdada yetişmesi, Bâki bir Hazinenin müjdesi kadar bizi memnun etti. Allah sizlerden ebedî Razi olsun، آمين.

Ve sizi, Hizmet-i

İmanîye ve Kur'anîyede muvaffak eylesin, **آمینَ**. Büyükkâfi Hâfız Ali'nin, Nazifle Tevafuku ve tetabuku, yalnız bir-iki cihetle değil, çok cihetlerle mabeynlerinde Tevafuk var.

Umum Kardeşlerimize birer birer Selâm ederim.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Sizlerin ümidiimin pek fevkînde gayret ve faaliyetiniz, beni âhir Hayatîma kadar mesrur ve müteşekkir edecek bir mahiyettedir. Bu defa Mektubunuzda, "Hîfz-ı Kur'an'a çalışmak ve Risale-i Nur'u yazmak, bu zamanda hangisi takdim edilse daha iyidir?" diye sualinizin cevabı bedihîdir. Çünkü bu Kâinatta ve her asırda en büyük makam Kur'anındır. Ve her Harfinde, ondan tâ binler Sevab bulunan Kur'anın hifzi ve kîraeti, her Hizmete mukaddem ve müreccâhtır. Fakat Risale-i Nur dahi, o Kur'an-ı Azîmûşşân'ın Hakaik-i İmanîyesinin bürhanları ve hüccetleri olduğundan ve Kur'anın hifz ve kîraetine vasita ve vesile ve Hakaikini tefsir ve izah olduğu cihetle, Kur'an hifziyla beraber ona çalışmak elzemdir.

Nur Fabrikası ve Güllü Fabrikası devairinde, Mübarekler Heyeti'nde, Lütfü'ler nümunelerinde, Hacı Hâfız'lar cemaatinde, Sıddık Süleyman, Hakkı'nın makamlarında bulunan herbir Kardeşlerimize, hususan elli Ümmiden çikan Risale-i Nur Talebelerine birer birer Selâm ve Dua ediyoruz ve Dualarını istiyoruz.

S a i d   N u r s i

* * *

**بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ   وَإِنْ مَنْ شَاءَ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ**

Sevgili ve Kîymetli Üstadım, Faziletmeab Efendim Hazretleri!

Ebedî minnetdarı ve hâdîmi bulduğum Risale-i Nur'un Feyzinden, lâyık olmadığı pek çok Eltaf-ı Rabbaniyeye mazhariyetimi, gözlerimden sevinç yaşları akıtarak görmekte ve ne suretle şükranlarımıla mukâbele edeceğimden âciz bulunmaktayım. Dünün menfur-u

umumîsi Nazif, bugünün parlak bir vatanperveri veya hakikatçısı bulunmaktadır.

الْحَمْدُ لِلّٰهِ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّ

Senelerden beri müştaki bulduğum Nur ve Gül Fabrikaları, Mübarekler Heyeti'nin ve o Mukaddes Fabrikanın makine ve çarklarının Nurlu sadâlarını kulaklarımıla işitmek ve şu âciz ve kasır ve cahil vaziyetimle, o yüksek ve Aşere-i Mübeşşere-i Kur'aniye'den olan Ashab-ı Güzin (Rıdvanullahi Aleyhim Ecmaîn) Efendilerimizin bugün Şahsiyet-i Maneviyelerini küçük bir mikyasta temsil eden Siddiklar, Mücahidler, Fedakâr Kahramanlar Cemaatinin iki mühim uzvu bulunan Aziz Kardeşlerimizden Mübarek Sabri ve Büyük Hâfız Ali'nin hakkında gösterdikleri âlicenabane Muhhabet ve merbutiyet-i kalbiye.. ve hâdiselerin aynen Tevafuku, bu yüksek ve muktedir Nur deryasının nurlu rüzgârlarından hasıl olan dalgaların hisârtlarından sızan bir Keramet-i Gaybiye bulunduğuundan, bizce pek kıymetdar olan bu mühim Tevafukatın, günahkâr ve bütün geçmiş ömrü isyanla dolu bu âdi şahsimin öyle yüksek ve mukaddes bir heyetin mübarek iki uzvu tarafından hüsn-ü kabul görüлerek iltifatlarına mazhar ve kıymetli mesaî ve Hizmet-i Kudsiyelerine Tevafukla, pek cüz'î ve degersiz Hizmetimize iştirak ederek benimsemek ve kabul etmek yüksekliğinde bulunmaları, Risale-i Nur'un Kudsî Kerametiyle Cenab-ı Rabb-ı İzzet'in nihayetsiz Eltaf-ı Sübhaniyesinden büyük bir Lütf-u Rabbanî bulduğunu şükranla arzeder ve bu kıymetli Kardeşlerimizin Hizmet-i Kudsiyelerinin denizinden bir katre mesabesindeki ve çok hatalı ve kıymetsiz ve cüz'î olan Hizmetimizin âsâr-ı filiyesi olarak, bugün bendenizi lâyık bulmadığım halde, âciz ve cahil ve günahkâr şahsiyetim böyle yüksek ve erişilmesi muhal olan Ashab-ı Resulullah (Rıdvanullahi Aleyhim Ecmaîn) Hazeratının Şahsiyet-i Maneviyesinin küçük bir cilvesinin gölgesini temsil eden Mübarekler Heyetinin iki azasının yüksek iltifatlarına mazhar etmiştir ki; bendenizi bu Kudsî Mazhariyete eriştiiren Risale-i Nur delaletiyle Kadir-i Mutlak ve Hâlik-ı Zülcelal'e, Risale-i Nur'un Hurufatı ve mevcudatın miktarınca hamd ü sena eder ve bu güzide ve kıymetdar Mübarekler Heyetinin herbir azalarına ve bütün Kardeşlerimize ayrı ayrı ihtiramla minnet ve şükranlarımı arzederim.

Talebeniz ve Hizmetkâriniz
Ahmed Nazif

ŞEFKAT YÜZÜNDEN, ESASAT-I İSLÂMİYENİN HARİCİNDEKİ BİD'AT VE DALALET YOLLARINA SAPANLARI ÇEVİREN BİR HAKİKATTIR

Şefkat-i insaniye, Merhamet-i Rabbaniyenin bir Cilvesi olduğundan; elbette Rahmetin derecesinden aşmamak ve Rahmeten-lil-Âlemîn Zât'ın (A.S.M.) mertebe-i şefkatinden taşmamak gerektir. Eğer aşsa ve taşsa o şefkat, elbette merhamet ve şefkat değildir; belki dalalete ve ilhada sirayet eden bir maraz-ı ruhî ve bir sekam-ı kalbîdir.

Meselâ: Kâfir ve münafikların Cehennem'de yanmalarını ve **azab** ve **Cihad** gibi hâdiseleri kendi şefkatine sığıştırmamak ve tevile sapmak; Kur'anın ve Edyan-ı Semaviyenin bir kîsm-ı azîmini inkâr ve tekzib olduğu gibi, bir zulm-ü azîm ve gayet derecede bir merhametsizliktir. Çünkü masum hayvanları parçalayan canavarlara himayetkârane şefkat etmek, o bîçare hayvanlara şedid bir gadir ve vahsi bir vicdansızlıktır. Ve binler Müslümanların Hayat-ı Ebediye-lerini mahveden ve üzerî Ehl-i İmanın sû'-i akibetine ve müdhîş günahlara sevkeden adamlara şefkatkârane tarafdar olmak ve merhametkârane cezadan kurtulmalarına Dua etmek, elbette o mazlum Ehl-i İmana dehşetli bir merhametsizlik ve şeni' bir gadirdir.

Risale-i Nur'da kat'iyyetle isbat edilmiş ki; küfür ve dalalet, Kâinata büyük bir tahkir ve mevcudata bir zulm-ü azîmdir ve Rahmetin refîne ve âfâtin nûzulüne vesiledir. Hattâ deniz dibinde balıklar, canilerden şekva ederler ki; "**İstirahatımızın selbine sebeb oldular**" diye Rivayet-i Sahîha vardır. O halde kâfirin azab çekmesine acıayıp şefkat eden adam, şefkate lâyık hadsiz masumlara acımıyor ve şefkat etmeyip ve hadsiz merhametsizlik ediyor demektir. Yalnız bu var ki, müstehaklara âfât geldiği zaman masumlar da yanarlar, onlara acıma- mak olmuyor. Fakat canilerin cezalarından zarar gören mazlumların hakkında gizli bir merhamet var.

Bir zaman, eski Harb-i Umumî'de, düşmanların Ehl-i İslâma ve bilhassa çoluk ve çocuklara ettiğleri katl ve zulümelerinden pek çok müteellim oluyordum. Fîtratımda şefkat ve rikkat ziyade olduğundan, tahammülüm haricinde azab çekerdim. Birden kalbime geldi ki: O maktul masumlar Şehid olup Veli olurlar; fâni hayatları,

bâki bir hayata tebdil ediliyor ve zayı' olan malları Sadaka hükmünde olup, bâki bir mal ile mübadele olur. Hattâ o mazlumlar kâfir de olsa, Âhirette kendilerine göre o dünyevî âfâttan çektilerleri belalara mukabil Rahmet-i İlahiyyenin Hazinesinden öyle mükâfatları var ki; eğer Perde-i Gayb açılsa, o mazlumlar haklarında büyük bir Tezahür-ü Rahmet görüp, "Ya Rabbi! Şükür **الْحَمْدُ لِلّهِ**" diyeceklerini bildim ve katî bir surette kanaat getirdim. Ve ifrat-ı şefkatten gelen şiddetli teessür ve elemden kurtuldum.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim,

Size bu defa iki parçayı gönderiyorum:

Birisı: Evvelce bir kısmını size göndermiştim. Şimdi bir İhtar-ı Manevî ile o parça hem tekmil edildi, hem ehemmiyetli olduğu bildirildi. Eski Said'in siyasetle münasebetdar eski eserlerini görenlere faidesi var; fakat bir parça mahremcedir, Lâhika'ya girmeli.

İkinci parça: Manevî bir ihtara binaen, Risale-i Nur'un Hizmetine bilmeyerek zarar verebilen bazı yeni eserleri alan bir Kardeşimizi bir ikaz, bir ihtardır ki; sair Risale-i Nur Talebeleri, Vazifelerine halel vermemek için bir tenbihdir. Bu da Lâhika'ya gırsın.

Hulusi-i Sâlis imzasıyla ehemmiyetli ve beni çok mesrur eden ve Küçük Lütfü'nün bir vârisi olan bir zâtın, Risale-i Nur'a Kîymetdar Hizmeti ve tesahubunu beyan eden bir Mektubunu aldım. O zât kimdir? Ben, çok Selâm ve Dua ile onu tebrik ediyorum. Gül ve Nur Fabrikaları ve Mübarekler başta olarak, umum Kardeşlerime birer birer Selâm ediyorum. Bu memleketi tenvir eden ve Cennet kokularıyla rayihalandıran o fabrikaları, Cenab-ı Hak muvaffak ve daim eylesin, **آمينَ**. Biz burada onların parlak Nurlarıyla ve şirin güzel kokularıyla Âlem-i Beka'nın Rayahasını istişmam ediyoruz.

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Risale-i Nur Talebelerinin Hasları olan **Sahib ve Vârisleri** ve Haslarının Hasları olan **Erkân ve Esasları** olan Kardeşlerime bugünlerde vuku' bulan bir hâdise münasebetiyle beyan ediyorum ki:

Risale-i Nur, Hakaik-i İslâmiyeye dair ihtiyaçlara kâfi geliyor, **başka eserlere ihtiyaç bırakmıyor.** Kat'î ve çok tecrübelerle **anlaşılmış ki, İmanı kurtarmak ve kuvvetlendirmek ve tahkikî** yapmanın en kısa ve en kolay yolu **Risale-i Nur'dadır.** Evet onbeş sene yerine, onbeş haftada Risale-i Nur o yolu kestirir, İman-ı Hakikîye îsal eder. Bu fakir Kardeşiniz yirmi seneden evvel, kesret-i mütalaa ile bazan bir günde bir cild Kitabı anlayarak mütalaa ederken; yirmi seneye yakındır ki, Kur'an ve Kur'an'dan gelen Resail-in Nur bana kâfi geliyorlardı. Bir tek kitaba muhtaç olmadım, başka kitabları yanında bulundurmadım. Risale-i Nur çok mütenevvi Hakaika dair olduğu halde, te'lifi zamanında, yirmi seneden beri ben muhtaç olmadım. Elbette siz, yirmi derece daha ziyade muhtaç olmamak lâzım gelir.

Hem madem ben sizlere kanaat ettim ve ediyorum, başkalara bakmıyorum, meşgul olmuyorum. Siz dahi Risale-i Nur'a kanaat etmeniz lâzımdır, belki bu zamanda elzemdir.

Hem şimdilik bazı ülemanın yeni eserlerinde meslek ve meşreb ayrı ve bid'atlara müsaид gittiği için, Risale-i Nur zendekaya karşı Hakaik-i İmaniyeyi muhafazaya çalışması gibi, bid'ata karşı da Huruf ve Hatt-ı Kur'an'ı muhafaza etmek bir Vazifesi iken; Has Talebelerden birisi bilfiil **Huruf ve Hatt-ı Kur'aniyeyi** Ders verdiği halde, sırrı bilinmez bir hevesle, Huruf ve Hatt-ı Kur'aniyeye İlml-i Din perdesinde tesirli bir surette darbe vuran bazı hocaların darbede istimal ettikleri eserleri almışlar. Haberim olmadan dağda şiddetli bir tarzda o has Talebelere karşı bir gerginlik hissettim. Sonra ikaz ettim.

الْحَمْدُ لِلّٰهِ ayıldılar. İnşâallah tamamen kurtuldular.

Ey Kardeşlerim! Mesleğimiz, tecavüz değil, tedafü'dür, hem tahrib değil tamirdir, hem hâkim değiliz mahkûmuz. Bize tecavüz eden hadsizdirler. Mesleklerinde elbette çok mühim ve bizim de malımız Hakikatlar var. O Hakikatların intişarına bize ihtiyaçları yoktur. Binler o şeyleri okur, neşreder adamları var. Biz onların yardımlarına koşmamızla, omuzumuzdaki çok ehemmiyetli Vazife zedelenir ve muhafazası lâzım olan ve birer taifeye mahsus bir kısım Esaslar ve âlî Hakikatlar kaybolmasına vesile olur. Meselâ: Hâdisat-ı zamanîye bahanesiyle Vehhabîlik ve Melâmîliğin bir nev'iné zemin ihzar etmek tarzında, bazı Ruhsat-ı Şer'iyyeyi perde yapıp eserler yazmış. **Risale-i Nur** gerçi umuma teşmil suretiyle değil; fakat her halde **Hakikat-ı İslâmiyenin içinde cereyan edip gelen Esas -ı Velayet** ve

Esas-ı Takva ve Esas-ı Azimet ve Esasat-ı Sünnet-i Seniye gibi ince fakat ehemmiyetli Esasları muhafaza etmek, bir Vazife-i Asliyesidir. Sevk-i zaruretle, hâdisatın fetvalarıyla onlar terkedilmez.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Te'lifinden otuzdört sene sonra, **Münazarat** namındaki Esere baktım, gördüm ki: Eski Said'in o zamandaki inkılabdan ve o muhitten ve tesirat-ı hariciyeden neş'et eden bir halet-i ruhiye ile yazdığı bu gibi Eserlerinde hatiat var. O kusurat ve hatiatından bütün kuvvetimle istigfar ediyorum ve o hatiattan nedamet ediyorum. Cenab-ı Hakk'ın Rahmetinden Niyazım odur ki: Ehl-i İmanın me'yusiyetlerini izale niyetiyle ettiği hatiat, Hüsn-ü Niyetine bağıtlansın, afv edilsin.

Eski Said'in bu gibi Eserlerinde iki Esas-ı Mühim hükmediyor. O iki Esasın Hakikatları vardır; fakat Ehl-i Velayetin Keşfiyatı tevilâtâ ve Rü'ya-yı Sadikanın tevile muhtaç oldukları gibi; o Hiss-i Kabl-el Vuku'un dahi daha ince tabirlere lüzumu varken, Eski Said'in o Hiss-i Kabl-el Vuku' ile hissettiği o iki Hakikatın tevilsiz, tabirsiz bir surette beyanı, kısmen kusurlu ve kısmen hilaf görünüyor.

Birinci Esas: Ehl-i İmanın me'yusiyetine karşı, "**İstikbalde bir Nur var**" diye müjde verdiğidir. Bir Hiss-i Kabl-el Vuku' ile Risale-i Nur'un istikbalde, dehşetli bir zamanda, çok Ehl-i İmanın İmanlarını takviye edip kurtarmasını hissedip; o adese ile Hürriyet İnkılabındaki siyaset dairelerine bakmış; tabirsiz, tevilsiz tatbike çalışmış. Siyaset ve kuvvet ve kemmiyet noktasında zannetmiş. Doğru hissetmiş, fakat tam doğru diyememiş.

İkinci Esas: Eski Said, bazı dâhî siyasî insanlar ve hârika ediblerin hissetikleri gibi, çok dehşetli bir istibdadı hissedip ona karşı cebhe almışlardı. O Hiss-i Kabl-el Vuku' tabir ve tevile muhtaç iken bilmeyerek resmî, zaîf ve ismî bir istibdad görüp ona karşı hücum gösteriyorlardı. Halbuki onlara dehşet veren, bir zaman sonra gelecek olan istibdadların zaîf bir gölgесini asıl zannederek öyle davranışlıklar, öyle beyan etmişler. Maksad doğru, fakat hedef hata.

İşte Eski Said de, eski zamanda böyle acib bir istibdadı hissetmiş. Bazı âsârında, ona hücum ile beyanatı var. O müdhiş istibdadat-ı

acibeye karşı meşruta-i meşruayı bir vasita-i necat görüyordu. Ve hürriyet-i şer'iye, Kur'an'in Ahkâmı dairesindeki meşveretle o müdhiş musibeti def'eder diye düşünüp öylece çalışmış.

Evet zaman gösterdi ki; hürriyetperver namını alan bir devletin, o istikbalde gelen istibdadın bir nümunesi olarak, üç yüz müstebid memurlarıyla, üç yüz milyon Hindistan'ı üç yüz seneden beri üç yüz adam gibi kolay bağlayıp deprenmeyecek derecede istibdad altına alarak, eşedd-i zulmü a'zamî bir derecede, yani birisinin hatasıyla binler adamı tecziye etmek olan kanun-u müstebidanese inzibat ve adalet namını vermiş, dünyayı aldatmış, ateşe vermiş.

Münazarat namındaki Eserde, bazı latife suretinde bazı kayıdlar, haşıyecikler bulunur. O eski zaman Te'lifinde Zarif-üt Tab' Talebelerine bir mülatafe nev'indedir. Çünkü onlar, o dağlarda beraberinde idiler. Onlara Ders suretinde beyan ediyormuş.

Hem bu Münazarat Risalesi'nin Ruhu ve Esası hükmünde olan, hâtimesindeki **Medreset-üz Zehra** Hakikatı ise, istikbalde çıkacak olan Risale-i Nur'a bir beşik, bir zemin ihmaz etmek idi ki; bilmediği, ihtiyarsız olarak ona sevkolunuyordu. Bir Hiss-i Kabl-el Vuku' ile o Nuranî Hakikatı, bir maddî surette arıyordu. Sonra o Hakikatin maddî ciheti dahi vücuda gelmeye başladı. Sultan Reşad, ondokuzbin altın lirayı Van'da temeli atılan o **Medreset-üz Zehra**'ya verdi, temel atıldı. Fakat sâbık Harb-i Umumî çıktı, geri kaldı. Beş-altı sene sonra Ankara'ya gittim, yine o Hakikata çalıştım. İki yüz meb'ustan yüzaltmışç meb'usun imzalarıyla, o Medresemiz -yüzellibin banknota iblağ ederek- o tahsisat kabul edildi. Fakat binler teessûf Medreseler kapandı, onlar ile uyuşmadım, yine geri kaldı. Fakat Cenab-ı Erhamürrâhimîn o Medresenin manevî hüviyetini Isparta Vilayetinde tesis eyledi, Risale-i Nur'u tecessüm ettirdi. İnşâallah istikbalde Risale-i Nur Şakirdleri, o âlı Hakikatın maddî suretini de tesis etmeye muvaffak olacaklar.

Eski Said'in İttihad Terakki komitesine şiddet-i muhalefetiyle beraber, onların hükûmetine ve bilhassa orduya karşı taraf girane yüksek takdiratı ve iltizamları ise, bir Hiss-i Kabl-el Vuku ile -yağı içinde bulunan- o cemaat-ı askeriyyede ve o cem'iyet-i milliyede bir milyona yakın ve Evliya mertebesinde olan Şüheda, altı-yedi sene sonra tezahür edeceğini hissetmiş. İhtiyarsız olarak, meşrebine

muhalif onlara dört sene tarafgir bulunmuş. Sâbık Harb-i Umumî çalkamasıyla o mübarek yağı alındı, yağı alınmış bir ayrana döndü. Yeni Said dahi Eski Said'e muhalefet edip yine mücahedesine döndü.

* * *

Âhirzamanda **Hazret-i Isa Aleyhisselâm**'in nüzulüne ve Deccal'ı öldürmesine aid Ehadîs-i Sahihanın Mana-yı Hakikîleri anlaşılmadığından, bir kısım zahîrî Ülemalar, o Rivayet ve Hadîslerin zahirine bakıp şübheye düşmüşler. Veya sihhatini inkâr edip veya hurafevari bir mana verip âdetâ muhal bir sureti bekler bir tarzda, avam-ı müslimîne zarar verirler. Mülhidler ise, bu gibi zahirce akıldan çok uzak Hadîsleri serrişte ederek, Hakaik-i İslâmiyeye tezyifkârane bakıp taarruz ediyorlar. Risale-i Nur, bu gibi Ehadîs-i Müteşabihenin hakikî tevillerini Kur'an Feyziyle göstermiş. Simdilik nümune olarak bir tek misal beyan ederiz. Şöyled ki:

Hazret-i Isa Aleyhisselâm Deccal ile mücadele zamanında, Hazret-i Isa Aleyhisselâm onu öldüreceği vakitte, on arşın yukarıya atlayıp sonra kılinci onun dizine yetiştirebilir derecesinde, vücutça o derece Deccal'ın heykeli Hazret-i Isa'dan büyktür, diye mealinde Rivayet var. Demek Deccal, Hazret-i Isa Aleyhisselâm'dan on, belki yirmi misli yüksek kametli olmak lâzım gelir. Bu Rivayetin zahîrî ifadesi Sîrr-ı Teklife ve Sîrr-ı İmtihana münâfiî olduğu gibi, nev'-i beşerde câri olan **Âdetullahâ** muvafik düşmüyor.

Halbuki bu Rivayeti, bu Hadîsi, hâşâ muhal ve hurafe zanneden zîndikları iskât ve o zahiri Ayn-ı Hakikat itikad eden ve o Hadîsin bir kısım Hakikatlarını gözleri gördükleri halde daha intizar eden zahîrî hocaları dahi ikaz etmek için, o Hadîsin bu zamanda da Ayn-ı Hakikat ve tam muvafik ve Mahz-ı Hak müteaddid manalarından bir manası çıkmıştır. Şöyled ki:

İsevîlik Dini ve o Dinden gelen âdât-ı müstemirresini muhafaza hesabına çalışan bir hükümet ile, resmî ilâniyla, zulmetli pis menfaati için dinsizlige ve bolşevizme yardım edip tervîç eden diğer bir hükümet ki, yine hasis menfaati için İslâmlarda ve Asya'da dinsizliğin intişarına tarafdar olan fitnekâr ve cebbar hükümetlerle muharebe eden evvelki hükümetin Şâhs-ı Manevîsi temessûl etse ve dinsizlik cereyanının bütün tarafdarları da bir Şâhs - ı Manevîsi tecessüm

eylese, üç cihetle, bu müteaddid manaları bulunan Hadîsin, bu zaman aynen bir manasını gösteriyor. Eğer o galib hükümet netice-i harbi kazansa, bu işaretî mana dahi bir mana-yı sarih derecesine çıkar. Eğer tam kazanmasa da, yine muvafik bir mana-yı işaretîdir.

Birinci Cihet: Din-i İsevî'nin Hakikîsini esas tutan İsevî Ruhanîlerin cemaati ve onlara karşı dinsizliği tervîce başlayan cemaat tecessüm etseler, bir minare yüksekliğinde bir insanın yanında bir çocuk kadar da olamaz.

İkinci Cihet: Resmî ilâniyla, Allah'a istinad edip dinsizliği kaldıracağım, İslâmîyet'i ve İslâmları himaye edeceğim diyen bir hükümet yüz milyon küsur iken, dört yüz milyona yakın nüfusa hükmeden bir diğer devlete ve dört yüz milyon nüfusa yakın ve onun müttefiki olan Çin'e ve Amerika'ya ve onlar ise zâhir ve müttefik oldukları olan bolşeviklere galibane, öldürücü darbe vuran o hükümetteki muharib cemaatin şahs-1 manevîsi ile, mücadele ettiği dinsizlerin ve tarafdarlarının şahs-1 manevîleri tecessüm etse, yine minare boyunda bir insana nisbeten küçük bir insanın nisbeti gibi olur. **Bir Rivayette, "Deccal dünyayı zabteder" manası; ekseriyet-i mutlaka ona tarafdar olur demektir. Şimdi de öyle oldu.**

Üçüncü Cihet: Eğer Küre-i Arz'in dört kıt'aları içinde (Haşıye) en küçüğü olan Avrupa'nın ve bu kıt'anın da dörtte biri olmayan bir hükümetin memleketi; ekser Asya, Afrika, Amerika, Avusturalya'ya karşı galibane harbederek Hazret-i İsa'nın vekaletini dava eden bir devletle beraber dine istinad edip çok müstebidane olan dinsizlik cereyanlarına karşı Semavî paraşütlerle muharebe ve mücadele eden o hükümet ile ötekilerin şahs-1 manevîleri insan suretine girse; ceridelerin eskiden beri yaptıkları gibi, devletlerin kuvvetlerini ve hükümetlerin derecelerini göstermek nev'inden o manevî şahıslar dahi rûy-i zemin ceridesinde, bu asır sahifesinde birer insan suretinde tersim ve tasvirleri gibi temessül etseler; aynen ve tam tamına Hadîs-i Şerîfin Mu'cizane İhbar-ı Gaybî nev'inden beyan ettiği Hâdise-i Âhirzamanın müteaddid manalarından tam bir manası çıkıyor. Hattâ Şahs-1 İsa'nın (A.S.) Semavattan nûzulu işaretîyle bir mana-yı işaretî olarak, Hazret-i İsa'yı (A.S.) temsil ederek ve namına hareket eden bir taife dahi, şimdîye kadar işitilmemiş ve görülmemiş

bir tarzda tayyarelerle, paraşütlerle Semadan bir bela-yı semavî gibi nüzul ettiriyor, düşmanların arkasına indiriyor. Hazret-i İsa'nın Nüzulünüñ maddeten bir misalini gösteriyor.

Evet o Hadîs-i Şerifin ifadesiyle Hazret-i İsa'nın semavî nüzülü kat'ı olmakla beraber; mana-yı işaretisiyle başka Hakikatları ifade ettiği gibi, bu Hakikata da mu'cizane işaret ediyor. Küçük Hüsrev olan Feyzi ve Emin'in suali ve ilhahlarıyla bazı bîçarelerin İmanlarını şübehattan muhafaza niyetiyle bu mes'eleye dair yalnız bir-iki-üç satır yazmak niyet edip başlarken, ihtiyarım haricinde olarak uzun yazdırıldı. Hikmetini de anlamadık, belki bir Hikmeti var diye öylece bıraktık. Kusura bakmayınız, bu fikrada tashihe ve dikkate vakit bulamadık, müşevves kaldi.

* * *

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ يَعْدِدُ حُرُوفَاتُ الْقُرْآنِ

Aziz Kardeşlerim ve Sıddık Arkadaşlarım,

Var olunuz, bahtiyar olunuz! Sizin pek ciddî sa'y ü gayretiniz hem burada, hem başka yerlerde şevk ve gayreti uyandırıyor. Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür olsun ki, gittikçe Risale-i Nur'un fütuhatı ziyadeleşiyor. Ehl-i İman yaralarını hissedip, ilâçlarını ondan buluyorlar.

Hâfız Ali'nin Mektubunda yazdığı iki Âyetin işaretine dikkat ettik. Bizler dahi Nur Fabrikasının sahibi gibi, çok mesrur ve müferrah olduk. Fakat Risale-i Nur'a bir İşaret-i Gaybiyle haber veren otuzuç aded Âyât شَهَدَ اللَّهُ Ayetiyle hitam bulduğundan, bu yeni iki Âyetin müstakil bir surette işaretlerine kapı açılmadı. Hem otuzuç Âyetten hangisinin tetimmesi olacak şimdilik bilinmedi. Yalnız bu kadar anlaşıldı ki, بايدين سفرة كرام برة fikrası Risale-i

Nur'un Naşir ve Kâtiblerine mana - yi işaretî ile bakıyor. Hem **يَتَلَوُ صُحْفًا مُظَهَّرًا فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ** fikrası dahi, Risale - i Nur'un

Eczalarına ve Suhuflarına ve Kitablarına mana-yı işaretîyle bakıyor. Fakat cifir hesabıyla, bin üçyüz altmış (1360) küsurdan sonra bu parlak vaziyeti gösterecekler diye icmalen fehmettik.

Gül Fabrikasının bizlere parlak bir Gül-ü Muhammedî (A.S.M.) bahçesini hediye edecekti. Onu, bütün Ruh-u Canımızla bekliyoruz.

Bu zamanda بِلِلَّهِ الْحَمْدُ Sünnet-i Seniye Dairesinde Kemal-i

İmanı kazanan Risale-i Nur Şakirdleri Evliyaların, Mürşidlerin nazar-ı dikkatini celbedecek vaziyeti aldıından; her zamanda bulunan Hakiki Mürşidler, her halde bu zamanda Risale-i Nur Şakirdlerine müsteri olurlar. Birisini elde etse, yirmi mürid kadar kıymet verirler.

Hem zevkli ve cazibedar Velayet tereşşuhati karşısında Risale-i Nur'un Hizmetindeki meşakkat, mücahede, külfet bulunduğuundan, Feyzi'ye hitaben beyan edilen Hakikat o tarafa da faidesi olur diye leffen size gönderildi.

Umum Kardeşlerime birer birer Selâm ediyorum.

Feyzi Kardeşim!

Sen, Isparta Vilayetindeki Kahramanlara benzemek istiyorsan tam onlar gibi olmalısın. Hapishanede -Allah Rahmet eylesin- mühim bir Şeyh ve Mürşid ve cazibedar bir Nakşî Evliyasından bir Zât, dört ay mütemadiyen Risale-i Nur'un elli-almiş Şakirdleri içinde celbkârane sohbet ettiği halde, yalnız bir tek Şakirdi muvakkaten kendine çektebildi. Mütebâkisi, o cazibedar Şeyhe karşı müstağni kaldılar. Risale-i Nur'un yüksek, kıymetdar Hizmet-i İmaniyesi onlara kâfi olarak kanaat veriyordu. O Şakirdlerin gayet keskin Kalb basireti şöyle bir Hakikati anlamış ki: **Risale-i Nur'la Hizmet ise, İmanı kurtarıyor; Tarîkat ve Şeyhlik ise, Velayet mertebeleri kazandırıyor.** Bir adamın İmanını kurtarmak ise, on Mü'mini Velayet derecesine çıkarmaktan daha mühim ve daha Sevablıdır. Çünkü İman, Saadet-i Ebediyeyi kazandırdığı için bir Mü'mine, küre-i arz kadar bir Saltanat-ı Bâkiyeyi temin eder. Velayet ise, Mü'minin Cennetini genişlettirir, parlattırır. Bir adamı Sultan yapmak, on neferi paşa yapmaktan

ne kadar yüksek ise, bir adamın İmanını kurtarmak, on adamı Veli yapmaktan daha sevablı bir Hizmettir.

İşte bu dakik Sırı, senin Isparta'lı Kardeşlerin bir kısmının akılları görmese de umumun keskin kalbleri görmüş ki; benim gibi bîçare, günahkâr bir adamın arkadaşlığını Evliyalara, belki de eğer bulunsayıdı, Müctehidlere dahi tercih ettiler. Bu Hakikata binaen, bu şehrde bir Kutub, bir Gavs-ı A'zam gelse, seni on günde Velayet derecesine çıkaracağım dese, sen Risale-i Nur'u bırakıp onun yanına gitsen, Isparta Kahramanlarına arkadaş olamazsun.

* * *

بِاسْمِهِ وَلَأُنْ شَئِيْعَ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحُمْدِهِ الْسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بَعْدِ حَاصِلِ ضَرْبِ حُرُوفٍ مَا أَرْسَلْتُمْ لَنَا مِنَ الرَّسَاعِلِ
فِي عَاشِرَاتِ دَقَائِقِ هَذِهِ الْلَّيْلَةِ الرَّغَائِبِ وَلَيْلَةِ الْمِعْرَاجِ وَلَيْلَةِ الْأَبْرَاتِ
وَلَيْلَةِ الْقُدْرِ وَأَعْطَاكُمُ اللَّهُ بَعْدِهَا ثَوَابًا وَحَسَنَاتٍ آمِينَ

Aziz ve Sıddık Kardeşlerim ve Fedakâr ve Sadık Arkadaşlarım!

Evvelâ: Sizin, bu Mübarek Şuhur-u Selâse ve içindeki kıymetdar Leyali-i Mübarekeleri tebrik ediyoruz. Cenab-ı Hak, herbir geceyi sizin hakkınızda birer Leyle-i Regaib ve Leyle-i Kadir kıymetinde size Sevab versin, **آمينَ**.

Sâniyen: Sizin bu defa nurlu hediyelerinizin her Harfine mukabil, Cenab-ı Erhamürrâhimîn Defter-i A'malinize bin Hasene yazsın ve Âsim'in Ruhuna bin Rahmet versin, **آمينَ**.

Sâlisen: Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın ve Risale-i Nur'un Hazinelerinin Kerametli ve Yıldızlı bir Anahtarı olan Kalem-i Hüsrevî, elhak Mu'cizat-ı Ahmedîye'nin (A.S.M.) gizli güzelliğini her göze gayet parlak ve güzel gösteriyor. Cenab-ı Hak bu Kalemi, bu Hizmette muvaffak ve daim eylesin.. **آمينَ**. Mübarek Heyeti'nin büyük bir Kahramanı Büyük Ali'nin sisteminde Küçük Ali'nin **Mu'cizat-ı Kur'aniye'si**, **Mu'cizat-ı Ahmedîye'nin**

tam mutabık bir bâki pırlanta tarzında mevki aldı. Erhamürrâhimîn her Harfine mukabil yazana on Sevab ihsan eylesin.. **آمينَ**.

Mehmed Tahirî, Küçük Lütfü'nün hayr-ul halefi ve Atabey'in Kahramanı, bu havaliye nurlu ve güzel hediyeleri çok kıymetdardır. Rahmanürrahîm Hazine-i Rahmetinden ona ve pederine her Harfine ve her Kelimeye mukabil Rahmet etsin, **آمينَ**.

Aydınlı Hasan Ulvî'nin kuvvetli Kalemi, inşâallah merhum Âsim'in noksan bıraktığı Vazife-i Nuriyeyi tekmil edecek ve o güzel Kalemle Âsim'in ve Lütfü'nün Ruhlarını şâdedecek. Onun küçük hediyesi, ilerideki kıymetdar Hizmetlerini ihsas ederek büyük bir mevki aldı.

Allah ondan razi olsun, **آمينَ**.

Risale-i Nur'un Erkân-ı Mühimmesinden ve Resail içinde sualleriyle ehemmiyetli bir mevki tutan ve onunla beraber manen yaşayan Kardeşimiz Re'fet Bey'in Mektubuya ve Gül Fabrikasının Gül-ü Muhammedî (A.S.M.) bahçesini yetiştiren Hüsrev'in Mektubuna ayrı birer Mektubla cevab yazmak isterdim; fakat şimdilik vakit müsaade etmedi.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim,

Sizin Mektublarınızdan o kadar mesrur oldum ki, tarif edemem. Hususan Hüsrev'in çok kıymetdar iki Mektubunda, Hacı Hâfız'ın köyünde Risale-i Nur'un pek fevkâlâde bir surette tevessüü, o iki Mektubu nusha gibi ve bir hüccet-i katia gibi saklayıp, bu havalideki Talebelere bir tâziyane-i teşvik olarak gösteriliyor.

Risale-i Nur, Kur'anın bir Mu'cize-i Manevîsi olduğu gibi; Hüsrev'in Kalemi de, Risale-i Nur'un pek kuvvetli bir Kerameti olduğunu buraca hergün tasdik ediyoruz. Hüsrev'in Mektubuna karşı uzun Mektub yazmak istiyorduk, arzumuza muvaffak olamadık.

Mübarezler Kahramanlarından Küçük Ali'nin Mektubu da bana büyük bir ümid verdi. Merhum Abdurrahman'ın elhak tam bir halefi olan kıymetdar ve mübarek büyük Kardeşi olan Mustafa Hulusi'nin, Hâfız Ahmed isminde mübarek bir mahdumu, peder ve amucaları sisteminde Risale-i Nur'a Hizmet etmesi, yeniden Abdurrahman dünyaya gelmesi kadar beni müferrah etti.

Aras Atabey'de, eskide Lütfü, Zekâi gibi iki kıymetdar Şakirdlerin yerlerini boş bırakmayan, Aras Kahramanları olan Tahir ve Abdullah Çavuş'un Risale-i Nur'a Hizmetleri, Aras hakkında endişelerimi tamamen izale etti.

İsmail oğlu Hüseyin'in hastalığı beni müteessir etti. İnşâallah tam bir Lütfü olacak, çok da Hizmet edecek. Sizlerin buraya gelen Mektublarınız, kısmen tensîkla Lâhika'ya dercediliyor. Size bu defa mahrem Sîrr-ı **إِنَّا أَعْطَيْنَا** 'da istihrac-ı gaybîdeki mücîmel Hakikata dair birden Kalbe ihtar edilen bir fıkra ile Tesettür Risalesi'ne haşiye gönderiyoruz. Bu Şuhur-u Selâse, seksen kusur sene bir ömrü kazandırıyor. Elbette sizler gibi Mücahidler, onu kazanmağa çalışacaksınız. Cenab-ı Hak her bir gecesini sizin hakkınıza Leyle-i Mi'râc ve Leyle-i Berat ve Leyle-i Kadir kadar kıymetdar eylesin, **آمِينَ**

* * *

(Ehemmiyetli fakat bir derece mahremdir.)

Aziz Kardeşlerim!

Mahrem Sîrr-ı **إِنَّا أَعْطَيْنَا** 'da cifirle istihracım, aynen

Münazarat Risalesi'nde "Bir Nur çıkacak ve göreceğiz" diye gaybî müjdeler gibi, ilhamî ve Hak bir Hakikati, fikrimle olan tatbikatında bir kusur vardı. O kusur, beni düşündürüyordu. **Münazarat** ve Sünuhat gibi Risalelerdeki Müjde-i Nuriye ise, **Risale-i Nur** tam halletti. Geniş daire-i siyasiye yerine, **yüksek bir Daire-i Nuriye** ile o kusuru izale ettiği gibi, **إِنَّا أَعْطَيْنَا** Sîrr-ı Mahreminde, oniki on üç sene sonra

"İslâmiyet'e darbe vuranların başlarında öyle müdhiş bir patlayış olacak ki, Kiyamete kadar unutulmayacak" mealindeki istihrac-ı cifri çok geniş bir dairede olduğu halde, Nur Müjdesi Sîrrının aksine olarak dar bir dairede ve hususî bir hükûmette tatbik etmek suretiyle, fikrim o geniş daireyi ihata edemeyerek o Hakikatin suretini değiştirmiştir. Halbuki o istihracın gösterdiği aynı tarihte, o rejimin müessisi ve başı dünyadan göctü, darbesini yedi. Ve aynı senede, perde altında bilinmeyen ve küre-i arzin ekserini ve nev'-i beşerin kîsm-1

a'zamını istibdadı altına alan bir müdhiş cereyanın düğümü ve düğmesi ve manen binler başından bir başı ve en müdhişi olan o göçüp giden adam, tokat yediği aynı zamanda, daha sene tamam olmadan, o müdhiş cereyanın bütün başları ve tarafdarları öyle Semavî müdhiş tokatlara ve şiddetli fırtınalı musibetlere tutulmaya başladılar; Kıyamete kadar azabını çekecekler ve çekiyorlar. Ve Edyan-ı Semaviyeye ve İslâmiyet'e ettiğleri cinayetlerin cezasını, çok geniş bir dairede gördüler ve görüyorlar. Mimsiz medeniyetin pisliği ile dünyayı mülevves ettiğleri için, aynı istihracın gösterdiği tarihte, o mimsiz medeniyetin başına da öyle bir semavî tokat indi ki, en karanlık vahşetten daha aşağı indirdi.

Elhasıl: سِرَّنَا إِنَّا أَعْطَيْنَا 'da çok geniş bir daire, dar bir dairede tatbik edilmiş. Nur müjdesi ise; dar ve manevî fakat yüksek bir daireyi, geniş ve maddî bir daire suretinde tasvir edilmişti. Cenab-ı Hakk'a yüzbin şükür ediyorum ki; bu iki kusurumu, kuvvetli bir İhtar-ı Manevî ile ıslah etti. بُيَدِلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ Sırrına mazhar eyledi.

الْحَمْدُ لِلَّهِ بِعَدِ ذَرَّاتِ الْكَاءِنَاتِ

Aziz Kardeşlerim!

Sakın bu fikranın vasıtasyyla o Sırr-ı Mahremi fâş etmeyin ve o Risaleyi de araştırmayın. Yalnız bu fikrayı zararsız görseniz Haslara gösterebilirsiniz.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Bu defaki Mektublarınız gelmeden evvel, bir ihtar ile kendi cevabını Kerametkârane yazdırılmış. Demek, Mektub sahiblerinin fevkâlâde Sadakatları Keramet derecesine çıkmış.

Kardeşlerim, Mektublarınızda çok yüksek düşünce ve takdirat, binden bir hisse de benim olsa hadsiz şükrederim. Belki Risale-i Nur'un Manevî Şâhsiyeti ve çok kesretli Talebeleri içinde bilmediğimiz gayet yüksek bir makam sahibi bir zâtın tesiratı ve kumandası

hissediliyor. Benim gibi bin derece uzak bir bîçarede tasavvur ediliyor. Hakkım olmadan bana verilen ziyade ehemmiyetiniz inşâallah size zararı olmaz, fakat Risale-i Nur'un hüsn-ü cereyanına zarar ihtimali var. Siz bir Hakikatı hissediyorsunuz ve fevkâlâde Sadakat ve İhlâsanız inşâallah Hak görür, fakat surette bazan aldanılır. **Biz, Hizmetle mükellefiz. Neticeleri ve muvaffakiyet, Cenab-ı Hakk'a aiddir.**

* * *

(Ehemmiyetlidir)

Risale-i Nur Talebelerinden bir kısım Kardeşlerimin benim haddimin çok fevkinde hüsn-ü zanlarını ve ifratlarını ta'dil etmek için ihtar edilen bir muhaveredir.

Bundan kırk-elli sene evvel, büyük Kardeşim Molla Abdullah (Rahmetullahi Aleyh) ile bir muhaveremi hikâye ediyorum:

O merhum Kardeşim, Evliya-i Azîmeden olan Hazret-i Ziyaeddin (Kuddise Sîrruhu)nun has Müridi idi. Ehl-i Tarîkatça, Mûrşidinin hakkında müfritane Muhabbet ve hüsn-ü zan etse de makbul gördükleri için o merhum Kardeşim dedi ki: "**Hazret-i Ziyaeddin bütün Ulûmu biliyor. Kâinatta, Kutb-u A'zam gibi her şeye ittilâi var.**" Beni, onunla rabbetmek için çok hârika makamlarını beyan etti.

Ben de o Kardeşime dedim ki: "Sen mübalağa ediyorsun. Ben onu görsem, çok mes'elelerde ilzam edebilirim. Hem sen, benim kadar onu hakikî sevmiyorsun. Çünkü Kâinattaki Ulûmları bilir bir Kutb-u A'zam suretinde tahayyül ettiğin bir Ziyaeddin'i seversin; yani o ünvan ile bağılsın, muhabbet edersin. Eğer Perde-i Gayb açılsa ve Hakikat görünse, senin muhabbetin ya zâil olur veya hâl dörtte birisine iner. Fakat ben o Zât-ı Mübareki, senin gibi pek ciddî severim, takdir ederim. Çünkü Sünnet-i Seniye Dairesinde, Hakikat mesleğinde, Ehl-i İmana hâlis ve tesirli ve ehemmiyetli bir Rehberdir. Şahsî makamı ne olursa olsun, bu Hizmeti için Ruhumu ona feda ederim. Perde açılsa ve hakikî makamı görünse, değil geri çekilmek, vazgeçmek, Muhabbetté noksan olmak; bilakis daha ziyade hürmet ve takdir ile bağlanacağım. Demek ben hakikî bir Ziyaeddin'i, sen de hayalî bir Ziyaeddin'i seversin." (Haşıye)

(Haşıye): Çünkü sen Muhabbetini ona pek pahalı satıyorsun. Verdiğin fiyatın yüz defa ziyade bir mukabil düşünüyorsun. Halbuki onun hakikî makamının fiyatına, en büyük muhabbet de ucuzdur.

Benim o Kardeşim insaflı ve müdakkik bir Âlim olduğu için, benim nokta-i nazarımı kabul edip takdir etti.

Ey Risale-i Nur'un kıymetdar Talebeleri ve benden daha bahtiyar ve fedakâr Kardeşlerim! Şahsiyetim itibariyle sizin ziyade hüsn-ü zannız belki size zarar vermez. Fakat sizin gibi Hakikatbîn Zâtlar vazifeye, Hizmete bakıp, o noktada bakmalısınız. Perde açılsa, benim baştan aşağıya kadar kusurat ile âlûde mahiyetim, benden kaçmağa bir vesile olur. Sizi Kardeşliğimden kaçırılmamak, pişman etmemek için, şahsiyetime karşı haddimin pek fevkinde tasavvur ettiğiniz makamlara irtibatınızı bağlamayınız.

Ben size nisbeten Kardeşim, Mürşidlik haddim değil. Üstad da değilim, belki ders arkadaşıyım. Ben sizin, kusuratıma karşı şefkatkârane Dua ve Himmetlerinize muhtacım. Benden Himmet beklemeniz değil, bana Himmet etmenize istihkakım var. Cenab-ı Hakk'ın İhsan ve Keremiyle sizlerle gayet kudsî ve gayet ehemmiyetli ve gayet kıymetdar ve her Ehl-i İmana menfaatlı bir Hizmette, taksim-ül mesaî kaidesiyle iştirak etmişiz. Tesanüdümüzden hasıl olan bir Şahs-ı Manevînin fevkâlâde ehemmiyet ve kıymeti ve Üstadlığı ve İrşadı bize kâfidir.

Hem madem bu zamanda her şeyin fevkinde Hizmet-i İmaniye en ehemmiyetli bir vazifedir; hem kemmiyet ise keyfiyete nisbeten ehemmiyeti azdır; hem muvakkat ve mütehavvil siyaset âlemleri ebedî, daimî, sabit Hidemat-ı İmaniye nisbeten ehemmiyetsizdir, mikyas olamaz, medar da olamaz. Risale-i Nur'un talimatı dairesinde ve bizlere bahsettiği Hizmet noktasında feyizli makamlara kanaat etmeliyiz. Haddinden fazla fevkâlâde hüsn-ü zan ve müfritane âlî makam vermek yerine, fevkâlâde Sadakat ve Sebat ve müfritane irtibat ve İhlas lâzımdır. Onda terakki etmeliyiz.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Kardeşiniz
S a i d   N u r s î

* * *

Aziz Sıddık Kardeşlerim

Risale-i Nur'un Kahramanı olan Hüsrev'in bu defaki iki Hediye-i Kudsiyesi ve Kerametkârane o iki Semavî Hediyenin manevî İ'cazınları gözlere de gösterir bir tarzda bu Şuhur-u Selâsede bizlere ve bu muhit'e hediye etmesi, Risale-i Nur nokta-i nazarda mu'cizane bir Hizmettir. İnşâallah o Gül Fabrikasının Kalemi, buraları da bir gülistana çevirecek. Cenab-ı Hak o Kalem sahibine, yazdığı her Harf-i Kur'an'a mukabil Leyle-i Kadir'deki gibi otuzbin Sevab ve Rahmet ve Hasene versin, **آمِينَ، آمِينَ**

Aziz Kardeşlerim! Sadakatınızdan tereşşuh eden ve haddimin pek çok fevkinde hüsn-ü zannızıza karşı bundan evvel verdiğim cevabin bir tetimmesi olarak, bu gelecek fikrayı iki gün evvel yazmıştık. Sizin fevkâlâde Sadakat ve Ulûvvü Himmetinizden tereşşuh eden bir hafta evvelki Mektubunuza karşı hüsn-ü zannızı bir derece cerheden benim cevabımın Hikmeti şudur ki:

Bu zamanda öyle fevkâlâde hâkim cereyanlar var ki, herşeyi kendi hesabına aldığı için, faraza hakikî beklenilen o Zât dahi bu zamanda gelse, harekâtını o cereyanlara kaptırmamak için siyaset âlemindeki vaziyetten feragat edecek ve hedefini değiştirecek diye tahmin ediyorum.

Hem üç mes'ele var: Biri **Hayat**, biri **Şeriat**, biri **İmandır**. Hakikat noktasında en mühimmi ve en a'zamı, İman mes'lesiştir. Fakat şimdiki umumun nazarında ve hal-i âlem ilcaatında en mühim mes'ele, **Hayat** ve **Şeriat** göründüğünden o Zât şimdi olsa da, üç mes'eleyi birden umum rûy-i zeminde vaziyetlerini değiştirmek nev'-i beşerdeki cârî olan Âdetullah'a muvafık gelmediğinden, her halde en a'zam mes'eleyi esas yapıp, öteki mes'elerleri esas yapmayacak. Tâ ki İman Hizmeti safvetini umumun nazarında bozmasın ve avamın çabuk iğfal olunabilen akıllarında, o Hizmet başka maksadlara âlet olmadığı tahakkuk etsin.

Hem yirmi seneden beri tahribkârane eşedd-i zulüm altında o derece ahlâk bozulmuş ve Metanet ve Sadakat kaybolmuş ki, ondan belki de yirmiden birisine itimad edilmez. Bu acib hâlâtâ karşı, çok fevkâlâde sebat ve Metanet ve Sadakat ve Hamiyet-i İslâmiye lâzımdır; yoksa akîm kalır ve zarar verir.

Demek en hâlis ve en Selâmetli ve en mühim ve en muvaffakiyetli Hizmet, Risale-i Nur Şakirdlerinin Daireleri içindeki Kudsî Hizmettir. Her ne ise... Bu mes'ele şimdilik bu kadar yeter.

Umum Kardeşlerimize birer birer Selâm ve bu Eyyam-ı Mübarekede Dua ederiz. Ve makbul Dualarını, gelecek Eyyam ve Leyali-i Mübarekede istiyoruz.

Elhak, Tahirî'nin de **Lemaat** hediyesini pek çok kıymetdar gördük. İnşâallah bu havalide ona çok Sevab kazandıracak, tam bir Lütfü'dür. Allah muvaffak eylesin.

* * *

Aziz Sıddık Kardeşlerim!

Evvelâ: Sizin Leyle-i Berat'ınızı ve gelecek Ramazanınızı tebrik eder ve bu gelecek Leyle-i Kadr'i sizinle ve sizinle bin aydan daha hayırlı olmasını ve Defter-i A'malimize böyle geçmesini Cenab-ı Hak'tan niyaz ediyoruz ve böylece, Bayrama kadar

اللَّهُمَّ اجْعِلْ لَيْلَةَ قَدْرِنَا فِي هَذَا الرَّمَضَانَ خَيْرًا مِنْ أَلْفٍ شَهْرٍ لَنَا
وَلِطَلَبِهِ الرَّسَاعِلُ التُّورُ الصَّادِقِينَ

Duasını etmeye niyet ettik.

Hem sizin iki Mu'cizeli Kur'anı bizlere bu Mübarek Aylarda göndermeniz, inşâallah o derece Medar-ı Bereket ve Sevab ve Hasenat ve Fütuhat olacak ki; sizinle Ramazan'ın herbir günü bir Leyle-i Kadir hükmüne gececeğini Rahmet-i İlahiyyeden umid ederiz.

Şimdiden biz tedbir ettik ki: İki Kur'an'ı, Risale-i Nur'un buradaki Has Talebeleri Ramazan-ı Şerif'te, herbiri her günde bir cüz'ünü sizin ile beraber okumak ile, Ramazan'ın her gününde bir Hatme-i Kur'aniye olarak, manevî ve çok geniş bir Mecliste, Isparta ve Kastamonu'yu ihata eden bir dairede halka tutan Risale-i Nur Talebe-lerinin ve o dairenin merkezinde sizler bulunmak cihetile Risale-i Nur Şakirdlerinin etrafınızda olarak; Nakşî'de Hatme-i Hacegân tarzında, fakat çok büyük bir mikyasta Risale-i Nur'un bütün Şakirdleri manen hazır ve o dairede bulunuyor niyetiyle, tasavvuru ile okunmak,

o Kudsî Hatmeyi yapmak, Cenab-ı Hakk'ın Rahmetinden tevkif niyaz ederiz.

Sâniyen: Hacı Hâfız'in Sav Köyü'nün Kahraman Talebelerinin fevkalâde Hizmetleri, oralarda sebeb-i teşvik ve medar-ı gayret ve nümune-i imtisal olduğu gibi, bu havalide dahi onların o hârikulâde sa'y ü gayretleri, fevkalâde hüsn-ü misal ve nümune-i gayret olarak ehemmiyetli bir intibah ve iştiyaka sebebiyet vermiş. Kahraman Hüsrev'in onlara dair Mektubları, mübarek nushalar gibi, tenbellik, lâkaydlik hastalıklarına mübtela olanlara şifa olur, ellerde gezer.

Sâlisen: Sizin buraya gelen kıymetdar Mektublarınızı Lâhika'ya yazmışız, fakat bazı kelimeleri tayyettik. Müfritane hüsn-ü zandan gelen cümleleri ta'dil ettik, gücenmeyeiniz.

Râbian: İslâmköyü, Kuleönü ortasında olan ve Sîddîk Sabri ve Lütfü gibi Talebeleri yetiştiren Atabey Karyesi, çok defa hatırlıma geliyordu. "Acaba bu köy neden geri kaldı, söndü?" diye düşünüp müteessir oluyordum. Fakat Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür olsun ki; Tahir ve Abdullah Çavuş o endişemi tamamıyla izale ettiler, büyük bir teselli bana verdiler. Hattâ Tahir'in bu defa bize hedîye ettiği **Lem'alar ve Yedinci Şua'yı** bir cild içinde cild ettiğten sonra mütalaa ettim. O Tahir'de, bir Hüsrev, bir Lütfü, bir Âsim gördüm. Cenab-ı Hak ondan ve sizlerden ebediyen Razi olsun. Onun o nüshası, burada çok iş görecek insâallah.

Kur'an-ı Azîmüşşan ve Mu'cîz-ül Beyan'ın **Hîzb-ül Ekber-ül A'zam** namında, Resail-in Nuriye'nin Menbaları ve Esasları olan beşyüzden fazla Âyatları yazdım. Bu Ramazan'da size göndermeye muvaffak olamadık. İnsâallah bir vakit size gönderilecek.

Umum Kardeşlerimize birer birer Selâm ve Dua ederiz. Ve bu Mübarek Eyyamda ve Leyalide Dualarını isteriz.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ
وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Gavs-1 A'zam'in **فَإِنَّكَ مَحْرُوسٌ بِعَيْنِ الْعِنَابِيةِ** teminkârane fikrası,

şimdiye kadar Risale-i Nur'un Şakirdleri hakkında tamamen mutabık çıktı. İnşâallah Hüsrev, Rüşdü, Re'fet gibi Kardeşlerimizin, bilhassa Hüsrev gibi çok metin bir Rükün müfarakatı sureten elîm ve zararlı göründüğü halde, gayet hayırlı bir suret almasını Rahmet-i İlahiyeden ümidvarız. Hattâ hapsimiz musibeti, gerçi zahiri bir azab idi, fakat Hakikat noktasında Hizmetimiz hakkında büyük bir İnayet ve Rahmete çevrildi. **لِلّهِ الْحَمْدُ** sizlerin gayretinizle o havalide çok Hüsrev'ler var, meydana çıkmaya başlamışlar. Belki çok zamandan beri mütemadiyen çalışmaktan Hüsrev'e bir istirahat verildi ve Kîymetdar Kalemi yerinde mübarek lisanı ve hâlisane ahvali yine Kudsî Hizmetini idame etmesini İnayet-i İlahiyeden ümidvarız. Nasılki Feyzi ve Salahaddin'in askerliği de öyle mübarek oldu.

Kardeşlerim! Bu hâdise münasebetiyle Risale-i Nur'un tam mutabık çıkan bir İhbar-ı Gaybîsini beyan ediyorum:

Hüsrev ve Hulusi ve Rüşdü ve Re'fet gibi Risale-i Nur'un çok Şakirdleri, meslek-i askeriye ve bu ikinci Harb-i Umumiye'ye münasebetdar bir surette girmelerini ve ikinci bir Harb-i Umumi olacağını ve iştirakimizi yani Talebelerin iştirakını altı-yedi sene evvel haber vermiş. Çünkü **Yirmisekizinci Lem'a** olan İkinci Keramet-i Aleviye'nin İkinci Emare'de **فَيَا حَامِلَ الْأَشْمَاءِ فَقَاتِلْ وَلَا تَخْشَ** beraber olsa, bin dokuz yüz kırk (1940) küsur oluyor. Allahu A'lem, o tarihte bir harb-i umumiye iştirakimizi yani eski müttefikle değil, belki tarafdarane onun hasmıyla iştirake işaret ediyor diye haber vermiş. İşte şimdi aynı tarihtir ki, Risale-i Nur'un Erkân-ı Mühimmesi iştirak ediyor.

Kardeşlerimize birer birer Selâm ederiz. Hilmi, Feyzi, Nazif, Emin sizlere Selâm ve arz-ı hürmet ederler.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

S a i d   N u r s i

* * *

**بِاسْمِهِ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ بَعْدَ أَسْلَامٍ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
حَاصِلٌ ضَرْبٌ عَاشِرَاتٍ دَقَائِقٌ لَبِلْهٰ الْقُدْرٌ فِي حُرُوفِ الْقُرْآنِ**

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Evvelâ: Bütün Ruh u canımla mübarek Ramazanınızı tebrik ederim. Ve o mübarek şehirde ettiğiniz Duaların, Cenab-ı Hak yanında makbul olmasını Erhamürrâhimîn'den niyaz ederim.

Sâniyen: Bu seneki Ramazan-ı Şerif hem Âlem-i İslâm için, hem Risale-i Nur Şakirdleri için gayet ehemmiyetli ve pek çok kıymetlidir. **Risale-i Nur Şakirdlerinin İştirak-i A'mal-i Uhreviye Düstur-u Esasiyeleri** Sırınca, herbirisinin kazandığı mikdar, her bir Kardeşlerine aynı mikdar Defter-i A'maline geçmesi o Düsturun ve Rahmet-i İlahiyyenin muktezası olmak haysiyetyle, Risale-i Nur Dairesine Sıdk ve İhlas ile girenlerin kazançları pek azîm ve külliîdir. **Herbiri, binler hisse alır.** İnşâallah emval-i dünyeviyenin iştiraki gibi inkısam ve tecezzi etmeden herbirisine aynı, amel defterine geçmesi; bir adamın getirdiği bir lâmba, binler âyinelerin herbirisine aynı lâmba inkısam etmeden girmesi gibidir. Demek Risale-i Nur'un Sadık Şakirdlerinden birisi, Leyle-i Kadr'in Hakikatini ve Ramazan'ın yüksek mertebesini kazansa, umum hakikî Sadık Şakirdler sahib ve hissedar olmak, Vüs'at-ı Rahmet-i İlahiyyeden çok kuvvetli ümidvarız.

* * *

Aziz, Sıddık, Mübarek, Kahraman Kardeşlerim!

Evvelâ: Bu Mübarek Ramazan'da İştirak-i A'mal Düstur-u Esasiyle, her bir Has Kardeşimizin kırkbin dili bulunan bir Melaike hükmünde,

kırkbin diller ile, yani Kardeşlerin adedince manevî dilleri ile ettiğleri ve edecekleri Dualar, Rahmet-i İlahiye nezdinde makbul olmasını o lisانلار adedince, Cenab-ı Erhamürrâhimîn'den niyaz ediyoruz. Bu mahiyetteki Ramazanınızı tebrik ediyoruz.

Sâniyen: Bu defaki müteaddid tesirli ve sürurlu ve müjdeli Mektublarınıza karşı, bir Kitab kadar cevab vermek läyik iken, vaktin müsaadesizliği ile kısa cevabımdan gücenmeyiniz. En başta, Kahramanlar yatağı olan Sava Köyü'nün ehemmiyetli bir Talebesi olan Ahmed'in Mektubunda öyle bir mes'ele gördüm ki, beni sürur yaşlarıyla ağlattırdı.

Cenab-ı Hakk'a yüzbinler şükür olsun, Risale-i Nur'un tamam kıymetini, o köyün mübarek válideleri ve hanımları tamam anlamışlar. O mübarek hanımların ve kıymetdar ve hâlis Âhiret hemşirelerimin, Risale-i Nur'un intişâsına gösterdikleri fedakârlık, beni ve bizi kemal-i sürurden ağlattırdı.

Zâten Risale-i Nur'un mesleğindeki en mühim bir Esası, şefkat olduğundan ve **şefkat** madenleri de hanımlar olduğundan, çoktan beri beklerdim ki, kadınlar âleminde Risale-i Nur'un mahiyeti anlaşılın.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ bu havalide de, bu yakında erkeklerden ziyade bir iştiyak ve faaliyetle buradaki hanımlar tam çalışıyorlar; Sav'lı mübareklerin hemşireleri olduklarını gösteriyorlar. Bu iki tezahür bu zamanda bir fâlî hayırdır ki; o şefkat madenlerinde Risale-i Nur parlayacak, fütihat yapacak.

Hem Sav Köyü'nün bahadır çobanları, torbalarında Risale-i Nur'u yazmak için taşımaları, aynı oradaki hanımların fedakârlıkları gibi bu havalide gayet tesirli bir medar-ı teşvik olacak. O hanımların ve o çobanların hususî isimlerini bilmek arzu ediyoruz. Tâ hususî isimleri ile Has Talebeler içine girsinler.

Kâtib Osman'in Hakikatlı rü'yası elhak büyük bir Hakikata işaret veriyor; çok mübarek ve müjdelidir. Rüsdü'nün rü'yasında, Peygamberimizin (A.S.M.) emriyle Hazret-i Sîddîk (R.A.) minberde **Yirmidokuzuncu Söz'ü** Hutbesinde göstermesi gibi; o gökten inen Huriye de, Lâhikayı Hutbe olarak okuması, Risale-i Nur'un makbuliyetine güzel bir işaretettir.

Aziz, Sıddık Kardeşlerim,

Latif ve manidar ve başaretli iki hâdiseyi beyan ediyorum:

Birincisi: Me'yusane bir hatırladan müjdeli bir ihtar:

Bugünlerde hatırlıma geldi ki: **Hayat-ı içtimaiyeye giren hangi şeye temas etse, ekseriyetle günahlara maruz kahyor. Her cihette günahlar serbestçe insanı sarıyorlar. Bu kadar günahlara karşı insanın hususî İbadet ve Takvası nasıl mukabele edebilir?** diye me'yusane düşündüm.

Hayat-ı içtimaiyedeki Risale-i Nur Talebelerinin vaziyetlerini tahattur ettim. Risale-i Nur Şakirdleri hakkında necatlarına ve Ehl-i Saadet oldukça dair kuvvetli İşaret-i Kur'aniyeyi ve Beşaret-i Aleviyeyi ve Gavsiyeyi düşündüm. Kalben dedim ki: "Herbiri bin yerden gelen günahlara karşı bir dil ile nasıl mukabele eder, galebe eder, necat bulur?" diye mütehayyir kaldım. Bu tahayyürümue mukabil ihtar edildi ki:

Risale-i Nur'un Hakikî ve Sadık Şakirdlerinin mabeynlerindeki Düstur-u Esasiye olan İştirak-i A'mal-i Uhreviye kanunuyla ve samimî ve hâlis Tesanûd Sırriyla herbir Hâlis, Hakikî Şakird bir dil ile değil, belki Kardeşleri adedince diller ile ibadet edip istigfar ederek bin taraftan hücum eden günahlara, binler dil ile mukabele eder. Bazı Melaikenin kırkbin dil ile zikrettikleri gibi; Hâlis, Hakikî, Müttaki bir Şakird dahi, kırkbin Kardeşinin dilleriyle ibadet eder, necata müstehak ve insâallah Ehl-i Saadet olur. Risale-i Nur dairesinde Sadakat ve Hizmet ve Takva ve içtinab-ı kebair derecesiyle o Ulvî ve Külli Ubudiyete sahib olur. Elbette bu büyük kazancı kaçırılmamak için Takvada, İhlasta, Sadakatta çalışmak gerektir.

İkincisi: Eski zamanda, ondört yaşında iken İcazet almanın alâmeti olan Üstad tarafından Sarık sardırmak, bir Cübbe bana giydirmek vaziyetine mânilere bulundu. Yaşımın küçüklüğüyle, memleketimizde büyük Hocalara mahsus kisveyi giymek yakışmadığı...

Sâniyen: O zamanda büyük Âlimler, bana karşı Üstadlık vaziyeti değil, ya rakib veya hâl teslimiyet derecesine girdikleri için, bana Cübbe giydirecek ve Üstadlık vaziyetini alacak kendilerine güvenenler bulunmadı. Ve Evliya-yi Azîmeden dört-beş Zâtın vefat etmeleri cihetinde, ellialtı senedir İcazetin zahir alâmeti olan Cübbei giymek

ve bir Üstadın elini öpmek, Üstadlığını kabul etmek hakkımı bugünlerde, yüz senelik bir mesafede Hazret-i Mevlâna Zülçenaheyn Hâlid Ziyaeddin kendi Cübbesini, o Cübbeye sarılan bir Sarık ile pek garib bir tarzda bana giydirmek için gönderdiğini bazı emarelerle bana kanaat geldi. Ben de o mübarek ve yüz yaşında Cübbeyi giyiyorum. Cenab-ı Hakk'a yüzbinler şükrediyorum (Haşıye).

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Size gönderdiğimiz **Hizb-ül Ekber-il Kur'anî'nin** başında yazılan ünvan içinde bir cümle noksan kalmış. Şöyled ki:

"Mu'cizatlı bir Vird okumak isteyen bunu okusun" yerinde, **"Mu'cizatlı ve herbir Harfi on ve yüz ve beşyüz ve bin ve binler kadar Sevab ve meyve veren bir Virdi okumak isteyen, bu Semavî Virdi okusun"** yazılacak.

Sâniyen: Bundan evvel müjdeli hatırlada, **"Herbir Hâlis ve Hakikî Müttaki Şakird, Kardeşleri adedince diller ile ibadet edip istigfar eder"** fikrasına, yine bir ihtar ile bu gelen cümle ilâve edilsin. Cümle de budur:

"Risale-i Nur dairesine, Sadakat ve Hizmet ve Takva ve İctinab-ı Kebair derecesiyle, o ulvî ve küllî Ubudiyete sahib olur. Elbette bu büyük kazancı kaçırılmamak için Takvada, İhlasta, Sadakatta çalışmak gerektir."

Sâlisen: Leyle-i Kadr'inizi, hem bu gelen Bayramınızı bütün Ruh u Canımızla tebrik ve tes'id ediyoruz.

* * *

Aziz, Sıddık, Mübarek Kardeşlerim, Dünyada Medar-ı Tesellilerim ve Berzah Yolunda Nuranî Yoldaşlarım ve Mahşerde İnşâallah Şefaatilerim!

Sizin hem Leyle-i Kadr'inizi, hem Bayramınızı bütün Ruh u Canıyla tebrik ediyorum, tes'id ediyorum.

(Haşıye): Bu mübarek emaneti, Risale-i Nur Talebelerinden ve Âhiret hemşirelerimizden Âsiye namında bir muhterem hanımın eliyle aldım.

Sâniyen: Şimdiye kadar hiç görmediğim bir surette, dehşetli bir hastalıktan fevkalme'mul bir tarzda Risale-i Nur'un Hâlis Talebelerinin şifa Duasının neticesi olarak, Mu'cize gibi birden hârika bir Kerametle şifa bulmamı size haber veriyorum. Bu vakayı müşahede eden Emin ile Feyzi'nin o hârika hastalığa aid bu gelecek fikrasını medar-ı ibret için size gönderiyorum. Bütün Kardeşlerimize birer birer Selâm ve Dua ediyorum. Hüsrev'i de merak ediyorum.

اَلْبَاقِيْ هُوَ الْبَاقِي

Kardeşiniz
S a i d   N u r s î

Isparta'daki Aziz Kardeşlerimize,

Üstadımızın hastalığı hakkında meşhudatımızı arz ve Üstadımızın kesb-i âfiyetini sizlere müjde etmek istiyoruz.

Ramazan-ı Şerifte beş gün Savm-ı Visal içinde gıda olarak, ekmeksiz muhallebi üç kaşık ve beş-altı kaşık da soğuk yoğurttan. Üçüncü gece, yarım kaşık muhallebi ve dördüncü geceiftarda sulu şehriyeden beş kaşık, sahurda yine o şehriyeden ve yoğurttan üç dört kaşık, su sayılmamak şartıyla şehriyeden beş dirhem, yoğurt süzülse on dirhem, muhallebi susuz altı-yedi dirhem; beşinci gecede, tanesiz gibi gayet hafif şehriye beş-altı kaşık, sahurda altı-yedi kaşık pirinç çorbası, mecmuu otuz dirhem (96 gr.) gıda ile beş gün Savm-ı Visali, Teravih noksan olarak sair vazifelerin yapılması, Risale-i Nur Şakirdlerine ihata eden İnayetin Hârikalarından bir Kerametini gördük.

Üstadımızdan hiç görmediğimiz ikimiz yani Emin, Feyzi; Barla, Isparta Süleyman'ları gibi incedeninceye hastalık (**Haşıye**) hiddetlerini tahrik etmemek için ihtiyat edemediğimizden, şiddetli hiddetini gördük. Bu hastalıkta yine Eser-i Rahmettir ki; hiç hatırl ve hayale gelmeyen Aşr-ı Âhirin gayet mühim gecelerinde, Üstadımızın tam ifâ edemediği vazifesi yerinde bu havalide herbir Şakird, kendi hususî çalışmasından başka, bir saatı Üstadi hesabına Risale-i Nur'un Şakirdlerinin Mücahede - i Maneviyelerine iştirak ve onları hedef edip

(Haşıye): Hastalık o kadar şiddetli idi ki, dört gecede hemen bir saat kadar uykuya geldi.

onların Defter-i A'maline geçmeye, aynı Üstad gibi çalışmaya başladılar. Demek Üstad yerinde onun birkaç saat çalışmasına bedel, pek çok saatler aynı vazifeyi görmeye başladılar. Hattâ Üstadımız diyordu: Ehemmiyetsizliğimle beraber Isparta havalısında Kardeşlerimizin A'mal-i Uhreviyesine bir medar, bir müheyyci hükmünde benim kusurlu çalışmam kâfi gelmiyordu; Cenab-ı Hak Rahmetiyle, bu hastalık vesilesiyle bir Şahs-ı Manevî ve kuvvetli bir medar olacak bu tedbiri ihsan etti, cüz'iyetten Külliyyete çıkardı.

Yine bu hastalığın letaifindendir ki; Üstadımızın hiç sesi çıkmıyordu, konuşmayıordu. Hiç beklenmeden, bir iftar vaktinde bir doktor geldi, elini tuttu. Üstadımız dedi ki: "**Ben hastalığımı muayene ettirmem, ben hekimlere muhtaç değilim. Hekim, Cenab-ı Hak'tır.**" Birden canlandı, sesi çıkmaga başladı. Güya kendisi bir doktor şeklini aldı. Doktor ise, hasta vaziyetine girdi. Doktora ehemmiyetli bir Mektub okudu, doktorun derdine deva olacak bir ilâç oldu. Sonra top atıldı. Doktora dedi ki: "**Burada iftar et.**" Doktor dedi ki: "**Bugün kusur etmişim, oruç tutamadım**" demesiyle çok hayret ettiğimiz Üstadımızın vaziyeti, orucunu bozmuş bir doktorun tıb noktasında hâkimane vaziyetini kabul etmediği için o vaziyet ona verildiğini bildik.

Evet Risale-i Nur'un Şahs-ı Manevisinden gelen şifa Duası, öyle yüzbin doktora mukabil gelir diye biz de tasdik ettik. Bu hastalığın Leyle-i Kadir'de Risale-i Nur'un Talebeleri, hususan masumların ettiğleri şifa Duaları öyle bir derece hârika bir surette tesirini gösterdi ki, Üstadımıza sıhhat halinden daha ileri bir surette birden bir vaziyet verildi. Leyle-i Kadir'e lâyik bir tarzda çalışmaya başladı. Risale-i Nur Şakirdlerinden gelen bu Dua-yı Şifa, hârika bir Mu'cize gibi bir Keramet olduğunu biz gözümüzle gördük.

Orada bulunan Kardeşlerimize birer birer Selâm ve arz-ı hürmet eder, Dualarını isteriz.

Bura Risale-i Nur Şakirdlerinden
Kardeşiniz
Emin, Mehmed Feyzi

* * *

بِإِسْمِهِ سُبْحَانَهُ
وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسْتَحْيِي بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ

Aziz, Siddik, Mübarek Kardeşlerim ve Hizmet-i Kur'an-ide Çalışkan ve Kuvvetli Arkadaşlarım ve Tarîk-ı Hakta ve Berzah Seyahatında ve Âhiret Yolunda Nuranî Yoldaşlarım

Sizin Bayramınızı, Leyle-i Kadır'ınızı, Ramazan-ı Şerif'te makbul Dualarınızı bütün Ruh u Canımla tebrik ve tes'id ediyorum. Cenab-ı Hak bu Bayramın sürurunu, hakikî ve geniş ve umumî sürura mukaddeme ve vesile eylesin, **آمين**.

Sâniyen: Sizin bu mübarek Bayramın hediyesi olarak gönderdiğiniz Nurlu Kalem Hediyelerinizi o kadar kıymetdar görüyorum ki, tarif edemem. Cennet-ül Firdevs'te Âb-ı Kevser destileri gibi, kemal-i iştiyak ve şükranla ve sürürlü göz yaşıyla kabul edip başıma koydum. Böyle Elmas Kılınç gibi Kalemleri ve Hakikat Kahramanlarını Risale-i Nur'a ihsan eden Cenab-ı Hakk'a hadsiz hamd ü şükrederim.

Sizlere de o Mübarek Kitabların, yazılarının herbir Harfine mukabil Cenab-ı Erhamürrâhimîn on Hasene ihsan eylesin, diye Niyaz ediyorum.

Hakikaten Hüsrev'in infikâki beni çok müteessir etmişti. Fakat Tahirî, o parlak Kalemîyle benim o teessüratımı izale eyledi. O bütün efrad-ı ailesiyle, peder ve vâlidesiyle Risale-i Nur'un Has Talebeleri içinde her vakit hissedar olacaklardır.

Hem bu Tahir'in yüzünden bugünden itibaren Atabey de, İslâmköyü, Sava Köyü, Kuleönü Karyeleri gibi Nurs Karyesine arkadaş olup umum manevî kazancımıza hissedar oldu.

Isparta'nın Hâfız Ali'si (Kâtib Osman) elhak ikinci bir Hüsrev olduğuna, benim de kanaatim geldi. Cenab-ı Hak onu ve Mehmed Zühdü gibi çok Fedakârları ve Risale-i Nur'un Hakikî Sahiblerini

Isparta'ya ihsan eylesin, **آمين**. Mübareklerin Kahramanlarından büyük Abdurrahman'ın, Küçük Ali'nin, Hâfız Mustafa'nın faaliyet ve gayretleri ve Hâfız Mustafa'nın

bu defaki Mektubundaki bazı noktaları, beni sürur yaşıyla ağlattırdı. Yalnız bu kadar var ki; bir zarf içinde gönderilen yirmibeş banknot bulundu, kimin zarfından olduğunu bilemedik. Bilirsiniz ki, bütün ömrümde kimseden hediyeleri kabul edemiyorum. Hattâ Rüşdü'nün bu defaki hediyesini reddedip hatırlını kırdım, geri çevirdim. Cenab-ı Hak, beni muhtaç bırakmıyor. İnsanlara da muhtaç etmiyor. Beni merak etmeyiniz. Fakat Mübarekler Heyetinde öyle bir Şahs-ı Manevî hissediyorum ki, kaidemi ona karşı muhafaza edemiyorum. O Şahs-ı Manevîyi kızdırmamak ve rencide etmemek için, yalnız o paradan borç olarak beş lirayı bu Bayram umûr-u hayriyesine sarfetmek için kabul ettim. Yirmisini Sabri vasıtasiyla ve namiyla geri gönderip iade ediyorum, gücenmeyiniz. Ve bilhassa حسن ع م gayet müstesna Kalemiyle dört güzel hediyeleri pek çok kıymetdar göründü. İnşâallah bu havalide çokları şevkle Kitabete sevkedecek. Böyle kuvvetli Kalemleri Risale-i Nur'a ihsan eden Cenab-ı Hakk'a yüzbinler şükür.

Mübarekler Heyetinden Mehmed'in Mektubu beni çok sevdirdi. Şimdi yazdığını vakitte yanında bulunan memleketin eşrafına okudum. O eşraflar da ﴿بَارَكَ اللَّهُ مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ dediler, hayretle alkışladılar. O Mektubun ve ötekilerin birer kısmını Lâhika'ya kaydedeceğiz.

Abdurrahman'in birinci Vârisi ve Risale-i Nur'un birinci Şakirdi Büyük Mustafa'nın kapı istikbalinde arkadaşı olan Hacı Osman'ın Mektubu ve o Mektubdaki rü'yaları manidar ve ettiği tabir de doğrudur.

Aziz Kardeşlerim, sizinle konuştugum bu dakika İftar vaktine yarı saat kalmış. Bayram gecesidir, hastalık şiddetlidir. Onun için fazla konuşamıyorum. Bende büyük ve tehlikeli hastalıktan, Risale-i Nur'un Şahs-ı Manevîsinin Mu'cize gibi şifa Duası Kerametiyle o tehlike geçti. Fakat öyle şiddetli bir öksürük, bir heyecan var ki, sizin gibi canımdan ziyade sevdiğim Kardeşlerimle konuşmayı kısa kesiyorum.

Yalnız bu kadar var ki, Isparta havalısında yüzgenç Said'ler ve Hürev'ler yetişmişler. Bu ihtiyar ve zaîf Said, dünyadan kemal-i istirahat-ı kalble veda etmeye hazırlıdır. Ve bilhassa mühim bir

Medrese-i Nuriye olan Sava Köyü'nün başta Hacı Hâfiz olarak Ahmed'leri, Mehmed'leri, hattâ muhterem hanımları (Tahir'in refika ve kerimeleri gibi) ve masum çocukları Risale-i Nur'la meşgul olmalarını düşündükçe bu dünyada Cennet Hayatının manevî bir nev'ini zevk ediyorum, görüyorum. Oranın Ahmed'lerinin hediyesini umum o köy hesabına bir teberrük deyip, öpüp başıma koydum.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür olsun ki, gayet şiddetli ve dehşetli hastalığım, gayet merhametli ve çok Sevablı olarak âfiyete yerini bırakıp gitti. Çok büyük bir Nimet, içinde bulunduğu ben ve buradaki arkadaşlarım tasdik ettik.

Hem Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür ve hamdediyorum ki; sizlerin bu defaki Hediye-i Ramazaniyeniz olan çok güzel nüshalarınız; bu Bayramımı çok Bayramları birden toplayan bir Külli Bayram hükmüne geçti. Ve bilhassa ikinci Hüsrev olan birinci Tahir'in gayet dikkat ve Tevafuklu yazdığı Risaleler beni o derece minnetdar ve mesrur ediyor ki, elimden gelseydi herbir nüshasına on altın lira verecektim. Bu derece kuvvetli bir Şakird Risale-i Nur'a Sahib çıkması, ümidiımızı çok kuvvetlendirdi.

Sava Kahramanlarının ve Mübareklerin karyelerine kendi kariesini, onların safina getirdi. Atabey (Aras) onunla ve onun gibilerle iftihar etmeli. Onun nüshalarında yanlışlıklar pek çok azdır. Yalnız, oralardaki nüshalarda manası anlaşılmayan bazı kelimeler varmış ki, istinsahta öylece kaydedilmiş. Benim tashihimden geçen nüshalara mukabele edilse iyi olur. O kuvvetli ve fedakâr Kardeşimizin masum çocukların ve refikasının yazdıkları Risaleleri güzelce bir cild yaptı. Görenlere, hususan buradaki Risale-i Nur'un kadınlar dairesindeki kızlar ve hanımlara gayet tesirli ve cazibedâr bir nümune-i teşvik oldu.

Aydın'lı Hasan'ın Hakikaten gayet müstesna bir Kalemi var ve yazılarında tam bir İhlas görünür. Bu zât ne vakitten beri Risale-i Nur'a girdiğini ve ne halde olduğunu merak ediyorum.

Bu defa Hulusi'den uzun bir Mektub, Abdülmecid vasıtasıyla aldım. Elhak o Kardeşimiz Sebat ve Metanet ve İhlasta birinciliği

muhafaza ediyor. Ben de Abdülmecid vasıtasıyla ona yazdım ki: **Isparta'daki Kardeşlerimize yazdığım Mektublarda sen dahi bir muhatabımsın, seninle muhabere kesilmemiş diye yazdım.**

Hüsrev, Re'fet, Rüsdü'nün vaziyetlerini de merak ediyorum. Ve bilhassa Hüsrev ne haldedir? Ve Nur Fabrikasının Sahibi Hâfız Ali rahat mıdır?

Umum Kardeşlerimize birer birer Selâm ediyoruz.

* * *

Bugünlerde **iki ince mes'ele** kalbe geldi. Vaktinde Kaleme alamadım. O vakit geçtikten sonra o ehemmiyetli Hakikatlara birer işaret ederiz:

Birincisi: Kardeşlerimizden birisinin Namaz Tesbihatında tekâsül göstermesine binaen dedim: Namazdan sonraki Tesbihatlar, Tarîkat-ı Muhammediye'dir (A.S.M.) ve Velayet-i Ahmedîye'nin (A.S.M.) bir Evradıdır. O noktadan ehemmiyeti büyktür. Sonra, bu kelimenin Hakikatı böyle inkişaf etti: Nasılkı Risalete inkılab eden Velayet-i Ahmedîye (A.S.M.) bütün Velayetlerin fevkindedir; öyle de, o Velayetin Tarîkatı ve o Velayet-i Kübranın Evrad-ı Mahsusası olan Namazın akabindeki Tesbihat, o derece sair Tarîkatların ve Evradların fevkindedir. Bu Sir dahi şöyle inkişaf etti ki:

Nasıl Zikir Dairesinde bir mecliste veya hatme-i Nakşiyede bir Mescidde birbirile alâkadar heyet-i mecmuada nuranî bir vaziyet hissediliyor. Kalbi hüşyar bir zât, Namazdan sonra **سُبْحَانَ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ**

deyip tesbihi çekerken, o Daire-i Zikrin Reisi olan Zât-ı Ahmedîye Aleyhissalâtü Vesselâm'ın müvacehesinde, yüz milyon tesbih edenler, tesbih elinde çektilerini manen hisseder; o Azamet ve Ulviyetle **سُبْحَانَ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ** der. Sonra o Serzâkirin Emri

Manevîsiyle ona ittibaen **الْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ** dediği vakit, o Halka-i Zikrin ve o çok geniş dairesi bulunan Hatme-i Ahmedîye Aleyhissalâtü

Vesselâm'ın dairesinde yüz milyon müridlerin **الْحَمْدُ لِلّٰهِ الْعَظِيْمِ**
 larından tezahür eden azametli bir hamdi düşünüp içinde **الْحَمْدُ لِلّٰهِ** ile
 iştirak eder ve hakeza... **أَكَبْرُ اللّٰهُ أَكَبْرُ** ve Duadan sonra
لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ otuzüç defa o Tarîkat-ı Ahmedîye
 Aleyhissalâtü Vesselâm'ın Halka-i Zikrinde ve Hatme-i Kübrasında o
 sâbık mana ile o İhvân-ı Tarîkatı nazara alıp, o halkanın Serzâkiri olan
 Zât -ı Ahmedîye Aleyhissalâtü Vesselâm'a müteveccih olup
أَلْفُ الْفِ صَلَوةٍ وَأَلْفُ الْفِ سَلَامٍ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللّٰهِ
 der, diye anladım ve hissettim ve hayalen gördüm. Demek Tesbihat-ı
 Salâtiyenin çok ehemmiyeti var.

İkinci Mes'ele: Otuzbirinci Âyetin işaretinin beyanında,
يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا bahsinde denilmiş ki: Bu asırın bir hassası
 şudur ki; hayat-ı dünyeviyeyi, Hayat-ı Bâkiyeye bilerek tercih ettiriyor.
 Yani kırılacak bir cam parçasını, Bâki Elmaslara bildiği halde tercih
 etmek bir düstur hükmüne geçmiş. Ben bundan çok hayret ediyordum.
 Bugünlerde ihtar edildi ki:

**Nasıl bir užv-u insanî hastalansa, yaralansa sair a'za
 vazifelerini kısmen bırakıp onun imdadına koşar; öyle de, hırs-ı
 hayat ve hifzi, zevk-i hayat ve aşkı taşıyan ve fitrat-ı insaniyede
 dercedilen bir cihaz-ı insaniye, çok esbab ile yaralanmış, sair letaifi
 kendiyle meşgul edip sukut ettirmeye başlamış; Vazife-i Hakikiye-
 lerini onlara unutturmağa çalışıyor.**

**Hem nasılık bir cazibedar, sefihane ve sarhoşane şasaalı bir
 eğlence bulunsa, çocuklar ve serseriler gibi büyük makamlarda
 bulunan insanlar ve mesture hanımlar dahi o cazibeye kapılıp
 hakikî vazifelerini ta'til ederek iştirak ediyorlar; öyle de, bu asırda
 Hayat-ı İnsaniye, hususan hayat-ı içtimaiyesi öyle dehşetli fakat
 cazibeli ve**

elîm fakat meraklı bir vaziyet almış ki; insanın Ulvî Latifelerini ve Kalb ve Aklını, nefs-i emmaresinin arkasına düşürüp pervane gibi o fitne ateşlerine düşürttüyor.

Evet hayat-ı dünyeviyenin muhafazası için **zaruret derecesinde** olmak şartıyla, bazı Umûr-u Uhreviyeye **muvakkaten** tercih edilmesine Ruhsat-ı Şer'iye var. **Fakat yalnız bir ihtiyaca binaen, helâkete sebebiyet vermeyen bir zarara göre** tercih edilmez, Ruhsat yoktur. Halbuki bu asır, o damar-ı insanîyi o derece şırında etmiş ki; **küçük bir ihtiyaç ve âdi bir zarar-ı dünyevî yüzünden elmas gibi Umûr-u Diniyeyi terkeder.**

Evet insaniyetin yaşamak damarı ve **hıfz-ı hayat cihazı**, bu asırda israfat ile ve iktisadsızlık ve kanaatsızlık ve hırs yüzünden Berekentin kalkmasıyla ve faktur u zaruret-i maişet ziyadeleşmesiyle o derece o damar yaralanmış ve şerait-i hayatın ağırlaşmasıyla o derece zedelenmiş ve mütemadiyen ehl-i dalalet nazar-ı dikkati şu hayata celb ede ede o derece nazar-ı dikkati kendine celbetmiş ki; edna bir hacat-ı hayatıyi, büyük bir Mes'ele-i Diniyeye tercih ettiriyor. Bu acib asırın bu acib hastalığına ve dehşetli marazına karşı Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın tiryakmisal ilâçlarının naşırı olan Risale-i Nur dayanabilir; ve onun Metin, Sarsılmaz, Sebatkâr, Hâlis, Sadık, Fedakâr Şakirdleri mukavemet ederler. Öyle ise, her şeyden evvel onun dairesine girmeli. Sadakatla, tam Metanet ve ciddî İhlas ve tam İtimad ile ona yapışmak lâzım ki; o acib hastalığın tesirinden kurtulsun.

Umum Kardeşlerimize birer birer Selâm ve Dua ediyoruz.

* * *

Aziz, Sıddık ve sebatkâr Kardeşlerim!

Sizin faaliyetiniz ve sebatkârane çalışmanız, Risale-i Nur Dairesinin zenbereği hükmünde bizleri ve çok yerleri harekete getiriyorsunuz. Allah sizden ebeden razı olsun. Bin آمينَ آمينَ.

Size, **Hizb-ül Kur'an'** den evvel gönderilen Risale-i Nur'un **Vird-ül A'zam'**ına ilhak etmek için bir parçayı yazdım, bir parçayı da Yirmidokuzuncu Lem'ada yerini gösterdim. Benim hususî tefekküratım o neviden olduğu cihetle bana ihtar edildi, ben de yazdım.

Sâniyen: Birkaç gün evvel size gönderdiğim son Mektubdaki, hayat-ı dünyeviyenin Hayat-ı Diniyeye galebe etmesine dair ikinci mes'lesi münasebetiyle gayetince ve Kaleme alınmaz bir mana kalbe zahir oldu. Yalnız gayet kısa o manaya bir işaret edeceğim. Şöyledir ki:

Bu acıb asırın hayatperest ehl-i dalaleti aldatan, sarhoş eden; fânilerden surî aldıkları zevki gayet acı ve elîm olduğunu ve Ehl-i İmanın ve Hidayetin aynı yerde ve o fâniyatta bâkiyane ve ulvî bir zevki bulunduğu gördüm ve hissettim, fakat ifade edemiyorum.

Risale-i Nur'un müteaddid yerinde nasıl isbat etmiş ki, ehl-i dalalet için, zaman-ı hazırda maada hersey madum ve firakların elemleriyle doludur. Ehl-i Hidayet için mazi, müstakbel müştemilâtıyla mevcuddur, nurludur. Aynen öyle de, fâniyatta, yani geçmiş muvakkat vaziyetler, ehl-i dünya için fena-yı mutlak karanlıklarında madumdur, Ehl-i Hidayet için mevcuddur, diye gördüm. Çünkü eski zamanda çok alâkadar olduğum zevkli veya kıymetli ve şerefli muvakkat vaziyetleri mütehassirane hatırladım, müştakane arzuladım. Neden bu mübarek vaziyetler mazide kalıp fâni olsun, düşünürken, İman-ı Billah Nuru ihtar etti ki; o vaziyetler gerçi sureten fânidirler, birkaç cihette mevcuddurlar. Çünkü Cenab-ı Hakk'in Bâki İsimlerinin Cilveleri olan o vaziyetler, Daire-i İlimde ve Elvah-ı Mahfuzada ve Elvah-ı Misaliyede Bâki oldukları gibi; Nur-u İmanın verdiği bâkiyane münasebet noktasında fevkazzaman bir vaziyette mevcuddurlar. Sen, o vaziyetleri çok cihetle ve çok manevî sinemalarla görebilir ve girebilirsin diye anladım. Ve dedim: "Madem Allah var, her şey var" darb-ı mesel cümlesi, bu büyük Hakikati da ifade eder. Kimin için Allah varsa, yani Allah'ı bilse, hersey mevcuddur; kim Allah'ı bilmezse, ona hersey madumdur, diye delalet eder. Demek elemlı, karanlıklı, tahassürlü bir dirhem zevki, aynı yerde yüz derece ziyade daimî, elemsiz bir zevke, sefahetle tercih edenler, aksi maksudlarıyla aynı zevkte elîm elemleri alır.

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ
وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بَعْدِ ثَوَابَاتِ قِرَائِئَةِ حُرُوفَاتِ الْقُرْآنِ
الَّتِي قَرَأْتُمُوهَا بِنِيَّتِنَا فِي رَمَضَانَ

Aziz, Siddık, Mübarek Kardeşlerim!

Hâfız Ali'nin bu defaki Mektubunda çok mübarek Duaları beni ve bizi en derin Ruhumuzdan mesrur edip şükre sevketti. Ve her musibetzedeye ve üzünlere kederlere düşenlere mana-yı işaretisiyle mededres ve halaskâr ve şifa ve medar-ı sürur olan **آللَّهُ شَرَحَ لَكَ صَدْرَكَ**

ve **إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا** her musibetzedeye baktığı gibi, bu geçen hastalık cihetiyile bize de baktığını yazıyor. Evet Hâfız Ali o noktayı tam görmüş. Ben de tasdiken derim ki: Eğer o hastalık yirmi derece tezauf etseydi, bizlere kazandırdığı neticeye nisbeten yine ucuz düşerdi ve Rahmet olurdu. Fakat Hâfız Ali'nin kendi Üstadı hakkında, benim haddimden pek çok ziyade isnad ettiği meziyet ve masumiyeti; onun masum lisaniyla hakkında medih olarak değil, belki bir nevi Dua olarak tasavvur ediyoruz.

Hem Hâfız Ali'nin, Sava gibi yerler, karyeler ve Isparta, birer Medrese-i Nuriye hükmüne geçmesi ve Risale-i Nur'un Sadık Şakirdleri hârikulâde olarak günden güne yükselmeleri ve tenevvür etmeleri, bizleri belki Anadolu'yu belki Âlem-i İslâm'ı mesrur ve müferrah eden bir Hakikatlı haber telakki ediyoruz.

Âhir fikrasında, Muhbir-i Sadık'ın haber verdiği "Manevî fütuhat yapmak ve zulümati dağıtmak, zaman ve zemin hemen hemen gelmesi" diye fikrasına, bütün Ruh u Canımızla Rahmet-i İlahiyyeden niyaz ediyoruz, temenni ediyoruz. Fakat biz Risale-i Nur Şakirdleri ise: Vazifemiz Hizmettir, Vazife-i İlahiyyeye karışmamak ve Hizmetimizi Onun Vazifesine bina etmekle bir nevi tecrübe yapmamak olmakla beraber; kemmiyete değil, keyfiyete bakmak; hem çoktan beri sukut-u ahlâka ve hayat-ı dünyeviyeyi her cihetle Hayat-ı Uhreviyeye tercih ettirmeye sevkeden dehşetli esbab altında Risale - i Nur'un

şimdiye kadar fütuhatı ve zındıkların ve dalaletlerin savletlerini kırması ve yüzbinler bîcârelerin İmanlarını kurtarması ve herbiri yüze ve bine mukabil üzeren ve binler hakikî Mü'min Talebeleri yetiştirmesi, Muhbir-i Sadık'ın ihbarını aynen tasdik etmiş ve vukuat ile isbat etmiş ve inşâallah daha edecek. Ve öyle kökleşmiş ki; inşâallah hiçbir kuvvet Anadolu'nun sinesinden onu çıkaramaz. Tâ Âhirzamanda, Hayatın geniş dairesinde asıl sahibleri Cenab-ı Hakk'ın izniyle gelir, o daireyi genişlettirir ve o tohumlar sünbüllenir. Bizler de kabrimizde seyredip, Allah'a şükrederiz.

Hâfız Ali'nin kıymetdar bir Kardeşimiz olan Aydın'lı Hasan Âtif hakkında medhi ve tafsili bizi minnetdar etti. O Kardeşimiz de Haslar içinde her sabah yanımızdadır.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Sizi tebrik ediyoruz, Hakikaten müdakkik Hâfızlarınız. Hüsrev'in yazdığı Kur'an'da incecik sehvlerini bulmanız, hıfzınızın kuvvette tam delalet ediyor. Bizler size minnetdar olduk ve teşekkür ediyoruz. Cenab-ı Hak sizlerden ebeden razı olsun. Bu münasebetle Risale-i Nur'un Kahramanı olan Hüsrev, Risale-i Nur'un Hizmetinde gösterdiği Hârikaları, nümune olmak için bir kısmını beyan edeceğiz. Şöyledir ki:

Bu zât, dokuz-on sene zarfında dörtüz Risale kadar dikkatli ve Tevafuklu olarak Risale-i Nur'dan yazdığı gibi; Hâfız olmadığı halde yazdığı iki mükemmel Kur'an ile ve üçüncüsü -müteferrik surette- gözle görünür bir nevi İ'caz-ı Kur'anı gösterir bir tarzda üç Kur'anı yazmış; tam mukabele edilmeden bize gelmiş; biz de mukabele etmeden size göndermiştık. Sizler de kemal-i dikkatle hareke ve harflerde gördüğünüz kırk-elli sehv, Hüsrev'in Kaleminin ne derece Hârika olduğunu gösterir. Çünkü her Kur'an'ın üçyüzbin altıyüz yirmi Harfinde, o kadar hareke ve sükünlarında yalnız kırk-elli sehv bulunması, o Kalemin isabette Hârika olduğunu gösterir.

Latiftir ki; Hüsrev'in sehvini bulan bir zât, iki harfte bir sehv etmiş. Hüsrev yüzbin harfte bir sehv etmiş. Tashih eden, iki harfte noktayı bırakıp sehv etmiş. Demek o dikkatli hâfızın o sehvi, Hüsrev'in o sehvini afvettiriyor.

Hem bu Hüsrev'in Kalemi gibi; fikri, kalbi de o nisbetté Hârika diyebiliriz. Risale-i Nur'a karşı irtibatı ve iştiyakı ve kanaatı gittikçe terakki ve inkışaf ediyor. Hiçbir hâdise onu sarsmıyor, fütur vermiyor.

Hem onun bir Hârikası odur ki: Risale-i Nur'a beş sene yabanî kaldığı halde birden intisab edip, bir ay zarfında ondört Risaleyi Risale-i Nur'dan yazmış.

Hem Kur'anın gözle görülen bir nevi Lem'a-i İ'caziyeyi, beş-altı Mushafta işaretler yaptım, Hatt-1 Arabî-i Kur'anîleri mükemmel olan Kardeşlerime taksim ettim. Bunların içinde Hatt-1 Arabî-i Kur'an'da Hüsrev onlara yetişemediği halde, birden umum o kâtiblere ve Hatt-1 Arabî Muallime tefevvuk eyledi. Ve Hatt-1 Arabîde, en mümtaz Kardeşlerimizden on derece geçti. Umumen onlar tasdik edip: "Evet bizden geçti, biz ona yetişemiyoruz" dediler. Demek Hüsrev'in Kalemi, Kur'an-1 Mu'ciz-ül Beyan'ın ve Risale-i Nur'un Mu'cizevari Kerametleri ve Hârikalarıdır.

Kardeşiniz
S a i d   N u r s î

* * *

(Evvelce, Hayat-ı Dünyeviyeyi Hayat-ı Uhreviyeye Tercih Etmeye Dair Yazılan İki Parçaya Tetimmedir)

Bu acib asrin hayat-1 dünyeviyeyi ağırlaştırması ve yaşamak şeraitini ağırlatması ve çok etmesi ve hacat-1 gayr-1 zaruriyeyi, görenekle tiryaki ve mübtela etmekle hacat-1 zaruriye derecesine getirmesiyle, hayatı ve yaşamayı, herkesin her vakitte en büyük maksad ve gayesi yapmıştır. Onunla Hayat-1 Diniye ve Ebediye ve Uhreviyeye karşı ya sed çeker veya ikinci, üçüncü derecede bırakır. Bu hatanın cezası olarak öyle dehşetli bir tokat yedi ki, dünyayı başına Cehennem eyledi.

İşte bu dehşetli musibette, Ehl-i Diyanet dahi büyük bir vartaya düşüyolar ve kısmen anlamıyorlar.

Ezcümle: Ben gördüm ki; Ehl-i Diyanet belki de Ehl-i Takva bir kısım zâtlar, bizimle gayet ciddî alâkadarlık peyda ettiler. O bir-iki zâtta gördüm ki; diyaneti ister ve yapmasını sever, tâ ki hayat-1

dünyeviyesinde muvaffak olabilsin, işi rastgelsin. Hattâ Tarîkatı Keşf ve Keramet için ister. Demek Âhiret arzusunu ve Dinî Vezaifin Uhrevî Meyvelerini, dünya hayatına bir dirsek, bir basamak gibi yapıyor. Bilmiyor ki, Saadet-i Uhreviye gibi Saadet-i Dünyeviyeye dahi medar olan Hakaik-i Diniyenin Fevaid-i Dünyeviyesi, yalnız müreccih (tercih edici) ve teşvik edici derecesinde olabilir. Eğer illet derecesine çıksa ve o Amel-i Hayrin yapmasına sebeb o faide olsa, o ameli ibtal eder; lâakall İhlası kirilir, Sevabı kaçar.

Bu hasta ve gaddar ve bedbaht asırın bela ve vebasından ve zulüm ve zulmetinden en mücerreb bir kurtarıcı, Risale-i Nur'un mızanları ve müvazeneleriyle, neşrettiği Nur olduğunu kırkbin şahid vardır. Demek Risale-i Nur'un Dairesine yakın bulunanlar, içine girmezse, tehlike ihtimali kavîdir.

Evet يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ işaretîyle bu asır, hayat-ı

dünyeviyeyi Hayat-ı Uhreviyeye, Ehl-i İslâm'a da bilerek severek tercih etti. Hem bin üç yüz otuzdört (1334) tarihinden başlayıp, öyle bir rejim ehl-i İslâm içine de sokuldu. Evet على آخرة cifir ve ebced hesabıyla 1333 veya **dört ederek, aynı vakitte eski Harb-i Umumî'de İslâmiyet düşmanları galebe çalmakla, muahede şartlarını, dünyayı Dine tercih rejimi mebdeine Tevafuk ediyor. İki-üç sene sonra bilfiil neticeleri görüldü.**

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Bu şiddetli soğukta sizden haber almadığım için merak eyliyorum. Size, bu soğukun bana verdiği şefkatli bir endişeden çıkan arkadaki mes'eleyi gönderiyorum. Belki size de faidesi olur.

Hem buraca faidesi görülen Haşre dair parçaları **Onuncu Söz**'ün âhirinde toplayıp, bir lâhikası hükmüne gelmiştir. Birinci parça, **Dokuzuncu Şua** olan mukaddeme-i Haşriye, Onuncu Söz'ün arkasında yazılacak. Ve bunun arkasında, o Mukaddeme-i Haşriyenin birinci makamının yerinde ve bedeline Otuzuncu Lem'anının **İsm-i Hayy**'a dair **Dördüncü Remiz** yazılacak. Bunun arkasında, **İkinci Şua** olan

Tevhid Risalesi'nin Haşri isbatına dair **Hâtimesinin** başından, tâ "Bu Haşrin dört mes'elesi şimdilik yeter. Yine sadedimize dönüyoruz." cümlesine kadar yazılacak. Sonra bunun arkasında **İhtiyarlar Lem'asının Beşinci Ricasının** ortasından başlayan, "**Evet, Nass-i Hadîs ile nev'i beşerin en mümtaz şahsiyetleri olan yüz yirmi dört bin Enbiyanın ilââhir.**" tâ Altıncı Rica'ya kadar yazılacak. Eğer Haşre aid, sair Risalelerde bunlar gibi parçalar varsa, münasib görseniz ilâve edersiniz. Bunların heyet-i mecmuasının tesiri büyüktür.

* * *

(Gayet ehemmiyetlidir)

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ
وَإِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

Şiddet-i şefkat ve rikkatten, bu kışın şiddetli soğuğuyla beraber manevî ve şiddetli bir soğuk ve musibet-i beşeriyyeden bîçarelere gelen felâketler, helâketler, sefaletler, açıklar şiddetle rikkatime dokundu. Birden ihtar edildi ki: Böyle musibetlerde kâfir de olsa hakkında bir nevi merhamet ve mükâfat vardır ki, o musibet ona nisbeten çok ucuz düşer. Böyle musibet-i semaviye, masumlar hakkında bir nevi Şehadet hükmüne geçiyor.

Üç-dört aydır ki, dünyanın vaziyetinden ve harbinden hiç bir haberim yokken Avrupa'da Rusya'daki çoluk çocuğa acıyarak tahattur ettim. O manevî ihtarın beyan ettiği taksimat, bu elîm şefkate bir merhem oldu. Şöyledi ki:

O musibet-i semaviyeden ve beşerin zalim kısmının cinayetinin neticesi olarak gelen felâketten vefat eden ve perişan olanlar eğer onbeş yaşına kadar olanlar ise, ne dinde olursa olsun Şehid hükmündedir. Müslümanlar gibi büyük mükâfat-ı maneviyeleri, o musibeti hiç indirir.

Onbeşinden yukarı olanlar, eğer masum ve mazlum ise, mükâfatı büyüktür; belki onu Cehennem'den kurtarır. Çünkü Âhirzamanda madem fetret derecesinde Din ve Din-i Muhammed'iye (A.S.M.) bir lâkaydılık perdesi gelmiş ve madem Âhirzamanda Hazret-i İsa'nın (A.S.) Din-i Hakikîsi hükmedecek, İslâmiyetle omuz omuza gelecek. Elbette şimdi, fetret gibi karanlıkta kalan ve Hazret-i İsa'ya (A.S.) mensub Hristiyanların mazlumları çektikleri felâketler, onlar hakkında

bir nevi Şehadet denilebilir. Hususan ihtiyarlar ve musibetzedeler, fakir ve zaîfler, müstebid büyük zalimlerin cebr ve şiddetleri altında musibet çekiyorlar. Elbette o musibet, onlar hakkında medeniyetin sefahetinden ve küfranından ve felsefenin dalaletinden ve küfründen gelen günahlara keffaret olmakla beraber, yüz derece onlara kârdır diye Hakikattan haber aldım. Cenab-ı Erhamürrâhimîn'e hadsiz şükrettim. Ve o elîm elem-i şefkatten teselli buldum.

Eğer o felâketi gören zalimler ise ve beşerin perişanlığını ihzар eden gaddarlar ve kendi menfaati için insan âlemine ateş veren hod-gâm, alçak insî şeytanlar ise, tam müstehak ve tam Adalet-i Rabbani-yedir.

Eğer o felâketi çekenler, mazlumların imdadına koşanlar ve istirahat-ı beşeriye için ve Esasat-ı Diniyeyi ve Mukaddesat-ı Semaviyeyi ve hukuk-u insaniyeyi muhafaza için mücadele edenler ise, elbette o fedakârlığın manevî ve uhrevî neticesi o kadar büyütür ki; o musibeti onlar hakkında medar-ı şeref yapar, sevdirir.

* * *

Kardeşlerim,

Bugünlerde **Rumuzat-ı Semaniye**'ye aid iki Risaleyi ehemmiyetli Talebelere, bir yere gönderdim. Yol kapandı, gitmedi. O iki Risaleyi tekrar dikkatle mütalaa ettim. Fikren dedim ki: "Bu zevkli, güzel, meraklı, şirin bir maksada giden bu Tevafuklu yolda ne için sevkedilmeden perde indi, başka yolda sevkedildik, çalıştırıldık."

Birden ihtar edildi ki: "**O gaybî esrarı açacak olan meslekten yüz derece daha ehemmiyetli ve kıymetli ve umumî ihtiyaca medar ve herkes bu zamanda ona şiddetle muhtaç ve İslâmiyetin temel taşları olan Hakaik-i İmaniye Hazinesine Hizmet etmeye ve istifadeye zarar gelecekti. En büyük ve en yüksek maksad olan Hakaik-i İmaniyeyi, ikinci derecede bırakacaktı. Onun için idi.**"

Sure-i **إِذَا جَاءَ نَصْرٌ اللّٰهُ** remzinde, Esrar-ı Gaybiye gösterildi; birden kapandı, perde indi.

Hem bu Sîr içindir ki, o yolda fazla istihdam edilmedik, yalnız o meslek-i Tevafukiyenin tereşşuatından Risale-i Nur'un Hakkaniyetine

bir imza ve cezaletine bir zînet ve Huruf-u Kur'aniyenin İntizamından ve vaziyetlerinden tezahür eden bir nevi i'caz çıktı. Daha o yolda çalıştırılmadık.

Umum Kardeşlerimize ve Risale-i Nur'da ders arkadaşlarımı birer birer Selâm ve Dua ederiz ve Dualarını rica ederiz.

* * *

Aziz, Sıddık, mübarek, masum Kardeşlerim!

Sizin çok mübarek ve nazarımızda çok kıymetdar ve benim nazarımda Cennet'in **وَلْدَانُ مُخَدَّدُونَ** tarafından ebedî ve Firdevsî bir

Hediye-i Kudsiye gibi geçen ve gelen iki Bayramı, Cennet'in şekerlemeleri ve tatlıları gibi tatlılaştırın ve zînetlerin ve nakışların yetmiş tarzlarını giyen Hurilerin hulleleri ve libasları gibi, manevî meclisimizi zînetlendiren Kalem hediyenizi aldık. Bu hediye, Risale-i Nur Hizmeti noktasından ne derece ehemmiyetli olduğunu bugünden başıma gelen ve rü'yama giren bir hâdise ile anlayınız. Şöyle ki:

Bu çok kıymetdar Manevî Hediyeyi almazdan üç gün evvel, aynen hediyeniz Kastamonu'ya geleceği ânında rü'yada görüyorum ki; terfi-i makam ve rütbe için bizlere bir Ferman-ı Şahane manevî bir canibden geliyor, kemal-i hürmetle ellerinde tutup bize getiriyordular. Biz baktık ki; o Ferman-ı Âlî, Kur'an-ı Azîmüşşan olarak çıktı. O halde bu mana Kalbe geldi: Demek Kur'an yüzünden Risale-i Nur'un Şahs-ı Manevîsi ve biz Şakirdleri, bir Terfi ve Terakki Fermanını Âlem-i Gaybdan alacağız.

Şimdi tabiri ise; o Fermanı temsil eden masumların Kalemiyle Manevî Tefsir-i Kur'an'ı aldıgımızdır. Bu rü'yanın şimdiki tabiri çıkmadan bir-iki saat evvel, Feyzi ile Emin'in gösterdikleri tabir dahi Haktır ve ehemmiyetlidir.

Hem bu medar-ı sürur ve ferah olan Hediye-i Nuraniyeyi, bir Hiss-i Kabl-el Vuku' ile benim Ruhum tam hissetmiş, akla haber vermemiş idi ki o gelmeden iki gün evvel, Feyzi ve Emin'in fikrasında beyan edilen rü'yayı gördüğüm gecenin gündünde, sabahtan akşamaya kadar ve ikinci günü de kısmen, hiç görmediğim bir tarzda bir sevinç, bir sürur hissedip mütemadiyen bir bahane ile ferahımı izhar edip, otuz-kırk defa tebessüm ile güldüm.

Hem ben ve hem Feyzi çok taaccüb ve hayret ettik. **(Haşıye)** Otuz günde bir defa gülmeyen, bir günde otuz defa gülmek bizleri hayrette bıraktı. Şimdi anlaşıldı ki; o sürur, o sevinç, mezkûr Manevî Fermanı temsil eden Masumların ve Ümmilerin Kalemlerinin yazıları Nesl-i Âtînin sahaif-i hayatlarına, Âlem-i İslâm'ın sahife-i mukadderatına ve Ehl-i İman istikbalinin defterlerine Neşr-i Envâr edeceklerinin ve o Masumların hâlis ve sâfi amelleri ve Hizmetleriyle sahife-i a'malımızde hasenatlarını yazıp kaydetmesinin ve Risale-i Nur Şakirdlerinin mukadderatını mes'udane idamesinin haberini veren, o daha gelmeyen hediyeden geliyordu. Benim, o azîm yekünden hisseme düşen binden bir cüz'ü Ruhen hissedilmiş, beni mesrurane heyecana getirmiştir idi.

Evet böyle üzer masumların makbul amelleri ve reddedilmez Duaları sair Kardeşlerimin defterlerine geçmesi misilli, benim gibi bir günahkârin sahife-i a'maline dahi girmesi, binler sürur ve sevinç verir. Böyle karanlık bir zamanda, bu ağır şerait altında böyle masumane ve Kahramanane çalışmak için biz, hem o Masumlari ve o Ümmileri ve Muallimlerini tebrik, hem peder ve vâlidelerini tebrik, hem köylerini tebrik, hem memleketlerini, hem milletlerini, hem Anadolu'y'u tebrik ederiz.

Mübarek Masumların ve Ümmilerin herbirisine birer hususî teşekkürname ve tebrikname yazmak elimden gelseydi yazacaktım; öyle ise bu arzumu bilfiil yazılmış gibi kabul etsinler. Ben onların isimlerini bir daire suretinde yazacağım, Dua vaktinde bakacağım. Hem onları Risale-i Nur'un Has Şakirdleri Dairesine dâhil edip, bütün manevî kazançlarımı hissedar edeceğim.

Benim tarafımdan onların peder ve vâlidelerine veya akraba ve Üstadlarına Selâmlarımı tebliğ ediniz. Cenab-ı Hak onları ve evlâdlarını dünyada ve Âhirette mes'ud eylesin, **امين**.

Umum Kardeşlerimize birer birer Selâm ve Dua ederiz ve Dualarını Kur'an'ın medh ü senasına mazhar olan bu **Leyali-i Aşr** olan on gecelerde rica ediyoruz. Emin ve Feyzi'nin rü'yaya dair fıkralarını da leffen gönderiyoruz.

(Haşıye): Evet, hiç bir vakit Üstadımızı bu kadar nes'eli görmemiştik. Sebebini bilmediğimizden hayret ediyorduk.

Emin Feyzi

Isparta'daki Kardeşlerimize,

Latif bir rü'yanın, kadere aid bir mes'eleyi Şuhud derecesinde bize kanaat verdiği gibi, o latif rü'yanın ciddî ikinci parçası, bizlere manevî bir müjde ve başaret verdiği cihetle, siz Kardeşlerimize beyan ediyoruz. Şöyled ki:

İki gün evvel Üstadımız rü'yada görüyor ki: Ben yani Feyzi ile beraber gezmeye çıkıyoruz. Giderken, birden ben Üstadıma söylüyorum ki: **Buradan ben ayının tesbihini toplayacağım.** Üstadıma bakıyor ki, beyaz ipler gibi dolaşmış birşey görüyor. Bu acib güldürecek sözümden ve ayıya tesbih isnad etmek vaziyetimden çok şiddetli gülerek uyanmış. Uyandıktan sonra da gülmüş. Akşama kadar hiç görülmemiş bir tarzda, yirmi-otuz defa o hâdise-i nevmiyeyi gülerek benimle mülatafe etti. Münasebet olmayan bazı şeyle tabire çalışıksa da, tabire münasebet tutmadı. Sonra ikinci gün, âdet-i müstemirrede, kendi tecrübeyle, Rü'ya-yı Sadıkânın kısmen aynı günde, kısmen ikinci günün aynı saatinde bana benzeyen bir dost -ki, rü'yada Üstadıma benim suretimde görünmüştür. Üstadımızın yanına geldi dedi ki: **"Ayının yağını toplayanlardan alıp ve Müezzin ve Tesbih yapan bir adamın tavsiyesiyle mühim bir adama, her sabah hastalık için yutmasını nasıl görüyorsun?"** Üstadımız da, rü'yada güldüğü gibi aynen öyle gülmüş. Birden rü'ya hatırlarla gelip bu acib ve aynı aynına tabiri kemal-i taaccüb ve hayretle karşılayıp, ona demiş: "Sakin istimal etmesin."

Yirmisekizinci Mektub'un rü'yaya aid Birinci Risalesi'nin Altıncı Nüktesi'nde; Rü'ya-yı Sadîka, Kader-i İlahînin herşeyi ihata ettigine bir hüccet-i katia hükmünde. Üstadımız binler tecrübe ile gördüğü gibi, aynen bu vakia dahi bizlere Şuhud derecesinde kat'î isbat etti ki; **hâdisat, vücûda gelmeden evvel mukadderdir, malûmdur, muayyendir. Kader-i İlahînin Mizanıyla geliyor** diye, bu Rüknü-ü İmanîye bize gayet latif ve kat'î bir nümune oldu.

Hem aynı rü'yanın ikinci tabakasında Üstadımız görüyor ki; Risale-i Nur'un heyetine bir ferman geliyor. Birden geldi, o Kudsî Ferman Kur'an çıktı. Bunun tabiri, aynı günün aynı tecrübe saatinde, Kur'an'ın **Hizb-ül Ekber'i** -ümid edilmediği bir vakitte, malûm Âsiye Hanım'ın hanesinde etrafi tezyin edilen **Hizb-ül Ekber'i** -yüz senelik bir güzel kab içinde, o kabin üzerinde sırma ile padişahların

mühim fermanlarında turra-i şahane işlenmiş olduğunu gördük. Üstadımız dedi ki: Ferman geldi diye Kur'an çıktı. Şimdi de, Kur'an'ın **Hizb-ül Ekber'i** geldi. Üstünde ferman tırrası bulunduğuundan, Risale-i Nur'un heyetine beşaretli ve Medar-ı Feyz ve Terakki bir Ferman-ı Rabbanî hükmüne geleceğini Rahmet-i İlahiyeden bekliyoruz. Bu tabirden sonra ikinci günü, sizin çok kıymetdar hediyeniz, hakikî tabirini güneş gibi meydana çıkardı.

Risale-i Nur Talebelerinden ve daimî Hizmetçilerinden

Emin ve Küçük Hüsrev olan Feyzi

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Bütün Ruh-u Canımla Bayramınızı tebrik ederim. Ve bu Bayramımı çok mübarekleştiren Mübarek Masumların ve Muhterem Ümmi İhtiyarların ve Üstadlarının bu defa gönderdikleri kıymetdar Risaleleri beş cild olarak güzelce cildlettirerek tanzim ettik.

İnşâallah onlardan çok istifade edilecek. O Mübarek Masumların ve Muhterem Ümmilerin masumane ve hâlisane yazdıklarını Risaleler, Risale-i Nur'un Kerametine yazıları da bir Keramet ilâve ettiğini ve en güzel yazılarından ziyyade tesirli olduğunu hissediyoruz.

Hattâ Feyzi'nin güzelce cildlettiği çocukların Tevafuklu mecmuasını getirdiği vakit kuluncum ziyade ağrıyordu. Dedim: "Aman Kardeşim! Benim kuluncumu tut.. pek ağrıyor." Birden o mecmuayı açtık, baktık; birden öyle bir şifa oldu ki, kuluncumu unuttuk. Sonra tahattur ettik, hayret ettik. Hem o Risaleleri yazanların isimlerini, hem yaşlarını, o beş mecmuanın başlarında medar-ı ibret ve onlara Dua ettirmek için dercedeceğiz. Onları ve hususan Üstadlarını ve peder ve vâlidelerini benim tarafımdan birer birer, hem bu Hizmetlerini hem Bayramlarını tebrik ediniz.

Hem Isparta hakkında benim büyük ümidi fiilen isbat ettikleri için, bana büyük bir teselli verdikleri için, ölünceye kadar minnetdarlığımı onlara ve Mübarekler Heyetine ve Medrese-i Nuriye ve Nur ve Gül Fabrikası Sahiblerine tebliğ ediniz.

Namaz Tesbihatının Sırrına göre: Nasılıki Namazdan sonra Tesbih

ve Zikir ve Tehlil ile bir Hatme-i Muazzama-i Muhammediye (A.S.M.) ve Zikir ve Tesbih eden ve rûy-i zemin kadar geniş bir Halka-i Tahmidat-ı Ahmediye (A.S.M.) Dairesine tasavvuran ve niyeten girmek medar-ı füyûzat olduğu gibi; ben ve biz de, Risale-i Nur'un geniş Daire-i Dersinde ve Halka-i Envârında Ders alan ve Dua eden ve çalışan binler masum lisانların ve Mübarek İhtiyarların Dualarına ve

A'mal-i Sâlihalara hissedar olmak ve Dualarına **آمِينَ** demek

hükümde olarak, onlarla Tayy-ı Mekân ederek, hayalen omuz omuza, diz dize bulunmak hayaliyle ve niyetiyle ve tasavvuruyla kendimizi fevkalhad bahtiyar biliyoruz. Hususan âhir ömrümüzde böyle kıymetdar, masum, manevî evlâdları ve yüzer küçük Abdurrahman'ları bulmak, benim için dünyada bir Cennet Hayatı hükmüne geçiyor.

Geçen Ramazan-ı Şerifte, hastalığım münasebetiyle, herbir Kardeşim benim hesabımı birer saat çalışmalarının pek büyük neticelerini Aynelyakîn ve Hakkalyakîn gördüğünden; böyle Duaları reddedilmez masumların ve Mübarek İhtiyarların ve bahtiyar Üstadlarının, benim hesabımı arasında lisanen ve kalben Duaları ve çalışmaları, Kalemleriyle yardımçıları, benim Risale-i Nur'a Hizmetimin Uhrevî bir Netice-i Bâkiyesini dünyada dahi bana gösterdi.

الْحَمْدُ لِلّٰهِ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي

(Çok ehemmiyetlidir)

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Bugünlerde gayet Sadık ve dikkatli bir Kardeşimizin ihtiyatsızlığından küçük bir tokat yemesi münasebetiyle, hem bu dört ay müddetçe, binler adam kadar alâkadar olduğum halde; ahval-i âlemden, siyaset ve harbden kat'îyyen bir haber almayıp ve istemeyip ve merak etmez bir tarzda bulunmadan, Feyzi ve Emin gibi has Kardeşlerimin hayretleri ve istifsaları sebebiyle bir Hakikattan, çok defa beyan ettiğim gibi yine bir parça ondan bahsetmek lüzum oldu. Şöyle ki:

Hakaik-i İmaniye, herseyden evvel bu zamanda en birinci maksad olmak ve sair şeyle ikinci, üçüncü, dördüncü derecede kalmak ve

Risale-i Nur'la onlara Hizmet etmek en birinci Vazife ve medar-ı merak ve maksud-u bizzât olmak lâzım iken; şimdiki hal-i âlem hayat-ı dünyeviyeyi hususan hayat-ı içtimaiyeyi ve bilhassa hayat-ı siyasiyeyi ve bilhassa medeniyetin sefahet ve dalaletine ceza olarak gelen Gazab-ı İlahînin bir cilvesi olan harb-i umumînin tarafgirane, damarları ve asabları tehyic edip bâtin-ı kalbe kadar, hattâ Hakaik-i İmaniyenin elmasları derecesine o zararlı, fâni arzuları yerleştirecek derecesinde bu meş'um asır öyle şırınga etmiş ve ediyor.. ve öyle aşılamış ve aşılıyor ki; Risale-i Nur Dairesi haricinde bulunan Ülemalar, belki de Veliler; o siyasî ve içtimâî hayatın Rabitaları sebebiyle, Hakaik-i İmaniyenin hükmünü ikinci, üçüncü derecede bırakıp, o cereyanların hükmüne tâbi' olarak hemfikri olan münafikları sever, kendine muhalif olan Ehl-i Hakikatı belki Ehl-i Velayeti tenkid ve adavet eder, hattâ Hissiyat-ı Diniyeyi o cereyanlara tâbi' yaparlar.

İşte bu asrın bu acib tehlikesine karşı, Risale-i Nur'un Hizmet ve meşgalesi, şimdiki siyaseti ve cereyanlarını o derece nazarımdan iskat etmiş ki; bu harb-i umumîyi bu dört ayda merak etmedim, sormadım.

Hem Risale-i Nur'un Has Talebeleri, Bâki Elmaslar hükmünde olan Hakaik-i İmaniyenin Vazifesi içinde iken, zalimlerin satranç oyunlarına bakmakla Vazife-i Kudsiyelerine fütur vermemek ve fikirlerini onlar ile bulaştırmamak gerektir.

Cenab-ı Hak bize Nur ve Nuranî Vazifeyi vermiş; onlara da, zulümlü zulümatalı oyunları vermiş. Onlar bizden istığna edip yardım etmedikleri ve elimizdeki Kudsî Nurlara müşteri olmadıkları halde, biz onların karanaklı oyunlarına vazifemizin zararına bakmağa tenezzül etmek hatadır. Bize ve merakımıza, dairemiz içindeki Ezvak-ı Maneviye ve Envâr-ı İmaniye kâfi ve vâfidir.

Umum Kardeşlerimize birer birer Selâm ve Bayramlarını tebrik ederiz.

آلَبَاقِ هُوَ الْبَاقِ

S a i d   N u r s i

* * *

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ
وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَّاكَاتُهُ بِعَدَدِ قَطَرَاتِ النَّلْجِ

Aziz, Sıddık Kardeşlerim,

Tekrar Bayramlarınızı bu havalideki Kardeşlerimiz ile beraber tebrik ediyoruz. Sizin beş-altı Mektubunuza mukabil beş-altı Mektub yazmak hakkınızdır; fakat benim ümmiliğim için kusura bakmazsınız. Bir kısa Mektub ile iktifa ediyorum.

Evvelâ: Hüsrev'in Mektubu, Risale-i Nur'a Hizmet edemediği için teessüfüne mukabil ona yazınız ki: Hüsrev'in cazibedar yazıları ve nüshaları onun yerinde pek parlak bir surette Hizmet ediyorlar.

Ve Hulusi'nin Yirmiyedinci Mektub'a giren Mektubları dahi onun bedeline çalışıyorlar, Vazifesini kısmen görüyorlar. Ve merhumе vâlidesine mahsusan Dua edilecek.

Ve Aydınlı Hasan Âtîf'in, Hâfız Ali'nin Mektubunun haşiyesinde yazdığı, misli görülmemiş şu Dua: "**Ya Rab! Güldür Said'i, tâ gülmesinden güller açılsın**" diye pek garib fikrası, Risale-i Nur'a onun Sadakat ve İhlasının acib bir Kerametidir ki; otuz günde bir defa gûlmeyen o bîçare Said, bir günde otuz defa güldüğüünün yazılması ve size o Mektubun gönderilmesi zamanına tam tamına Tevafuk ediyor.

Marangoz Ahmed'in, cidden beni sürurla ağlattıran ve çok meraklarımı izale eden Risale-i Nur'un mübarek Şakirdlerinin Kerametkârane, bir gecede oraya gelen Mektubları lâzım gelen yerlere göndermek için yazmaları, beni fevkâlâde mesrur ve müteşekkir eden Mektubu, bir Kitab kadar ve on Mektub yerinde kabul ettik. Merhum ve kıymetdar ve çok vefakâr ve fedakâr ve sekiz sene bana Hizmet eden bir Kardeşimiz Marangoz Mustafa Çavuş yerine, Cenab-ı Hak Rahmetiyle, Kahraman Marangoz Ahmed'i verdi.

Nur Fabrikasının Sahibi Hâfız Ali'nin Mektubları, çok ince ve çok yüksek hissiyatını ve Kerametkârane İhlasının derecelerini gösterdiğinden, pek uzun bir mukabele ister. Fakat şimdilik bu kadar deriz:

O, umumun hesabına bizlerin Bayramını tebrik ettiğine, biz de onu tevkil edip, umumumuz namına herbir Kardeşimize tebriki tekrar ediyoruz.

Müberekler, Tahir ile beraber; Tahir'in bize o kıymetdar Kalemiyle Cennet taamları gibi çok tatlı ve Huri libası gibi çok güzel yazıları, burada herkesi lezzetle mütalaaya sevkediyor. Hâfız Ali'nin Mektubunda, Tahir'in yazdığı ve göndereceği Sözler'i daha alamadık. Ve onun masume iki mübarek kızlarının yazdıklarının nüshalar burada kadınlar, kızlar âleminde geziyor; görenleri Risale-i Nur'a cezbediyor. Çok çalışkan ve fedakâr Tahir'in kesretli hediyeleri, bizleri çok borç altında bırakıktır.

Risale-i Nur'un postacısı mübarek Abdullâh ne halde olduğunu soracaktım. Hâfız Ali'nin Mektubunda, sormadan cevabımı aldım. Allah, ikisinden razı olsun. O Mektubun âhirinde, mazi ve müstakbel ve Semavat Ehlini dahi mesrur eden masumların ve Mübarek Ümmi İhtiyarların Hediye-i Masumaneleri beyanındaki fikrası gayet güzel düşmüştür.

Nur iskelesinin nâzır-ı bînâziri Sabri-i Basiret-Basîr'in Hususî Mektubunda yazdığı mübarek bir hemşiremin Cevşen-ül Kebir'i ezber etmesi; eskiden beri o hemşire, Risale-i Nur Talebeleri içinde bulunduğuna istihkakını gösteriyor. Onun nâmıyla beraber Duada namı zikredilen ve Hazret-i Mevlâna Hâlid'in Cübbesini tam muhafaza edip bize yetiştiren Âsiye Hanım'ın birden lisanına gelen bir fikra size gönderilecek.

O Kozca Hatibi, Risale-i Nur'la tam alâkadarsa, Sabri benim bedelime ona Selâm etsin.

Bize gelen Masum ve Ümmilerin ve Üstadlarının Risalelerini, yedi cild olarak güzelce tasnif ettik. Masumların Tevafuklu güzel parçaları bir cild ve İhtiyarların güzel parçaları içinde Kahraman Şükrü'nün **Mu'cizat-ı Ahmedîye** güzel nüshası içinde olarak ikinci cild. Yedi cildin herbirinin başında üçüncü sahifede gelen fikra, medar-ı ibret olarak yazılmıştır. Umuma Selâm.

"Risale-i Nur'un küçük ve masum Şakirdlerinin elli-altmış Talebesinin ve kırk-elli Ümmi Mübarek İhtiyarların ve kıymetdar Üstadlarının yazdıklarını Tevafuklu ve şirin nüshaları bize göndermişler. O parçaları yedi cild içinde cem'ettik.

Bu Mübarek Ümmi İhtiyarların kırk sene sonra Risale-i Nur hatırlı için her işe tercihan yazıya başlamaları ve masum çocukların, Risale-i Nur'dan Ders aldıkları ve yazdıkları Risalelerin bir kısmıdır. Onların bu zamanda, bu ciddî çalışmaları gösteriyor ki, Risale-i Nur'da öyle manevî zevk ve cazibedâr bir Nur var ki, mekteblerde çocukların okumağa şevkle sevketmek için icad ettikleri her nevi eğlence ve teşviklere galebe edecek bir lezzet, bir sürur, bir şevk Risale-i Nur veriyor ki; çocuklar ve Ümmi İhtiyarlar böyle hareket ediyorlar.

Hem bu hal gösteriyor ki, Risale-i Nur kökleşiyor. İnşâallah onu hiçbir şey koparamayacak; Ensal-i Atiyede de devam edip gidecek. Aynen bu masum küçük Şakirdler gibi, Risale-i Nur'un cazibedâr dairesine giren bu Ümmi İhtiyarların, kısmen çobanların ve yörük ve efelerin bu zamanda, bu acib şerait içinde herşeye tercihan Risale-i Nur'a bu surette çalışmaları gösteriyor ki, bu zamanda Risale-i Nur'a ekmekten ziyade ihtiyaç var ki; çiftçiler, çobanlar, yörük efeler (**Haşıye**) hacat-ı zaruriyeden ziyade bir hacat-ı zaruriyeyi, Risale-i Nur'un Hakaikini görüyorlar."

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim,

Bu tarafta yol kapandı, posta gelmiyordu. Sizlerden gelecek bir Mektub veya bir Risaleyi bekliyordum. Şimdi Ruhuma bir ihtar ile daha beklemeyerek, burada hüsn-ü tesirini gösteren üç parçayı gönderiyorum. Masumların ve Ümmi Mübarek İhtiyarların ve Kahraman Tahirî'nin nüshaları, daimî parlak bir tarzda fütihat yapıyorlar. Yalnız cüz'î birkaç parçayı tashih ederken zahmet çektim. Fakat o zahmet, bana tatlî geliyordu. Hem Ayn-ı Rahmet oldu. Beni de o Masum ve Mübareklerin kafillesine dâhil ederek, benim hattıma benzedikleri için, kendim o parçaları yazmış gibi tam sahib oldum. Eğer ben yazsaydım, aynen onlar gibi olurdu.

* * *

(Haşıye): Bilhassa Risale-i Nur Kahramanlarından Şükrü Efe ve bilhassa dağ kumandanı Çoban Veli'nin ve yörük aşiretlerinden Bahadir Süleyman'in ve emsalinin gayretlerine işaretdir.

**(Kastamonu'daki Kardeşlerimize hitaben yazılan bir Hakikattir.
Belki size de faidesi olur diye gönderdim.)**

Risale-i Nur kendi Sadık ve Sebatkâr Şakirdlerine kazandırdığı çok büyük kâr ve kazanç ve pek çok kıymetdar neticeye mukabil fiat olarak, o Şakirdlerden tam ve hâlis bir Sadakat ve daimî ve sarsılmaz bir Sebat ister. Evet Risale-i Nur onbeş senede kazanılan kuvvetli İman-ı Tahkikîyi, onbeş haftada ve bazılara onbeş günde kazandırdığına, yirmi senede yirmibin zât tecrübeyle şahadet ederler.

Hem **İştirak-i A'mal-i Uhreviye** düsturuyla, herbir Şakirdine, her bir günde binler hâlis lisanlar ile edilen makbul Duaları ve binler Ehl-i Salihatın işledikleri A'mal-i Sâlihanın misil Sevablarını kazandırıp, herbir hakikî, Sadık ve Sebatkâr Şakirdini amelce binler adam hükmüne getirdiğini; Kerametkârane ve takdirkârane İmam-ı Ali'nin (Radîyallâhü Anhü) üç ihbarı ve Keramet-i Gaybiye-i Gavs-ı A'zam'daki (K.S.) tâhsinkârane ve teşvikkârane başareti ve Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın kuvvetli işaretıyla, o hâlis Şakirdler Ehl-i Saadet ve Ashab-ı Cennet olacaklarına müjdesi pek katî isbat ederler. Elbette böyle bir kazanç, öyle bir fiat ister.

Madem Hakikat budur. Risale-i Nur Dairesinin yakınında bulunan Ehl-İlim ve Ehl-i Tarîkat ve sofi-meşreb zâtlar, onun cereyanına girmek ve İlim ve Tarîkattan gelen eski sermayeleriyle ona kuvvet vermek ve genişlemesine çalışmak ve Şakirdlerini teşvik etmek ve bir buz parçası olan enaniyetini, tam bir havuzu kazanmak için, o dairedeki Âb-ı Hayat havuzuna atıp eritmek gerektir ve elzemdir. Yoksa Risale-i Nur'a karşı rakibane başka bir çığır açmak ile hem o zarar eder, hem bu müstakim ve metin Cadde-i Kur'aniyeye bilmeyerek zarar verir; zendekaya bir nevi yardım olur.

Sakın, sakın!. Dünya cereyanları, hususan siyaset cereyanları ve bilhassa harice bakan cereyanlar sizi tefrikaya atmasın. Karşınızda ittihad etmiş dalalet fırkalarına karşı perişan etmesin!

الْحُبُّ فِي اللَّهِ وَ الْبُغْضُ فِي اللَّهِ Düstur-u Rahmanî yerine, El'iyyazü Billah

الْحُبُّ فِي السِّيَاسَةِ وَ الْبُغْضُ لِلسِّيَاسَةِ düstur-u şeytanî

hükmedip, Melek gibi bir Hakikat Kardeşine adavet ve el-hannas gibi bir siyaset arkadaşına muhabbet ve tarafdarlık ile zulmüne rıza gösterip, cinayetine manen şerik eylemesin.

Evet bu zamanda siyaset, kalbleri ifsad eder ve asabî Ruhları azab içinde bırakır. Selâmet-i Kalb ve İstirahat-ı Ruh isteyen adam, siyaseti bırakmalı. Evet, şimdi küre-i arzda herkes ya Kalben, ya Ruhen, ya Aklen, ya bedenen gelen musibetten hissedardır, azab çekiyor, perişandır. Bilhassa ehl-i dalalet ve ehl-i gaflet, **Rahmet-i Umumiye-i İlahiyeden ve Hikmet-i Tâmme-i Sübhaniyeden** habersiz olduğundan, nev-i besere rikkat-i cinsiye, alâkadarlık cihetile kendi eleminden başka nev-i beşerin şimdiki elîm ve dehşetli elemleriyle dahi müteellim olup azab çekiyor. Çünkü lüzumsuz ve malayani bir surette vazife-i hakikiyelerini ve elzem işlerini bırakıp âfâkî ve siyasi boğuşmalara ve Kâinatın hâdisatına merak ile dinleyerek, karışarak Ruhlarını sersem ve akıllarını geveze etmişler. Ve bilerek kendi zararına fiilen rıza göstermek cihetinde, zarara razı olana

şefkat edilmez manasındaki **آلِ الرَّحْمَنِ بِالضَّرِّ لَا يُنْظَرُ لَهُ** Kaide-i Esasiye-
siyle şefkat hakkını ve merhamet liyakatını kendilerinden selbetmişler. Onlara acınmayacak ve şefkat edilmez. Ve lüzumsuz başlarına bela getirirler.

Ben tahmin ediyorum ki: Bütün küre-i arzin bu yangınında ve firtinalarında, Selâmet-i kalbini ve İstirahat-ı Ruhunu muhafaza eden ve kurtaran, yalnız hakikî Ehl-i İman ve Ehl-i Tevekkül ve Rızadır. Bunların içinde de en ziyade kendini kurtaranlar, Risale-i Nur'un dairesine Sadakatla girenlerdir.

Cünkü bunlar, Risale-i Nur'dan aldıkları İman-ı Tahkikî Derslerinin Nuruyla ve gözüyle, herseyde Rahmet-i İlahiyenin izini, özünü, yüzünü görüp, her şeye Kemal-i Hikmetini, Cemal-i Adaletini müşahede ettiklerinden Kemal-i Teslimiyet ve Rıza ile, Rububiyet-i İlahiyenin icraatından olan musibetlere karşı Teslimiyetle, gülerek karşılıyorlar, rıza gösteriyorlar. Ve Merhamet-i İlahiyeden daha ileri şefkatlerini sürmüyorkar ki, elem ve azab çeksinler. İşte buna binaen, değil yalnız Hayat-ı Uhreviyenin, belki dünyadaki hayatın dahi saadet ve lezzetini isteyenler, -hadsiz tecrübe- Risale-i Nur'un İmanî ve Kur'anî derslerinde bulabilirler ve buluyorlar.

Bugünlerde iki hatırladan iki ihtar:

Birincisi: Bu şehrde Risale-i Nur'a intisab eden ihtiyare hanımlar sebat ettilerini ve başkalar gibi sarsılmadıklarını düşündüm.

Birden bu Hadîs-i Şerif ihtar edildi: *عَلَيْكُمْ بِدِينِ الْجَائِزِ* Yani:

Âhirzamanda, ihtiyare kadınların samimî Dinlerine ve kuvvetli İtikadlarına tâbi' olunuz." Evet ihtiyare kadınlar fitraten zaîfe ve hassase ve şefkatlı olmalarından, herkesten ziyade dindeki teselli ve Nura muhtaç olduğu gibi; herkesten ziyade fitratlarında fedakârane şefkat cihetile, dinde bulduğu nihayetsiz şefkatperverane bir Nur-u Teselli ve İltifat-ı Merhamet-i Rahman ve Nokta-i İstinad ve Nokta-i İstimdada ihtiyacı var. Tam sebat etmek, fitratlarının muktezasıdır. Onun için, bu zamanda o hacati tam yerine getiren Risale-i Nur, herşeyden ziyade onların Ruhlarına hoş geliyor ve kalblerine yapışıyor.

Ikincisi: Bugünlerde benim yanına müteaddid ayrı ayrı zâtlar geldiler. Ben onları Âhiret için zannettim. Halbuki ya ticaret veya işlerinde bir kesad ve muvaffakıyetsızlık olduğundan, bize ve Risale-i Nur'a, muvaffakıyet için ve zarardan kurtulmak niyetiyle müracaat edip, Dua ve istişare istediklerini anladım.

Ben bunlara ne edeyim ve ne diyeyim? diye tahattur ettim. Birden ihtar edildi: "Ne sen divane ol ve ne de onları divanelikte bırakıp divanece konuşma. Çünkü yılanlar zehirine karşı tiryak tedarikiyle ve onları kaçırmasıyla meşgul ve vazifedar bir tek adam, yılanlar içinde duran ve sineklerin isırmamasına maruz olan ve sinekleri kaçirmak için çok yardımcıları bulunan diğer bir adama, yılanların isırmasını bırakıp ona, sinekler isırmamasına yardım için koşan divanedir. Ve onu çağırın dahi divanedir. O sohbet dahi divanece bir konuşmaktadır." Evet, hadsiz Hayat-ı Uhreviyeye nisbeten muvakkat ve fâni kısapçı hayat-ı dünyeviyenin zararları, sineklerin isırması gibidir. Hayat-ı Ebediyenin zararları, ona nisbeten yılanların isırmasıdır.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Cok Muhterem Üstadımız Efendimiz!

Bin üçyüz yirmibir (1321) tarihinde, **Mu'cizat-ı Ahmedîye** Aleyhissalâtü Vesselâm'ı ve Keramet-i Gavsiye Risalelerini Âlem-i Menamda görmüştüm. Bunun Hikmetini şimdîye kadar anlayamamıştım. Gördüğüm rü'ya aynen şöyle idi:

Tarih-i mezkûrda, Ceziret-ül Arab'in Necid Kî'asının Bilâd-ı Kasîm'de, bir gece rü'yamda; üç güneşin tulû' etmiş olduğunu gördüm. Yanımda tanıyamadığım bir zâta sordum: "Bu üç güneş nasıl olur?" dedim. Yanımdaki zât: "Bu güneşin birisi Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm'ın güneşî; diğeri Gavs-ı Geylanî'nin; üçüncü de, diğer bir güneşîstir." Üçüncü güneşin Risale-i Nur olduğunu şimdî bildim.

اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثُلُّ نُورِهِ كَمِشْكَاهٍ فِيهَا مِضَبَاحٌ الْمِضَبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ
الزُّجَاجَةُ كَانَهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرُقِيَّةٌ وَلَا غَرْبِيَّةٌ
يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيِّعُ وَلَوْلَرَ تَمْسَسُهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ

Âyet-i Kur'aniye, o rü'ya Hakikatına işaret etmiş. Bu Nurânî rü'ya, mezkûr **Âyet-i Nur'**un on işaretle, on parmak ile gösterdiği Hakikati, aynen gösteriyor; otuzsekiz sene evvel haber veriyor. Evet üç Nur-u A'zam olan güneşlerin -Allahu a'lem- tabiri şu olmak gerektir.

Güneşlerin birincisi: Bu asırda Risale-i Nur'dur. Ve en parlak bir Nuru da, **Mu'cizat-ı Ahmedîye** (Aleyhissalâtü Vesselâm) namındaki Risale-i Hârikadır.

İkincisi: Hazret-i İsa'nın (A.S.) Din-i Hakikîsinden çıkan Nur-u Semavî güneşidir.

Üçüncüsü: Tarîkatlar ruhunda ve Tasavvuf menbaından çıkacak

bir güneşir ki; şimdi Şeyh-i Geylanî timsaliyle o mana gösterilmiş. Risale-i Nur'a işaret eden otuzuç Âyet-i Kur'aniyenin en birinci Âyeti olan Âyet-in Nur on vecihle Risale-i Nur'a işaret ettiği Birinci Şua Risalesi'nde gözümle gördüm, isteyen görebilir.

Sizi nefsinden ziyade seven âciz Şakirdiniz

Binbaşı Muhyiddin

* * *

Aziz, Sıddık, Metin, Sebatkâr Kardeşlerimize!

Biz bu havalideki Risale-i Nur Talebeleri namına sizlere pek çok Selâm ile beraber, arz-ı şükran ediyoruz. Ve sizlere ebeden minnetdarız ki, muktedir ve parlak Kalemlerinizle bizleri hem uyandırdınız, hem yardım ettiniz. Bu vilayeti, Nuranî Kalemlerinizle inşâallah Isparta'ya benzettireceksiniz. Ve bilhassa çok ehemmiyetli Kardeşimiz Kahraman Tahirî'nin parlak ve muvaffakiyetli ve Tevafuklu Kalemi, Kerametkârane Fütuhat yapıyor. Ve onun iki masumeleri ve masumların ve Ümmi İhtiyacların rengârenk, çeşit çeşit meziyetlerini gösteren yazıları, bizleri teshir ediyor, herkesi şevkle okumağa sevk ediyor. Cenab-ı Hak sizlerden ebeden razı olsun ve sizi muvaffak

etsin, **آمين**.

Çok mühim ve mübarek Kardeşimiz Hâfız Mustafa'nın bize verdikleri ehemmiyetli hâdise-i taarruzye haberi, bizi hayrete düşürdü. Ve Üstadımızın o zamanda endişelerinin ve heyecanının Hikmetini anladık. Bir Hiss-i Kabl-el Vuku' ile mütemadiyen bizlere der idi: "Dikkat ediniz.. Sebat ediniz! Münafıklar, taarruz plâni çeviriyorlar!" diye bizi ihtiyata sevk ediyor; hem "Bir halt edemezler" diyordu.

Evet Isparta'lı Kardeşlerimizin bize haber verdikleri gibi, bu ehemmiyetli hâdise-i taarruzyeye teşebbüs vukuu zamanında muhaberemiz kesildiği halde, mütemadiyen her vakit Üstadımız, aynı taarruza maruz bulunuyoruz gibi bizi, yani Emin ve Feyzi'yi ikaz ediyor... "Dikkat ediniz, dört cihetle bize taarruz var. Demir gibi sebat ediniz... Bir halt edemezler." Biz de bakıyorduk ki; bizde bir şey yok, hissetmiyorduk. Hem o gaybî hâdiseyi bertaraf etmek için, tam mutabık bir Mektub bize yazdırıp size göndermiştık

Risale-i Nur Talebelerinden
Nazif, Salahaddin, Tevfik, Hilmi, Emin, Feyzi

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ
وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Aziz, Sıddık Kardeşlerim ve Hizmet-i Kur'aniye'de Kahraman Arkadaşlarım!

Bundan evvel üç Mektub, emaneti aldıktan sonra göndermiştim. Bu defaki Hâfız Ali'nin Mektubunda onlardan bahsetmemiş, merak ettim. Nur Fabrikası Sahibi Hâfız Ali'nin hastalığı beni müteessir etti, bizi Duaya sevketti. Cenab-ı Hak kuvvet ve şifa ihsan eylesin, **آمين**.

Hâfız Ali'nin Mektubıyla Risale-i Nur'un ehemmiyetli Rükünlerinden olan Halil İbrahim'in sisteminde Ahmed Feyzi'nin Mektubları, şahsına aid haddimden yüz derece fazla hüsn-ü zanları bir tarafta kalsa -ondan kat'-ı nazar- o havalide Risale-i Nur'un Şahs-ı Manevîsine karşı, Halil İbrahim'le Ahmed Feyzi'nin sarsılmaz, gayet kuvvetli irtibatlarını gösterdiğinden, bizi cidden mesrur eyledi.

Evet onların o şiddetli alâkadarlıklarını, o havalide Risale-i Nur'u yerleştiriyor, idame ettiriyor. O ikisinin Mektubları, suret-i zahiriyyede benim şahsına atf-ı ehemmiyet etmeleri gerçi muvafık değil, mübalağadır. Fakat o yanlış suretin altındaki Hakikat, Risale-i Nur Şakirdlerinin samimî Tesanüdlerinden süzülen bir Şahs-ı Manevîye ve Risale-i Nur'un Kur'an'dan gelen Hakikatına karşı tam mutabık ve Hak olarak sarfedilecek o Mektublardaki tabirat, benim gibi bir cüz'î ferde karşı sarfedilmiş. Benim haddimden bin derece fazla olmakla beraber, o Şahs-ı Manevî namına ve Risale-i Nur'un Hakikatı hesabına ve o ehemmiyetli ve çok muhtaç memlekette fevkâlâde bir alâka ve faaliyete alâmet olmak cihetile kabul ettim.

Ahmed Feyzi'nin de, inşâallah Kastamonu Feyzi'si gibi, bütün kuvvetiyle Risale-i Nur'a çalışacak bir azm ve karar suretinde Mektubunu telakki ediyoruz. Fakat mahviyeti ve tevazuu pek fazla ve istedikleri de pek fazla ve Mektubundaki Duaları da güzel olduğundan, daimî Duamızda buranın Feyzi'syle omuz omuza girdi.

Halil İbrahim'in Mektubu, belki her Mektubu hem onun, hem

İnce Mehmed'in namına kabul ediyorum. İkisine, Hüsrev'le Rüşdü gibi, bir Ruh iki cesed nazarıyla bakıyorum. Cenab-ı Hak onları muvaffak etsin ve emsalini oralarda çoğaltsın. Ve o Mektubda, Risale-i Nur'un Talebelerinden Hâfız Mehmed Emin ve Mustafa Çavuş ile beraber, Siirt'li Ahmed ve Salahaddin ve İzzeddin gibi zâtlar da Risale-i Nur'la alâkadar olduklarını bildiriyor. Biz de onlara birer birer hem Selâm, hem onları da Risale-i Nur Talebeleri içinde Duada teşrik edeceğiz.

Hâfız Ali'nin Mektubunda, eline geçen Mektubumuzu güzelce takdir ve hülâsa etmiş. **Risale-i Nur Saadet-i Ebediye dükkanı ve bâki elmasları sattığından; fâni, kırık cam parçaları ondan istenilmemeli, tabiri çok güzel düşmüştür.**

Hem Isparta, hem Manisa'daki bütün Kardeşlerimize birer birer Selâm ve Dua ediyoruz ve Dualarını istiyoruz. Hapishanede, Risale-i Nur'un son kâtibi Kahraman Şefik acaba sağ mıdır? Nerededir? Merak ediyorum. Halil İbrahim'den sorunuz.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Şuhur-u Muharreme'den sonra, hususan bahara yakın, hayat-ı dünyeviye gafleti bir derece fütur vermekle beraber; bazı sarsıntılar ve hastalıklar ve askerlige gitme cihetinde Risale-i Nur'un Hizmetine bir derece za'f gelmiş diye endişe ediyordum. Cenab-ı Hakk'a şükür ki; Mektublarınız ve Âtif Hasan'ın gelmesiyle o endişe zâil oldu. O Mektubunuzda, çok ehemmiyetli bir Hâdise-i Nuriyeden bahis var ki, **Hizb-ül Ekber-ül Kur'an'ı tab'etmek teşebbüsüdür.**

Evet o **Hizb-ül Ekber'deki Âyat; bütün Resail-i Nuriye'nin Ruhu, Esası, Madeni, Üstadı ve Güneşidir.** Onun Tab'ından sonra mümkünse, Risale-i Nur'un Hizb-ül Ekberi namında arabiyy-ül ibare ve iki Âyet-ül Kübra ve Münacat'in hülâsası olan Risaleyi dahi tab'etmek lâzımdır. Fakat elinizdeki nüsha, benim nüsham gibi mükemmel değil. Biz burada yazıp, isterseniz size gönderelim. İsterseniz, İstanbul'da matbaada olan vekilinize gönderelim. Adresini bildiriniz.

Kardeşimiz Hasan Âtif, Hakikaten Risale-i Nur'un Hizmetine pek çok lâyik ve müstaiddir. Müstesna hattıyla beraber İhlası, irtibatı, alâkadarlığı, ciddiyeti, Sadakatı dahi mükemmeldir. Cenab-ı Hak

onun emsalini çoğaltsın. Bu Kardeşimizi yirmi Mektub yerinde, size canlı bir Mektub olarak gönderdik.

Hâfız Ali'nin buradaki Kardeşlerine çok yüksek, çok tesirli yazdığı Mektuba karşı başta Feyzi, Emin olarak umum namına Feyzi diyor ki: "Biz bu memleket Talebeleri, Isparta Kahramanlarının küçük Kardeşleri, belki onların Talebeleriyiz. Dersi, Hizmeti ve ciddiyeti onlardan alıyoruz. Herbirisi, bizim için birer Üstadır. Onların ellerinden öper, arzı hürmet ederiz. Cenab-ı Hak, o Kahramanlardan ebeden razı olsun, **آمين**." diyorlar.

Risale-i Nur'un iskele nâzırı Sabri'nin birinci Talebesi ve Risale-i Nur'un ehemmiyetli küçük bir Talebesinin küçük Mektubundaki güzel yazı bizi mesrur etti. Cenab-ı Hak onu ve onun gibi Risale-i Nur'a çalışan masumlara Tevfik ve Selâmet ve Saadet ihsan eylesin, **آمين**

Hâfız Mustafa'nın bizce pek çok ehemmiyetli olan Mektubu, çoktan beri beklediğim bir Hakikati gösterdi ki; Risale-i Nur Dairesindeki Şakirdler, istişare suretinde, tab'etmek gibi çok ehemmiyetli işleri görmeye başlamalarıdır.

* * *

Aziz, Sıddık, Sadık, Hâlis ve Muhlis Kardeşlerim,

Dört-beş Kardeşlerime aid birer kısacık konuşacağım:

Birincisi: Medrese-i Nuriye'nin Mürşidi, Müessimisi ve Müdebberi Hacı Hâfız Kardeşimizin bu defa üçüncü olarak bir teberrükünü gördük. Tâ Barla'da iken, tatlı lokmaların Kerametli, acib Bereketi ve Isparta'da **İktisad Risalesi**'ni tatlılaştıran iki buçuk okka balın hârika bir hâdiseye sebebiyet vermesi (**Haşıye**), bu üçüncü defa da, bin mübarek ve masum hatırlarını ve iltifatlarını temsil eden ve parçalanmayan bir hediyeyi göndermiş. Altmış senelik bir kaide-i hayatıemi, o bin hatırlın hatırlı için, o kaidemin hatırlını kırdım.

İkincisi: Âtif Hasan'in Hakikaten fevkâlâde yazdığı Tevafuklu **Mu'cizat-ı Kur'anîye**'yi, o gittikten sonra temaşa ettim. Elimden gelseydi, herbir yaprağına mukabil bir lira verecektim. Înşâallah

---

(**Haşıye**): Şimdi ben tahmin ediyorum, o bal da onun imiş; fakat tam tahattur edemiyorum.

o nüsha ile binler adam istifade edip, onun Hayat-ı Bâkiyesine bir çeşme hükmünde vâridat verecek. Hüsrev'in ve Kahraman Tahir'in bir üçüncüsü oluyor.

Üçüncüsü: Risale-i Nur'un eski ve ehemmiyetli ve çalışkan bir Şakirdi olan Kâtib Osman'in sadık ve Hikmetli rû'yası ve mutabık tabiri onları müferrah ettiği gibi, bizleri de mesrur eyledi. Ve o Mektubıyla, merak ettiğim şeyleri; ve Hüsrev ve Rüşdü, Hâfız Ali, Zühdü Bedevi, Nuri ve Nur Fabrikası Sahibi, Tahir'ler, Mübarekler Heyeti, Medrese-i Nuriye ve Ümmi İhtiyarlar ve Masum Çocuklar, umumlarının Selâmlarını yazıyor. Biz de onlara birer birer Selâm ediyoruz. Muvaffakiyetlerine ve Selâmetlerine Dua ediyoruz.

Bu havalide dahi, belki çok yerler de sizin faaliyetinizden şevke gelip, Risale-i Nur ziyade tevessü' ettiğinden; ehl-i dünyayı düşündürüyor, nazar-ı dikkati celbettiriyor. Bazı ufak tefek ilişmek de ondan ileri geliyor. İhtiyat her vakit olduğu gibi yine lâzımdır. Hazret-i

İmam-ı Ali Radîyallâhü Anhü iki defa سرگا تَنورَث demesi, Risale-i

Nur perde altında tenevvür ve tenvir eder diye işaret ediyor. Mümkürn olduğu kadar geçici rüzgârlara ehemmiyet vermeyiniz, bakmayınız. Zâten mabeyninizde samimî tesanûd ve meşveret-i şer'iye, sizi öyle şeylerden muhafaza eder. İçinizdeki Şâhs-ı Manevînin fikrini, o meşveretle bildirir.

Kardeşiniz ve sizinle dünyada, Berzahta, Âhirette müteşekkirane iftihar eden ve edecek, Hizmet-i Kur'aniyede arkadaşınız

S a i d   N u r s i

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Bu yeni hâdise-i taarruziyeden müteessir olmayınız. Çünkü mükerrer tecrüblerle, Risale-i Nur İnayet altındadır. Hiçbir taife, şimdiye kadar böyle bir ehemmiyetli Hizmette bizler kadar az meşakkatle kurtulan olmamış.

Hem geçen Ramazan'daki hastalığım ve Eskişehir'deki musibetimiz gibi çok vakıalarla zahirî sıkıntılı meşakkatli hâlât altında Risale-i Nur'un faidesine olarak inkişafatı ve daha tesirli fütuhatı görülmüş.

İnşâallah, bu sıkıntılı hâdise dahi, müنafikların aks-i maksuduyla, Risale-i Nur'un fütuhatını başka bir mecrada teshile vesile olur.

Beşinci Şua, yirmibeş sene evvel mesaili yazılan, yalnız bir-iki sahife tatbikat ilâve edilip Şular'a giren **Beşinci Şua** ellerine geçmesi ehemmiyetlidir. Fakat bunda da bir Hikmet var. Belki onlara kendi mesleklerini bildirmek ve Cehennem'e gidenin mahiyetini bilmek için, fevkâlâde iktidar haricinde bir kaza-i İlâhîdir, diye Cenab-ı Hakk'ın Hikmetine ve İnayetine ve Hıfzına itimad edip, merak etmeyiniz.

Hem siz, hem onlar bilsinler ki Sadaka bayı def'ettiği gibi; Risale-i Nur Anadolu'dan, hususan Isparta, Kastamonu'dan âfât-ı semaviye ve arziyenin def' u ref'ine vesiledir. Evet Sabri'nin *يَا آرْضُ الْبَلْعَى... وَأَسْتَوْثُ عَلَى الْجُودِي* **Âyetinden istihrac ettiği mana, haktır ve mutabiktür.**

Evet Risale-i Nur, Sefine-i Nuh gibi Anadolu'yu Cebel-i Cudi hükmüne getirip, küre-i arzin yanından ve tufanından kurtulmasına bir sebebdir. Çünkü za'f-ı İmandan gelen tuğyan, ekser musibet-i âmmeyi celbettiği gibi; İmanı fevkâlâde kuvvetlendiren Risale-i Nur, o musibet-i âmmeyi dairesinin haricine bırakmağa Rahmet-i İlâhiye tarafından vesile oldu. Bu ehl-i dünya, bu Anadolu halkı Risale-i Nur'a girmeseler de ilişmesinler. Eğer ilişseler; yakında bekleyen yangınlar, tufanlar, zelzeleler ve taunların istilâsına uğrayacaklarını düşününler, akıllarını başlarına alsınlar. Madem biz onların dünyalarına karışmıyoruz, onların da lüzumsuz bir halde bu derece Âhiretimize karışmalarında onlara felâket getirmek ihtimali kavîdir.

İşte bu sekiz aydır, hususan bu heyecan veren bu hâdisenizle beraber; şimdi yanındaki Feyzi ile Emin ve bütün bana temas eden dostlar şahiddirler ki, bu sekiz ay zarfında bir tek defa, ne Harb-i Umumî'yi, ne siyaseti sormamışım. Ve odamdan işitilen radyoyu da, üç senedir dinlemedim. Halbuki benim, binler adam kadar dünyaya bakmak münasebet var. Demek bize ilisen, doğrudan doğruya İmana tecavüz eder. Onları, Cenab-ı Hakk'a havale ediyoruz. Hem ehl-i siyasete hiç münasebetimiz olmadığı halde, kat'î bilsinler ki; bu memlekette, bu asırda, milleti anarşilikten, tereddi ve tedenni-i mutlakadan kurtaracak yegâne çaresi, Risale-i Nur'un Esasatıdır.

Bu hâdisede sıkıntı çeken Masumlar ve Üstadları bilsinler ki; ağır şerait altında bir saat nöbet, bir sene ibadet ve hakikî Tefekkür-ü İmaniye ile bir saati, bir sene taat hükmüne geçtiği gibi, inşâallah onların sıkıntıları da öyle Sevaba medar olur. Onlar da, merak ve teessürle değil, ferah ve sürurla karşılaşmalı. Fakat Hazret-i Ali'nin (R.A) iki defa سِرًا بَيَانَةً سِرًا تَنورَت demesine binaen, biz her vakit tam ihtiyat ve tam sakınmak vaziyetini muhafaza etmekte mükellefiz.

Risale-i Nur'un mensubları, şuur ve ihtiyarları haricinde birbiriley münasebetdar, birbirinin hâdiseleriyle alâkadır olduğuna bir delil de günlerde oldu. Şöyle ki:

Oradaki hâdisenin vukuundan bugüne kadar, buradaki muhtelif tabakaların Talebelerin vaziyetleri, ehemmiyetli bir hâdise yüzünden değişmiş gibi çekinmek ve münafkıların nazarını kendilerine ve bizlere celbetmemek için bir tevakkuf devresi geçti. Ben de hayret ediyordum. Hem Nazif gibi birkaç zâtın rü'yalarının tabirleri, sizin hâdiseniz olduğunu anladık.

Umum Kardeşlerimize birer birer ve bilhassa musibetzedelere Selâm ve Dua ediyoruz. Cenab-ı Hak onları çabuk kurtarıp Vazife-lerinin başına göndersin, **آمِين**.

وَإِنْ مَنْ شَاءَ إِلَّا يُسْبِّحُ بِحَمْدِهِ
بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ   آلَسَلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَّكَاتُهُ يَعْدِ الْكَلِمَاتُ الْقُرْآنِ وَحُرُوفَاتِهَا

Aziz, Sıddık, Mübarek Kardeşlerim ve Hizmet-i Kur'an-ı'ye'de Kuvvetli, Fa'al, Sebatkâr Arkadaşlarım!

Bugünlerde benimle altı adam, başta Marangoz Ahmed, âhirinde ben, manevî ihtara binaen birer mes'eleye medar olmuşuz:

Birincisi: Fa'al, cidden çalışkan, Risale-i Nur ve Medrese-i Nuriye Talebelerinden Marangoz Ahmed'in Mektubunda, Eşref namında on yaşında bir masum çocuğun; köyünü, malını terkedip, iki gün

mesafeden gelip, hiç yazı yazmadığı halde, on gün zarfında Risale-i Nur'u yazmağa muvaffak olması, Risale-i Nur'un bir Kerameti olduğu gibi, Medrese-i Nuriye'nin de hârika bir çiçeğidir deniliyor.

Evet biz de deriz ki: Maddî bir kışta güzel çiçeklerin açılması, bir Hârika-i Kudret olduğu gibi; bu asırın manevî ve dehşetli kişisinde, Sava Karyesinin, yani Sava şeceresi bin güzel çiçekler ve Cennet meyveleri açması ve Isparta memleket bahçesi, binler Gül-ü Muhammedî (A.S.M.) çiçekleri açması (**Haşıye**); elbette hârika bir Mu'cize-i Rahmet ve bu memlekete hârika bir Keramet-i İnayet-i Rabbaniye ve Risale-i Nur Talebelerine hârikulâde bir İkram-ı İlahîdir diye itikad edip, Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükrederiz.

Marangoz Ahmed'in Mektubunda, Darıviran Köyü'nün eski zamanın çalışkan Talebelerini andıran fedakâr Talebeler, bizi ve eski zaman Talebelerini tahassürle yâd eden Medreseden yetişme, Risale-i Nur Talebelerine derin bir sürur verdi. Medrese-i Nuriye'nin hanımlar Talebeleri; Evrad-ı Kur'aniye ile Dualarıyla, Evradlarıyla çalışkan Kalemlere manevî yardımları çok güzeldir. Bu havalideki hanımlara da tam bir Ders olur. Cenab-ı Hak onlardan ve o Medresenin umum Talebelerinden ve Üstadlarından ebeden razı olsun.

Ahmed'in rü'yası çok mübarek ve güzeldir. Hazret-i İsa'nın (A.S.) kuvvetli Sadâsını iştitmek, İsevîlerden kuvvetli bir imdad Hizb-ül Kur'an'a iltihak etmeye işaret olabilir.

İkinci Adam ve Mes'elesi: Risale-i Nur Talebelerinden bir genç Hâfız, pek çok adamların dedikleri gibi dedi: "**Bende unutkanlık hastalığı tezayûd ediyor, ne yapayım?**" Ben de dedim: Mümkün oldukça nâmahreme nazar etme. Çünkü Rivayet var. İmam-ı Şafîî'nin (R.A.) dediği gibi: **Haram nazar, nisyan verir.**

Evet ehl-i İslâmda, nazar-ı haram ziyadeleşikçe, hevesat-ı nefşaniye heyecana gelip, vücutunda sû'-i istimalât ile israfa girer. Haftada birkaç defa gusle mecbur olur. Ondan, tibben kuvve-i hâfızasına za'f gelir.

Evet bu asırda açık-saçıklık yüzünden, hususan bu memalik-i harrede o sû'-i nazardan sû'-i istimalât, umumî bir unutkanlık hastalığını

(Haşıye): Ve her biri "sad berk" olarak, yani herbir çiçekte yüz parça yaprak.

netice vermeğe başlıyor. Herkes căz'î, külli o şekvadadır. İşte bu umumî hastalığın tezayüdüyle, Hadîs-i şerifin verdiği müdhiş bir haberin tevili ucunda görünüyor. Ferman etmiş ki: "Ahîrzamanda, Hâfızların göğsünden Kur'an nez'ediliyor, çıkyor, unutuluyor." Demek bu hastalık dehşetlenecek, Hıfz-ı Kur'an'a bu sū'-i nazarla bazılarda sed çekilecek; o Hadîsin tevilini gösterecek.

لَا يَعْلَمُ الْفَيْبِ إِلَّا اللَّهُ

Üçüncü Adam ve Mes'elesi: Bizlerle pek çok alâkadar bir zât çok defa dehşetli şekva ediyor ki: "Ben adam olamıyorum, gittikçe fenalaşıyorum, manevî Hizmetlerimin neticelerini göremiyorum." diye meded istiyor. Ona yazıyoruz ki:

"Bu dünya Dâr-ül Hizmettir, ücret almak yeri değildir. A'mal-i Sâlihanın ücretleri, meyveleri, Nurları Berzahta, Âhiret-tedir. O Bâki Meyveleri bu dünyaya çekmek ve bu dünyada onları istemek, Âhireti dünyaya tâbi' etmek demektir. O Amel-i Sâlihin İhlası kırılır, Nuru gider. Evet o meyveler istenilmez, niyet edilmez. Verilse, teşvik için verildiğini düşünüp şükreder."

Evet bu asırda, bir-iki Mektubda beyan edildiği gibi, o derece hayat-ı dünyeviye damarına dokunmuş ve yaralamış ve heyecana getirmiş ki; mübarek ve ihtiyar ve Hoca ve Ehl-i Salihat olan bir zât dahi, dünyada bir nevi Hayat-ı Uhreviye ezkavakını istiyor; birinci derecede, dünyada zevk-i hayat onda hükmediyor.

Dördüncüsü: Bizimle alâkadar bir zât, pek çokların şekva etikleri gibi; eskiden şiddetli bir Tarîkatta okuduğu Evradındaki **zevk u şevkini kaybettigini ve sıkıntı ve uyku galebe ettiğini** müteessifane şekva etti. Ona dedik:

Maddî hava bozulduğu vakit nasılık sıkıntı veriyor, asabî sînelerde inkîbaz hali başlıyor; öyle de, bazan manevî hava bozuluyor. Hususan maneviyattan yabanileşmiş bu asırda ve bilhassa hevesat ve müştehiyat-ı nefsiyeyi taammüm etmiş memleketlerde ve hususan Şuhur-u Muharreme ve Şuhur-u Mübârekede manevî havayı tasfiye eden Âlem-i İslâmın intibah ve teveccüh-ü umumîsi, o Mübârek Şuhurun gitmesiyle tevakkuf etmesinden fırsat bulup havayı bozan dalaletlerin tesirleri zamanında ve bilhassa kış tazyikatı altında,

bir derece hayat-ı dünyeviye ve hevesat-ı nefsaniyenin tasallutlarının noksaniyetinden, Ehl-i İslâm ve Ehl-i İmanda, Hayat-ı Uhreviyeye çalışmak iştıyakı, baharın gelmesiyle hayat-ı dünyeviyenin ve hevesat-ı nefsaniyenin inkişafıyla o iştıyak-ı uhreviyeyi gizlemesi ânında elbette böyle Kudsî Evradlarda zevk, şevk yerinde esnemek ve fütur gelir.

Fakat madem **خَيْرُ الْأُمُورِ أَحْمَرُهَا** Sırriyla; meşakkatli, külfetli, zevksiz, sıkıntılı A'mal-i Sâliha ve umûr-u hayriye daha kıymetli, daha sevablıdır; o sıkıntıda, o meşakkatteki ziyade Sevabı ve makbuliyeti düşünüp, sabır içinde mesrurane şükretmek gerektir.

Beşincisi: Risale-i Nur'un bir Talebesi, Risale-i Nur'a çalışmamadığının bir sebebi, derd-i maişetin ziyadeleşmesi olduğunu söyledi. Biz de ona dedik: **Risale-i Nur'a çalışmadığın için derd-i maişet sana şiddetlendi. Çünkü bu havalide her Talebe itiraf ediyor ve ben de ediyorum ki: Risale-i Nur'a çalıştıkça, yaşamakta kolaylık ve Kalbde ferahlık ve maişette sühulet görüyoruz.**

Altıncısı: Bu bîçare Said'dir. Herkesin arzu ettiği ve istediği ve ferahla kabul ettiği, şahsına karşı hürmet ve muhabbet ve sohbet, -fakat Risale-i Nur'a taalluk eden noktalar haricinde- bana ağır geliyor, beni sıkıyor, müteessir ediyor. Tahmin ediyorum ki, Risale-i Nur'un yüksek hasiyetleri ve Şakirdlerinin Şahs-ı Manevîsinin pek büyük meziyetleri, şahsim gibi meslek-i aczde fazla ileri giden bir âciz ve bîçarenin zaîf omuzuna o dağ gibi manalar yüklense altında ezilir, sıkılır diye anladım. Bu âhirki iki mes'elede pek kısa kesmeye kâğıt mecbur etti. Nur, Gül ve Lütfü'nün Kahraman vârisleri, Mübarekler yüksek heyeti ve Medrese-i Nuriye ve Masumlar ve Ümmi İhtiyarların her birisine binler Selâm ediyoruz.

Duanıza muhtaç, size müştarak Kardeşiniz
S a i d   N u r s î

* * *

Aziz, Sıddık, Sarsılmaz, Yılmaz, Sebatkâr, Fedakâr Kardeşlerim!

Böyle şiddetli taarruzlara karşı sizi teşcie lüzum görmüyorum. Sizin kuvvetli Metanetiniz ve Risale-i Nur'a gelen her hâdise-i elîmenin

altında bir İnayet ve Rahmet bulunduğuna itikadınız, teşciinize kâfidir, biliyoruz. Yalnız bir noktayı merak ediyorum. Elde edilen bütün Risale-i Nur, yalnız bir takım mıdır ve kimin imi? Anlamak istiyorum. Her kiminse merak etmesin. Daha ehemmiyetli makamlarda onun hesabına fütuhat yaparlar, Sevab kazandırır. Ona, bir takım Risale-i Nur tedarik edilebilir. Hem tevkif altında kimse var mı? Hem ona havale edilen hoca kimdir?

Sâniyen: Sabri ile Hâfız Ali'nin re'yi ile teshil-i muhabere için verdiği karar ile bazan Atabey yoluyla muhabereyi, onlar gibi biz de kabul ettik. Lütfü'nün bir vârisi Abdullah Çavuş namıyla, adresiyle gönderilecek.

Sâlisen: Sabri'nin Mektubunda, Tevafuklu yazdığı Mu'cizat-ı Kur'anîye ve Risale-i Nur hakkındaki istihracı bizi fevkâlâde mesrur eyledi. Hasan Âtif'in bize yazdığı şâşaali ve cazibedar Mu'cizat-ı Kur'an'ı esas yapıp, sair Risalelerde, İ'caz-ı Kur'an'ın nûktelerine dair mebahisi ona zeyiller şeklinde ilhak ettik, güzel bir surete geldi.

Ezcümle: Âyet-ül Kübra'nın Kur'ana dair onyedinci mertebesi, Yirminci Söz ve Sure-i Feth'in âhirki Âyetin Mu'cize olduğu dair Yedinci Lem'a ve Fîhriste'nin Rumuzat-ı Semâniye'ye dair mühim parçaları ve Kenz-ül Arş'in iki nûktesi gibi parçalar o zeyillere girmiştir. Aynen Mu'cizat-ı Ahmedîye'nin zeyilleri gibi parlamiş. Nurlar santralı Sabri, o yazdığı güzel Mu'cizat-ı Kur'anîyeyi inşâallah onlarla tam güzelleştirir.

Râbian: Merhum Lütfü'nün hakikî ve pek ciddî bir vârisi olan Abdullah Çavuş'un Mektubu, onun Derece-i Sadakat ve İhlasını ve irtibatını gösterdi. Her vakit İslâmköylü Abdullah ile o Abdullah Çavuş'u Duada beraber yâdediyordum. Elhak o makama lâyik olduğunu gösteriyor. İstediği Fîhriste'nin musahhah son kısmı inşâallah ona gönderilecek. Fakat zannettiği gibi çok tashihat edilmemiş. Çünkü taksim-ül a'mal suretiyle, o mübarek Kardeşlerimin yazılarını, mübarek yâdigâr gördüm ve değiştirmeye kıyamadım.

Hâmisen: Bugünlerde, o hâdisede, Risale-i Nur'un bir derece tevakkufuna ve dünyaya bakmağa ve yirmi senedir konuşmadığım adamlarla konuşmağa ve Hizmet-i Kur'anîye noktasında memnu' olduğumuz siyasete temas etmeye mecbur olacağım diye, endişeden gelen şiddetli bir teessürden, zahiren görülmez, manen tehlikeli bir

hastalık bana taarruz etti. Müstemir âdetimi bitamam yerine getiremediğimden, yine Ramazan hastalığı gibi, ben Kardeşlerimden, yine manevî muavenetlerini çok rica ediyorum. Fakat merak etmeyiniz, yatakta değilim. Yalnız fazla yazılan nüshaları tashih edemiyorum.

Sâdisen: Risale-i Nur bir cephede tevakkuf etse de, başka cephelerde fütuhatı o tevakkufun yerini tutar. Hattâ bu hâdise münasebetiyle burada bir derece ihtiyata binaen tevakkufa niyet edip tervic ettiğimiz halde; bilakis Isparta tevakkufuna karşı, buralarda inkişafat ile tezahür etti.

الْحَمْدُ لِلّٰهِ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي

En ziyade bize nezaretle, bizimle ve siyasetle alâkadar mühim bir memur yanımı geldi. Ona dedim ki:

"Bu onsekiz senedir sizlere müracaat etmedim ve hiçbir gazete okumadım; bu sekiz aydır, bir defa cihanda ne oluyor, diye sormadım; üç senedir buradan işitilen radyoyu dinlemedim; tâ ki Kudsî Hizmetimize manevî zarar gelmesin. Bunun sebebi şudur ki: **İman Hizmeti, İman Hakaiki, bu Kâinatta herşeyin fevkindedir; hiç bir şeye tâbi' ve âlet olamaz.** Fakat bu zamanda ehl-i gaflet ve dalalet ve Dinini dünyaya satan ve bâki elmasları şîşeye tebdil eden gafil insanlar nazarında o Hizmet-i İmaniyyeyi hariçteki kuvvetli cereyanlara tâbi' veya âlet telakki etmek ve yüksek kıymetlerini umumun nazarında tenzil etmek endişesiyle, Kur'an-ı Hakîm'in Hizmeti bize katî bir surette siyaseti yasak etmiş.

Sizler ey ehl-i siyaset ve hükûmet! Evham edip bizlerle uğraşmayınız. Bilakis teshîlât göstermeniz lâzım. Çünkü Hizmetimiz, emniyet ve hürmet ve merhameti tesis ile hem asayışi, hem inzibati, hem hayat-ı içtimaiyeyi anarşilikten kurtarmağa çalışıp, sizin hakikî Vazifenizin temel taşlarını tesbit ediyor, takviye ve teyid ediyor."

Sâbian: Hâfız Ali'nin Mektubunda bazılara hitaben yazdığınıza bir Mektub ile ve hâdise-i hazırla dair hafif geçeceğine aid son Mektub, bugünden bir hafta evvel postaya verilmiş. Hâfız Ali, yoldaki o iki Mektubu okumuş gibi Mektubunu yazması, Sadakatının bir Lem'a-i Kerameti olduğu gibi; aynı günde, -hiç vuku' bulmamış- yanına ehemmiyetli büyük bir memur-u siyasî gelmesini Nazif'in arkadaşlarından Köroğlu Ahmed r ü'yada aynen görüp, o memurdan

üç saat evvel rü'yayı bize hikâye edip tabir istedi; tabiri, tevilsiz çıktı.

Umum Kardeşlerimize birer birer, hususan musibetzedelere Selâm ve Dua ederiz.

* * *

Aziz, Sıddık, Mübarek Kardeşlerim ve Hizmet-i Kur'aniye ve İmaniyede Sebatkâr, Sarsılmaz, Yılmaz Arkadaşlarım ve bu Misafirhane-i Dünyada Şefkatkâr ve Fedakâr ve Vefadar Yoldaşlarım!

Bu defa Nur Fabrikasının Sahibiyle ve tam bir muavini ve tam bir Hüsrev olan Kahraman Tahir'in şerbetli Mektubları ve Medrese-i Nuriye'nin Kahramanlarından Marangoz Ahmed'in ikinci rü'yası ve üçüncü rü'yanın âhirinde, malûm musibetin akibinde sarsılmayan fa'al Hâfız Mehmed'in çocuklara Hatim Duasını yapması ve Risale-i Nur'u okutması, üstümüzden dağ gibi manevî ağırlıkları kaldırdılar. Cenab-ı Hak sizleri ve onları âfât-ı maneviye ve maddiyeden muhafaza etsin,

آمين.

Marangoz Ahmed'in ikinci rü'yası, Peygamberimiz Aleyhissalâtü Vesselâm ile alâkadarlık ve sürurlu olduğu cihetinden Rü'ya-yı Sadika olduğuna, o Medrese-i Nuriye'nin civarlarındaki Kardeşlerin ve hemşirelerin maddî Hizmetleri canlı ve Ruhlu bir suret alıp, Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm'ın Sünnet-i Seniyesinin ihyasına medar olacağına işaret verdiği münasebetiyle, Mektubunuza almadan iki gün evvel gördüğüm bir rü'yayı beyan ediyorum. Şöyled ki:

Gördüm: Şimdiki reis veya şimdiki reisler, tanıdığım ememmiyetli bir-iki hocaya, Hilafet Rütbesini ve mes'elelerini tatbik etmeye ve Hilafet, o Hocalara veya reislere hangisine verileceğini rü'yada anladım. Ve o netice-i kararları bana göstermek için, bana karşı geldiklerini gördüm. Sonra uyandım. Sabahleyin Kardeşlerime söyledim. Dedim: **Allahu a'lem, Isparta havalısında, Risale-i Nur'un maddî mağlubiyeti içinde manevî bir galibiyeti olmuş ki; büyük makamat-ı resmiyede en mühim Mesail-i İslâmiye medar-ı bahs olacak.** Biz Isparta'da o musibetin ne derece ileri gittiğini bilemediğimizden ve çoktan beri de ne hal-i âlemden ve ne de resmî halden anlamayıp dinlemediğimiz halde, bu rü'yanın Rü'ya-yı Sadika olduğuna bir emare olan, beni bir gün baktırdı. O emare şudur ki:

Risale-i Nur'un ehemmiyetli bir Talebesi Ankara'dan gelip, ben sormadan dedi: "**Reis, Kur'an'a yeni bir tefsir yazmayı emretmiş, o da yazıyormuş.**"

Hem söylemiş ki: Dâhiliye Vekili, yirmi senelik bir âdete muhalif olarak, "**Dinsiz bir millet yaşayamaz**" diye Din lehinde beyanatta bulunduğunu ve Maarif Nâzırı da, Adâb-ı İslâmiye lehinde, eski prensiplerine muhalif olarak beyanatta bulunduğu gibi, ehemmiyetli bir değişikliği ihsas ettiğinden; kulağımı kapadığım sekiz aydan sonra, bu rü'ya hatırlı için, bu haberleri aldım. Bunun sebebini anlamak cidden arzu ettim. Birden ihtar edildi ki: Ehl-i dalalet, memur-u siyasiyeyi aldatıp, Risale-i Nur aleyhinde genişçe, buradan oraya kadar bir daire içinde taarruz edip, derece-i kuvveti anlamak istediler. Gördüler ki, sökülmeyecek, mağlub edilmeyecek bir kuvvette gördüklerinden, ehemmiyetli büyük makamat-ı resmîyede, mahiyetini medar-ı bahs ve dikkat ettiklerinden, bilmecburiye bir nevi musalahaya yol hazırlamak; ve şimdîye kadar Hakikat ve Hikmete muhalif olarak iyilikleri ölen reise ve fenâlikları millete, orduya vermek yerinde, o hata-yı azîmeye bedel, bütün fenâlikları ölene verip, kendilerini bir derece o dehşetli hatiattan kurtarmak çaresini aramağa, bir zemin teşkil etmeye çalışmış ki; hem rü'ya, hem bu haberler haber veriyor. Birinci, ikinci Hulusî'lerin müşterek Mektubları, bu iki Rükn-ü Mühimmenin gayretleri, Sadakatleri çelikten daha metin olduğu her hâdise ile gösteriliyor.

S a i d   N u r s i

* * *

Aziz, Sıddık Sebatkâr Kardeşlerim ve Hakikî Vârislerim!

Bugünlerde Risale-i Nur'a sû'-i kasd edenlerin ve sizlere sıkıntı verenlerin haklarında, bana verdiği bir hiddet neticesinde bedduuya teşebbüş ettim. Birden Isparta'ya kiyamadım. Kaç defadır niyet ettim, Isparta'daki iyilerin yüzünden sû'-i kasdçılar kurtuldular. Kiyamadım, beddua yerine; "**Ya Rab! Madem Isparta Risale-i Nur'un bir Medreset-üz Zehrasıdır, sen oradaki fena memurları dahi İslah eyle ve Hüsn-ü Akibet ver**" diye Dua eyledim ve ediyorum.

Sâniyen: Bugünlerde Salahaddin'in İstanbul'dan getirdiği **Habbe, Katre, Şemme, Hubab** gibi Arabî Risale'lere baktım. Gördüm ki:

Yeni Said'in doğrudan doğruya Harekât-ı Kalbiyesinde müşahede ettiği Hakikatlar, Risale-i Nur'un çekirdekleri hükmündedir. Zâten bunlar hem **Şu'le** ve **Zühre**, Risale-i Nur'un Arabî parçalarıdır. Onlar, doğrudan doğruya benim nefsimin dersi olduğu için, Arabî ve kısa ibarelerle ifade edilmiş, başka adamlar nazara alınmamış.

O zaman başta Şeyhüllâm ve Dâr-ül Hikmet A'zaları ve İstanbul'un büyük Âlimleri, tâhsin ve takdirle karşılaşmışlardır. Bunlar Yeni Said'in Eserleri olduğundan, Risale-i Nur'un eczalarıdır. Eski Said'in ise, Arabî Risalelerinden yalnız **İşarat-ül İ'cاز**, Risale-i Nur'da en mühim bir mevkî almış.

Hem her iki Said'in iştirakiyle, bir tek Ramazan'da iki hilâl ortasında te'lif edilen ve kendi kendine, ihtiyârim haricinde bir derece manzum şeklini alan ve İşarat-ül İ'cاز küt'asında elli-altmış sahîfe bulunan Türkçe olarak **Lemaat** namındaki Risale dahi Risale-i Nur'a girebilir. Maatteessüf bir nûsha elde edemedim. Herkesin hoşuna gittiği için, matbu' nûshaları kalmamış.

Hem Eski Said'in ilm-i mantık noktasında bir Şâheser hükmünde bulunan gayr-ı matbu' **Ta'lîkat**'tan sözülen i'câzî bir İ'câz-ı Hârikada, müdakkik Ülemaları hayret ve tâhsinle dikkate sevkeden, matbu' "**Kızıl İ'câz**" namındaki Risale-i Mantıkîye Risale-i Nur'la bağlanması ve Şakirdlerinin Âlimler kısmının nazarına göstermek lâyık gördüm. Fakat çok derindir. Bugünlerde Feyzi'ye bir parça Ders verdim. Belki bir zaman Feyzi kendisi, başkasının da anlaması için Dersini Türkçe Kaleme alacak.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim, Sebatkâr ve Hakikî Vârislerim!

Bugünlerde Risale-i Nur Talebeleri hesabına gayet ehemmiyetli, endişeli bir sual-ı manevî kalbime ihtar edildi. Sonra anladım ki; ekser Risale-i Nur Talebelerinin lisân-ı halleri bu suali soruyor ve soracaklar. Birden bir cevab hatırlaya geldi, Feyzi'ye söylediğim. Dedi: "Hiç olmazsa icmalen kaydedilsin."

Endişeli Sual: Bu Âhirzaman fitnesinde, **açlık** ehemmiyetli bir rol oynayacak. Onunla ehl-i dalalet, bîçare aç Ehl-i İmanı derd-i maişet içinde boğdurup, Hissiyat-ı Diniyeyi ya unutturup, ya ikinci, üçüncü derecede bırakmağa çalışacak diye, Rivayetlerden anlaşılıyor. Acaba,

herşeyde hattâ kahr azabında Ehl-i İman ve masumlar için bir Vech-i Rahmet ve Kader-i İlahî cihetinde Adalet olduğu, bunda ne tarzda olur? Ve Ehl-i İman, hususan Risale-i Nur Talebeleri bu musibete karşı İman ve Âhiret hesabına ne cihetle istifade edip, nasıl davranışacaklar ve mukavemet edecekler?

Elcevab: Şu musibetin en ehemmiyetli sebebi; küfran-ı nimet ve şükürsüzlük ve Nimet-i İlahiyenin kıymetini takdir etmemeklikten gelen bir isyan olduğundan, Âdil-i Hakîm Nimetinin hususan gıda kısmının, hususan hayat noktasında en büyük Nimet olan ekmeğin hakikî lezzetini ve çok ehemmiyetli kıymetini ve nimetiyyet noktasında fevkâlâde derecesini göstermekle, hakikî şükre sevketmek Hikmetiyle, Ramazan gibi Riyazet-i Diniyeye riayet etmeyen şükûrsüz insanlara bu musibeti verip, aynı Hikmet için Adalet etmiş.

Ehl-i İman, Ehl-i Hakikat, hususan Risale-i Nur Talebelerinin Vazifesi; bu musibetli açlığı, Ramazan Riyazet-i Diniyesinin tarzındaki açlık gibi vesile-i iltica ve nedamet ve teslimiyet yapmağa çalışmaktadır. Ve zaruret bahanesiyle, dilenciliğe ve hırsızlığa ve anarşiliğe yol açmasına meydân vermemektir. Ve aç fakirlere acımayan bir kısım zengin ve bazı ehl-i maaş dahi Risale-i Nur'u dinleyip, bu mecbûrî açlık hissiyle açlara merhamete gelip Zekatla yardımlarına koşmaktadır. Ve nefsinı güzel yemeklerle şımartan, serkeş eden ve hevesat-ı rezile ve tuğyanlara sevkedip sarhoş eden gençler dahi, Risale-i Nur'un İrşadıyla, bu hâdiseden merdane istifade ederek, fuhşiyat ve günahlardan elliğini bir derece çektiği ve nefislerinin zevklerini ve pisliklere karşı galeyalarını kirdiği vesilesiyle taate ve hayrata girip, o hâdiseyi kendi aleyhlerinden çıkarıp, lehlerinde istimal etmektir. Ve Ehl-i İbadet ve Salâhat dahi, ekser insanların aç kaldığı bu zamanda ve çok karışmış ve haram ve helâl farkedilmeyecek bir tarza gelmiş ve şübheli mal hükmünde ve manen müşterek olan erzak-ı umumiyyeden helâl olmak için mikdar-ı zaruret derecesine kanaat ediyorum diye, bu mecbûrî belaya bir Riyazet-i Şer'iye nazarıyla baktır. Kader-i İlahiyeye karşı şekva ile değil, rıza ile karşılaşmaktadır.

Umum Kardeşlerime hususan musibetzedelere çok Selâm ve Selâmetlerine Dua ediyorum.

Sabri Kardeşim! Seni tevkil edip Selâm gönderenlere, ben de seni

tevkil ediyorum. Onlara birer birer Selâm ediyorum. Senin bu defaki Mektubun gerçi geç geldi, fakat birkaç noktada beni çok memnun etti. Sabri'nin elmas ve çelik gibi Metanetini ve isabet-i fikrini gösterdi. Madem Hâfız Ali ile siz, Atabey yoluyla da muhabere etmeyi münasib görmüşsünüz. Atabey'de Abdullah Çavuş'un veya münasib gördüğünüz birisinin adresini bildiriniz. Abdullah Çavuş'un sizin naminiza istediği **Onuncu Şua** namındaki Fihriste'nin ikinci cildini yazdırıldık ve **Hizb-ül Ekber-i Nuriye**'yi Feyzi yazdı. Yakında inşâallah göndereceğiz.

S a i d   N u r s i

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Bu defa Sabri ve Hâfız Ali'nin Mektubları, Risale-i Nur'un fevkalâde bir Kerametini ve hârika kuvvetini gösteriyor. Medrese-i Nuriye'nin çalışkan ve gayyur Talebeleri birkaç gün zarfında, Hâfız Mehmed'in zayı' olan Kitablarına mukabil umumunun yazılmasını ve ona verilmesini taahhûd edinmelerine, bu havalideki Şakirdleri fevkalâde mesrur eyledi. Hâfız Ali'nin tâhkîkatına gelenlerin, "Mağazalarda kâğıt kalmadı. Risale-i Nur Şakirdleri kâğıdı bitirdiler" diye demeleri ve Mehmed Zühdü'nün Kitabları kendine iade edilmeleri, Risale-i Nur Şakirdlerini müftehirane teşcî' ve teşvik eden bir hâdisedir. Sabri Mektubunda, "İki-üç senedir Risale-i Nur, te'lif cihetinde tevakkuf devresini geçiriyor" diye Hikmetini soruyor. Bunun cevabı uzundur. Hem te'lif, ihtiyarımız dairesinde değil. Hem Risale-i Nur Şakirdlerinin Te'liften hisseleri kalmak için, bazı ehemmiyetli esbab ve ârizalar mâni' oldu.

Burada başta Âsiye olarak Ulviye, Lütfiye gibi çok çalışkan hanım Şakirdler, Medrese-i Nuriye'deki hemşirelerine ve Selâm gönderen Sabri'nin refikasına hem Kardeşlerine arz-ı hürmet ve Selâm ve Dua ederler.

Umum Kardeşlerimize birer birer Selâm ve Dua ederiz.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Kahraman Tahirî'nin ve Kâtib Osman'ın Mektubları Hakikaten

benim için bir ilâç hükmüne geçti. Yarım maddî, yarımanevî endişe hastalığına bir tiryak hükmüne geçti. Cenab-ı Hak onlardan ve sizlerden ebeden razı olsun. Evet Azm ve Sebatınız ve İhlas ve Ciddiyetiniz, ehl-i dünyayı mağlub etmiş ve ediyor. Yoksa bir tek Tesettür Risalesi'yle yüzyirmi adamı tevkif edenleri, yüzotuz Risale ile bir tek adamı tevkif edemediklerinin sebebi; İhlasınız ve Metanetinizdir, hükmediyor.

Tahirî'nin **Hizb-ül Ekber** ve **Vird-ül A'zam**'ı tab' için İstanbul'a gitmesini bütün Ruhumuzla onu tebrik ve muvaffakiyetine Dua ediyoruz. İstanbul'da Şefik'ten başka Risale-i Nur'la ciddî alâkadarlar çoktur, fakat adreslerini bilmiyorum. Yalnız Barla'lı Hacı Bekir ve İnebolu'lu icra dairesinde bulunan Hâfız Emin ve Gûranlı Mehmed Efendi'yi de Şefik vasıtasıyla bulabilir. İstanbul dostları münasebetiyle, meşhur bir Vaiz benim ile görüşmek için gelmiş, görüşemeden gitmiş. Bir zâta yazılan bir Mektubun sureti size gönderiliyor; belki oradaki bazı adamlar, bu adam gibi o hitaba muhtaçtırlar.

İstanbul'a uğrayan Risale-i Nur Şakirdleri senin gayret ve ciddiyetini ve tesirli Vaazını bize haber verdiler. Senin gibi metin ve hâlis bir zâti, Risale-i Nur Dairesinde görmek arzu ediyorlar. Ben de onlar gibi cidden seni Risale-i Nur Dairesinde görmek istiyorum.

Bilirsin ki, iki | (elif) ayrı ayrı olsa iki kıymeti var. Bir çizgi üstünde omuz omuza verse, onbir kıymet aldığı gibi, senin tesirli nasihatınla ihmâr ettiğin Hizmet-i İmaniye tek başıyla kalsa, şimdiki tehâcümât-ı müttehideye karşı dayanması çok müşkil. Eğer Risale-i Nur'un Hizmetine iltihak etse, o iki | (elif) gibi onbir, belki yüzonbir kıymetinde ve kuvvetinde olacak ve karşıdaki ittifak etmiş dalaletlere karşı dayanacak.

Bu zaman Ehl-i Hakikat için, şahsiyet ve enaniyet zamanı değil. Zaman, cemaat zamanıdır. Cemaatten çıkan bir Şahs-ı Manevî hükümeder ve dayanabilir. Büyük bir havuza sahib olmak için bir buz parçası hükmündeki enaniyet ve şahsiyetini, o havuza atmaktır ve eritmek gerektir. Yoksa o buz parçası erir, zayıf olur; o havuzdan da istifade edilmez.

Hem mûcib-i taaccüb, hem medar-ı teessüftür ki; Ehl-i Hak ve Hakikat, ittifaktaki fevkâlâde kuvveti ihtilaf ile zayıf ettiler halde; ehl-i nifak ve ehl-i dalalet, meşreblerine zid olduğu halde, ittifaktaki

ehemmiyetli kuvveti elde etmek için ittifak ediyorlar. Yüzde on iken, doksan Ehl-i Hakikati mağlub ediyorlar.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Bu dakikada Hüsrev, Rüştü, Re'fet, Isparta'nın Hâfız Ali'si askerlikten ne vakit geleceklerini merak ediyorum. Hususan Hüsrev'in Kalemi, ne vakit Risale-i Nur'un fatihane intişarına kavuşacak diye bilmek istiyorum. Onlara da Selâmımı tebliğ ediniz. Şimdi bundan on dakika evvel, cesurca fakat kalemsiz iki adam, Risale-i Nur Dairesine biri birisini getirdi. Onlara dedim ki: "**Bu Dairenin verdiği büyük neticelere mukabil, sarsılmaz bir Sadakat ve kırılmaz bir Metanet ister. Isparta Kahramanlarının gösterdikleri Hârikalar ve cihan-pesendane Hidemât-ı Nuriyenin Esası, hârika Sadakatları ve fevkâlâde Metanetleridir. Bu Metanetin birinci sebebi: Kuvvet-i İmaniye ve İhlas hasletidir. İkinci sebebi: Cesaret-i Fîtriyyedir.**" Onlara dedim: "Sizler cesaretle ve eferlike tanınmışsınız ve dünyaya aid ehemmiyetsiz şeyler için fedakârlık gösterirsiniz. Elbette Risale-i Nur'un Kudsî Hizmetinde ve cihana değer Uhrevî Neticelerine mukabil, merdane ve fedakârane Cesaret ve Metanet gösterip Sadakatınızı muhafaza edersiniz." dedim. Onlar da tam kabul ettiler.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim ve Hizmet-i Kur'aniye'de Kuvvetli Arkadaşlarım!

Bu defa Kahraman Tahir'i umumunuz namina gördüm ve onda bir Lütfü, bir Hâfız Ali, bir Hüsrev ve bir Said (fakat genç Said) müşahede ettim. Cenab-ı Hakk'a çok şükrettim. Bu defa onun kokusunu alıp, o daha gelmeden benim yanına gelen komiser ve taharri adamları münasebetiyle; benden Talebeler tarafından sual edilen bir mes'elev, belki size de bir faidesi var diye gönderildi.

Daimî Hizmetinde bulunan Risale-i Nur Şakirdleri Tarafından edilen bir Suale Cevabıdır.

Sual: Bu kadar zamandır Hizmetinizde bulunuyoruz. Dünyaya, hayat-ı içtimaiyeye ve siyasete dair bir alâkanızı, merakınızı görmedik. Daima İman ve Âhiret Dersinden başka bir meşgalenizi görmüyoruz.

Öyle anlamışız ki; bu onsekiz senedir vaziyetiniz böyle imiş. Nedendir ki; Isparta'da hiçbir şey yokken memleketi heyecana getirip sizi mahkemeye verdiler. Ve yüz arkadaşınızı, dört ay mahkeme tahkikati neticesinde dünya ile, siyaset ile alâkaya dair hiçbir şey bulamadılar. Yalnız kendilerini ve mahkemelerini ebedî mahcub edecek bir bahane buldular; ve yüzden, yalnız beş-on adama beş-altı ay ceza verdiler. Hem burada altı seneden ziyade karakolun nezareti ve nazarı altında oturduğun, odanın pencereleriyle daima senin her vaziyetin karakolca görüldüğü halde; bundan iki-üç ay evvele kadar her vakit gizli ve aşıkâre seni tarassud, kaç defa taharri etmeleri, dostları senden kaçırma için tahkikatlarla sana en mühim ve karışık bir siyasetçi gibi bakmaları nedendir? Biz bundan hem müteessir, hem mütehayyiriz. Ancak iki-üç aydır yanınıza serbest gelebiliyoruz. Evvelde korkarak, gizli gelebilirdik. Bu mes'eleni bize izah et.

Elcevab: Ben de sizin gibi, belki sizden çok ziyade bu vaziyetten hem hayret, hem taaccüb ediyordum. Bu sualinizin izahlı cevabı, Yirmiyedinci Lem'a olan mahkemeye karşı **Müdafaat** Lem'a-sıyla, Onaltıncı Mektub Risalesidir. Simdilik kısaca bir-iki Esas beyan ediyorum:

Birincisi: Asayışi temin ve idare memurları, inzibat polisleri ve komiserleri bize ve mesleğimize karşı değil tevehümükârane taarruz ve evhama düşmek, belki himayetkârane teşvik ve teşci' etmek vazifelerinin muktezasıdır. Çünkü: Onların vazifelerinin temel taşı, hümet, merhamet, helâl-haramı bilmekle, itaat düsturyyla hayat-ı içtimaiye emniyet dairesinde cereyan edebilir. Risale-i Nur hayat-ı içtimaiyeye baktığı vakit, bu esasları temin ediyor. Neticesi de bilfiil görülmüş. Risale-i Nur'un en mühim merkezi Isparta ve Kastamonu olduğundan, sair memlekete nisbeten zabıta memurları insafla dikkat etseler, Risale-i Nur'un onlara parlak yardımını göreceklер.

Hem Talebelerinde bu kadar kesret ve kuvvet ve Hak ellerinde bulunduğu halde, asayışe hiçbir zararı dokunmadığını ve Talebelerden bin adam, on adam kadar hayat-ı içtimaiyeye zarar vermediklerini, Kalbi bozuk olmayan görür.

Bu mes'elenin Sîrr-ı Hikmeti budur ki: Âlem-i İnsaniyette ve İslâmîyette üç muazzam mes'ele olan İman ve Şeriat ve Hayattır. İçlerinde en muazzamı İman Hakikatları olduğundan

bu Hakaik-i İmaniye-i Kur'aniye başka cereyanlara, başka kuvvetlere tâbi' ve âlet edilmemek ve elmas gibi o Kur'an'ın Hakikatları, dini dünyaya satan veya âlet eden adamların nazarında cam parçalarına indirmemek ve en kudsî ve en büyük Vazife olan **İmanı kurtarmak Hizmetini** tam yerine getirmek için, Risale-i Nur'un Has ve Sadık Talebeleri, gayet şiddet ve nefretle siyasetten kaçıyorlar. Hattâ sizin bu Kardeşiniz -siz de bilirsiniz- bu onsekiz senedir, o kadar muhtaç olduğum halde siyasete, hayat-ı içtimaiyeye temas etmemek için, hükümete karşı bir tek müracaatım olmadığını ve bu sekiz-dokuz aydır küre-i arzın bu herc ü mercinden bir tek defa ne sual ve ne de merak etmek ve ne de anlamak ve ne de medar-ı sohbet etmediğimi hattâ şimdi sulu olmuş mu, harb bitmiş mi, İngiliz ve Alman'dan başka kimler harbediyor ?.. bilmemiği, biliyorsunuz.

Hem herkesi geveze ve sersem eden ve üç seneden beri odamdan işitilen radyoyu, iki defadan başka ne dinlediğini ve ne de sorduğumu, benimle beraber olan sizler biliyorsunuz. Bu derece bu vaziyetlere karşı alâkasız ve lâkayd bir adamın takib ettiği mesleğe taarruz eden ve evhama düşüp tarassudla sıkıntı veren, ne derece insaftan uzak düştüğünü en insafsız da tasdik eder.

İkinci Esas: Ey Kardeşlerim! Sizler biliyorsunuz ki; bizim mesleğimizde benlik, enaniyet, şan ü şeref perdesi altında makam sahibi olmaktan, öldürücü zehir gibi ondan kaçıyoruz. Onu ihsas eden hâlâttan şiddetle ictinab ediyoruz. Elbette burada, altı-yedi sene gözünüzle ve yirmi seneden beri tahkikatınızla anlamışsınız ki, ben şahsına karşı hürmet ve makam vermek istemiyorum. Sizleri o noktada şiddetle tekdir etmişim. Benim haddimden fazla mevki vermeyiniz, diye sizden darılıyorum. Yalnız, Kur'an-ı Hakîm'in bu zamanda bir Mu'cize-i Maneviyesi olan Risale-i Nur hesabına, ben de onun bir Şakirdi olmak haysiyetiyle ona karşı tasdikkârane teslimi ve irtibati, şâkirane kabul ediyorum. İşte bu derece enaniyetten ve benlikten ve şan ü şeref namı altındaki riyakârlıktan kaçmayı düstur-u hareket ittihaz eden adamlara karşı ehl-i hükûmetin, ehl-i idare ve zabitanın evhama düşmeleri ne kadar manasız ve lüzumsuz olduğunu divaneler de anlar.

S a i d   N u r s i

* * *

Aziz, Sıddık, Sebatkâr Kardeşlerim!

Musibetzedelerin manevî galebesi, beraeti; değil yalnız sizleri ve bizleri, belki bu memleketteki bütün Ehl-i İmanı sevindirir bir mahiyettedir. Çünkü Risale-i Nur'un hürriyetine meydan açtı. Şimdiye kadar, müsadere tevehhümüyle pek çok ihtiyata mecbur olmuştu. Bu onsekiz senede ve bilhassa buradaki altı senede, Risaleleri gizlemek hususunda pek çok zahmet çektim ve daima endişe ederek azab çekiyorduk.

Cenab-ı Hakk'a Risale-i Nur'un hurufatı adedince hamd ü sena ve şükür olsun ki; bu defa manevî galebesiyle o zalimane ve zulmetkârane perdeyi parçaladı. Az bir zahmetle büyük bir ücret ve geniş bir fütuhata zemin hazırladı. Ve bu iki ay tevakkuf müddeti, aynen hapsimiz hâdisesi gibi, başka bir tarzda, daha geniş bir dairede Risale-i Nur'un intişarına vesile oldu. Sizleri ve bilhassa musibetzedeleri ve hususan Hâfız Mehmed'i tebrik ediyoruz ve geçmiş olsun deriz. Bir Tesettür Risalesi'yle yüz adamı, yüz gün tevkif eden ve onun gibi yüzer Risalelerle bir tek adamı bir gün tevkif edemeyen bir mahkemeye hükmedip galebe çalan, sizlerin hârika Sadakatınız ve fevkâlâde İhlasınız ve sarsılmaz Metanetiniz ve kuvvetli Tesanüdünüz olduğu bizce kat'iyet kesbetti, şübhemiz kalmadı. Cenab-ı Hak sizden ebeden razı olsun, **آمين**.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim,

Evvelâ: Seksen küsur sene bir ömr-ü manevîyi sizlere kazandıracak olan Şuhur-u Selâse-i Mübarekeyi ve bilhassa bu geceki Leyle-i Regaib'i tebrik ediyoruz. Sizin beraetiniz ve manen galebeniz, zalimleri şaşırttı. Cepheyi burada değiştirdiler. **Düşmanane taarruzdan vazgeçip, dostane hulûl edip, Has Talebeleri Risale-i Nur'un Hizmetinden geri bırakmak için, memuriyet gibi bir meşgale buluyorlar veya terfian işi çok diğer bir memuriyete veya diğer bir meşgaleyi buluyorlar. Burada o neviden çok vakıalar var. Bu taarruz bir cihette daha zararlı görünüyor.**

Sâniyen: Burada lise mektebine tesirli bir Nur girdi. O da Otuzikinci Söz'ün Birinci Mevkifi, Otuzuncu Lem'a'nın İsm-i Adl ve Hakem Nükteleri, **Tabiat Lem'ası** hâtimesine kadar, **Âyet-ül Kübra'nın**

"Evet bu dünya memleketine ve misafirhanesine giren herbir misafir..." diye başlayan Birinci Makam'ın başından -İlham, Vahiy mertebeleri hariç kalıp- tâ onsekizinci mertebe olan Kâinatın hudûs Hakikati tâ imkâna kadar, yeni hurufla, bir İhtar-ı Manevî ile izin verdik. Daktilo (el makinası) ile kendilerine yazdılar. Siz de bu dört parçayı birden cild yapıp, yeni hurufla, ehl-i inkâra onikilik top güllesi gibi atabilirsınız.

Ben bu sene çok zaîf ve ihtiyar ve âciz bir halde bulunduğumdan, genç Kardeşlerimden manevî muavenetlerini bu Mübarek Şuhur-u Selâsede rica ediyorum. Herbirisine birer birer Selâm ve dâreynde Selâmetlerine Dua ediyoruz.

S a i d   N u r s i

* * *

(Bu Mektub gayet ehemmiyetlidir)

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Bugünlerde Kur'an-ı Hakîm'in nazarında İmandan sonra en ziyade Esas tutulan **Takva ve Amel-i Sâlih** Esaslarını düşündüm. **Takva, menhiyattan ve günahlardan içtinab etmek; ve Amel-i Sâlih, Emir Dairesinde hareket ve Hayrat kazanmaktır.** Her zaman def-i şer, celb-i nef'a racih olmakla beraber; bu tahribat ve sefahet ve cazibedâr hevesat zamanında bu Takva olan def-i mefasid ve terk-i kebair Üss-ül Esas olup, büyük bir rüchaniyet kesbetmiş.

Bu zamanda tahribat ve menfi cereyan dehşetlendiği için, Takva bu tahribata karşı en büyük Esastır. Farzlarını yapan, kebireleri işlemeyen, kurtulur. Böyle kebair-i azîme içinde Amel-i Sâlihin İlhasla muvaffakiyeti pek azdır. Hem az bir Amel-i Sâlih, bu ağır şerait içinde çok hükmündedir.

Hem **Takva** içinde bir nevi **Amel-i Sâlih** var. Çünkü bir haramın terki Vâcibdir. Bir Vâcibi işlemek, çok Sünnetlere mukabil Sevabı var. Takva, böyle zamanlarda, binler günahın tehcümünde bir tek içtinab, az bir amelle, üzericala günah terkindede, üzericala Vâcib işlenmiş oluyor. Bu ehemmiyetli nokta niyetiyle, Takva nâmıyla ve günahdan kaçınmak kasıyla, menfi ibadetten gelen ehemmiyetli **A'mal-i Sâlihadır**.

Risale-i Nur Şakirdlerinin bu zamanda en mühim Vazifeleri, tahribata ve günahlara karşı **Takvayı** Esas tutup davranışmak gerektir.

Madem her dakikada, şimdiki tarz-ı hayat-ı içtimaiyede yüz günah insana karşı geliyor; elbette **Takva** ile ve **niyet-i içtinab** ile yüz Amel-i Sâlih işlemiş hükmündedir. Malûmdur ki; bir adamın bir günde harab ettiği bir sarayı, yirmi adam yirmi günde yapamaz ve bir adamın tahribatına karşı yirmi adam çalışmak lâzım gelirken; şimdi binler tahribatçıya mukabil, Risale-i Nur gibi bir tamircinin bu derece mukavemeti ve tesirati pek hârikadır. Eğer bu iki mütekabil kuvvetler bir seviyede olsaydı, onun tamirinde Mu'cizevari muvaffakiyet ve fütihat görülecekti.

Ezcümle: Hayat-ı içtimaiyeyi idare eden en mühim Esas olan **hürmet ve merhamet** gayet sarsılmış. Bazı yerlerde gayet elîm ve bîçare ihtiyarlar ve peder ve vâlideler hakkında dehşetli neticeler veriyor. Cenab-ı Hakk'a şükür ki; Risale-i Nur bu müdhiş tahribata karşı, girdiği yerlerde mukavemet ediyor, tamir ediyor. Sedd-i Zülkarneyn'in tahribiyle, Ye'cüc ve Me'cüclerin dünyayı fesada vermesi gibi; Şeriat-ı Muhammediye (A.S.M.) olan Sedd-i Kur'anînin tezelzülüyle de Ye'cüc ve Me'cüc'den daha müdhiş olarak ahlâkta ve hayatı zulmetli bir anarşilik ve zülümlü bir dinsizlik fesada ve ifsada başlıyor.

Risale-i Nur'un Şakirdleri, böyle bir hâdisede manevî mücahedeleri, inşâallah Zaman-ı Sahabedeki gibi az amelle, pek çok büyük Sevab ve **A'mal-i Sâlihaya** medar olur.

Aziz Kardeşlerim! İşte böyle bir zamanda, bu dehşetli hâdisata karşı, İhlas kuvvetinden sonra bizim en büyük kuvvetimiz; İştirak-i A'mal-i Uhrevî Düsturyla birbirimize Kalemler ile, herbirinin **A'mal-i Sâliha** defterine Hasenat yazdırıldıları gibi, lisânlarıyla herbirinin Takva Kal'asına ve Siperine kuvvet ve imdad göndermektir. Ve bilhassa firtinalı tehacüme hedef olan bu fakir ve âciz Kardeşinize, bu Mübarek Şuhur-u Selâsede ve Eyyam-ı Meşhurede yardımına koşmak, sizin gibi Kahraman ve vefadar ve şefkatkârların şe'nidir. Bütün Ruhumla bu İmdad-ı Manevîyi sizden rica ediyorum. Ve ben dahi, İman ve Sadakat şartlarıyla, Risale-i Nur Talebelerini bütün Dualarima ve manevî kazançlarına, yirmidört saatte, **İştirak-i A'mal-i Uhreviye** Düsturyla, bazan yüz defadan ziyade Risale-i Nur Talebeleri ünvanıyla hissedar ediyorum.

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Dün Emin bu havaliye gelen bir kolordu münasebetiyle, istemediğim ve Rus'un harbe devamını bilmediğim halde; Rusya'nın Kafkas'la ittisali kesilmesini söyledi. Ben onun sözünü kesip susturduğum halde, kalbim ehemmiyetle bir alâka gösterdi. Sonra bugün Namazda ve Tesbihatında iken, manevî tarzda denildi ki: **Küre-i Arz'da çarpışan, mücadele eden cereyanlardan her halde birisi İslâmiyete ve Kur'ana ve Risale-i Nur'a ve mesleğimize tarafdar olacak; bu noktadan ona karşı bakmak gerektir. Bakmamak için bir-iki Mektubda yazdığım sebebler çendan Kalbe, Akla kâfidir; fakat meraklı ve hevesli olan nefse kâfi gelmiyor** diye kalbime geldi. Aynen Tesbihatta ihtar edildi ki:

Ehemmiyetli sebebi ise: Bakmaka bir tarafa tarafçılık hissi uyanır; tarafçır nazarı, tarafdar olduğu taraf cereyanın kusurunu görmez, zulmüne rıza gösterir belki alkışlar. Halbuki küfre rıza, küfür olduğu gibi, **zulme razı olmak dahi zulümdür**. Elbette zemin yüzünde bu dehşetli düelloda, Semavatı ağlatacak zulümler ve tahribat oluyor; çok masum ve mazlumların hukukları kayboluyor, mahvoluyor. Mimsiz gaddar medeniyetin zalimane düsturu olan, "**Cemaat için ferd fedâ edilir, milletin Selâmeti için cüz'î hukuklara bakılmaz**" diye, öyle dehşetli bir zulüm meydanı açmış ki, kurûn-u ülâ vahşetlerinde de emsali vuku' bulmamış. Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın Adalet-i Hakikiyesi, bir ferdin hakkını cemaata feda etmez; "**Hak, Haktır; küçüğe büyüğe, aza çoga bakılmaz**" diye Kanun-u Semavî ve Hakikî Adalet noktasında Risale-i Nur Şakirdleri gibi Hakikat-ı Kur'aniye ile meşgul adamlar, zaruret olmadan lüzumsuz, yalnız hevesli bir merak için, netice itibariyle faidesi bulunan ve netice daha gelmeden evvel lüzumsuz bakmak ve zalimane tahribatlarını alkışlamak suretiyle İslâmiyet ve Kur'an lehine Hizmet edeceği o cereyanın harekâtını fikren takip etmekle meşgul olmak münasib olmadığı için; nefis de, akıl ve kalbe tâbi' olup merakını bırakmış diye anladım.

İkinci Mes'ele: Risale-i Nur'un Isparta'da katî galebesi, zındıkları şaşırttı. Fakat bazı mütemerrid ve muannid ve ölen herifin Ruh-u habisi hükmünde bazı zındıklar, o mağlubiyyete karşı gelmek fikriyle, baştan aşağıya kadar Kur'an ve Peygamber (A.S.M.) aleyhinde, fakat perde altında, aynen münazara-i şeytaniye bahsinde hizb-üş

şeytanın, Peygamber (A.S.M.) ve Kur'an hakkında mesleklerince söyledikleri tabiratı başka bir tarzda o zindik herif istimal etmiş. Onun gibi yahudi, mütemerrid ve dinsiz feylesoflarından ve Avrupa'nın zindiklarının eskiden beri Kur'an ve Peygamber'in (A.S.M.) hâlâtından medar-ı tenkid buldukları noktaları, bu İslâm ismi altındaki zindik, kurnazcasına, safdil Müslümanlara ve Risale-i Nur'u görmeyenlere dinlettirmek ve göstermek için öyle bir tarzda gitmiş ve küfrünü gizlemeye çalışmış ki; şeytanette, şeytan'dan ileri gitmiş. Beni çok müteessir etti.

Kardeşimiz Sabri'nin Mektubunda, muannid mülhidlerin Risale-i Nur'un cereyanına karşı kurdukları çürük ve vâhî hud'aları, örümcek ağı ve yuvası gibi kuvvetsiz ve o şeytanet perdeleri kıymetsiz ve mukavemetsizdir, Risale-i Nur'a karşı yırtılır ve yırtılacak dediği gibi; bu zindik ve muannid ve mütemerrid ve ölen herifin ruh-u habisi olan zındığın yazdığı ve zahiren Müslümanlara Türkçülük lehinde, fakat Hakikatta Kur'an ve Peygamber'in (A.S.M.) Azamet ve Haşmet-i maneviyelerini kırmak ve hiçe indirmek ve âdileştirmek niyetiyle yazılan bu matbu' eser de, **Mu'cizat-ı Kur'aniye ve Mu'cizat-ı Ahmedîye**'ye (A.S.M.) karşı örümcek ağı da olamaz, parçalanır. Fakat binler teessüf ki; Risale-i Nur'u görmeyenlere kat'î zarar verdiği gibi, Risale-i Nur'u görenler de merak edip, "Acaba ne var?" demekle, safi Kalblerini bulandırır. Lâakall vesvese ve evham verir.

Risale-i Nur'un Kahraman Şakirdleri böyle şeylere karşı müteyakkız davranışmak ve faaliyetlerini ziyadeleştirmek lâzım geliyor. Fena şeyle zihnen meşgul olmak da, fena olduğu için kısa kesiyorum. Sakın ona ehemmiyet vermekle halkları meraklandırıp baktırılmamasın. Belki ehemmiyetsiz, dinsizcesine, yalnız esma-i mübareke ve Âyât-ı mübarekenin bazı meali içinden hariç kalmak itibariyle ehemmiyetsiz bir paçavradır, bilinsin. Bu herifin ne derece haddinden tecavüz ettiğini bu temsilden anlayınız. Meselâ: Çok uzak bir mecliste, mütehassis ve müdakkik Âlimlerin okudukları ve tedkik ettikleri bir Kitaba ve ders aldıkları bir zâta, pek uzak bir mesafede bakmak isteyen ve görmeyen bir ebleh, o Âlimlerin aksine hükm verip onları tenkid eden, divanece hezeyan eder.

Cenab-ı Hak Ehl-i İmanı ve Risale-i Nur Şakirdlerini böylelerin şerrinden muhafaza eylesin, **آمين**.

Said Nursi

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Sizin fevkâlâde Sebat ve İhlasınızın galebesi ve o musibeti def'inden sonra, ehl-i dünya cepheyi değiştirdi. Zendekanın desiseleriyle bu havalide bizlere karşı perde altında maddî ve manevî tahşidatı başlamış. Gayet dikkatle ve şeytancasına, Şakirdlerin hakikî kuvvetleri olan Tesanüdü bozmağa çalışıyorlar. Sizlere Risaleleri iade ettikleri halde, kurnazcasına dolaplar çevriliyor. Biz sizin bir şubeniz hükmünde olduğumuz halde, bizi asıl ve merkez telakki ettiklerinden, daha ziyade desiseleri bize karşı istimal ediyorlar. Hâfız-ı Hakikî Cenab-ı Hak'tır. İnşâallah hiçbir zarar edemeyecekler. Fakat bu Şuhur-u Mübarekenin Eyyam ve Leyali-i Mübarekesinde hâlis Dualarınız ile bize yardım ediniz. Birşey yok.. Fakat mümkün oldukça ihtiyathı ve dikkatli olunuz. Hazret-i Ali (Radîyallâhü Anhü) ve Gavs-ı Geylanî (Kuddise Sırruhu) gibi Kahramanların manevî teminatı **قُلْ وَ لَا تَخْفُ** ve

وَلَا تَخُشْ hitabları, bize her vakit cesaret ve Kuvve-i Maneviye veriyor.

Kâtib Osman'ın Mektubunda, Kahraman Rûşdî'nün bahadır biraderi Burhan'in, Risalelerin kurtulmasına çok Hizmet ettiğini yazıyor. Zâten o cesur Kardeşimizin eskiden de bu çeşit Hizmetleri vardı. Hem ona, hem Risale-i Nur'un kurtulmasına çalışanlara ve medhali bulunanlara, hattâ mahkeme reisine ve insaflı a'zalarına hem Dua, hem teşekkür ediyoruz. Münasib görülse, mahkeme reisine hususî teşekkürümüzü beyan edersiniz.

* * *

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ   وَلَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بَعْدِ عَادِرَاتٍ دَقَاعِقَ هَذِهِ الشُّهُورِ الْثَّلَاثَةِ

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Evvelâ: Sizin geçmiş Leyle-i Mi'râc ve gelecek Leyle-i Beratınızı tebrik ediyoruz ve makbul Dualarınızı rica ediyoruz.

Sâniyen: Yirmibeşinci Söz olan Mu'cizat-ı Kur'aniye'nin nîsf-1 âhiri, acelelik belasıyla gayet mücmele kalmasına bedel; size evvelce yazdığını gibi, bazı Lâhikaları onun âhirinde ilhak etmişik. Şimdi en mühim bir parça, yirmi sene evvel tab'edilen Lemaat'ta gördük. Onun da Mu'cizat-ı Kur'aniye zeyilleri içine derci pek münâsib görüldü. Kahraman Tahirî'nin bana getirdiği bir nûsha Lemaat'ı çok kıymetdar gördüm. Eğer bir nûsha daha o havalide varsa, siz de o parçayı nûshalarınızın âhirine yazarsınız. Zâten **Lemaat**, kendisi de hârikadır. Ramazan-ı Şerif'te yirmi gün zarfında, nesir bir surette, tekellüfsüz birden yazılmış. Sonra baktık, sehl-i mümteni' gibi bir nesr-i manzum ve bir nazm-ı mensur suretini almış. İçinde bu parça daha hârikadır. Lemaat'ta o parçanın serlevhası: "**İcaz ile beyan İ'cazı Kur'an.**"

"Bir zaman rü'yada gördüm ki: Ağrı Dağı altındayım. Birden dağ patladı, dağ gibi taşları Âleme dağıttı, sarstı cihanı." Bundan tâ,

"Tarz-ı nazar ikidir; biri zulmetdar, diğeri ziyadar" serlevhasına kadar. Eğer **Lemaat** sizin elinize geçmemişse, o parçayı buradan size göndereceğiz.

Sâlisen: Hem latif, hem güzel, zarif bir hâdiseyi söyleyeceğim: Bu memlekette Risale-i Nur'a erkeklerden ziyade fedakârane yapışan ihtiyare hanımlar ve ihtiyare hükmünde masume genç hanımlar, eski zaman sîrmalı ve yaldızlı gelinlik cihazatının içinde kıymetdar parçaları Risale-i Nur'un eczalarının cildleri üstüne çekip, bütün Risaleler altın yaldız ile cildlemiş gibi bir tarza girdi. Risale-i Nur'un manen güzelliğine ve Hüsrev ve Tahirî ve Ali'lerin ve Hasan Âtif ve Âsim gibi Kardeşlerimizin yaldızlı yazılarının Cemaline, cildi üstünde de şirin bir güzellik daha ilâve ettiler. Hâfiż Ali'nin Mektubunda yazdığı Ümmühan ve Şahide değerinde, burada Risale-i Nur'a bütün kuvvetiyle çalışan çok hemşirelerimiz var. Meselâ Âsiye, Sâniye, Ulviye, Lütfiye, Aliye gibi Risale-i Nur'un Şakirdleri, oradaki hemşirelerine ve Kardeşlerine Selâm ve Dua ediyorlar.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ
وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ بَعْدِ عَاشِرَاتٍ دَقَاعِقَ
شَهْرُ شَعْبَانَ وَرَمَضَانَ

Aziz, Sıddık, Mübarek, Metin Kardeşlerim,

Sizin Leyle-i Berat'ınızı ve gelen Leyali-i Ramazan-ı Mübareke'nizi tebrik ederiz. Cenab-ı Hakk'a yüzbinler şükür olsun ki, Risale-i Nur kendi kendine tevessü' ediyor. Her tarafta fütuhatı var. Ehl-i dalaletin hileleri onu durduruyor, bilakis çok dinsizler teslim-i silâh ediyorlar. Hâfız Ali'nin dediği gibi, korkuları pek ziyadeder. Şimdi dinsizlik taassubıyla değil, korku cihetile ilişiyorlar. O korku, Risale-i Nur lehine donecek inşâallah.

Nur Fabrikasının Sahibi, bu defaki Mektubundaki hârika ve yüksek Duası, onun fevkâlâde İhlas ve Sadakatının bir tereşşuhatı nazarıyla baktığımızdan, bin derece haddimden ziyade hüsn-ü zannını

Risale-i Nur hesabına kabul edip, Duasına **آمين** deriz. O Nur Fabrikasının Mektubu, Hasan Âtif'in Mektubıyla Leyle-i Berat akşamında elimize geçti. O gecemize, bereketli ve mübarek bir tebrik nev'inde telakki eyledik.

Aziz Kardeşlerim! Bu mübarek Ramazan'da dahi geçen Ramazan gibi, bu âciz ve zaîf Kardeşinize, manevî ve uhrevî sa'y ve çalışmanızdan Zekat mikdarınca vermenizi ve onun hesabına bir miktar çalışmanızı ve ziyade hüsn-ü zannız ile ona tahmil ettiğiniz ağır yüke o cihette yardımınızı pek çok rica ederim.

Derd-i maişet sersemliğiyle, ekser halk Âhiret işlerine ikinci derecede bakmalarından, ehl-i dalalet istifade edip onları avlıyorlar. Risale-i Nur Şakirdleri kanaat ve iktisad düsturlarıyla bu manevî hastalığa da mukâbele ederler, inşâallah.

Umum Kardeşlerimize ve hemşirelerimize birer birer Selâm ve Dua ederiz.

Said Nursi

* * *

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ
وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Sizin mübarek Ramazan-ı Şerifinizi tebrik ediyoruz. Cenab-ı Erhamürrâhimîn bu Ramazan-ı Mübareke'nin hürmetine Rahmeten-lil-Âlemîn olan Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın Ümmetine Rahmetiyle imdad eylesin! **آمين**. Âsâr-ı Gazab-ı İlahî olan âfât ve dalaletlerden muhafaza eylesin! **آمين**. Ve Risale-i Nur Şakirdlerini Neşr-i Envâr-ı Kur'aniyede muvaffak eylesin! **آمين**.

Hizb-ül A'zam-ı Kur'anî'nin gelmesini iştiyakla bekliyoruz.

Sâniyen: Hâfız Ali'nin Mektubunda, Kahraman Süleyman Rûşdû'nün gelmesini tebşir ediyor. Biz de ona, "Binler safalarla geldin" deyip ve üç cihetle onu ve masumlarını tebrik ediyoruz. Ve Hasan Âtif'in, Demirci Mehmed namını verdiği Bedevi Kardeşimize yazdığı uzun Mektubu buradaki Kardeşlerimize İhlas noktasında ehemmiyetli tesiri var. İhlas Risalesi'nin Sırrını ve Düsturlarını yerleştirmeye çalışması, bizi çok mesrur eylesdi. Cenab-ı Hak onun gibi hâlis Kardeşleri çoğaltsın. Ve Âtif'in o Mektubunda Medrese-i Nuriye'deki Kahramanlardan kıymetdar bir-iki yüksek ihtarîyârın, Risale-i Nur'a parlak irtibatları bizi sürur yaşıyla ağlattırdı.

Bu defa evvelce size gönderilen **Gençler İkaznamesinin** bir tetimmesi olarak, bu havalideki tehlikeli vaziyette bulunan gençlere bir ihtarname namında bir fıkra gönderiyoruz. Tâ ki Risale-i Nur'un genç Şakirdlerinin gittikleri istikamet ve iffet ve İttiba-i Sünnet-i Seniye, gençlik noktasında ne kadar kıymetdar olduğunu ve hakikî ve zevkli gençlik ise o tarzdaki bahtiyarların gençlikleri olduğunu bir kat daha isbat edip, hakikî genç Türkler kimler olduğunu göstersin.

Umum Kardeşlerimize ve hemşirelerimize Selâm ve Dua ederiz. Ve mübarek Dualarını bu mübarek Ramazan-ı Şerif'te ve bire bin kazancı kazandıran Eyyam ve Leyali-i Mübarekede rica ediyoruz.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Kardeşiniz Saïd Nursî

BİRKAÇ BİÇARE GENÇLERE VERİLEN BİR TENBİH, BİR DERS, BİR İHTARNAMEDİR.

**(Bu defadan evvelce size gönderilen gençler ikaznamesinin
bir tetimmesi)**

Bir gün yanına parlak birkaç genç geldiler. Hayat ve gençlik ve hevesat cihetinden gelen tehlikelerden sakınmak için tesirli bir ihtar almak istediler. Ben de eskiden Risale-i Nur'dan meded isteyen gençlere dediğim gibi onlara dedim ki:

Sizdeki gençlik kat'iyen gidecek. Eğer siz daire-i meşruada kalmazsanız, o gençlik zayıf olup başınıza hem dünyada, hem kabirde, hem Âhirette kendi lezzetinden çok ziyade belalar ve elemeler getirecek. Eğer Terbiye-i İslâmiye ile o gençlik nimetine karşı bir şükür olarak iftet ve namusluluk ve taatte sarfetseniz, o gençlik manen Bâki kalacak ve ebedî bir gençlik kazanmasına sebep olacak.

Hayat ise, eğer İman olmazsa veya hatta isyan ile o İman tesir etmezse; Hayat, zahirî ve kısa bir zevk ve lezzetle beraber, binler derece o zevk ve lezzetten ziyade elemeler, hüzünler, kederler verir. Çünkü insanda akıl ve fikir olduğu için, hayvanın aksine olarak hazır zamanla beraber geçmiş ve gelecek zamanlarla da fitraten alâkadardır. O zamanlardan dahi hem elem, hem lezzet alabilir. Hayvan ise fikri olmadığı için, hazır lezzetini geçmişten gelen hüzünler, gelecektен gelen korkular, endişeler bozmadır. İnsan ise eğer dalalet ve gaflete düşmüş ise, hazır lezzetine geçmişten gelen hüzünler ve gelecektен gelen endişeler o cüz'î lezzeti cidden açılastırıyor, bozuyor. Hususan gayr-î meşru ise, bütün bütün zehirli bir bal hükmündedir.

Demek hayvandan yüz derece, lezzet-i hayat noktasında aşağı düşer. Belki ehl-i dalaletin ve gafletin hayatı, belki vücudu, belki kâinatı; bulunduğu gündür. Bütün geçmiş zaman ve Kâinatlar, onun dalaleti noktasında madumdur, ölmüştür. Akıl alâkadarılığı ile ona zulümâtlar, karanlıklar veriyor. Gelecek zamanlar ise, itikadsızlığı cihetile yine madumdur. Ve ademle hasıl olan ebedî firaklar, mütemadiyen onun fikir yoluyla hayatına zulümâtlar veriyor.

Eğer İman Hayata Hayat olsa; o vakit hem geçmiş, hem gelecek zamanlar İmanın Nuruyla ışıklanır ve vücut bulur. Zaman-ı hazır gibi, Ruh ve Kalbine İman noktasında ulvî ve manevî Ezvaki ve Envâr-ı Vücdiyeyi veriyor. Bu Hakikatın **İhtiyar Risalesi**'nde Yedinci Rica'da izahı var. Ona bakmalısınız.

İşte Hayat böyledir. **Hayatın lezzetini, zevkini isterseniz, Hayatınızı İmanla hayatlandırınız** ve Feraizle zînetlendiriniz ve **günahlardan çekinmekle muhafaza ediniz**. Her gün ve her yerde, her vakit vefiyatların gösterdikleri dehşetli Hakikat-ı Mevt ise, size -başa gençlere söylediğim gibi- bir temsil ile beyan ediyorum. Meselâ:

Burada gözümüz önünde bir darağacı dikilmiş. Onun yanında bir piyango fakat pek büyük bir ikramiye biletleri veren dairesi var. Biz buradaki on kişi alâküllihal, ister istemez, hiç başka çare yok, oraya davet edileceğiz, bizi çağıracaklar. Ve çağrıma zamanı gizli olmasından her dakika ya "Gel i'dam ilamını al, darağacına çık!" veya "Gel, milyonlarla altunu kazandıran bir ikramiye bilet sana çıkmış gel, al!" demelerini beklerken, birden kapıya iki adam geldi. Biri yarı çıplak güzel ve aldatıcı bir kadın, elinde zahiren gayet tatlı, fakat zehirli bir helva getirip yedirmek istiyor. Diğer biri de; aldatmaz ve aldanmaz ciddî bir adam, o kadının arkasından girdi. Dedi ki: "**Size bir Tılsım, bir Ders getirdim. Bunu okursanız, o helvayı yemezseniz, o darağacından kurtulursunuz. Bu Tılsımla o emsalsiz ikramiye biletini alırsınız.**

İşte bakınız bu darağacını da zâten gözüüzle görüyorsunuz ki, bal yiyenler oraya giriyor ve oraya girinceye kadar da o helvanın zehirinden dehşetli karın sancısı çekiyorlar ve o büyük ikramiye biletini alanlar çendan görünmüyörler ve zahiren onlar da o darağacına çıkyorlar. Fakat onlar asılmadıklarını, belki oradan kolayca ikramiye dairesine girmek için basamak yaptıklarını milyonlar, milyarlar Şahidler var, haber veriyorlar.

İşte pencerelerden bakınız. En büyük memurlar ve bu işe alâkadar büyük zâtlar yüksek sesle ilân ediyorlar, haber veriyorlar ki: O darağacına gidenleri aynelyakîn gözüüzle gördüğünüz gibi, bu ikramiye biletini tılsımcılar aldıklarını hiç şekk ve şüphe getirmez, görür gibi, gündüz gibi kat'î biliniz." dedi.

İşte bu temsil gibi zehirli bir bal hükmünde olan gayr-ı meşru dairedeki gençliğin sefahetkârane zevkleri, Hazine-i Ebediyenin ve Saadet-i Sermediyenin biletî ve vesikası olan İmanı kaybettigi için, darağacı hükmünde olan ölüm ve ebedî zulümât kapısı olan kabrin musibetine, aynen zahiren göründüğü gibi düşer ve ecel gizli olduğu için genç, ihtiyar farketmeyerek her vakit ecel cellâdi, başını kesmek için gelebilir. Eğer o zehirli bal hükmünde olan hevesat-ı gayr-ı meşruayı terkedip, Tılsım-ı Kur'anî olan İman ve Feraizi elde etmekle, o fevkâlâde mukadderat-ı beşer piyangosundan çıkan Saadet-i Ebediye Hazinesi biletini alacağına, yüzyirmidört bin Enbiya Aleyhimüsselâm ile beraber hadd ü hesaba gelmeyen Ehl-i Velayet ve Ehl-i Hakikat ve Ehl-i Tahkik müttifikan haber veriyorlar ve âsârını gösteriyorlar.

Elhasıl: Gençlik gidecek. Sefahette gitmiş ise, hem dünyada, hem Âhirette, binler bela ve elemeler netice verdigini ve öyle gençler ekseriyetle sû'-i istimal ile, israfat ile gelen evhamlı hastalıkla hastahanelere veya taşkınlıklarıyla hapishanelere veya sefaletanelere veya manevî elemelerden gelen sıkıntılarla meyhanelere düşeceklerini anlamak isterseniz; hastahanelerden ve hapishanelerden ve kabristanlardan sorunuz. Elbette hastahanelerin ekseriyetle lisan-ı halinden, gençlik saikasıyla israfat ve sû'-i istimalden gelen hastalıktan "enînler" "eyvahlar" cevabını iştığınız gibi, hapishanelerden dahi, ekseriyetle gençlik saikasıyla gayr-ı meşru dairedeki harekâtın tokatlarını yienen bedbaht gençlerin teessüfatını işiteceksiniz. Ve kabristanda ve mütemadiyen oraya girenler için kapıları açılıp kapanan o Âlem-i Berzahta -ehl-i Keşf-el kuburun müşahedesiyle ve bütün Ehl-i Hakikat'tın tasdiğiyle ve şahadetleriyle- ekser azablar, gençlik sû'-i istimalâtının neticesi olduğunu bileceksiniz. Hem nev'-i insanın ekseriyetini teşkil eden ihtiyarlardan ve hastalardan sorunuz. Elbette ekseriyet-i mutlaka ile esefler, hasretlerle "Eyyah gençliğimizi bâd-i heva, belki zararlı zayı' etti. Sakın bizim gibi yapmayınız." diyecekler.

Çünkü beş-on senelik gençliğin gayr-ı meşru zevki için, dünyada çok seneler gam ve keder ve Berzahta azab ve zarar ve Âhirette Cehennem ve sakar belasını çeken adam, en acınacak bir halde olduğu halde, *آلرَضِيِّ بِالضَّرِّ لَا يُنْظَرُ لَهُ* Sırriyla hiç acılmaya müstehak

olamaz. Çünkü zarara rızasıyla girene merhamet edilmez ve lâyık değildir. Cenab-ı Hak bizi ve sizi, bu zamanın cazibedar fitnesinden kurtarsın ve muhafaza eylesin, **آمين**.

* * *

Aziz, Siddîk, Risale-i Nur Şakirdleri Kardeşlerim,

Risale-i Nur Şakirdlerinin zaîf kısımlarına zarar veren, hatırlama gelmeyen, ihtiyar bir zât tarafından bir itiraz münasebetiyle ve o gibi itirazların esasını kesecik bir Hakikatî beyan etmeye mecbur oldum. Evvelce birisine dediğim gibi, bunu tekrar ediyorum:

Hem mûcib-i taaccüb, hem medar-ı teessüftür ki: Ehl-i Hakikat, ittifaktaki fevkâlâde kuvveti zayıf ettiler ve ziya'ıyla mağlub oldukları halde; ehl-i nifak ve dalalet, meşrebine zıd olduğu halde, ittifaktaki ehemmiyetli kuvveti elde etmek için ittifak ediyorlar. Yüzde on iken, doksan Ehl-i Hakikatı mağlub ediyorlar. Ve en ziyade medar-ı taaccüb ve medar-ı hayret sudur ki: En ziyade muavenet ve teşvik beklediğimiz ve onlar da o yardıma İslâmiyetçe ve meslekçe ve Vazife-i Diniyece mükellef oldukları bize yardımcı yapmayıp, bilakis yanlış anlamasına binaen, Risale-i Nur'un Hizmetine fütur verecek bir tarzda, mevki-i içtimaiyelerinin ehemmiyetine istinaden itiraz etmişler. Bir Hakikate dair beyanata itiraz etmişler.

Ben bilmiyorum hangi mes'eledir, hangi Âyete dairdir. Olsa olsa, gayet mahrem kısmından olan **Birinci Şua** namında **İşarat-ı Kur'anîye**'den bir mes'eleye dair olacaktır. Bu âciz Kardeşiniz, hem o eski dost zâta hem Ehl-i Dikkate ve sizlere beyan ediyorum ki:

Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'in Feyziyle Yeni Said Hakaik-i İmaniyeye dair o derece mantıkça ve Hakikatça bürhanlar zikrediyor ki değil Müslüman Üleması, belki en muannid Avrupa feylesoflarını da teslime mecbur ediyor ve etmektedir. Amma Risale-i Nur'un kıymet ve ehemmiyetine işaret ve remzî bir tarzda Hazret-i Ali (R.A.) ve Gavs-ı A'zam'ın (K.S.) ihbaratı nev'inden, Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'in dahi bu zamanda bir Mu'cize-i Maneviyesi olan Risale-i Nur'a nazar-ı dikkati celbetmesine mana-yı

işarî tabakasından rumuz ve îmaları, İ'cazının Şe'nindendir ve o Lisan-ı Gaybin Belâgat-ı Mu'cizekâranesinin muktezasıdır.

Evet Eskişehir hapishanesinde dehşetli bir zamanda ve Kudsî bir Teselliye pek çok muhtaç olduğumuz hengâmda, manevî bir ihtarla: "Risale-i Nur'un makbuliyetine dair eski Evliyalardan şahid

getiriyorsun. Halbuki وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَاسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ Sırriyla en

ziyade bu mes'elede söz sahibi Kur'andır. Acaba Risale-i Nur'u Kur'an kabul eder mi? Ona ne nazarla bakıyor?" denildi. O acib sual karşısında bulundum. Ben de Kur'andan istimdad eyledim. Birden otuzüç Ayetin mana-yı sarihinin tefferruatı nev'indeki tabakattan mana-yı işaret tabakasından ve o mana-yı işaret külliyetinde dâhil bir ferdi Risale-i Nur olduğunu ve duhulüne ve medar-ı imtiyazına bir kuvvetli karine bulunmasını bir saat zarfında hissettim. Ve bir kısmı bir derece izah ve bir kısmını mücmelen gördüm. Kanaatimda hiçbir şekk ve şüphe ve vehim ve vesvese kalmadı.

Ben de Ehl-i İmanın İmanını Risale-i Nur'la muhafaza niyetiyle o kat'î kanaatimi yazdım ve has Kardeşlerime mahrem tutulmak şartıyla verdim. Ve o Risalede biz demiyoruz ki; Ayetin mana-yı sاري budur, tâ Hocalar نَبِيٌّ نَّظَرٌ desin. Hem dememişiz ki, mana-yı işaretin külliyeti budur. Belki diyoruz ki:

Mana-yı sarihinin tahtında müteaddid tabakalar var. Bir tabakası da mana-yı işaret ve remzîdir ve o mana-yı işaret de bir külliîdir. Her asırda cüz'iyatları var. Risale-i Nur dahi bu asırda o mana-yı işaret tabakasının külliyetinden bir ferdidir ve o ferdin kasden bir medar-ı nazar olduğuna ve ehemmiyetli bir vazife göreceğine, eskiden beri Ülema mabeyninde cârî bir düstur-u cifrî ve riyazî ile karineler, belki hüccetler gösterilmiş iken, Kur'anın Âyetine veya sarahatine değil incitmek, belki İ'caz ve Belâgatına Hizmet ediyor. Bu nevi İşarat-ı Gaybiyeye itiraz edilmez. Ehl-i Hakikatın nihayetsiz İşarat-ı Kur'aniyeden hadd ü hesaba gelmeyen istihraclarını inkâr edemeyen, bunu da inkâr etmemeli ve edemez.

Amma benim gibi ehemmiyetsiz bir adamın elinde böyle ehemmiyetli

bir Eserin zuhur etmesini istiğrab ve istib'ad edip itiraz eden zât, eğer buğday tanesi kadar çam çekirdeğinden dağ gibi çam ağacını halkeylemek Azamet ve Kudret-i İlahiyeye delil olduğunu düşünse, elbette bizim gibi acz-i mutlak ve fakr-ı mutlakta ve böyle ihtiyac-ı sedid zamanında böyle bir Eser zuhuru, **Vüs'at-i Rahmet-i İlahiyeye** delildir demeye mecbur olur.

Ben sizi ve mu'terizleri Risale-i Nur'un şeref ve haysiyetiyle temin ediyorum ki: Bu işaretler ve Evliyanın îmalî haberleri, remizleri, beni daima şükre ve hamde ve kusurlarımдан istigfara sevketmiş. Hiçbir vakitte hiçbir dakika nefs-i emmareme medar-ı fahr u gurur olacak bir enaniyet ve benlik vermediğini, size bu yirmi sene hayatımın göz önünde tereşşuhatıyla isbat ediyorum.

Evet bu Hakikatla beraber insan kusurlardan, nisyandan, sehvden hâli değil. Benim bilmemiş çok kusurlarım var. Belki de fikrim karışmış, Risalelerde hatalar da olmuş. Fakat Kur'an'ın Hurufat-ı Kudsîyesinin yerine beşerin tercümesini ikame perdesi altında, noksan huruflarla yeni hat altında tahrifkârane ehl-i dalaletin tevilât-ı fasideleri Âyâtın sarahatını incitmelerine bakmıyor gibi; bîçare mazlum bir adamın Kardeşlerinin İmanını kuvvetleştirmek için bir Nükte-i İ'caziyeyi beyan ettiği için Hizmet-i İmaniyesine fütur verecek derecede itiraz, elbette değil öyle zâtlar, belki zerre mikdar insafi bulunan itiraz edemez.

Benim şahsim için mücib-i hayrettir ki: O itiraz eden zât, benim Silsile-i İlimde en mühim Üstadım olan Şeyh Fehim'in (K.S.) bir Tilmizi ve en ziyade merbut olduğum İمام-ı Rabbânî'nin (R.A.) bir Talebesi olduğu halde; herkesten ziyade, kusurlarına, eski karışık hayatlarına, taşkınlıklarına bakmayarak bütün kuvvetiyle imdadıma koşmak lâzım iken; maatteessûf ondan tereşşuh eden bir itiraz, bazı zaif arkadaşlarımıza fütur ve ehl-i dalalete bir sened hükmüne geçtiğini çok teessüfle isittik.

O ihtiyar zâttan, çabuk bu sû'-i tefehhümü izale etmek için tamire çalışmasını; hem Duasiyla, hem tesirli nasihatıyla yardımını bekleriz. Bunu da ilâveten beyan ediyorum:

Bu zamanda gayet kuvvetli ve hakikatlı milyonlar fedakârları bulunan meşrebler, meslekler bu dehşetli dalalet hücumuna karşı

zahiren mağlubiyete düştükleri halde; benim gibi yarı Ümmi ve kimsesiz, mütemadiyen tarassud altında, karakol karşısında ve müdhiş, müteaddid cihetlerle aleyhimde propagandalar ve herkesi benden tenfir etmek vaziyetinde bulunan bir adam, elbette dalalete karşı galibane mukavemet eden ve milyonlar efradı bulunan mesleklerden daha ileri, daha kuvvetli dayanan Risale-i Nur'a sahib değildir. O Eser onun hüneri olamaz.. ve onunla iftihar edemez.. Belki doğrudan doğruya Kur'an-ı Hakîm'in bu zamanda bir Mu'cize-i Maneviyesi Rahmet-i İlahiye tarafından ihsan edilmiştir. O adam, binler arkadaşıyla beraber o Hediye-i Kur'aniyeye el atmışlar. Her nasılsa birinci Tercümanlık vazifesi ona düşmüştür. Onun fikri ve ilmi ve zekâsının eseri olmadığına delil, Risale-i Nur'un öyle parçaları var ki; bazı altı saatte, bazı iki saatte, bazı bir saatte, bazı on dakikada yazılan Risaleler var. Ben yemin ile temin ediyorum ki, Eski Said'in Kuvve-i Hâfızası beraber olmak şartıyla o on dakikalık işi on saatte fikrimle yapamıyorum. O bir saatlik Risaleyi, iki gün istidadımla, zihnimle yapamıyorum ve o altı saatlik Risale olan **Otuzuncu Söz**'ü ne ben, ne de en müdakkik dindar feylesoflar altı günde o tahkikatı yapamaz ve hâkeza...

Demek biz müflis olduğumuz halde, gayet zengin bir mücevherat dükkanının dellâlı ve birer Hizmetçisi olmuşuz. Cenab-ı Hak Fazl u Keremiyle, bu Hizmet-i Kudsiyede hâlisane, muhlisane bizi ve umum Risale-i Nur Şakirdlerini daim muvaffak eylesin, **آمين**.

Said Nursi

* * *

Lemeat'lan

Fatihanın Âhirinde İşaret Olunan Üç Yolun Beyanı

Ey birader-i pür emel! Hayalini ele al, benimle beraber gel. İşte bir zemindeyiz, etrafına bakarız; kimse de görmez bizi.

Çadır direkleri hükmünde yüksek dağlar üstünde karanlıklı bir bulut tabakası atılmış, hem o dahi kaplatmış zeminimizin yüzü.

Müncemid bir sakf olmuş, fakat altı yüzü açıkmiş, o yüz güneş görmüş. İşte bulut altındayız, sıkıyor zulmet bizi.

Sıkıntı da boğuyor, havasızlık öldürür. Şimdi bize üç yol var: Bir Âlem-i Ziyadar, bir kerre seyrettimdi bu zemin-i mecazî.

Evet bir kerre buraya da gelmişim, üçünde ayrı ayrı gitmişim. Birinci yolu budur: Ekseri burdan gider; o da Devr-i Âlemdir, seyahata çeker bizi.

İste biz de yoldayız, böyle yayan gideriz. Bak şu sahranın kum deryalarına, nasıl hiddet saçıyor, tehdid ediyor bizi!

Bak şu deryanın dağvari emvacına! O da bize kızıyor. İşte

الْحَمْدُ لِلّٰهِ öteki yüze çıktıktı; görürüz güneş yüzü.

Fakat, çektiğimiz zahmeti ancak da biz biliriz. Of, tekrar buraya döndük şu zemin-i vahşetzâr, bulut damı zulmetdar. Bize lâzım: Revnakdar eder Kalbdeki gözü

Bir Âlem-i Ziyadar. Fevkâlâde eğer bir cesaretin var; gireriz de beraber, bu yol-u pür-hatarkâr. İkinci yolumuzu:

Tabiat-ı arzı deleriz, o tarafa geçeriz. Ya fitrî bir tünelden titreyerek gideriz. Bir vakitte bu yolda seyrettim de geçtim bînâz ve pürniyazî.

Fakat o zaman tabiatın zemini eritecek, yırtacak bir madde var idi elimde. Üçüncü yolun o delil-i mu'cizi Kur'an onu bana vermişti.

Kardeşim, arkamı da bırakma, hiç de korkma! Bak hâ şurada tünelvari mağaralar, taht-el arz akıntılar beklerler ikimizi.

Bizi geçirecekler. Tabiat da şu müdhiş cümodiyeleri de seni hiç korkutmasın. Zira bu abus çehresi altında merhametli Sahibinin tebessümlü yüzü.

Radyumvari o Madde-i Kur'anî ışığıyla sezmiştim. İşte, gözüne aydın! Ziyadar Âleme çıktıktı, bak şu zemin-i pürnâzi

Bu feza-yı latif, şirin. Yahu başını kaldırı! Bak Semavata ser çekmiş, bulutları da yırtmış, aşağıda bırakmış. Davet ediyor bizi.

Şu Şecere-i Tûbâ, meğer o Kur'an imiş. Dalları her tarafa uzanmış. Tedelli eden bu dala biz de asılmalıyız, oraya alsın bizi.

O Şecere-i Semavî; bir timsali zeminde olmuş şer'-i enveri. Demek zahmet çekmeden o yol ile çıkardık bu Âlem-i Ziyaya, sıkmadan zahmet bizi.

Madem yanlış etmişiz; eski yere döneriz, doğru yolu buluruz. Bak, üçüncü yolumuz: Şu dağlar üstünde durmuş olan şehbazî

Hem de bütün cihana okuyor bir Ezanı. Bak Müezzin-i A'zama, Muhammed-ül Haşimî (A.S.M.) davet eder insanı Âlem-i Nur-u Envere. İlzam eder Niyaz ile Namazı.

Bulutları da yırtmış, bak bu Hüda dağlarına. Semavata ser çekmiş, bak Şeriat cibaline. Nasıl müzeyyen etmiş zeminimizin yüzü gözü.

İste çıkmalıyız buradan Himmet tayyaresiyle. Ziya, nesim orada, Nur u Cemal orada. İşte buradadır Uhud-u Tevhid, o Cebel-i Azizi.

İste şuradadır Cudi-i İslâmiyet, o Cebel-i Selâmet. İşte Cebel-ül Kamer olan Kur'an-ı Ezher, Zülâl-i Nil akıyor o muhteşem menba'dan. İç o Âb-ı Lezizi!..

فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَخْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿٦﴾ وَآخِرُ دَعْوَيْنَا أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Ey arkadaş! Şimdi hayali baştan çıkar,aklı kafaya geçir! Evvelki iki yoluñ mağdub ve dâllîn yolu; hatarları pek çoktur, kıstır daim güz yazı..Yüzde biri kurtulur; Eflatun, Sokrat gibi. Üçüncü yol; sehildir,

hem Karib-i Müstakimdir. Zaîf, kavî müsavi. Herkes o yoldan gider. En rahatı budur ki: Şehid olmak ya Gazi.

İşte neticeye gireriz. Evet deha-yı fennî: Evvelki iki yoldur ona meslek ve mezheb. Fakat Hüda-yı Kur'anî: Üçüncü yoldur onun Sîrat-ı Müstakimi, îsal eder o bizi.

اللَّهُمَّ إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الدِّينِ أَنْهَمْتَ عَلَيْهِمْ

غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ آمِينَ

* * *

Hakikî Bütün Elem Dalalette, Bütün Lezzet İmandadır.

Hayal libasını giymiş muazzam bir Hakikat

Ey yoldaş-1 hûşdar! Sîrat-ı Müstakimin o Meslek-i Nurânî, mağdub ve dâllînin o tarîk-1 zulmanî, tam farklarını görmek eğer istersen ey aziz,

Gel vahmini ele al, hayal üstüne de bin, şimdi seninle gideriz zulümat-1 ademe. O mezar-1 ekberi, o şehr-i pür-emvati bir ziyaret ederiz.

Bir Kadîr-i Ezelî, kendi Dest-i Kudretle bu zulümat kît'adan bizi tuttu çıkardı, bu vûcûda bindirdi, gönderdi şu dünyaya; şu şehr-i bîlezaiz.

İşte şimdi biz geldik şu Âlem-i Vûcûda, o sahra-yı hâile. Gözümüz de açıldı, şeş cihette biz baktık; evvel istîtafkârane önumüze bakarız.

Lâkin beliyyeler, emeler önumüzde düşmanlar gibi tehacüm eder. Ondan korktuk, çekindik. Sağa sola, anasır-1 tabayia bakarız, ondan meded bekleriz.

Lâkin biz görüyoruz ki, onların kalbleri kasiyye, merhametsiz. Dişlerini bilerler, hiddetli de bakarlar; ne naz dinler, ne niyaz!

Muztar adamlar gibi me'yusane nazarı yukarıya kaldırdık. Hem istimdadkârane Ecram-ı Ulviyeye bakarız; pek dehşetli tehdidkâr da görürüz.

Güya birer gülle bomba olmuşlar, yuvalardan çıkmışlar, hem etraf-1

fezada pek sür'atli geçerler, her nasılsa ki onlar birbirine dokunmaz.

Ger birisi yolunu kazara bir şaşırtsa, **آلِيَادُ بِاللّٰهِ**, şu Âlem-i
Şehadet ödü de patlayacak. Tesadüfe bağlıdır; bundan dahi hayır
gelmez.

Me'yusane nazarı o cihetten çevirdik, elîm hayrete düştük.
Başımız da eğildi, sinemizde saklandık, nefsimize bakarız. Mütalaa
ederiz.

İşte iştiyoruz: Zavallı nefsimizden binlerle hacetlerin sayhaları
geliyor. Binlerle fâkatlerin enînleri çıkıyor. Teselliyi beklerken
tevahhus ediyoruz.

Ondan da hayır gelmedi. Pek ilticakârane Vicdanımıza girdik;
içine bakıyoruz, bir çareyi bekleriz. Eyvah! Yine bulmayız; biz meded
vermeliyiz.

Zira onda görünür binlerle emelleri, galeyanlı arzular, heyecanlı
hissiyat, Kâinata uzanmış. Herbirinden titreriz, hiç yardım edemeyiz.

O âmâl sıkışmışlar vücud-adem içinde; bir tarafı ezele, bir tarafı
ebede uzanıp gidiyorlar. Öyle vüs'atlari var; ger dünyayı yutarsa o
Vicdan da tok olmaz.

İşte bu elîm yolda nereye bir baş vurduk, onda bir bela bulduk.
Zira mağdub ve dâllîn yolları böyle olur. Tesadüf ve dalalet, o yolda
nazâr-endaz.

O nazarı biz taktik, bu hale böyle düştük. Şimdi dahi halimiz ki
mebde' ve meadi, hem Sâni' ve hem Haşri muvakkat unutmuşuz.

Cehennem'den beterdir, ondan daha muhriktil, Ruhumuzu
eziyor. Zira o şes cihetten ki onlara baş vurduk, öyle halet almışız.

Ki yapılmış o halet, hem havf ile dehşetten, hem acz ile
ra'setten, hem kalâk ve vahşetten, hem yütm ve hem yeisten mürekkeb
vicdansûz.

Şimdi her cihete mukabil bir cebheyi alırız, define çalışırız.
Evvel, kudretimize müracaat ederiz, vâesefâ görürüz

Ki âcize zaîfe. Sâniyen: Nefiste olan hacatın susmasına
teveccüh ediyoruz. Vâesefâ durmayıp bağırlar görürüz.

Sâlisen: İstimdadkârane, bir halaskârı için bağırrır, çağırırız; ne
kimse iştiyor, ne cevabı veriyor. Biz de zannediyoruz:

Herbir şey bize düşman, herbir şey bizden garib. Hiçbir şey Kalbimize bir teselli vermiyor; hiç emniyet bahşetmez, hakikî zevki vermez.

Râbian: Biz Ecram-ı Ulviyeye baktıkça, onlar nazara verir bir havf ile dehşeti. Hem Vicdanın müz'ici bir tevahhus geliyor: Akılsûz, evhamsâz!

İşte ey birader! Bu dalaletin yolu, mahiyeti şöyledir. Küfürdeki zulmeti, bu yolda tamam gördük. Şimdi de gel Kardeşim, o ademe döneriz.

Tekrar yine geliriz. Bu kerre tarîkîmiz **Sîrat-ı Müstakimdir**, hem İmanın yoludur. Delil ve imamımız, İnayet ve Kur'an'dır, şehbaz-ı edvar-pervaz.

İşte Sultan-ı Ezel'in Rahmet ve İnayeti, vakta bizi istedî, kudret bizi çıkardı, lütfen bizi bindirdi kanun-u meşiete: Etvar üstünde perdaz.

Şimdi bizi getirdi, şefkat ile giydirdi şu Hil'at-ı Vücudu, emanet rütbesini bize tevcih eyledi. Nişanı Niyaz ve Namaz.

Şu edvar ve etvarın, bu uzun yolumuzda birer Menzil-i Nazdır. Yolumuzda teshîlât içindir ki, Kaderden bir Emirname vermiş, sahifede cebhemiz.

Her nereye geliriz, herhangi taifeye misafir oluyoruz, pek uhuvvetkârane istikbal görüyoruz. Malımızdan veririz, mallarından alırız.

Ticaret Muhhabeti, onlar bizi beslerler, hediyelerle süslerler, hem de teşyi' ederler. Gele gele işte geldik, dünya kapısındayız iştiyoruz âvâz.

Bak girdik şu zemine; ayağımızı bastık şehadet Âlemine: Şehr-Âyîne-i Rahman, gürültühane-i insan. Hiçbir şey bilmeyiz, delil ve İmamımız Meşjet-i Rahman'dır.

Vekil-i delilimiz, nazenin gözlerimiz. Gözlerimizi açtık, dünya içine saldık. Hatırına gelir mi evvelki gelişimiz?

Garib, yetim olmuştuk; düşmanlarımız çoctu, bilmezlik Hâmimizi. Şimdi Nur-u İman ile o düşmanlara karşı bir Rükn-ü Metinimiz

İstinadî Noktamız, hem Himayetkârimiz defeder düşmanları. O İman-ı Billâhtır ki Ziya-i Ruhumuz, hem Nur-u Hayatımız, hem de Ruh-u Ruhumuz.

İşte Kalbimiz rahat, düşmanları aldırmaز, belki düşman tanımaz. Evvelki yolumuzda, vakta Vicdana girdik; iştik ondan binlerle feryad u fizar ve âvâz.

Ondan belaya düştük. Zira âmâl, arzular, istidad ve hissiyat; daim ebedi ister. Onun yolunu bilmezdiك, bizden yol bilmemezlik onda fizar u niyaz.

Fakat **الْحَمْدُ لِلّٰهِ**, şimdî gelişimizde bulduk Nokta-i İstimdad, ki daim Hayat verir o istidad, âmâle; tâ Ebed-ül Âbâda onları eder pervaz.

Onlara yol gösterir, o noktadan istidad. Hem istimdad ediyor, hem Âb-ı Hayati içер, hem kemaline koşuyor o Nokta-i İstimdad, o sevk-engiz remz ü nâz.

İkinci Kutb-u İman ki: **Tasdik-i Haşirdir**. Saadet-i Ebedî; o sadefin cevheri İman, bürhanı Kur'an. Vicdan, insanî bir râz.

Şimdî başını kaldır, şu kâinata bir bak, onun ile bir konuş. Evvelki yolumuzda pek müdhîş görünürdü. Şimdî de mütebessim her tarafa gülüyör, nazeninane niyaz ü âvâz.

Görmez misin gözümüz ari-misal olmuştur, her tarafa uçuyor. Kâinat bostanıdır, her tarafta çiçekler, her çiçek de veriyor ona bir âb-ı leziz.

Hem ünsiyet, teselli, tahabbübü veriyor. O da alır getirir, şehd-i şehadet yapar. Balda bir bal akıtır, o esrarengiz şehbaz.

Harekât-ı ecrama, ya nûcum, ya şûmusâ nazârimiz kondukça, ellerine verirler Hâlik'in Hikmetini. Hem mâye-i ibreti, hem Cilve-i Rahmeti alır ediyor pervaz.

Güya şu Güneş bizlerle konuşuyor: Der: "Ey Kardeşlerimiz! Tevahhuşla sıkılmayınız, ehlen sehlen merhaba, hoş teşrif ettiniz. Menzil sizin; ben bir mumdar-ı şehnaz.

Ben de sizin gibiyim; fakat sâfi isyansız, muti' bir Hizmetkârim. O Zât-ı Ehad-i Samed ki Mahz-ı Rahmetiyle Hizmetinize beni müşahhar-ı pürnur etmiş. Benden hararet, ziya; sizden Namaz u Niyaz."

Yahu, bakın Kamer'e! Yıldızlarla denizler herbiri de kendine mahsus birer lisanla: "**Ehlen sehlen merhaba!**" derler. "**Hoş geldiniz, bizi tanımaz mısınız?**"

Sırr-ı Teavünle bak, Remz-i Nizamla dinle. Herbirisi söylüyor:
"Biz de birer Hizmetkâr, Rahmet-i Zülcelal'in birer âyinedarıyız; hiç de üzülmeyiniz, bizden sıkılmayınız."

Zelzele na'raları, hâdisat sayhaları sizi hiç korkutmasın, vesvese de vermesin. Zira onlar içinde bir zemzeme-i ezkâr, bir demdeme-i tesbih, velvele-i nâz u niyaz..

Sizi bize gönderen o Zât-ı Zülcelal, ellerde tutmuştur bunların dizginlerini. İman gözü okuyor yüzlerinde Âyet-i Rahmet, herbiri birer âvâz.

Ey Mü'min-i Kalbi Hüşyar! Şimdi gözlerimiz bir parça dînlensinler, onların bedeline hassas kulağımızı İmanın mübarek eline teslim ederiz, dünyaya göndeririz. Dinlesin leziz bir sâz.

Evvelki yolumuzda bir matem-i umumî, hem vaveylâ-yı mevtî zannolunan o sesler, şimdi yolumuzda birer Nevaz u Namaz, birer Âvâz-ı Niyaz, birer Tesbihe ağâz.

Dinle havadaki demdeme, kuşlardaki cıvcıve, yağmurdaki zemzeme, denizdeki gamgama, ra'dlardaki râkraka, taşlardaki taktaka birer manidar nevaz...

Terennümat-ı hava, naarat-ı ra'diye, nağamat-ı emvac, birer Zîkr-i Azamet. Yağmurun hezecatı, kuşların seceatı birer Tesbih-i Rahmet, Hakikata bir mecaz.

Eşyada olan asvat, birer Savt-ı Vücuddur: **Ben de varım** derler. O Kâinat-ı Sâkit, birden söylemeye başlıyor: **"Bizi camid zannetme, ey insan-ı boşboğaz!."**

Tuyurları söylettirir ya bir Lezzet-i Nimet, ya bir Nüzul-ü Rahmet. Ayrı ayrı seslerle, küçük ağâzlarıyla Rahmeti alkışlarlar, Nimet üstünde iner, şükür ile eder pervaz.

Remzen onlar derler: **"Ey Kâinat Kardeşler! Ne güzeldir hâlimiz: Şefkatle perverdeyiz, hâlimizden memnunuz.** Sivri dimdikleriyle fezaya saçıyorlar birer âvâz-ı pür-nâz.

Güya bütün kâinat ulvî bir müzikîdir, İman Nuru işitir Ezkâr ve Tesbihleri. Zira Hikmet reddeder tesadüf vücudunu, Nizam ise tardeder ittifak-ı evham-sâz.

Ey yoldaş! Şimdi şu Âlem-i Misalîden çıkarız, hayalî vehimden
ineriz, akıl meydanında dururuz, mizana çekeriz, ederiz yolları ber-
endaz.

Evvelki elîm yolumuz mağdub ve dâllîn yolu, o yol verir
Vicdana, tâ en derin yerine hem bir hiss-i elîmi, hem bir şedid elemi.
Şuur onu gösterir. Şuura zîd olmuşuz.

Hem kurtulmak için de muztar ve hem muhtacız; ya o teskin
edilsin, ya ihsas da olmasın; yoksa dayanamayız, feryad u fizar
dinlenmez.

Hüda ise şifadır; heva, ibtal-i histir. Bu da teselli ister, bu da
tegafûl ister, bu da meşgale ister, bu da eğlence ister. Hevesat-ı
sihirbaz.

Tâ Vicdanı aldatsın, Ruhu tenvim edilsin, tâ elem hissolmasın.
Yoksa o elem-i elîm, Vicdanı ihrak eder; fizara dayanılmaz; elem-i ye's
çekilmez.

Demek Sırat-ı Müstakimden ne kadar uzak düşse, o derece
nisbeten şu halet tesir eder, Vicdanı bağırtırır. Her lezzetin içinde
elemi var, birer iz.

Demek heves, heva, eğlence, sefahetten memzuc olan **şaşaa-i
medenî**; bu dalaletten gelen şu müdhîş sıkıntıya bir yalancı merhem,
uyutucu zehirbaz.

Ey aziz arkadaşım! İkinci yolumuzda, o Nuranî Tarîkte bir
haleti hissettik; o haletle oluyor hayat, maden-i lezzet. Âlâm, olur
lezaiz.

Onunla bunu bildik ki; mütefavit derecede, Kuvvet-i İman
nisbetinde Ruha bir halet verir. Cesed Ruhla mültezdir, Ruh Vicdanla
mütelezziz.

Bir Saadet-i Âcile, Vicdanda münderiçtir; bir Firdevs-i Manevî,
Kalbinde mündemiçtir. Düşünmekse deşmektir; şuur ise, şiar-ı raz.

Şimdi ne kadar Kalb ikaz edilirse, Vicdan tahrik edilse, Ruha
ihsas verilse; lezzet ziyade olur, hem de döner ateşi Nur, şıtasi yaz.

Vicdanda Firdevslerin kapıları açılır, dünya olur bir Cennet.
İçinde Ruhlarımız, eder pervaz u perdaz, olur şehbaz u şehnaz, yelpez
Namaz u Niyaz.

Ey aziz yoldaşım! Şimdi Allah'a ısmarladık. Gel, beraber bir
Dua

ederiz, sonra da buluşmak üzere ayrılrız.

اللَّهُمَّ إِنْهَا الصِّرَاطُ الْمُسْتَقِيمُ أَمِينٌ

* * *

Îcaz İle Beyan İ'caz-ı Kur'an

Bir zaman rü'yada gördüm ki: Ağrı Dağı altındayım. Birden o dağ patladı, dağ gibi taşları Âleme dağıttı, sarstı cihani.

Füç'eten bir adam yanında peyda oldu. Dedi ki: Îcaz ile beyan et, icmal ile îcaz et, bildiğin Enva'-ı İ'caz-ı Kur'anı!

Daha rü'yada iken tabirini düşündüm. Dedim: Şuradaki infilâk, beşerde bir inkılaba misal. İnkılabda ise elbet Hüda-yı Furkanî, Her tarafta yükselp hem de hâkim olacak. İ'cazinin beyanı, zamanı da gelecek! O sâile cevaben dedim: İ'caz-ı Kur'anı,

Yedi menabi-i külliyyeden tecelli, hem yedi anasırdan terekküb eder. Birinci Menba': Lafzin fesahatından selaset-i lisani;

Nazmin cezaletinden, mana belâgatından, mefhumların bedaatından, mazmunların beraatından, üslûbların garabetinden birden tevellüd eden bârika-i beyanı.

Onlarla oldu mümtezic, mizac-ı i'cazında acib bir nakş-ı beyan, garib bir san'at-ı lisânı. Tekrarı hiç bir zaman usandırmaz insanı.

İkinci Unsur ise: Umûr-u kevniyede gaybî olan Esasat, İlâhî Hakaikten, gaybî olan Esrardan, Gaybî-yi Âsumanî.

Mazide kaybolan gaybî olan umûrden, müstakbelde müstetir kalmış olan ahvalden, birden tazammun eden bir İlîm-ül Guyub hızanı.

Âlem-ül Guyub Lisani, Şehadet Âlemiyle konuşuyor erkânı, rumuz ile beyanı, hedef nev-i insanı, İ'cazin bir Lem'a-i Nuranı...

Üçüncü Menba' ise: Beş cihetle hârika bir câmiiyet vardır. Lafzında, manasında, ahkâmда, hem ilminde, makasının mizanı.

Lafzı tazammun eder pek vâsi' ihtimalât; hem vücuh-u kesîre ki, her biri nazar-ı belâgatta müstahsen, arabiyece sahîh, sırr-ı teşriî lâyîk görüyor ânı.

Manasında: Meşarib-i Evliya, Ezvak-ı Ârifîni, Mezahib-i Sâlikîn, Turuk-u

Mütekkillimîn, Menahic-i Hükema, o İ'caz-ı Beyanı

Birden ihata etmiş, hem de tazammun etmiş. Delaletinde vüs'at, manasında genişlik.. Bu pencere ile baksan, görüşün ne genişir meydanı!

Ahkâmdaki istiab: Şu hârika Şeriat ondan olmuş istinbat. Saadet-i Dâreynin bütün Desatirini, bütün esbab-ı emni,

İçtimaâ hayatın bütün revabitini, vesail-i terbiye, hakaik-i ahvali birden tazammun etmiş onun tarz-ı beyanı.

İlmindenki istiğrak: Hem Ulûm-u Kevniye, hem Ulûm-u İlâhî, onda meratib-i delalat, rumuz ile işaret, sureler surlarında cem'etmiştir cinanı.

Makasid ve gayatta: Müvazenet, ittirad, fitrat desatirine mutabakat, ittihad; tamam müraat etmiş, hîfzeylemiş mizanı.

İşte lafzin ihatasında, mananın vüs'atında, hükmün istiabında, İlmin istiğrakında, müvazene-i gayatta câmiiyet-i pûrsanı.

Dördüncü unsur ise: Her asrin derece-i fehmîne, edebî rütbesine, hem her asıldaki tabakata, derece-i istidad, rütbe-i kabiliyet nisbetinde ediyor bir ifaza-i nûranî.

Her asra, her asıldaki her tabakaya kapısı kûşade. Güya her demde, her yerde taze nâzil oluyor o Kelâm-ı Rahmanî.

İhtiyarlandıkça zaman, Kur'an da gençleşiyor. Rumuzu hem tavazzuh eder, tabiat ve esbabın perdesini de yırtar o hitab-ı Yezdanî.

Nur-u Tevhidi, her dem her Âyetten fişkirir. Şehadet perdesini gayb üzerinde kaldırır. Ulviyet-i Hitabı dikkate davet eder, o nazar-ı insanı.

Ki o Lisan-ı Gaybdır; Şehadet Âlemiyle bizzât odur konusur. Şu unsurdan bu çıkar, hârika tazeligi bir İhata-i Ummanî!

Te'nis-i ezhan için akl-ı besere karşı İlâhî Tenezzülât. Tenzil'in üslûbunda Tenevvü-ü Munisliğidir mahbub-u ins ü cânı.

Beşinci Menba' ise: Nakil ve hikâyatında, İhbar-ı Sadıkada esasî noktalardan hazır müşahid gibi bir Üslûb-u Bedi-i Pür-Maânî

Naklederek, beseri onunla ikaz eder. Menkulâti şunlardır: İhbar-ı evvelîni, ahval-i âhirîni, Esrar-ı Cehennem ve Cinanı.Hakaik-i Gaybiye, hem Esrar-ı Şehadet, Serair-i İlâhî, Revabit-ı Kevnîye dair hikâyatıdır hikâyet-i ayânî

Ki ne vaki' reddeylemiş, ne mantık tekzib etmiş. Mantık kabul etmezse red de bile edemez. Semavî Kitabların ki matmah-ı cihanî.

İttifakî noktalarda musaddikane nakleder. İhtilafi yerlerinde musahhihane bahseder. Böyle naklî umûrlar bir "Ümmi"den sudûru Hârika-i Zamanî...

Altıncı Unsur ise: Mutazammin ve müessim olmuş Dîn-i İslâma. İslâmîyet misline ne mazi muktedirdir, ne müstakbel muktedir; araştırısan zaman ile mekânı!...

Arzımızı senevî, yevmî dairesinde şu Hayt-ı Semavîdir; tutmuş da döndürüyor. Küreye ağır basmış, hem dahi ona binmiş. Bırakmıyor isyani.

Yedinci Menba' ise: Şu altı menba'dan çıkan Envâr-ı Sitte, birden eder imtizac. Ondan çıkar bir hüsün, bundan gelir bir hads, Vasıta-i Nuranî.

Şundan çıkan bir zevktir; zevk-i i'caz bilinir, tabirine lisanimız yetişmez. Fikir dahi kasırdır, görünür de tutulmaz o Nûcum-u Âsumanî.

Onuç asır müddette meyl-üt tahaddi varmış Kur'anın a'dâsında, sevk-i taklid uyanmış Kur'anın ahbabında. İşte İ'cazin bir bürhanı.

Şu iki meyl-i şedidle yazılmıştır meydanda, milyonlarla kütüb-ü arabiye, gelmiştir kütübhane-i vücuda. Onlar ile Tenzil'i düşerse bir mızanı

Müvazene edilse, değil dânâ-i bî-müdanî, hattâ en âmî adam, göz kulakla diyecek: **Bunlar ise insanî, şu ise Âsumanî!**

Hem de hükmedecek: **Şu bunlara benzemez, rütbesinde olamaz.** Öyle ise ya umumdan aşağı; bu ise, bilbedahe malûm olmuş butlanı.

Öyle ise umumun fevkindedir. Mazmunları o kadar zamanda, kapı açık, besere vakfedilmiş; kendine davet etmiş ervah ile ezham!

Beşer onda tasarruf, kendine de maletmiş. Onun mazmunları ile yine Kur'ana karşı çıkmamış, hiçbir zaman çıkamaz; geçti zaman-ı imtihani.

Sair kitablara benzemez, onlara makîs olmaz; zira yirmi sene zarfında müneccemen hacetlere nisbeten nüzülü; müteferrik mütekati', bir Hikmet-i Rabbanî. Esbab-ı nüzülü muhtelif, mütebayin. Bir maddede es'ile mütekerrir,

mütefavit. Hâdisat-ı ahkâmı müteaddid, mütegayir. Muhtelif, mütefarik nûzulünün ezmani.

Hâlât-ı telakkisi mütenevvi', mütehalif. Aksam-ı muhatabı müteaddid, mütebaid. Gayat-ı İrşadında mütederric, mütefavit. Şu Esaslara müstenid binâ, hem beyanı,

Cevabı, hem hitabı. Bununla da beraber selaset ve Selâmet, tenasüb ve tesanûd, kemalini göstermiş; işte onun şahidi: Fenn-i Beyan, Maânî.

Kur'anda bir hassa var; başka kelâmda yoktur. Bir kelâmi iştisen, asıl sahib-i kelâmi arkasında görürsün, ya içinde bulursun. Üslûb: Âyine-i insanî.

Ey sâil-i misalî! Sen ki îcaz istedin, ben de işaret ettim. Eğer tafsil istersen, haddimin haricinde!.. Sinek seyretmez âsumanı.

Zira o kırk Enva'-ı İ'cazından yalnız bir tekini ki, cezalet-i nazmîdir; **İşarat-ül İ'caz**'da sıkışmadı tibyanı.

Yüz sahife tefsirim ona kâfi gelmedi. Senin gibi Ruhanî ilhamları ziyade. Ben istiyorum senden tafsil ile beyanı!

**Ulaşmaz Dest-i edeb-i garb-ı hevesbar-ı hevâkâr-ı dehâdar
De'b-i edeb, ebed-müddet. Kur'an-ı Ziyabar-ı Şifakâr-ı Hüdâdar.**

Kâmilîn insanların zevk-i meâlîsini hoşnud eden bir halet, çocukça bir hevese, sefihçe bir tabiat sahibine hoş gelmez,

Onları eğlendirmez. Bu Hikmete binaen, bir zevk-i süflî, sefih, hem nefî ve şehvanî içinde tam beslenmiş, Zevk-i Ruhîyi bilmez.

Avrupa'dan tereşşuh etmiş şu hazır edebiyat romanvari nazarla Kur'anda olan Letaif-i Ulviyet, Mezaya-yı Haşmeti göremez, hem tadamaz.

Kendindeki mihenki ona ayar edemez. Edebiyatta vardır üç meydan-ı cevelan; onlar içinde gezer, haricine çıkamaz:

Ya aşkla hüsündür, ya hamaset ve şehamet, ya tasvir-i Hakikat. İşte yabanî edebse hamaset noktasında hakperestliği etmez.

Belki zalim beşerin gaddarlıklarını alkışlamakla kuvvetperestlik hissini telkin eder. Hüsün ve Aşk noktasında, Aşk-ı Hakikî bilmez.

Şehvetengiz bir zevki nefislere de zerkeder. Tasvir-i Hakikat maddesinde, Kâinata San'at-ı İlahî suretinde bakmaz;

Bir Sıbga-i Rahmanî suretinde göremez. Belki tabiat noktasında tutar, tasvir ediyor; hem ondan da çıkamaz.

Onun için telkini, aşk-ı tabiat olur. Maddeperestlik hissi, kalbe de yerleştirir; ondan ucuzca kendini kurtaramaz.

Yine ondan gelen, dalaletten neş'et eden Ruhun ızdırabatına, o edebsizlenmiş edeb müsekkin, hem münevvim; hakikî fayda vermez.

Tek bir ilâcı bulmuş; o da romanlarıymış. Kitab gibi bir hayy-ı meyyit,inema gibi bir müteharrik emvat! Meyyit hayat veremez.

Hem tiyatro gibi tenasühvari, mazi denilen geniş kabrin hortlakları gibi şu üç nevi romanlarıyla hiç de utanmaz.

Beşerin ağızına yalancı bir dil koymuş, hem insanın yüzüne fâsık bir göz takmış, dünyaya bir âlüfte fistanını giydirmiş, hüsn-ü mücerred tanımaz.

Güneşi gösterirse, sarı saçlı güzel bir aktrisi karie ihtar eder. Zahiren der: "Sefahet fenadır, insanlara yakışmaz."

Netice-i muzırrayı gösterir. Halbuki sefahete öyle müşevvikane bir tasviri yapar ki, ağız suyu akıtır, akıl hâkim kalamaz.

İştihayı kabartır, hevesi tehyîç eder, his daha söz dinlemez. Kur'andaki edebse hevayı karıştırmaz.

Hakperestlik hissi, hüsn-ü mücerred aşkı, Cemalperestlik zevki, Hakikatperestlik şevki verir; hem de aldatmaz.

Kâinata tabiat cihetinde bakmıyor, belki bir San'at-ı İlahî, bir Sıbga-i Rahmanî noktasında bahseder, akılları şaşırtmaz.

Marifet-i Sâni'in Nurunu telkin eder. Herseyde Âyetini gösterir. Her ikisi, rikkatlı birer üzüm de veriyor, fakat birbirine benzemez.

Avrupazade edebse, fakd-ül ahbabdan, sahibsizlikten neş'et eden gamlı bir üzümü veriyor; ulvî üzümü veremez.

Zira sağır tabiat, hem de bir kör kuvvetten mülhemane aldığı bir hiss-i üzüm-ü gamdar. Âlemi bir vahşetzar tanır, başka çeşit göstermez,

O surette gösterir. Hem de mahzunu tutar, sahibsiz de olarak yabanîler içinde koyar; hiçbir umid bırakmaz.

Kendine verdiği şu hiss-i heyecanla git gide ilhada kadar gider, ta'tile kadar yol verir, dönmesi müşkil olur; belki daha dönemez.

Kur'anın Edebi ise: Öyle bir hüznü verir ki, âşikane hüzündür, yetimane değildir. Firak-ul ahbabdan gelir, fakd-ül ahbabdan gelmez.

Kâinatta nazarı, kör tabiat yerine, şuurlu hem Rahmetli bir San'at-ı İlahî onun medar-ı bahsi; tabiattan bahsetmez.

Kör kuvvetin yerine; İnayetli, Hikmetli bir Kudret-i İlahî ona medar-ı beyan. Onun için kâinat, vahşetzar suret giymez.

Belki muhatab-ı mahzunun nazarında oluyor bir cem'iyet-i ahbab. Her tarafta tecavüb, her canibde tahabbüb; ona sıkıntı vermez.

Her köşede istînas, o cem'iyet içinde mahzunu vaz' ediyor. Bir hüzn-ü müştakane, bir Hiss-i Ulvî verir; gammı bir hüznü vermez.

İkisi birer şevki de verir: O yabanî edebin verdiği bir şevk ile nefis düşer heyecana, heves olur münbasit; Ruha ferah veremez.

Kur'anın şevki ise: Ruh düşer heyecana, şevk-i maâlî verir. İşte bu Sırra binaen, **Şeriat-ı Ahmedîye (A.S.M.) lehviyatı istemez.**

Bazı âlât-ı lehvi tahrîm edip, bir kısmı Helâl diye izin verip.. Demek Hüzn-ü Kur'anî veya Şevk-i Tenzilî veren âlet, zarar vermez...

Eğer hüzn-ü yetimî veya şevk-i nefsanî verse, âlet haramdır. Değışır eşhassa göre; herkes birbirine benzemez.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
وَعَلَى أَلِهٖ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

Tevhidin İki Bürhan-ı Muazzamı

Ve Sure-i İhlas'ın Bir Nükte-i İ'caziyesi

Şu Kâinat tamamıyla bir Bürhan-ı Muazzamıdır. Lisan-ı Gayb, şahadetle Müsebbihtir, Muvahhiddir. Evet Tevhid-i Rahman'la, büyük bir sesle zâkirdir ki:

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

Bütün zerrat hüceyratı, bütün erkân u a'zası birer Lisan-ı Zâkirdir;

o büyük sesle beraber der ki: لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

O dillerde tenevvü' var, o seslerde meratib var. Fakat bir noktada

toplар, onun Zikri, onun savrı ki: لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

Bu bir İnsan-ı Ekberdir, büyük sesle eder Zikri; bütün eczası, zerratı, küçük sesleriyle, o bülgend sesle beraber der ki:

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

Şu Âlem Halka-i Zikri içinde okuyor Aşrı, şu Kur'an Maşrik-ı Nuru.

Bütün zîruh eder fikri ki: لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

Bu Furkan-ı Celilüşsan, o Tevhide nâtık bürhan, bütün Âyât Sadık

Lisan. Şuâât-ı Barika-i İman. Beraber der ki:

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

Kulağı ger yapıştırsan şu Furkan'ın sinesine, derinden tâ
derine,

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
sarihan işitirsin Semavî bir Sadâ der ki:

O sestir gayeten ulvî, nihayet derece ciddî, hakikî pek samimî, hem nihayet munis ve mukni' ve bürhanla mücehhezdir. Mükerrer der ki:

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

Şu Bürhan-ı Münevverde, Cihat-ı Sittesi şeffaf ki, **üstünde** münakkaştır müzehher Sikke-i İcاز, içinde parlayan Nur-u Hidayet der

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
ki:

Evet **altında** nescolmuş mühefhef mantık ve bürhan, sağında aklı istintak; mürefref her taraf, ezhan "Sadakte" der ki:

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

Yemîn olan şimalinde, eder Vicdanı istişhad. **Emamında** Hüsn-ü Hayırıdır, hedefinde saadettir. Onun miftahıdır her dem ki:

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

Emam olan **verasında** ona mesned Semavîdir ki, Vahy-i Mahz-ı Rabbanî. Bu şeş cihet ziyadardır; bûrucunda tecellidar ki:

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

Evet vesvese-i sârik, bâvehm şübhe-i târik, ne haddi var ki o mârik, girebilsin bu bârik kasra. Hem sârik ki, Sur Sureler şâhik, her Kelime

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
bir Melek-i Nâtık ki:

O Kur'an-ı Azîmüşşan nasıl bir Bahr-ı Tevhiddir. Birtek katre, misal için birtek Sure-i İhlas, fakat kısa birtek remzi, nihayetsiz rumuzundan. Bütün enva'-ı şirk reddeder, hem de yedi Enva'-ı Tevhidi eder isbat; üçü menfi, üçü müsbet şu altı Cümlede birden:

Birinci Cümle: قُلْ هُوَ karinesiz işaretdir. Demek ıtlakla tayindir.

آئِ لَا هُوَ إِلَّا هُوَ
tayinde taayyün var.

Şu **Tevhid-i Şuhuda** bir işaretdir. Hakikat-Bîn Nazar Tevhide müstağrak olursa der ki:

لَا مَشْهُودٌ إِلَّا هُوَ

İkinci Cümle: اللَّهُ أَحَدٌ dir ki, Tevhid-i Uluhiyete tasrihtir. Hakikat, Hak Lisanı der ki:

لَا مَعْبُودٌ إِلَّا هُوَ

Üçüncü Cümle: اللَّهُ الصَّمَدُ dir. İki Cevher-i Tevhide sadeftir.

Birinci dürrü: Tevhid-i Rububiyet. Evet Nizam-ı Kevn Lisanı der ki:

لَا خَالِقٌ إِلَّا هُوَ

İkinci dürrü: Tevhid-i Kayyumiyyet. Evet seraser kâinatta, Vücut ve hem Bekada, müessire ihtiyaç lisanı der ki:

لَا قَيُومٌ إِلَّا هُوَ

Dördüncü: لَمْ يَلِدْ dir. Bir Tevhid-i Celalî müstetirdir; enva'-ı şirk reddeder, küfrü keser bîştibah.

Yani tegayyür, ya tenasül, ya tecezzi eden elbet ne Hâlik'tır, ne Kayyum'dur, ne İlah.

Veled fikri, tevellüd küfrünü لَمْ reddeder, birden keser atar. Şu şirktendir ki, olmuştur beşer ekserisi gümrah.

Ki İsa (A.S.) ya Üzeyr'in (A.S.) ya Melaik, ya ukûlüin tevellüd şirk meydan alıyor nev-i beşerde gâh bâ-gâh.

Beşincisi: وَ لَمْ يُولَدْ Bir **Tevhid-i Sermedî** işaretî şöyledir: Vâcib, kadîm, ezelî olmazsa, olmaz İlah.

Yani: Ya müddeten hâdis ise, ya maddeden tevellüd, ya bir asıldan münfasil olsa, elbette olmaz şu Kâinata penah.

Esbabperestî, nücumperestlik, sanemperestî, tabiatperestlik şirkin birer nev'idir; dalalette birer çâh.

Altıncı: وَلَمْ يَكُنْ Bir Tevhid-i Câmi'dir. Ne zâtında naziri,

ne ef'alinde şeriki, ne sıfâtında şebihi لَمْ Lafzına nazar-gâh.

Şu altı Cümle manen birbirine netice, hem birbirinin bürhanı, müselseldir berahin, mürettebdir netaic şu Surede karargâh.

Demek şu **Sure-i İhlas**'ta, kendi Mikdar-ı Kametinde müselsel, hem müretteb otuz Sure münderîç; bu bunlara sehergâh..

لَا يَعْلَمُ الغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Bu parça hem Lâhiqa'ya, hem İ'caz-ı Kur'an'in âhirine yazılacak. Birkaç gün sonra ehemmiyetli bir parçayı da göndereceğiz.

Mübarek Ramazan'ın Leyle-i Kadir Sırriyla, seksenuç sene bir Ömrü Manevî kazandırması Sırr-ı Hikmetiyle ve Risale-i Nur'un Şakirdlerindeki Sırr-ı İhlasla Tesanüd ve İştirak-i A'mal-i Uhrevî Düsturyla herbir Sadık Şakird, o fevkâlâde manevî kazancı elde edeceğine gayet kuvvetli bir delili budur ki: Bu daire içinde kırkbin, belki yüzbin Hâlis, Hakikî Mü'minlerin içinde Hakikat-ı Leyle-i Kadr'i elde edecek bir-iki, on-yirmi değil, belki yüzlerin elde etmesi ihtimali kavîdir.

Sırr-ı İhlasla ve İştirak-i A'mal-i Uhrevî Düsturunun Sırriyla biz ve siz bu Hakikata müteveccihen, bu Ramazan-ı Şerifte herbirimiz umumun hesabına ve umum arkadaşları içinde kendini farzedip, ن-u mütekellim-i maalgayr, yani daima

أَجِرْنَا إِرْحَمْنَا وَأَغْفِرْنَا وَوَقْفْنَا وَاهْدِنَا
وَاجْعُلْ لَيْلَةَ الْقُدْرِ فِي هَذَا الرَّمَضَانَ خَيْرًا فِي حَقِّنَا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ

icinde umum Kardeşlerini niyet etmektedir. Ve نا gibi Kelimelerde bilhassa en zaîf olan bu Kardeşinizi, ağır vazifesinde o hususî niyetle yardım etmektedir

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Hem sizi, hem bizi, hem Risale-i Nur Dairesini ve hususan Kahraman Tahir'i, bu Vird-ül A'zam-ı Kur'an'ının bu tarzda zuhura gelmesiyle tebrik ediyoruz. Evet bunun tab'ında iki Emr-i Azîm var:

Birisî: Mu'cizatlı Kur'an-ı Hakîm'in ve Kerametli Risale-i Nur'un Tab'larına matbaada görülmemiş bir çığır açtı.

İkincisi: Tahir'e ve Hâfız Ali'ye ve arkadaşlarına kazandırdığı fevkalâde bir Sevab noktasıdır ki; bu Sirra delil-i zahir, emsali matbaada, tab'da görülmemiş bir tarzda, aynen Tahir'in hattı fotoğrafla alınmış gibi, kim bakıyorsa, "Bu Tahir'in yazısıdır, matbu' değildir" der.

Hem kâğıt, hem vakit dar olduğundan bâki umuma Selâm.

Kardeşiniz

Said Nursî

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim,

Bu Ramazan-ı Şerif'te âfâka bilmek ve dünyayı unutmağa çok muhtaç olduğum halde; maatteessûf, dünyaya arasında bakmağa bizi mecbur ediyorlar. İnşâallah, bu bilmekte niyetimiz Hizmet-i İmaniye olduğundan; o da bir nevi İbadet sayılır.

Evet size ilişikleri gibi, bize de ayrı ayrı suretlerde tecavüzlerini ihsas ediyorlar. Fakat Cenab-ı Hakk'a şükür ki, onların tecavüzleri aks-ül amel nev'inde, Risale-i Nur'un fütuhatına yardım ediyor. İstanbul'daki ihtiyar adamın itirazı münasebetiyle Kahraman Nazif yazıyor ki; o itiraz, Risale-i Nur'un İstanbul'da fütuhat yapmağa ve parlamağa vesile oldu. Ve bize karşı başka cihetlerde küçük tecavüzler de öyle netice veriyor. Fakat şimdî bîçare bazı Hocaları ve Sofuları Risale-i Nur'a karşı bir çekinmek, bir soğukluk vermek için hiç hatırlamayan bir vesileyi bulmuşlar. Şöyleden ki:

Diyorlar: "**Said, yanında başka Kitabları bulundurmuyor.. Demek onları beğenmiyor. Ve İmam-ı Gazalî'yi de (R.A.) tam beğenmiyor ki, Eserlerini yanına getirmiyor.**" İşte bu acib manasız sözlerle bir bulantı veriyorlar. Bu nevi hileleri yapan, perde altında ehl-i zendekadır; fakat, safdil Hocaları ve bazı Sofuları vasıta yapıyorlar.

Buna karşı deriz ki: "Hâşâ, yüz defa hâşâ!.. Risale-i Nur ve Şakirdleri, Hüccet-ül İslâm İmam-ı Gazalî ve beni Hazret-i Ali ile bağlayan yegâne Üstadımı beğenmemek değil, belki bütün kuvvetleriyle onların takip ettiği mesleği ehl-i dalaletin hücumundan kurtarmak ve muhafaza etmektir.

Fakat onların zamanında bu dehşetli zendeka hücumu, Erkân-1

İmaniyeyi sarsmıyordu. O Muhakkik ve Allâme ve Müctehid Zâtlarına asırlarına göre Münazara-i İlmiyede ve Diniyede istimal ettikleri silâhlar hem geç elde edilir, hem bu zaman düşmanlarına birden galebe edemediğinden; Risale-i Nur, Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'dan hem çabuk, hem keskin, hem tam düşmanların başını dağıtacak silâhları bulduğu için, o Mübarek ve Kudsî Zâtların tezgâhlarına müracaat etmiyor. Çünkü umum onların merci'leri ve menba'ları ve Üstadları olan Kur'an, Risale-i Nur'a tam mükemmel bir Üstad olmuştur. Ve hem vakit dar, hem bizler az olduğumuz için vakit bulamıyoruz ki, o Nuranî Eserlerden de istifade etsek.

Hem Risale-i Nur Şakirdlerinin yüz mislinden ziyade zâtlar, o Kitablarla meşguldürler ve o vazifeyi yapıyorlar. Biz de, o vazifeyi onlara bırakmışız. Yoksa hâşâ ve kellâ! O Kudsî Üstadlarımızın mübarek Eserlerini Ruh u Canımız kadar severiz. Fakat herbirimizin birer kafası, birer eli, birer dili var; karşımızda da binler mütecaviz var. Vaktimiz dar. En son silâh, mitralyoz gibi Risale-i Nur bürhanlarını gördüğümüzden, mecburiyetle ona sarılıp iktifa ediyoruz.

Latif bir Tevafuk:

Bu Mektubu başta **بَعْدِ عَاشِرَاتِ دَقَائِقِ شَهْرِ رَمَضَانَ** deyip, müteaddid işler meydana geldi, daha yazamadık. Tâ, mübarek Âtîf'in mübarek Mektubu geldi. Başında **بَعْدِ عَاشِرَاتِ دَقَائِقِ شَهْرِ رَمَضَانَ**

Kelimeleri Mektubumuzun başına Tevafuk etmek için bizi bekletti. O Kerametkâr Kalemiyle bu memlekete evvelce gönderdiği parlak yazıları Risale-i Nur'u, bu havalide parlamasına yıldızlatılmış. Şimdi müstesna Kalemiyle bazı nüshaları bu havaliye imdadımıza göndermek niyeti, pek büyük bir Hizmet-i Nuriye olarak bir fedakârlıktır; fakat kendine de çok lâzımdır.

Şimdiden, buradaki Risale-i Nur Şakirdleri namına ona binler teşekkür ve o Hizmette onu tebrik ediyoruz. Ve onun Kerametli Kalemi, cazibedâr Esrar-ı Tevafukiyyeden yüzünü çevirip doğrudan doğruya Risale-i Nur'un Neşrine sarılması, bizi çok minnetdar ve mesrur eyledi. Cenab-ı Hak onun gibi hâlis, muhlis Talebeleri Çoğaltsın,

آمِينَ. Mektublarınızda arasında Sıddık Süleyman'ın, eski zamanda hararetli

Sadakati ve alâkadarlığı ve kuvvetli Şakirdliği ile bahsi geçiyor. Ben ölünceye kadar onun Sadakati ve Selâmet-i Kalbini ve bana ve Risale-i Nur'a hâlisane Hizmetini unutamıyorum.

* * *

Aziz, Sıddık, Hâlis, Muhlis Kardeşlerim ve Hizmet-i Kur'aniyede Ciddî, Hakikî Arkadaşlarım,

Bu yakında hem Isparta'da, hem bu havalide Risale-i Nur'un İhlas Lem'aları İntışara başladığı münasebetiyle ve bir-iki küçük hâdise cihetiyle şiddetli bir ihtar Kalbe geldi. Riyaya dair üç nokta yazılacak:

Birincisi: Farz ve Vâciblerde ve **Şeair-i İslâmiyede** ve Sünnet-i Seniyenin ittibaında ve haramların terkinde riya giremez. İzharı riya olamaz. Meğer gayet za'f-ı İmanla beraber, fitraten riyakâr ola. Belki **Şeair-i İslâmiyeye** temas eden İbadetlerin izharları, ihfasından çok derece daha Sevablı olduğunu, Hüccet-ül İslâm İmam-ı Gazalî (R.A.) gibi Zâtlar beyan ediyorlar. Saïr nevafîlin ihfasi çok Sevablı olduğu halde; Şeaire temas eden, hususan böyle bid'alar zamanında İttiba-ı Sünnetin şerâfetini gösteren ve böyle büyük kebair içinde haramların terkindeki Takvayı izhar etmek, değil riya belki ihfasından pek çok derece daha Sevablı ve hâlistir.

İkinci Nokta: Riyaya insanları sevkeden esbabın

B i r i n c i s i : Za'f-ı İmandır. Allah'ı düşünmeyen, esbaba perestîş eder, halklara hodfürûşlukla riyakârane vaziyet alır. Risale-i Nur Şakirdleri, Risale-i Nur'dan aldıkları kuvvetli İman-ı Tahkîkî Dersiyle; esbaba ve nâsa Ubudiyet noktasında bir kıymet, bir ehemmiyet vermiyor ki, Ubudiyetlerinde onlara gösterişle riya etsinler.

İ k i n c i S e b e b : Hırs ve tama', za'f u fakr noktasında teveccüh-ü nâsı celbine medar riyakârane vaziyet almaya sevkediyor. Risale-i Nur'un Şakirdleri, iktisad ve kanaat ve tevekkül ve kismetine rıza gibi, Risale-i Nur'un Dersinden aldıkları İzzet-î İmaniye, inşâallah onları riyadan ve dünya menfaatleri için hodfürûşluktan men'eder.

Ü ç ü n c ü S e b e b : Hırs-ı şöhret, hubb-u câh.. makam sahibi olmak, emsaline tefevvuk etmek gibi hisler ve insanlara iyi görünmek, tasannu'kârane haddinden fazla kendine ehemmiyet verdirmek

ve tekellüfkârane lâyik olmadığı yüksek makamlarda görünmek tarzını takınmak ile riya eder. Risale-i Nur Şakirdleri ene'yi nahnü'ye tebdil ettiğleri, yani enaniyeti bırakıp, Risale-i Nur dairesinin Şahs-ı Manevîsinin hesabına çalışması, ben yerine biz demeleri.. ve Ehl-i Tarîkatın "Fena Fi-ş Şeyh" ve "Fena Fi-r Resul" ve nefsi emmareyi öldürmek gibi riyadan kurtaran vasıtaların bu zamanda birisi de "**Fena Fi-l İhvân**" yani şahsiyetini Kardeşlerinin Şahs-ı Manevîsi içinde eritip öyle davranışlığı için, inşâallah Ehl-i Hakikatın riyadan kurtulmaları gibi, bu Sîr ile onlar da kurtulurlar.

Üçüncü Nokta: Vazife-i Diniye itibariyle, nâsa hüsn-ü kabul ettirmek, o makamın iktiza ettiği yüksek tavırlar ve vaziyetler, hodfüruşluk ve riya sayılmaz ve sayılmamalı. Meğer o adam, o vazifeyi kendi enaniyetine tâbi' edip istimal ede.

Evet bir İmam İmamet Vazifesinde Tesbihatları izhar eder, isma' eder; hiç bir cihetle riya olamaz. Fakat Vazife haricinde, o Tesbihatları aşıkâre halklara iştitmeye riya girebildiği için, gizli daha Sevâblidir.

Risale-i Nur'un hakikî Şakirdleri, Neşriyat-ı Diniyelerinde ve İttiba-ı Sünnetteki İbadetlerinde ve İçtinab-ı Kebairdeki Takvalarında, Kur'an hesabına vazifedar sayılırlar. İnşâallah riya olmaz. Meğer ki, Risale-i Nur'a başka bir maksad-ı dünyeviye için girmiş ola. Daha yazılacaktı, fakat bir tevakkuf hali kesti.

* * *

Küçük Hüsrev Feyzi'nin bir İstihracıdır

(Otuzüncü Âyet'ten Hâfız Ali'nin İstihracının

Bir Zeyli ve Lâhikasıdır.)

Sure-i Zümer'de

اَفْمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّنْ رَّبِّهِ

Âyet-i Azîmenin mana-yı sarihinden başka bir mana-yı işaretî tabakasının külliyetinde dâhil bir ferdi Risale-i Nur ve Tercümanı olduğuna kuvvetli bir delil buldum. Çünkü

اَفْمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ Cümlesi, hesab-ı cifrî

ve ebcedî ve riyazî ile **bin üçyüz yirmidokuz** (1329) veya sekiz (1328) eder. Demek **مَنْ فَهُوَ** külliyetinde ve **فَهُوَ** işaretinde dâhil ve medar-ı nazar bir ferd, İnşirah-ı Sadr (**Haşıye**) Nuruyla başka bir halete girip, eski sıkıntından kurtulup, Nuranî bir mesleğe giren bir şahsi, eski ve yeni harb-i umumînin gelmeye hazırlanmaları olan o dehşetli tarihe ve o ferdin vaziyetine remzen bakar.

نُورٌ مِّنْ رَّبِّهِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّنْ رَّبِّهِ Kelimesi, Risale-i Nur ismine ve manasına hem cifri, hem sureti, hem manası Tevafuk ettiği gibi; **أَقْمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِإِلَسْلَامِ فَهُوَ** Cümlesinin de makam-ı cifrîsi gösterdiği tarihte Risale-i Nur'un Tercümanı olan Üstadımın -tahkikatımla- aynen vaziyetine Tevafuk ediyor.

Çünkü o zamanda harb-i umumînin mebde'lerinde, Üstadım eski âdetini vesair ulûm-u felsefeyi ve Ulûm-u Âliyeyi bırakıp, tam bir İnşirah-ı Sadrla Risale-i Nur'un Fatihası ve birinci mertebesi olan **İşarat-ül İ'caz** Tefsirine başlayıp, bütün Himmetini, efkârını Kur'an'a sarfetmeye başladığına Tevafuku kavî bir emaredir ki; bu asırda o küllî mana-yı işaretide medar-ı nazar bir ferdî, Risale-i Nur'un Tercümanı ve Şakirdlerinin Şahs-ı Manevîsini temsil eden Mümessilidir.

Evet madem Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan her asırda her ferde hitab eder bir İlm-i Muhit ve bir İrade-i Şamile ile herşeye bakabilir; ve madem Ülema-i İslâm'ın ittifakıyla, Ayetlerin mana-yı sarihinden başka işaret ve remzî ve zîmnî müteaddid tabakalarda manaları vardır.

Ve madem **يَا آتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا** gibi Hitablarda her asır gibi, bu asırdaki

(**Haşıye**): Bu Şerh-i Sadra münasebetdar bir Tevafuktur ki, Üstadımdan anladım; yirmibeş senedir daima ve en mühim bir Duası **اللَّهُمَّ اشْرُحْ صَدْرِي لِلْإِيمَانِ وَلِإِلَسْلَامِ** Münacatı olmuş.

Ehl-i İman, Asr-ı Saadetteki Mü'minler gibi dâhildir.

Ve madem İslâmiyet noktasında bu asır, gayet ehemmiyetli ve dehşetlidir. Kur'an ve Hadîs İhbar-ı Gaybî ile, Ehl-i İmanı onun fitnesinden sakınmak için şiddetle haber vermiş.

Ve madem hesab-ı cifrî ve ebcedî ve riyazî, eskiden beri sağlam bir düsturdur ve kuvvetli bir emare olabilir.

Ve madem Risale-i Nur ve Tercümanı ve Şakirdleri, İman ve Kur'an Hizmetinde parlak ve tesirli Vazifeleri gayet ehemmiyet kesbetmiştir.

Ve madem bu büyük Âyet, hesab-ı cifirle bu asra ve iki harb-i umumîye bakar. Eski harbin patlamasına ve Risale-i Nur'un zuhuruna Tevafuk ettiği gibi, manen de gösterir. Elbette mezkûr Hakikatlara ve kuvvetli karinelere binaen bilâ-tereddüd hükmederiz ki: Risale-i Nur'un Şahs-ı Manevîsi ve Tercümanı, bu Âyet-i Azîmenin mana-yı işaret tabakasının külliyetinde dâhil ve medar-ı nazar bir ferdidir. Ve bu Âyet ona işaret eder. Ve mana-yı remziyle ondan da haber verir. Ve İhbar-ı Gayb nev'inden bir Lem'a-i İ'caziyeyi gösterir, denilebilir ve deriz.

T a h l i l: Bir ش iki ر yedyüz. ل iki ف ikiyüz. م yüz. ا ص yüz. **لِلْإِسْلَامِ** doksanbir. **فَهُوَ** yüz. İsm-i Celal altmışyedi. İki **ر** altmış. **ن** sekiz. **ح** "Risale-i Nur" daki iki veya üç **ا**, iki veya üç. **ر** deki **ن** "Risale" de **ر** 'deki **ن** 'ya mukabildir. Eğer **نور** deki tenvin sayilsa, **النُّورِ** da dahi şeddeli **ن** sayılır, yine ittihad ederler. **نُورٍ** den başka **مِنْ بِهِ** doksanaltı ederek, Risale-i Nur'da kalan **هَلْ سِ** iki **ا** dahi doksanaltı ederek, tam Tevafuk eder. Türkçe telaffuzda Risale-i Nur **ن** ile okunması zarar vermez.

Sure-i Maide'nin ondördüncü Âyeti

قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ

Sure-i Nisa'nın âhirinde

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ
وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا

Âyeti gibi, Risale-i Nur mana ve cifir cihetiyile, mana-yı işaret efradından olduğuna kuvvetli bir karine buldum.

İkinci Âyet olan Sure-i Nisa Âyeti, Birinci Şua olan İşarat-ı Kur'aniye'de, Üstadım işaretini beyan etmiş. Birinci Âyet olan Sure-i Maide'nin ondördüncü Âyeti hem bunun işaretini teyid ediyor, hem de **أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ** Âyetinin işaretini tasdik ediyor.

Evet bu asırda mana-yı işaret tabakasından tam bu Âyetin Kudsî Mefhumuna bir ferd, Risale-i Nur olduğuna kim insaf ile baksa tasdik edecek.

Madem Risale-i Nur bir ferdi olduğuna manevî münasebet kavâdır. Madem bu Âyetin makam-ı cifrîsi **bin üçyüz altmışsaltıdır** (1366), eğer meddeler ve okunmayan Hemze'ler sayılmazsa **altmışikidir** (1362).. Ve madem Risale-i Nur, Kur'an-ı Mübin Nurunu ve Hidayetini neşreden bir Kitab-ı Mübindir. Ve madem zahiren ondan daha ileri, o vazifeyi ağır şerait altında yapanları görmüyoruz. Ve madem Âyetler, sair Kelâmlar gibi căz'ı bir manaya münhasır olamaz. Ve madem delalet-i zîmnî ve işaret ile kaideten mefhûm-u kelâmda dâhil oluyor. Ve madem Necmeddin-i Kübra ve Muhyiddin-i Arabî (R.A.) gibi pek çok Ehl-i Velayet, mana-yı zâhirîden başka bâtinî ve işaretî manalar ile ekser Âyatî tefsir etmişler; hattâ Tefsirlerinde Musa (A.S.) ve Firavun'dan murad, **Kalb ve nefistir** dedikleri halde Ümmet onlara ilişmemiş; büyük Ülemadan çokları onları tasdik etmişler. Elbette Âyetin delalet-i zîmniye ile Risale-i Nur'a kuvvetli karineler ile işaretî kat'ıdır, şüphe edilmemek gerektir.

Tahlil: قَدْ جَاءَكُمْ yüz altmışdokuz مِنَ اللَّهِ yüz ellyedi tenvin نُورٌ

ile beraber üçyüzaltı **وَكِتَابٌ مُبِينٌ** tenvinlerle beraber altıyüzotuzbir

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ. yüzük.Yekûnù, bin üçyüz altmışaltı. Eğer meddeler ve okunmayan hemzeler sayılmazlarsa, bu seneki muharrem tarihine; yani bin üçyüz altmışiki'ye tamam Tevafuk eder. Eğer **مُبِينٌ** deki tenvinde vakfedilse, bin üçyüz onaltıdır (1316) ki; hem Risale-i Nur'un mukaddemetina, hem tenvin ile tekemmülüne ve Birinci Şua'da beyan edildiği gibi, çok Âyâtin ehemmiyetle gösterdikleri aynı meşhur tarihe Tevafuk eder.

* * *

(EHEMMİYETLİ BİR HOCANIN ÜSTAD HAKKINDA
ZİYADE HÜSN-Ü ZANNINI TA'DİL ETMEK
MÜNASEBETİYLE YAZILMIŞ, BELKİ SİZE DE FAİDESİ
OLUR DİYE GÖNDERİLDİ.)

بِاسْمِهِ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
آسَلَامٌ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَّكَاتُهُ بَعْدَ وَعَاشِرَاتٍ دَفَائِقٍ

شَهْرُ رَمَضَانَ

Aziz, Sadık, Muhterem Kardeşimiz Hoca Haşmet,

Senin, Müceddid hakkındaki Mektubunu hayretle okuduk ve Üstadımıza da söyledik. Üstadımız diyor ki:

Evet bu zaman hem İman ve Din için, hem hayat-ı içtimaiye ve Şeriat için, hem Hukuk-u Âmme ve siyaset-i İslâmiye için, gayet ehemmiyetli birer Müceddid ister. Fakat en ehemmiyetlisi, Hakaik-i İmaniyyeyi muhafaza noktasında tecdid vazifesi, en mukaddes ve en büyüğüdür. Şeriat ve hayat-ı içtimaiye ve siyasiye daireleri ona nisbeten ikinci, üçüncü, dördüncü derecede kalıyor.

Rivayat-ı Hadîsiyede, Tecdid-i Din hakkında ziyade ehemmiyet ise, İmanî Hakaikteki tecdid itibarıyledir. Fakat efkâr-ı âmmede, hayatperest insanların nazarında zahiren geniş ve hâkimiyet noktasında cazibedar olan hayat-ı içtimaiye-i İslâmiye ve siyaset-i diniye cihetleri daha ziyade ehemmiyetli göründüğü için, o adese ile o nokta-i nazardan bakıyorlar, mana veriyorlar.

Hem bu üç Vezaifi birden bir şahısta, yahut cemaatte, bu zamanda bulunması ve mükemmel olması ve birbirini cerhetmesi pek uzak, âdetâ kabil görülmüyor. Âhirzamanda, Âl-i Beyt-i Nebevî'nin (A.S.M.) Cemaat-ı Nuraniyesini temsil eden Hazret-i Mehdi'de ve Cemaatindeki Şahs-ı Manevîde ancak içtima edebilir. Bu asırda, Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür olsun ki, Risale-i Nur'un Hakikatîne ve Şakirdlerinin Şahs-ı Manevîsine, Hakaik-i İmaniye muhafaza-sında Tecdid Vazifesini yaptırmış. Yirmi seneden beri o Vazife-i Kudsiyede tesirli ve fatihane Neşriyle gayet dehşetli ve kuvvetli zendeka ve dalalet hücumuna karşı tam mukâbele edip, yüzbinler Ehl-i İmanın İmanlarını kurtardığını kırkbinler adam şehadet eder.

Amma benim gibi âciz ve zaîf bir bîçarenin, böyle binler derece haddimden fazla bir yükü yüklemek tarzında, şahsımlı medar-ı nazar etmemeli diyor ve size Selâm ediyor. Biz de zâtınız ve oradaki Risale-i Nur'la alâkadar olanlara Selâm ediyoruz.

Risale-i Nur Şakirdlerinden
Emin, Feyzi, Kâmil

* * *

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Kardeşlerim!

Kur'an'ın bir tek Âyetinin bir tek işaretî İhbar-ı Gayb nev'inden bir Lem'a-i Îcaziyyeyi Tevafuk suretiyle gösterdiğini manevî bir ihtar ile gördüm.

أَيُّحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا   Bu Âyet-i Kerimenin makam-1 cifrîsi -şedde ve tenvin sayılmazsa- **bin üçyüz ellibir** (1351), *مَيْتًا* 'in aslı *مَيْتًا*

olmasından **bin üçyüz altmışbir** (1361) ederek; bu tarihte, Umûr-u Azîmeden bir dehşetli giybeti, bu Âyetin mana-yı işaretî külliyetinde dâhil ediyor. Umûr-u Azîmeden böyle bir acib giybet aynı tarihte, aynı senede vukua geldi. Şöyle ki:

Onsekiz sene müddetinde Sünnet-i Seniyeyi muhafaza için başına şapka koymadığından, onsekiz senedir haps-i münferid hükümdünde ihtilattan men' ve yalnız bir odada hayatını geçirmeye mecbur edilen ve hususî ibadetgâhında Ezan -ı Muhammedî okuyup

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَكْبَرَ dediğinden ve Hakikatını güneş gibi gösterdiğinden, yüz arkadaşıyla taht-ı tevkife alınan ve mahkûm edilen bir adamı, üzericalı emare ve karinelere istinaden İnayet-i İlahiyyeden geldiğine katî bir kanaati ile İşarat-ı Kur'anîyeden bir müjdeyi hem kendine, hem musibetzede arkadaşlarına bir teselli niyetiyle beyan ettiği için onu giybet ve galiz tabiratla teşhir etmek ve onun Dersleriyle İmanlarını kurtaran masum Şakirdlerini ondan tenfir edip şübheleri vermek; güya ortalıkta medar-ı inkâr hicâbir şey yok ve hicâbir münkeratı ve cinayeti görmüyor gibi, yalnız o bîçarenin mevhüm bir hatasını, sekiz senede seksen müdakkiklerin nazarında saklanan ve sathî ve inadî nazarına göre bir içtihadî yanlığını görüyor zanniyla galiz tabirler ile zemmetmek; elbette bu asırda, bu memlekette Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın kasden işaretine medar olabilir azîm bir hâdisedir. Bence, Kur'an'ın nasıl her Sure ve bazan bir Âyet ve bazan bir Kelime bir Mu'cize olur; öyle de bu Âyetin tek bir işaretî, İhbar-ı Gayb nev'inden bir Lem'a-i l'caziyedir.

Bu Âyetin bu işaretî, bu asırda, Risale-i Nur Şakirdlerinin hakkındaki giybete baktığına üç emare var:

Birincisi: Birinci Şua olan **İşarat-ı Kur'anîye** Risalesinde, Risale-i Nur'a ve Tercümanına da işaret eden beşinci Âyet olan **أَوْ مَنْ كَانَ مَيْتًا فَاحْيِنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ** gayet kuvvetli karinelerle **مَيْتًا** Kelime - i Kudsiyesi cifir ve ebced hesabıyla ve üç cihet-i manasıyla Said-ün Nursî'ye Tevafuk etmesidir.

İkinci emare: **آيِحُبْ أَحَدُكُمْ** ilâ âhir... Âyetinin makam-ı cifrîsi ve

riyazisi **bin üçüz altmışbir** (1361) etmesidir ki; aynı tarihte, o acib hâdise oldu.

Üçüncü emare: .....

İhtiyarım haricinde, beş vecihle zemmi zemmeden ve mu'cizane gıybetten altı cihetle zecreden **آيَّهُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا** Âyeti karşısında kendini gösterip temessül eyledi. Manen, "Bana bak!" dedi. Ben de baktım, birden Tesbihat içinde gördüm ki: 1351'den, tâ 1361 tarihini gösterdi. Halimize baktım; perde altında 51'den, tâ 61'e kadar Risale-i Nur meded beklediği İstanbul âfâkında, perde altında bir nevi taarruz bulunmuş ve 61'de birden patlamasıdır.

T a h l i l: ت خ ب د ح ح ح م م ي ي ل ل ك ك ن yüz. Üçüncü yüz. **مَيْتًا** otuz. Dördüncü **ي** on. Beş **ا**, bir **ه** ile beraber on. Âhirdeki tenvin vakfen **|** olduğu için yekûnu bin üçüz ellibir (1351). **مَيْتًا** aslı yâ-i müşeddede olduğundan bin üçüz altmışbir (1361) eder.

(Haşıye): Bu Âyet bizi şiddetle gıybetten men'ettiğinden, bizi gıybet edenleri unutmamalıyız, medar-ı gıybet etmemeliyiz. İnşâallah, daha tekerrür etmeyecek.

* * *

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ   وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَّكَاتُهُ بِعَدَدِ حُرُوفِ رَسَاعِ النُّورِ الْمَقْرُوَةِ وَالْمَكْتُوبَةِ

Aziz, Sıddık Kardeşlerim,

Size üç Noktayı beyan etmeye Kalbde bir ihtiyaç oldu:

B i r i n c i s i: "Bir hâdisede hem insan eli, hem Kader müdahalesi olduğundan; insan zahirî sebebe bakıp bazan haksız hükmedip, zulmeyer. Kader, o musibetin gizli sebebine baktığı için adalet eder" diye, Risale-i Nur'da bir Kaide-i Esasıyedir.

Hem şimdiye kadar Risale-i Nur'un başına gelen hâdiselerde bir Dest-i İnayet, bir Vech-i Rahmet bulunduğu tecrübeelerle sabittir.

Bu iki cihette Kalbden bir sual çıktı: **"Acaba Nur hakkındaki bu yeni İstanbul hâdisesinde Vech-i Adalet ve Rahmet nedir?"** Hatıra böyle bir cevab geldi ki:

Risale-i Nur'a, Ehl-i İlim ve Ehl-i Dikkati ciddiyetle bakmaya ve tedkik etmeye sevketti. Elbette Risale-i Nur'u tedkik eden bir Âlim, insafi varsa tarafdar olur. Ve Risale-i Nur Ülema dairesinde ve İstanbul âfâkında tezahür edecek. İşte Vech-i Rahmet ve İnayet!

Amma Kader-i İlahînin Vech-i adaleti şudur ki:

Risale-i Nur'un Hakikatıyla ve Şakirdlerinin Şahs-ı Manevîsiyle tezahür eden fevkâlâde İmanî Hizmetlerin ehemmiyetli bir kısmını bîçare Tercümanına vermek ve ehl-i dünya ve ehl-i siyaset ve avamın nazarında birinci derece ve Hakikat nazarında, İmana nisbeten ancak onuncu derecede bulunan siyaset-i İslâmiye ve hayat-ı içtimaiye-i Ümmete dair Hizmeti, kâinatta en büyük Mes'ele ve Vazife ve Hizmet olan Hakaik-i İmaniyyenin çalışmasına racih gördüklerinden; o Tercümana karşı arkadaşlarının pek ziyade hüsn-ü zanları ehl-i siyasete, inkılabcı bir siyaset-i İslâmiye fikrini vermek cihetinde, Risale-i Nur'a karşı hayat-ı içtimaiye noktasında cephe almak ve fütuhatına mâni' olmak pek kuvvetli ihtimali vardı. Bunda hem hata, hem zarar büyültür. **Kader-i İlahî, bu yanlışlı tashih etmek ve o ihtimali izale etmek ve öyle ümid besleyenlerin ümidi** **ta'dil etmek için**, en ziyade öyle cihetlerde yardım ve iltihaka koşacak olan Ülemadan ve Sâdâtthan ve Meşayıften ve Ahbabdan ve hemşehrîden birisini muarız çıkardı; o ifratı ta'dil edip adalet etti. **"Size Kâinatın en büyük mes'elesi olan İman Hizmeti yeter"** diye bizi merhametkârane o hâdiseye mahkûm eyledi. Sonra **بِلِلَّهِ الْحَمْدُ**, o muarızı susturdu; o ateşi söndürdü. Fakat münaflıklar söndürmemek için çalışıyorlar.

İ k i n c i N o k t a: Bu dehşetli ihtikârdan çıkan kaht u galâ ve açlık ve zaruret, yaşamak damarını şiddetle yaralandırıyor. Bu yara,

Hissiyat-ı Ulviye-i Diniyeyi bir derece susturmaya vesile olup, ehl-i dalalete yardım ediyor. Herkes midesini düşünmeye başlıyor. Kalb, Hakikatten ziyade ekmeği düşünüp Hayata, yaşamağa yardıma koşup, Vazife-i Hakikiyesini ikinci derecede bırakır. Buna karşı Risale-i Nur'un Şakirdleri bir uzun Ramazan nazarıyla bakıp, keffaret-üz zünub ve bir Riyazet-i Şer'iyeye çevirebilirler. Alenen nakz-ı sıyamla Ramazanın hürmetini kıran bedbahtlara gelen o musibet, masumları da incitir. Fakat Risale-i Nur Şakirdleri ve masumları, o musibeti lehlerine döndürüp, hayırlı bir riyazete kalbedeler. Kanaat ve İktisadla karşılaşırlar.

Üçüncü Nokta: İki mes'eledir.

Birincisi: Müdakkik Hoca Sabri, Feyzi'nin istihracına dair Feyzi'ye yazdığı Mektub güzeldir. Lâhika'ya girdikten sonra, Hocalar **فِيهِ نَظَرٌ** dememek için bazı keliməti ta'dil edildi.

İkinci Mes'ele: İstanbul Ülemasının en büyüğü ve en müdakkiki ve çok zaman Müfti-yül Enam olan eski Fetva Emini, meşhur Ali Rıza Efendi; **Birinci Şua** İşarat-ı Kur'aniye ve **Âyet-ül Kübra** gibi Risaleleri gördükten sonra, Risale-i Nur'un mühim bir Talebesi olan Hâfız Emin'e demiş ki:

"Bediüzzaman, şu zamanda Din-i İslâma en büyük Hizmet eylediğini ve Eserlerinin tam doğru olduğunu; ve böyle bir zamanda, mahrumiyet içinde feragat-ı nefs edip yani dünyayı terkedip, böyle bir Eser meydana getirmek hiç kimseye müyesser olmadığını ve her suretle şâyan-ı tebrik olduğunu ve Risale-i Nur Müceddid-i Din olduğunu ve Cenab-ı Hak onu Muvaffak-un Bilhâyr eylesin, آمین diyerek; bazlarının sakal bırakmamaklılarına itirazları münasebetiyle; Mevlâna Celaleddin-i Rumî'nin pederleri olan Sultan-ül Ülema'nın bir kışası ile onu müdafaa edip, demiş:

"Bu misilli, Bediüzzaman'ın dahi elbette bir içtihadı vardır. Itiraz edenler haksızdır," demiş Ve Hoca Mustafa'ya emretmiş, "Söylediğimi yaz!" Bediüzzaman'a kemal-i hürmetle Selâm ederim. Te'lifatınızın ikmaline hırz-ı can ile Dua etmekteyim (yani, Ruha nüsha olacak kadar

kıymetdardır). Bazı ülema-üs sū'un tenkidine uğradığına müteessir olma. Zira **yemişli ağaç taşlanır**, (**Haşıye**) kaziyesi meşhurdur. Mücahedatınıza devam buyurun. Cenab-ı Hak ve Feyyaz-ı Mutlak âcilen murad ve matlubunuza Muvaffak-un Bilhâyr eylesin!.. Bâki Hakk'ın birliğine emanet olunuz.

Eski Fetva Emini **Ali Rıza**

İşte böyle müdakkik ve İlim ve Şeriat ve Kur'an cihetinde bu zamanda söz sahibi en büyük Âlim böyle hükmetmiş. Risale-i Nur'un Talebeleri, bu mes'eleyi -ihtiyaten- yabanılere onun ismini vermekle teşhir etmemek gerektir ve Dualarına onu dâhil etmek lâzımdır.

Umum Kardeşlerimize Selâm.

* * *

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبِحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَّكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

Aziz, Sıddık, müstakim Kardeşlerim,

Gayet ciddî bir ihtar ile bir Hakikatî beyan etmeye lüzum var.

Şöyle ki: **لَا يَعْلَمُ الْغَيْبُ إِلَّا اللَّهُ** Sırriyla Ehl-i Velayet, gaybî olan şeyleri bildirilmез bilmezler. En büyük bir Veli dahi, hasmının hakikî halini bilmedikleri için, haksız olarak mübareze etmesini Aşere-i Mübeşere'nin mabeynindeki muharebe gösteriyor. Demek iki Veli, iki Ehl-i Hakikat birbirini inkâr etmekle makamlarından sukat etmezler. Meğer bütün bütün Zahîr-i Şerîata muhalif ve hatası zahir bir İctihad ile hareket edilmiş ola. Bu Sırra binaen

(Haşıye): Yani: Mübarek, tatlı meyveleri bulunan ağaçlara taş atanlar, Akılları varsa tatsınlar ve yesinler; çürütmeye lâyik ve kabil degiller, demekti. **Feyzi**

وَ الْكَاظِمِينَ الْفَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ deki ulüvv-ü cenab düsturuna ittibaen ve Avam-ı Mü'minînin Şeyhlerine karşı hüsn-ü zanlarını kırmamakla, İmanlarını sarsılmadan muhafaza etmek ve Risale-i Nur'un Erkânlarının haksız itirazlara karşı haklı fakat zararlı hiddetlerinden kurtarmak lüzumuna binaen; ve ehl-i ilhadın iki Taife-i Ehl-i Hakkın mabeynindeki husumetten istifade ederek, birinin silâhiyla, itirazıyla ötekini cerhedin ve ötekinin delilleriyle berikini çürüttüp ikisini de yere vurmak ve çürütmekten içtinaben, Risale-i Nur Şakirdleri bu mezkûr dört Esasa binaen, **muarızlara hiddet ve tehevvürle ve mukabele-i bilmisille karşılaşlamamalı**. Yalnız kendilerini müdafaa için musalahakârane, medar-ı itiraz noktaları izah etmek ve cevab vermek gerektir.

Cünkü bu zamanda enaniyet çok ileri gitmiş. Herkes, kameti mikdarında bir buz parçası olan enaniyetini eritmeyip, bozmuyor; kendini mazur biliyor, ondan niza çıkıyor. Ehl-i Hak zarar eder, ehl-i dalalet istifade ediyor.

İstanbul'da malûm itiraz hâdisesi îma ediyor ki; ilerde, meşrebini çok beğenmiş bazı zâtlar ve hodgâm bazı sofi-meşrebler ve nefsi emmaresini tam öldürmeyecek ve hubb-u câh vartasından kurtulmayan bazı Ehl-i İrşad ve Ehl-i Hak, Risale-i Nur'a ve Şakirdlerine karşı kendi meşreblerini ve mesleklerinin revacını ve etba'larının hüsn-ü teveccühlerini muhafaza niyetiyle itiraz edecekler, belki dehşetli mukabele etmek ihtimali var. **Böyle hâdiselerin vukuunda, bizlere itidal-i dem ve sarsılmamak ve adavete girmemek ve o muarız taifenin de rüesalarını çürütmemek** gerektir.

Fâş etmek hatırlıma gelmeyen bir Sırrı, fâş etmeye mecbur oldum. Şöyle ki:

Risale-i Nur'un Şahs-ı Manevîsi ve o Şahs-ı Manevîyi temsil eden has Şakirdlerinin Şahs-ı Manevîsi "Ferîd" makamına mazhar oldukları için, değil hususî bir memleketin kutbu, belki -ekseriyet-i mutlaka ile- Hicaz'da bulunan Kutb-u A'zamın tasarrufundan hariç olduğunu.. ve onun hükümü altına girmeye mecbur değil. Her zamanda bulunan iki İmam gibi, onu tanımağa mecbur olmuyor. Ben eskide Risale-i Nur'un Şahs-ı Manevîsini, o İmamlardan birisini zannediyordum.

Şimdi anlıyorum ki; Gavs-ı A'zam'da Kutbiyet ve Gavsiyetle beraber "Ferdiyet" dahi bulunduğuundan, Âhirzamanda Şakirdlerinin bağlandığı Risale-i Nur, o Ferdiyet makamının mazharıdır. Bu gizlenmeye lâyık olan bu Sîrr-ı Azîme binaen, Mekke-i Mükerreme'de dahi -farz-ı muhal olarak- Risale-i Nur'un aleyhinde bir itiraz Kutb-u A'zamdan dahi gelse; Risale-i Nur Şakirdleri sarsılmayıp, o mübarek Kutb-u A'zamın itirazını iltifat ve Selâm suretinde telakki edip, teveccühünü de kazanmak için, medar-ı itiraz noktaları o büyük Üstadlarına karşı izah etmek, ellerini öpmektir.

Evet Kardeşlerim; bu zamanda öyle dehşetli cereyanlar ve Hayati ve cihâni sarsacak hâdiseler içinde, hadsiz bir Metanet ve itidal-i dem ve nihayetsiz bir fedakârlık taşımak gerektir.

يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ Ayetinin Sîrr - ı İşarîsiyle,

Âhireti bildikleri ve İman ettikleri halde, dünyayı Âhirete severek tercih etmek ve kırılacak şîşeyi Bâki bir Elmasa, bilerek rîza ve sevinçle tercih etmek ve akibeti görmeyen kör hissiyatın hükmüyle, hazır bir dirhem zehirli lezzeti, ileride bir batman safi lezzete tercih etmek, bu zamanın dehşetli bir marazı, bir musibetidir. O musibet Sîrriyla, Hakikî Mü'minler dahi bazan ehl-i dalalete taradar olmak gibi dehşetli hatada bulunuyorlar. Cenab-ı Hak Ehl-i İmanı ve Risale-i Nur Şakirdlerini bu musibetlerin şerrinden muhafaza eylesin, *آمِينَ*.

S a i d N u r s i

* * *

Aziz, Sîddîk Kardeşlerim!

Risale-i Nur'un intişârına ve fütuhatına karşı gelen biri Semavî, biri arzî iki musibete mukâbele edecek ayrı bir İnayet-i İlâhiye Cilvesi görülmeye başladı.

Arzî ve insanî olan musibet: Isparta'da ve İstanbul'da olduğu gibi; Kastamonu'nun havâlisinde de, ehl-i dalalet Risale-i Nur'un intişârına sed çekmek için, Has Talebelerin ve ciddî çalışanların şevklerini kırmak ve onlara fütur vermek için, ayrı ayrı tarzlarda, umumî bir plân dâhilinde taarruz ediliyor. Hâlislere fütur veremediklerinden, başka meşgaleler bulmakla çalışmalarına zarar veriyorlar

Semavî musibet ise: İhtikâr neticesinde, hayat ve yaşamak hissi, Hissiyat-ı Diniyeye galebe çalıp, ekser nâs midesini, maişetini daima düşünüyor. Hattâ ekser fukara kısmından olan Risale-i Nur Talebeleri, bu musibete karşı çabalamak mecburiyetiyle hakikî ve en mühim vazifesi olan **Neşir Hizmetini** bırakmağa mecbur oluyor.

Hem insanların zihinleri, fikirleri kasden ve bizzât Hakaik-i İmaniyeye karşı bu yüzden bir derece lâkaydîk bir vaziyeti almışından, bir tevakkuf devri gelmesine mukabil; Cenab-ı Hakk'ın İnayet ve Rahmetiyle başka bir tarzda Risale-i Nur'un intişar ve fütuhatına meydan açmış. **Ezcümle:** İstanbul âfâkından yüksek Ülemanın; eski Fetva Emini Ali Rıza, Ahmed-i Şiranî ve parlak Vaizlerden Şemsi gibi Zâtlar, Risale-i Nur'la ciddî ve takdîrkârane münasebetdar olmağa başlamalarıdır.

Hem hatırlımızda olmadığı halde, yeni hurufla tab'etmek üzere - başta **Âyet-ül Kübra'nın** en mühim parçası- yedi parça, bir mecmuada tab'etmek; ve gençleri uyandıran üç-dört parça ayrı bir Risalede, Hâfız Mustafa ile beraber tab'etmek için matbaaya gönderdik.

Hem mühim bir zât teşebbüs ediyor ki: Mühim parçalardan bir kısmını Ankara'da, büyük rütbeli birisinin muavenetiyle tab'etmek niyeti var. Ben şimdilik muvafakat etmedim.

Velhasıl bir kapı kapansa, İnayet-i İlahiye daha parlak kapıları Risale-i Nur yüzünden açıyor, yol veriyor. Risale-i Nur'un Mektub ve melfuz hurufatı adedince Cenab-ı Erhamürrâhimîn'e hamd ü sena ve şükür olsun... *هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي*

Buna binaen, bu tevakkuf ve muvakkaten fütura merak etmeyiniz. Zâten şimdîye kadar çalışmalar tohumlar nev'inde, istikbalde kâfi sünbüller verebilir. Farz-ı muhal olarak, hiç çalışılmasa da yine kifayet eder. Kat'iyyen takarrur etmiş ki; Risale-i Nur Hakikatlarına, gîdaya ihtiyaç gibi bu zamanda ihtiyaç var. Bu ihtiyaç ise onu tevakkufta bırakmaz, ișlettirecek inşâallah.

Hâfız Mustafa ile umumunuza bedel görüştük, fakat pek az bir zamanda. Cenab-ı Hak onu ve Tahirî'yi tab' mes'elesinde muvaffak eylesin. *آمِينَ*.

Hâfız Ali'nin Mektubunda, Medrese-i Nuriye'nin Üstadı olan Hacı Hâfız ile gayet samimane ve uhuvvetkârane görüşmeleri ve meşveretleri bizleri çok mesur eyledi.

S a i d   N u r s i

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Nur Fabrikasının Sahibi, Birinci Şua'in Dördüncü Âyeti bahsinde, **Hakikat-ı İslâmiyetin yedi Esası parlak bir surette isbat edildiği** cümlesine dair soruyor ki: Erkân-ı İslâmiyeyi beş biliyoruz. Hem Vücub-u Zekat Rüknü, Risalelerde ne suretle izah edildiğini soruyor.

Elcevab: İslâm'ın Rükünleri başkadır, Hakikat-ı İslâmiyet'in Esasları yine başkadır. **Hakikat-ı İslâmiyet'in Esasları; altı Erkân-ı İmaniye ile (Haşıye) ve Esas-ı Ubudiyet ki, İslâmin beş Rüknü olan (Savm, Salât, Hacc, Zekat, Kelime-i Şehadet) mecmuunun hülâsasıdır.** Risale-i Nur, altı Rükn-ü İmaniye ile bu Esas-ı Ubudiyeti isbat edip سبعة المثابات cilvesine mazhariyeti muraddır. **Vücub-u Zekatın** izahından murad ise, **Zekatın tefferruat tafsilâtı değil; belki Zekatın, hayat-ı içtimaiyede derece-i lüzumu ve ehemmiyetli kıymeti isbat edilmiş demektir.** Evet Risale-i Nur'dan evvel yazdığımız Risalelerde, hem de Risale-i Nur'un müteaddid yerlerinde, Vücub-u Zekatın hayat-ı içtimaiyede ne derece ehemmiyetli olduğu kat'iyyen ve vâzîhan isbat edilmiş demektir.

Isparta'da Risale-i Nur'un Ders ve Neşrine iki köşkünü bir zaman tahsis eden Kardeşimiz Şükrü Efendi'nin iki genç evlâdının vefatı, beni müteessir etti. Çünkü beş-altı yaşında iken, masume kerimesi yanına geldikçe, her defa "**Adın nedir?**" soruyordum. Masumane, kemal-i fahrle "**Hayrûnnisa**" derdi, beni şefkatle güldürüyordu. Cenab-ı Hak o mübarek masumeyi birden Cennetine aldı, şu dünya Cehenneminden kurtardı. Ve merhum mahdumu Hayati ise, hastalık inşâallah onu da Hayrûnnisa gibi günahsız, masum yaptı. Beraber

(Haşıye): "Beraber" kelimesi Şuada noksan olduğu için, şüphe edilmiş.

Cennet tarafına gittiler. Bu nokta-i nazardan ben o iki çocuğu tebrik ediyorum. Ve peder ve válidelerini de hem ta'ziye, hem manen tebrik ediyorum ki; o iki evlâdları **وَلْدَانٌ مُخْلَدُونَ** Sırrına mazhar oldular. Ben o ikisini, Risale-i Nur'un vefat eden Şakirdleri içinde Dualarımıza dâhil ettik.

Rüşdü Efendi benim tarafımdan Şükrü Efendi'ye, ta'ziyenamesi olan **Onyedinci Mektub'u**, benim yerimde okusun.

Risale-i Nur'un kaptanı Sabri, Nis adasındaki bir Kardeşimiz ve Onuncu Söz'ün tab'ından sonra tehlikeden muhafaza için kaç ay hanesinde saklayan ve peder ve válidesiyle, bizimle ciddî alâkadar bulunan Veli Efendi'nin peder ve válidesinin vefat haberlerini yazıyor. Cenab-ı Hak onlara Rahmet eylesin. Ben inşâallah çok zaman onları manevî kazançlarımı şerik edeceğim.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Bu zamanda hususan bu sıralarda, Risale-i Nur'un Şakirdleri tam bir Metanet ve Tesanûd ve dikkat etmeye muhtaçtırlar. **بِلِهِ الْحَمْدُ**

Isparta ve havalisi Kahramanları demir gibi bir Metanet göstermesiyle, başka yerlere de hüsn-ü misal oldu.

Ey Hüsrev! Tesirli ve güzel Mektubunu aldım. Vazifenin başına geçmen, bizi fevkâlâde mesrur etti. Binler safalar ile geldin. Sen, birbuçuk sene maddî Kalemin işlemenigidinden merak etme. Senin yerine ve Kerametli Kaleminin yâdigârı olan **Mu'cizat-ı Ahmedîye**'nin biri Vilayat-ı Şarkiyede fa'alane geziyor. Diğer son yazdığını nûsha da, İstanbul'da senin yerinde çalışıp, inşâallah fütuhat yapar. Senin yazdığını Mu'cizeli iki Kur'an-ı Azîmüşşân'ın bu havâlide hususan Ramazan-ı Şerif'te sana kazandırdıkları Sevablârî ve tahsin ve tebriklerini, inşâallah yakında tab'a girmesiyle, Âlem-i İslâm'dan senin Ruhuna yağacak Rahmet Dualarını düşün, Allah'a şükreyle.

Hâfiż Ali'nin Mektubunda, İslâmköyü'ndeki Hocalara muhabbet ve dostluğa karar vermesi bizi memnun eylesi. Evet İslâmköyü, nasılki Risale-i Nur'a pek ziyade alâkadarlıkta imtiyaz ve sebkat kazanmış. Öyle de ben orada iken, sair Hocalara nisbeten İslâmköyü

Hocaları dahi daha ziyade insaflı ve Risale-i Nur'u takdir ettiklerini gördüğünden, bu havalideki Hocaların lâkaydıklarına karşı onları hüsn-ü misal gösteriyorum. İnşâallah onlardan zarar gelmez. Ben İslâmköyü'nü Nurs Köyü gibi biliyorum, o Hocalara da akrabam nazarıyla bakıyorum, onlara da Selâm ediyorum. Evet onların insafı ve Risale-i Nur'a karşı dostluklarıyla, Nur Fabrikası o köyde dağdağasız teessüs etti tahmin ediyorum.

Ey Sabri Kardeş! Başın sağ olsun. Cenab-ı Hak o vâlidemizi mağfiret eylesin! **آمينَ**. Benim, karabet-i nesebiyeyi ihsas eden parmaklarındaki nişan ve bu yedi-sekiz sene Abdülmecid'den daha harareti fa'alane Kardeşlik Vazifesini yaptığınızdan, elbette senin merhume vâliden benim de vâlidemdir. Onu da, vâlidem yanına manevî kazançlarımı ve Dualarımı hissedar ediyorum. Cenab-ı Hak sana Sabr-ı Cemil ihsan ve o merhumeyi de Garîk-i Rahmet eylesin! **آمينَ**.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Ben pek katî bir surette ve bine yakın tecrübelerim neticesinde katî kanaatim gelmiş ve ekser günlerde hissediyorum ki: Risale-i Nur'un Hizmetinde bulunduğu günde, o Hizmetin derecesine göre kalbimde, bedenimde, dimağında, maişetimde bir inkişaf, inbisat, ferahlık, Bereket görüyorum. Hem orada iken, hem burada çok Kardeşlerimden aynı haleti hissettim ve ediyorum. Ve çokları itiraf ediyor ki, "Biz de hissediyoruz" derler. Hattâ size geçen sene yazdığım gibi, benim pek az gıda ile yaşadığımın Sirri, o Bereket imiş.

Hem İmam-ı Şafî'i (R.A.) Rivayet var ki; **hâlis Talebe-i Ulûmun Rızkına, ben kefalet edebilirim demiş**. Çünkü Rızıklarında vüs'at ve Bereket olur. Madem Hakikat budur ve madem hâlis Talebe-i Ulûm ünvanına Risale-i Nur Şakirdleri bu zamanda tam liyakat göstermişler; elbette şimdiki açlık ve kahta mukabil Risale-i Nur Hizmetini bırakmak ve zaruret-i maişet özrüyle, maişet peşine koşmak yerine en iyi çare, şükür ve kanaat ve Risale-i Nur Talebe-liğine tam sarılmaktır.

Evet her tarafta bu derd-i maişet herkesi sarsıyor. Ehl-i dalalet bundan istifade eder. Ehl-i Diyanet de kendini mazur bilir, "**Zarurettir.. ne yapalıım?**" der. Demek ki, Risale - i Nur Şakirdleri bu açlık

ve zaruret musibetine karşı, yine Nur'la mukabele etmeli. **Her Şakirdin Vazifesi, yalnız kendi İmanını kurtarmak değil; belki başkasının İmanlarını da muhafaza etmeye mükelleftir. O da Hizmete ciddî devam ile olur.**

Size yazmıştık ki, muarızlara adavetle mukabele etmeyiniz. Mümkün olduğu kadar, Ehl-i Takva, Ehl-i ilme karşı dostane vaziyet alınız. Fakat bu noktaya dikkat ediniz ki, Risale-i Nur'un zararına ve Şakirdlerinin Salabet ve Metanetlerine ilişscek bir tarzda daireniz içine sokmayınız. Öyleler niyet-i hâlise ile girmezse, belki fütur verirler. Eğer enaniyetli ve hodfürüş ise, Risale-i Nur Şakirdlerinin Metanetlerini kirarlar; nazarlarını, Risale-i Nur'un haricine çekip dağıtırlar. Şimdi çok dikkat ve Metanet ve İhtiyat lâzımdır.

Bu havalide, Hakikaten ümidiimin fevkinde, Risale-i Nur Talebelerinden iki Kahraman yetiştiler. Baba, oğul; Ahmed Nazif, Salahaddin. Bu iki zât Risale-i Nur'un Neşrinde ikiyüz adam kadar çalışıklarını görüyoruz. Ezcümle: Birisi yani oğlu, Kars'ta durup hem Van'a, hem Erzurum'a, hem Konya'ya, hem buralara -size leffen gönderdiğim Mektub gibi- muhabereler ile tesirli bir surette çalışıyor; tam bir Abdurrahman'dır.

Kardeşiniz
S a i d   N u r s î

* * *

Risale-i Nur, Tarîkat değil Hakikattir. Âyât- Kur'aniyeden tereş- şuh eden bir Nurdur. Ne şarkın Ulûmundan ve ne de garbin fununundan alınmış değil. Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'in bu zamana mahsus bir İ'caz-ı Manevîsidir. Menfaat-ı şahsiye yoktur. Risale-i Nur'un -hiç olmazsa- Söz ve Mektublarını tamamıyla okuyunca bir çok Hakikatlar tezahür edeceğinden, bugünkü düşüncenizden, yani Risale-i Nur'u yazmakta çekinmek ve çekilmekten derhal teberri edeceksiniz.

Muhterem değerli Kardeşim! Derhal yazmaya başlayınız, korkmayın. Hizmet-i Kur'an, inşâallah muhafaza edecktir. Diğer Efendi'yi ziyarete gidenlere ve Risale-i Nur'u yazan o havalideki Kardeşlerimize geçmiş olsun (Haşîye). Hâfiz-ı Hakikî inşâallah muhafaza edecktir.

(Haşîye): Kardeşimiz Salahaddin burada, Isparta'da olduğu gibi, bunlara da

İmam-ı Ali'nin (R.A.)

تَقَادُ سِرَاجُ النُّورِ سِرًّا بَيَانَةً تَقَادُ سِرَاجُ السُّرُجِ سِرًّا تَنَوَّرْتُ Emrine inkıyad etmek içab ettiginden, Risale-i Nur'u gizli okumak, gizli yazmak, gizli neşretmek lâzımdı. O Kardeşlerimizin bu Emre riayet etmemesinden ileri geldiğinden, hafif şefkat tokadı yediklerinden tekrar geçmiş olsun.

Hiç merak etmesinler, hiçbir şey yapılmaz ve yapamaz ve göremezler. Bu hâdiseden müteessir olup çekinmeyiniz. Bilakis çalışmanızı ziyadeleştirin ki, tecrübe-i meydan-ı imtihanda muvaffak olasınız. Risale-i Nur'a sık sık ilişirler, fakat bir halt edemezler. Çünkü Gavs-ı A'zam (K.S.) ve İmam-ı Ali (R.A.) gibi Zâtların Himayeleri ve Duaları Berekâtına, Hâfız-ı Hakikî hifzeder. **الْحَمْدُ لِلّٰهِ هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي** Ruhanî inkıbaz inşâallah gelecektir. Risale-i Nur **لِلّٰذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشَفَاءٌ** Sırrına mazhardır.

Ondan istimdad et. Risale-i Nur Talebeleri birbirinin ibadetinden hissedar olduklarından, daimî Virdleri olan bu Âyet-i Azîme size de şifa verir. Risale-i Nur'u yazınız. İhtiyata riayet ediniz.

Bütün Kardeşlerime Selâm ve hürmetler. Risale-i Nur'a çalışmanızı tekrar tavsiye ederim, Kardeşlerim.

Kardeşiniz
Salahaddin

* * *

Risale-i Nur'u aramak için evlerini tahrri edip sıkıştırdıkları zaman, Hıfz-ı İlâhî ile birşey bulamadıkları zamanki hâdiseye işaret ediyor.

Feyzi

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz Kardeşlerim!

Bu defa Mektub yerinde bu meyveyi gönderiyoruz.

KARADAĞ'IN BİR MEYVESİ

Bir Âyetin mana-yı işaretinin külliyetinden bir ferdî, Hürriyetten bu âna kadardır. Teşrin-i sâni otuzuncu gün, bin üç yüz ellisekizde (1358), Karadağ başına çıktıktım. "İnsanların, hususan Müslümanların bu teselsül eden helâketleri ve hasaretleri ne vakitten başladı, ne vakte kadar devam eder?" hatırladı. Birden, her müşkilimi halleden Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan, Sure-i Ve'l-Asrı'yı karşıma çıkardı. Dedi: "Bak!" Baktım. Her asra hitab ettiği gibi, bu asrımıza daha ziyade bakan

إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ وَالْعَصْرِ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ

(şedde ve tenvin sayılır) makam-ı cifrîsi bin üç yüz yirmidört (1324) edip, hürriyet inkılâbiyle başlayan tebeddül-ü sultanat ve Balkan ve İtalyan Harpleri ve Birinci Harb-i Umumi mağlubiyetleri ve dehşetli muahedeleri ve Şeair-i İslâmiyenin sarsılmaları ve bu memleketin zelzeleleri ve yangınları ve İlkinci Harb-i Umumi'nin zemin yüzünde firtınaları gibi, Semavî ve arzî musibetlerle hasaret-i insaniye ile

إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ Ayetinin bu asra dahi bir Hakikati, maddeten aynı tarihiyle gösterip, bir Lem'a-i İ'cazı gösteriyor.

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ (âhirdeki ت، ه) sayılır, şedde sayılır ise) makam-ı cifrîsi **bin üç yüz ellisekiz ve dokuz** (1358-1359) olan bu senenin ve gelecek senenin aynı tarihini göstermekle o hasaretlerden bâhusus manevî hasaretlerden kurtulmanın çare-i yegânesi, İman ve A'mal-i Sâliha olduğu gibi ve mefhum-u muhalifiyle, o hasaretin de sebeb-i yegânesi küfr ve küfran, şükûrsüzlük yani imansızlık, fisk ve sefahet o lduğunu gösterdi. Sure-i *وَالْعَصْرِ* nin Azametini ve

Kudsiyetini ve kısalığıyla beraber gayet geniş ve uzun Hakaikin Hazinesi olduğunu tasdik ederek, Cenab-ı Hakk'a şükrettik.

Evet Âlem-i İslâm'ın, bu asırın en büyük hasareti olan bu dehşetli İkinci Harb-i Umumî'den kurtulmasının sebebi: Kur'andan gelen İman ve A'mal-i Sâliha olduğu gibi; fakirlere gelen acı açlık ve kahtın sebebi dahi, Orucun tatlı açlığını çekmedikleri; ve zenginlere gelen hasaret ve zayıyatın sebebi de, Zekat yerinde ihtikâr etmeleridir.

Ve Anadolu'nun bir meydan-ı harb olmamasının sebebi; **إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا**

Kelime-i Kudsyesinin Hakikatını fevkâlâde bir surette yüzbin insanın Kalblerine tâhkîkî bir tarzda Ders veren Risale-i Nur olduğunu, pek çok emareler ve Şakirdlerinden binler Ehl-i Hakikat ve Dikkatin kanaatları isbat eder.

Ezcümle: Emarelerden biri, **Risale-i Nur'a** sıkıntı veren veyahut Hizmetinden çekilen pek çok adamların tokat yemeleri gibi; bu sene, bu memleketin etrafında umumî bir tarzda **Risale-i Nur'un** intişarına sıkıntı verip şimdiki bir nevi tevakkuf devresi vermek hatasıyla, şimdiki umumî sıkıntının bir sebebi olduğunu göstermesidir.

(Sure-i Ve-l'Asr'in Dağ Meyvesi Namındaki Nüktesine bir Haşıyedir)

الصَّالِحَاتِ deki ت' deki ت' lar ekseriyetçe vakfa rast gelmesiyle cifirce ه sayılabilir, **إِلَّا** beraberdir. Bu noktada (1358) bu zamanımızı gösterir. Ve telaffuzca ه okunmadığından ت' kalabilir. Bu noktadan, şeddeler sayılmazsa ve **إِلَّا** beraber değil, ikiyüz küsür sene zamana kadar İman ve Amel-i Sâlih ile beraber bir Taife-i Azîme, hasarat-ı azîmeye karşı mücahedeye devam edeceğine işaret edip, Fatîha'nın âhirinde **صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ** bin beşyüz kırkyedi (1547) veya bin beşyüz yetmişyedi (1577) gösterdiği zamana; hem

لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ

birinci **Cümle, bin beşüz** (1500) makamıyla Âhirzamanda bir Taife-i Mücahidînin son zamanlarına; ve ikinci Cümle **bin beşüzaltı** (1506) makamıyla, galibane mücahedenin tarihine; ve üçüncü Cümle **bin beşüz kırkbeş** (1545) makamıyla pek az bir farkla, hem Fatiha'nın, hem Ve-l'Asrı Suresi'nin iki Cümlesinin Gaybî İşaretlerine işaret edip, Tevafuk eder. Demek bu Hadîs-i Şerîf'in üç Cümlesinden herbirisini, **bin beşüz** tarihine ve mücahedenin ne kadar devam edeceğini dair işaretlerine, aynen bu **الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ** şedde sayılmazsa,

bin beşüz altmışbir(1561)makamıyla,hem **وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبَرِ**

(şedde sayılır fakat **بِالصَّبَرِ** lâmdır) **bin beşüz altmış** (1560) makamıyla istirak edip, o Taife-i Azîmenin Mücahedatları ne kadar devam edeceğini mana-yı işaretî ve cifrî ile gösterirler. Ve Fatiha ve Hadîsin irâe ettikleri tarihe, makam-ı ebcedleriyle takarrüb edip, farklı bir derece Tevafuk ederler ve manalarıyla da tam tetabuk ederek, parlak bir Lem'a-i İcaziye-i Gaybiyeyi gösteriyorlar.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim,

Eski Said çok zaman **Medreset-üz Zehra**'yı gaye-i hayal ederek çalışmış. Cenab-ı Hak Kemal-i Merhametinden, Isparta'yı o Medreset-üz Zehra hükmüne getirdi. Ve nahiymız olan küçükük Isparta'nın mahdud akraba ve ahabab yerine, mübarek Isparta Vilayetini verip binler Kardeşi ihsan eyledi. Belki muhtemeldir ki, o küçük Isparta'nın aslı, bu büyük Isparta'dan gitmiş. Benim vatan-ı aslîm, bu Isparta olmak caizdir. Hattâ Isparta'lı kim olursa olsun, başkalara nisbeten benimle ve Risale-i Nur'la fazla alâkadar görüyorum. Hattâ buradaki bütün zabitan içinde biri müstesna, en ziyade bize ve Risale-i Nur'a ciddî alâkadar, bu hâmil-i mektub Isparta'lı Hilmi Bey'i gördüm. Onu Risale-i Nur'un Has Şakirdleri içinde kabul eyledik.

Isparta'da ve Sava'daki taarruz bir derece umumîdir. Risale-i Nur'un intişar ettiği her tarafta bu sıralarda, şimdîye kadar bir plân

dâhilinde Risale-i Nur'un fütuhatına karşı tecavüz var. Bir derece şevk ve neş'eye zarar verdi, bir devre-i tevakkuf açtı. Şimdiki kahaklı o tevakkuf sebebiyet veriyor. Fakat Cenab-ı Hakk'a şükür, Isparta ve havalisi Kahramanları çelik gibi bir Metanet göstermeleri, sair yerlerin de kuvve-i maneviyelerini takviye ediyorlar. Bazı ihtiyatsız ve dikkatsizlerin yüzünden cüz'î zararlar olduğundan, ihtiyat ve dikkat her vakit lâzımdır. Barla'da Risale-i Nur'un muvakkat ta'tili sebebiyle yağmursuzluk başladığı gibi ve Risale-i Nur'un müdahalesiyle yağmurun Barla etrafındaki daireye mahsus olarak gelmesi ve Isparta'nın Risale-i Nur'a karşı iştayıklarıyla, -Hüsrev'in dediği gibi- yağmur fevkâlâde bir surette imdada gelmesi gibi, pek çok emarelerle ve burada Risale-i Nur münasebetiyle vücuda gelen yüzer hâdiselerin delaletiyle deriz ki: Bu Anadolu'ya Ayn-ı Rahmet olan Risale-i Nur'a karşı, bu acib zamanda böyle umumî ve geniş bir taarruzla ve bazı yerlerde ta'tile mecbur olması, bu kaht u galayı ve bu acib ihtikârı ve Bereketsizlik ve açlığı netice verdiğine bize kanaat verdi. Şimdi yanındaki Emin ve Feyzi gibi sair arkadaşlarım da aynı kanaattadırlar.

S a i d   N u r s i

* * *

(Risale-i Nur Şakirdleri Tarafından Sorulan Suale Cevabdır)

Sual: Geçen sene sizden sormuştuk ki; elli gündür merak edip dünya cereyanlarına bakmadınız ve sormadınız, o zaman bize bir cevab verdiniz. Gerçi o cevab Hakikattir ve kâfidir. Fakat Risale-i Nur'un İntişarı ve Hizmeti ve Âlem-i İslâmiyetin menfaati noktasında bir derece bakmanız lâzım iken, şimdi onuç ay oluyor aynı hal devam ediyor. Merak edip hiç sormuyorsunuz.

إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ Âyetine en a'zam bir tarzda şimdiki boğuşan insanlar mazhar olmalarından, onlara değil tarafdar olmak veya merakla o cereyanları takip etmek ve onların yalan, aldatıcı propagandalarını dinlemek ve müteessirane mücadelelerini seyretmek, belki o acib zulümlere bakmak da caiz değil. Çünkü zulme rıza zulümdür; tarafdar olsa, zalim olur. Meyletse

وَلَا تُرْكُنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ Ayetine mazhar olur.

Evet Hak ve Hakikat ve Din ve Adalet hesabına olmadığına ve belki inad ve asabiyet-i milliye ve menfaat-i cinsiye ve nefsin enaniyetine dayanan dünyada emsali vuku' bulmayan gaddarane bir zulüm hesabına olduğuna kat'ı bir delil şudur ki:

Bin masum çoluk-çocuk, ihtiyan, hasta bulunan bir yerde, bir-iki düşman askeri bulunmak bahanesiyle, bombalarla onları mahvetmek ve tabakat-1 beşer cereyanları içinde, burjuvaların en dehşetli müstebidleri ve sosyalistlerin ve bolşeviklerin en müfritleri olan anarşistlerle ittifak etmek ve binler, milyonlar masumların kanlarını heder etmek ve bütün insanlara zarar olan bu harbi idame ve sulhu reddetmektir.

İşte böyle hiçbir Kanun-u Adalete ve insaniyete ve hiçbir Düstur-u Hakikata ve hukuka muvafık gelmeyen boğuşmalardan, elbette Âlem-i İslâm ve Kur'an teberri eder. Yardımcılıklarına tenezzül edip tezellül etmez. Çünkü onlarda öyle dehşetli bir firavunluk bir hodgâmlık hükmediyor; değil Kur'an'a, İslâm'a yardım, belki kendine tâbi' ve âlet etmekle elini uzatır. Öyle zalimlerin kılınçlarına dayanmak, Hakkaniyet-i Kur'aniye elbette tenezzül etmez.

Ve milyonlarla masumların kaniyla yoğrulmuş bir kuvvet yerine, **Hâlik-ı Kâinat'ın Kudret ve Rahmetine dayanmak, Ehl-i Kur'an'a Farz ve Vâcibdir**. Gerçek zendeka ve dinsizlik, o boğuşanların birisine dayanıp Ehl-i Diyaneti ezer. O zendekanın tazyikinden kurtulmak, onun aksi cereyanına tarafdar olmak bir çaredir. Fakat şimdiye kadar o tarafdarlık, bir menfaat vermeyerek çok zararları dokunmuş.

Hem zendeka, nifak hasiyetiyle her tarafa döner. Senin dostunu kendine dost edip, sana düşman eder. Senin tarafdarlık cihetiyle kazandığın günahlar, faidesiz boynunda kalır. **Risale-i Nur Şakirdlerinin Vazifeleri İman olduğundan, Hayat mes'eleleri onları çok alâkadar etmez ve merakla baktırmasız**. İşte bu Hakikata binaen, değil onuç ay, belki onuç sene (**Haşıye**) dahi bakmasam hakkım var. Sizler

(Haşıye): Hem tam yedi senedir aynı hal devam etti. Ne merak etti ve ne de sordu ve ne de bildi.

baktınız.. Günahlardan başka ne kazandınız? Ben bakmadım, ne kaybettim?

İkinci Sual: **İşarat-ı Kur'aniye Risalesi'nde**, Fatiha'nın âhirinde Sırat-ı Müstakim Ashabı ki, **الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ** Âyetiyle tarif edilen taife içinde, hem **لَا تَزَالُ طَاغِفَةً مِنْ أُمَّتِي** ilâ âhir.. Hadîsinin Âhirzamanda gösterdikleri Mücahidler içinde ve hem Ve-l'Asrı Suresi'nin **إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا** dan başlayan üç Cümplenin mana-yı işaretisinde hususî bir surette bir ferdî, Risale-i Nur'un Has Şakirdleri olduğuna sebeb nedir ve vech-i tahsisi nedir?

Elcevab: Sebebi ise; Risale-i Nur, yüze yakın Din Tılsımlarını ve Hakaik-i Kur'aniyenin Muammalarını hall ve keşfetmiştir ki; her bir Tılsımın bilinmemesinden çok insanlar şübehata ve şükûke düşüp, tereddüdlerden kurtulamayıp, bazan İmanını kaybederdi. Şimdi bütün dinsizler toplansalar, o Tılsımların Keşfinden sonra galebe edemezler. Yirmisekizinci Mektub-'daki İnayat-ı Seb'ada bir kısmına işaret edilmiş. İnşâallah bir zaman o Tılsımlar, müstakil bir Risalede cem' edilecek.

* * *

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ   وَإِنْ مَنْ شَئْ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Kahraman Tahirî ve Hâfız Mustafa'nın yaptıkları Hizmet çok güzeldir. Onların tedbirleri isabetlidir, haktır. Nur Fabrikasının Divanında verdığınız kararlar, ne olursa kabulümzür. **İşarat-ı Kur'aniye** tevâbi'leriyle beraber çok güzel. Yalnız Seyyid Şefik'e giden Mektub, şahsına aid kısmı girmeyecekti. Lâhika'dan aldığınız parçalar da çok güzel. Büyük Ali sisteminde, küçük ve ikinci Ali'nin manidar

fikrası iyidir, fakat muhtasardır. En evvel gençlere aid üç-dört dersin ki, -Hâfız Mustafa'ya vermişistik- el makinasıyla, mümkünse eski hurufla, değilse yeni hurufla (**Haşîye**) Nur Fabrikasının Divanındaki Heyet münasib görse ve hal müsaade etse, yazılsın. Bize de bazı nüshalar gönderilsin. Mübaretlerin **İşarat-ül İ'caz**'larına bedel bir nüshamı posta ile gönderdik. Cuma gününe rast gelen bu Bayram, çok kıymetdar olan Hacc-ül Ekber olduğundan, Hacca bu sene gidenler çok kazanmışlar. Cenab-ı Hak bizi de onların hayırlı Dualarına hissedar eylesin, **آمينَ**. Tekrar be-tekrar o Bayramınızı ve umum Risale-i Nur Şakirdlerinin Bayramlarını ve Nur ve Gül Fabrikalarının Heyetlerini ve Medrese-i Nuriye Şakirdlerinin ve Üstadlarının ve Barla Sıddıklarının ve Masumların ve Ümmi İhtiyarların, ricalen ve nisaen umumunun birer birer Bayramlarını tebrik ediyoruz.

Said Nursi

* * *

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ
وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بِعَدِ حُرُوفِ مَا كَتَبْتُمْ وَطَبَعْتُمْ
ْ

Aziz, Sıddık, Muktedir, Müteyakkız Kardeşlerim,

Sizin mübarek Leyali-i Aşerenizi ve Kurban Bayramınızı tebrik ederiz. Nur Fabrikası sahibi Hâfız Ali'nin Haşr-i Cismanî hakkındaki hatırlına gelen mes'ele ehemmiyetlidir ve Mektubun âhirindeki temsili gayet güzel ve manidardır. O hatırla ile **Dokuzuncu Şua**'nın Mukaddeme-i Haşîye'den sonraki dokuz Bürhan-ı Haşîyeyi istiyor diye anladım. Fakat maatteessüf bir-iki senedir te'lif vazifesi tevakkuf etmiş. **Resail-in Nur'un mesaili; ilim ile, fikir ile, niyet ile ve kasdî bir ihtiyarla değil; ekseriyet-i mutlaka ile Sünihat, Zuhurat, İhtarat ile oluyor.** Bu dokuz berahine şimdi ihtiyac-ı hakikî kalmamış ki, te'life sevkolumuyoruz.

Evet Erkân-ı İmaniye içinde "**İman-ı Billah**" ve "**İman-ı Bilyevm-il Âhir**"

(Haşîye): Risale-i Nur'un bir Vazifesi; Huruf-u Kur'aniyeyi muhafaza olduğundan, yeni hurufa zaruret derecesinde insâallah müsaade olur.

Âlem-i İslâmiyet'in iki kutbu ve iki güneşidir.

Birincisini; Risale-i Nur, tamamıyla bürhanlarını izah etmiş.

İkinci Kutub ise; kısmen müstakil olarak **Onuncu Söz,** **Yirmidokuzuncu Söz,** **Yirmisekizinci Söz,** hususan cismanî lezzetlerin isbatında ve Mukaddeme-i Haşriye gibi Risalelerde gayet kuvvetli Haşr-i Cismanîyi isbat etmiş, muannidleri de susturmuş. Ve İman-ı Billah gibi, bu dünyadaki mevcudat zahir bir surette onu göstermediğinden kism-1 ekserîsi ise, sair Erkân-ı İmaniye içinde Haşri kuvvetli bir surette isbat eder.

Ezcümle: Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'in Hakkaniyetini isbat eden bütün hüccetleri, ikinci derecede Haşr-i Cismanîyi, binler Âyât-1 Kur'aniyenin tasvir ve izahatlarıyla isbat ediyor. Acaba, Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'in mu'cizane Cennet'in Lezaiz-i Cismaniyesinden bahisleri ve izahları derecesinden daha başka bir izaha lüzum kalır mı?

Hem Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın Hakkaniyetini isbat eden bütün Mu'cizeleri, Hüccetleri ikinci derecede Haşr-i cismanîyi ve Cennet ve Cehennem'in lezaiz ve âlâm-1 cismanîsini Hârika Belâgatiyla tasvir ve izah ediyor. Ve o izahtan sonra, daha izaha ihtiyaç kalır mı?

Hem Cenab-1 Hakk'ın Vücub-u Vücadunu ve Rahîmiyet ve Hakîmiyetini ve İlim ve Kudretini ve Âdiliyet ve Hafîziyetini ve Sîfât-1 Kudsîyesini isbat eden bütün bürhanlar, hüccetler, bir cihette Haşri isbat ettiği gibi; Rububiyetin muktezası olan **İrsal-i Rusûl** ve **İnzal-i Kütüb** cihetyle, hem Risalet-i Muhammediye'yi (A.S.M.) istilzam..

Hem Kur'an, O'nun Konuşması ve **Kelâmi** olduğunu isbat etmekle, Haşr-i Cismanîyi tafsîlîtiyla bu iki noktadan yine isbat ediyor.

Elhasıl: Risale-i Nur'da **İman-ı Billah** ve **İman-ı Bilyevm-il Âhir** olan iki Kutb-u İmanî, tam birbirine müsavi gelecek bir derecede isbat edilmiş. Yalnız bu kadar var ki, Haşr-i Cismanî kısmen sarihan ve kısmen zîmnî ve tebaâi isbat edilmiş. Çünkü bu Âlem-i Şehadet, Sâniini gayet sarih ve zahir gösteriyor; ve Haşri zîmnî ve perdeli haber verir. İnşâallah bir zaman, Risale-i Nur'un Şakirdlerinden birisi veya birkaç tanesi, o dokuz makamı ve berahini tel'if edecek ve **Mukaddeme-i Haşriye**'nin başındaki Âyât-1 A'zamın dokuz fikrasının Hazinelerini, Risale-i Nur'da münteşir Haşr-i Cismanî berahiniyle

ve Kalblerine gelen Sünihat ve İlhamat ile açıp; Dokuzuncu Şua'1, Onuncu Söz'den daha parlak, daha kuvvetli bir tarzda tek mil edecek.

Bütün Kardeşlerimize birer birer Selâm ve Bayramlarınızı tebrik ediyoruz.

S a i d   N u r s i

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

عَسَىٰ أَن تَكُرُّهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ Sırriyla; çok tecrübelerin neticesinde,

çok defa zahirî muvaffakiyetsizlik, hakkımızda birer İnayet perdesi olduğuna bir emaresi, belki bir delili de; bu sene biz, her tarafta bir nevi taarruz, o taarruzdan bir nevi cüz'î tevakkuf, hem matbaaların kapıları şimdilik Risale-i Nur'a -hattâ yeni hurufla dahi- kapanması hayırdır. Birkaç cihette İnayettir ve himayettir.

Evvelâ: Bu sene -perde altında- insanlar, eşedd-i zulüm ile rızık hakkında bir dehşetli ameliyat; ve Kader-i İlahî Hakîmane bir Adaletle, çoktan beri teraküm eden Zekatları ve cizyeleri almak ve hadden çok ziyade tecavüz eden hırsı ve ihtikârı tokatlamak için, umumî bir ameliyat-ı cerrahiye hengâmında, elbette yalnız İmana ve Âhirete hasr-ı nazar eden ve vazife noktasında hayat-ı içtimaiyeye çok bakmayan ve İhlas-ı Tâmmî kazanmak için hiçbir maksada âlet ve hiçbir dünyevî cereyanâ tâbi' olmayan Risale-i Nur'un parlak ve kuvvetli Hizmeti, tesettür perdesi altından çıkip aşıkâr bir tarzda olsaydı, her halde birinci ameliyat-ı insaniye ona ilîsecekti. Ve ikinci Ameliyat-ı Kaderiye rızık ve mide üzerine olması cihetile; ya insanların nazarlarını o Hizmetten gevirecekti, mideleriyle meşgul edecekti veya hîfâ o Hizmetin İhlasını bir derece kırıp, maiyet derdinin bir hissesi onda bulunacaktı.

Sâniyen: Yazılmasına şimdilik lüzum yok.

Sâlisen: İzharına bu zamanda izin yok... Fakat madem Şakirdlerin gayret ve şevk ve Himmetleri şimdîye kadar matbaalara ihtiyaç bırakmamışlar. İnşâallah o Kudsî Hizmete devam edip, o Elmas Kalemler ile Neşr-i Envâr edecekler. Madem bütün bütün mesleğimize muhalif olan yeni hurufu, bir-iki Risale için kabul ettiğimiz halde

matbaacılar çekindiler, o Hayr-ı Azîmi kaybettiler. Siz o iki Risaleyi bizim hesabımıza, Kahraman Kardeşlerimizden yirmi-otuz zâta tevzi' ederek, yirmi-otuz nûshayı eski hurufla yazdırınız. Yazan Kalem sahiblerine daimî Hasenat kazandıran o pek büyük hayatı, siz kazanınız. Eğer yeni hurufla, el makinasıyla o iki Risaleden yazılmış nûshalar varsa, bize bazı nûshalar gönderiniz.

* * *

(İşarat-ı Kur'aniye ve üç Keramet-i Aleviye ve Keramet-i Gavsiye hakkındaki Sikke-i Gaybiye Risalesi'ne bir tenbih ve ihtar'dır)

Bu gayet mahrem Risaleler, nasılsa muannid bir nâmahremineline bu Risalelerden birisi geçmiş. Gayet sathî ve inad nazarıyla bir-iki yerine haksız bir itiraz ile ehemmiyetli bir hâdiseye sebebiyet verdiğinden; bu mecmua, Risale-i Nur'un Has Talebelerine belki Ehass-ı Havassa mahsus olduğu halde ve benim vefatımdan sonra intişarına müsaade olmasına beraber; şimdi mezkûr hâdisenin sebebiyle herkese değil, belki ehl-i insaf ve Risale-i Nur'la alâkadar ve Talebelerinden bulunanlara, Haslardan birkaç Şakirdin tensibiyle gösterilebilir fikriyle yazdım.

İkinci Nokta: Bu Risale (**Sikke-i Gaybiye**) baştan aşağıya kadar bir tek neticeye bakar. Bine yakın emarelerle, Risale-i Nur'un makbuliyetine gaybî bir imza basıldığını isbat ediyor. Böyle bir tek Davaya bu derece kesretli ve ayrı ayrı cihetlerde binler emareler ve îmalar onu göstermesi İlvelyakîn değil, belki Aynelyakîn, belki Hakkalyakîn derecesinde o Davayı isbat eder.

Üçüncü Nokta: Bu Risaleyi mütalaâ eden zâtlar, incedeninceye, hususan cifrî hesabatına meşgul olmağa lüzum yok. Hem bir kısmı anlaşılmasa da zararı yok. Hem umumunu okumak da lâzım değil. Hem **Keramet-i Gavsiye**'nin âhirinde, ikiyüz yirmidördüncü sahifede, Şamî Hâfız Tevfik'in fikrasından başlayıp âhire kadar mütalaâdan sonra ve baştaki mukademeyi de okuduktan sonra istediği parçayı okusun.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim,

Hem Kâtib Osman'ın hem Mübareklerden İbrahim'in, hem Nur

Fabrika Sahibinin, hem Hulusi-i Sâni'nin Mektubları bir-iki günde geldiler. Merak ile mahzun Kalbimizi müferrah eylediler. Kâtib Osman'in Mektubunda, hususî Selâmlarını gönderdiği zâtların, hususan Kahraman Rüşdü, Zühdü Bedevi ve Nuri Kardeşlerimize hassaten ve umuma Selâm ve Selâmetlerine Dua. Ve Hüsrev'in yakında gelmesinin tebşiri, onun hakkındaki merakımızı izale etti.

مَا شَاءَ اللَّهُ Kâtib Osman da, Hüsrev gibi mûcib-i merak noktaları

yazıyor. Onun Mektubunu getiren Halıcı İbrahim demiş ki: "**Siddîk Süleyman Rüşdü buraya gelmek ihtimali var.**" O Kahraman Kardeşim yakînen bilsin ki ben, ondan ziyade ona müştakım. Fakat o her gün, Has Dairesinin birinci safında manen yanımızda bulunuyor, manevî kazançlarımıza da hissedar oluyor. Bizim mesleğimizde sohbet-i suriye ehemmiyeti azdır. Hem bu dehşetli ameliyat-ı dâhiliye hengâmində ve yol masrafi çok ziyade olduğundan, gelmek münasib olmuyor. Ve vekâham ehl-i dünya, burada ziyade bize dikkat ediyorlar. Hattâ bu Bayramda kapımı ziyaretçilere kapadık.

Hâfız Ali'nin Mektubunda Rüşdü'nün bir teşebbübü var ki; gençlere aid dört-beş parça ders ki, Hâfız Mustafa'ya vermiştim ki tab' etsin. Cenab-ı Hakk'a şükür, sizin kesretli Kalemleriniz matbaaya ihtiyaç bırakmıyor. Eğer kolayca, ucuzca mümkün olsa, eski veya yeni hurufla yaparsınız. Hâfız Ali'nin Mektubunda, Risale-i Nur'a karşı Kemal-i Mahviyetle Kemal-i İhlasi ve İrtibati, onun eskiden beri takdir ettiğim bir hasiyet-i mümtazesini göstermekle beraber, benim gibi bir bîçareyi de şefaatçı yapıp, ben de onun Kemal-i Samimiyetini şefaatçı yapıp, Duasına **آمينَ** derim.

Mübârek köyünden, Mübârekler Cemaatinden, Mübârek İbrahim'in Bereketli Mektubunu okudum. Beni memnun eden çok sözler var içinde. Ve bilhassa benim başıma yağan yağmurdan rü'yada içmesi ve biraderzadesi Osman'in ileride Risale-i Nur'a Talebe olması için kendini okutması bizi mesrur eyledi. Cenab-ı

Hak öyle Mübârekleri o köyde çoğaltsın. آمينَ.

* * *

Aziz, Siddîk Kardeşlerim!

Risale-i Nur'un Hakkaniyetine ve ehemmiyetine dair bir İmza-yı

Gaybî hükmünde olan yazdığınız **Mecmua-i İşarat'a**, Lâhika'dan intihab ettiğinizden iki misli daha ilâve ettik. Eğer siz de kendinize öyle bir mecmua yazmışsanız, ilâve ettiğimiz mikdarı size de göndereceğiz. Bu mecmuanın gösterdiği kıymet Risale-i Nur'da bulduğunu, bu zamanın dehşetli firtınaları isbat ediyor.

Evet Kardeşlerim, **Hazret-i İsa Aleyhisselâm Încil-i Şerif'te** demiş ki: "**Ben gidiyorum... tâ size Tesellici gelsin.**" Yani Ahmed Aleyhissalâtü Vesselâm gelsin, demesiyle Kur'an'in beşere gayet büyük bir neticesi, bir gayesi, bir hediyesi; Tesellisidir.

Evet bu dehşetli Kâinatın firtınaları ve zeval ve tahribatları içinde ve bu boşluk nihayetsiz fezada herşey ile alâkadar olan insan için Hakikî Teselliyyi ve İstinad ve İstîmad Noktalarını yalnız Kur'an veriyor. En ziyade o Teselliye muhtaç bu zamanda, bu asırda en ziyade kuvvetli bir surette o Teselliyi isbat eden, gösteren Risale-i Nur'dur. Çünkü zulüm ve evhamın menbaı olan tabiatı, o delmiş geçmiş, Hakikat Nuruna girmiştir. Onaltinci Söz gibi ekser parçalarında, Hakaik-i İmaniyenin yûzer Tilâsimlarını keşf ve izah edip, Aklı inkârdan ve tereddülderden kurtarmış. İşte bu Hakikat içindir ki; bu çok usandırıcı ve dehşetli zamanda, usandırmayacak bir tarzda, çok tekrar ile beraber, Aklı başında olanları Risale-i Nur'la meşgul ediyor. Re'fet Bey'in Mektubunda dediği gibi, "**Risale-i Nur'un en bâriz hasiyeti, usandırmamak. Yüz defa okunsa, yüzbirinci defa yine zevkle okunabilir**" diye pek doğru demiş.

Risale-i Nur'un Tercümanı, Hakikî Vazifesinin haricinde dünyadaki istikbaliyata arasına bakması, bir derece zahirî bir müşevveşiyet verir. Meselâ: Bundan otuz-kırk sene evvel diyordu: "**Bir Nur gelecek, bir Nurânî Âlemi göreceğiz**" deyip; o mana, geniş bir dairede ve siyasette tasavvur edilmiş.

Hem bundan ondört, onbeş sene evvel, "Dinsizliği çevirenler müdhiş semavî tokatlar yiyecekler" diye büyük, geniş, küre-i arz daire-sindeki bu dehşetli hâdiseyi, dar bir memlekette ve mahdud insanlarda tasavvur etmiş. Halbuki istikbal, o iki İhbâr-ı Gaybiyeyi tasavvurunun pek fevkinde tefsir ve tabir eyledi. Evet Eski Said'in "Bir Nur Âlemi göreceğiz" demesi, Risale-i Nur dairesinin manasını hissetmiş; geniş bir

daire-i siyasiye tasavvur ettiği gibi, Sîrr-1 اَنَا آعْطَيْنَا'nın remziyle, on üç ondört sene sonra, "**Dinsizliği, zindikliği**

neşredenler, pek müdhiş tokatlar yiyecekler." deyip; o Hakikatı dar bir dairede tasavvur etmiş. Şimdi zaman, o iki Hakikatı tam tabir ve tefsir etti. Evet başta Isparta Vilayeti olarak Risale-i Nur Dairesi, birinci Hakikatı pek parlak ve güzel bir surette gösterdiği gibi; ikinci Hakikatı da, medeniyet-i sefihenin tuğyanını ve maddiyyunluk (**Haşıye**) taununun aşılamasını çeviren ve idare eden ervah-ı habisenin başlarına gelen bu dehşetli semavî tokatlar, geniş bir dairede, o Sırr-ı

إِنَّا أَعْطَيْنَا'nın Hakikatini, tam tamına isbat etmiş.

Risale-i Nur katî bürhanlara istinaden Hükümleri; sair Hakaikte aynı aynına, tevilsiz, tabirsiz Hakikat çıkması ve yalnız İşarat-ı Tevafukiye ve Sünuhat-ı Kalbiyeye itimaden beyanatı, böyle dünyevî olan mesail-i istikbaliyede neden bazan tabir ve tevile muhtaç oluyor? diye hatırlıma geldi.

Böyle bir cevab ihtar edildi ki: Gaybî istikbal-i dünyevîde ve dünya işlerinde başa gelen hâdisatı bildirmemekte; Cenab-ı Erhamür-râhimîn'in çok büyük bir Rahmeti saklandığını ve gaybî gizlemekte çok ehemmiyetli bir Hikmeti bulunduğu cihetle, gaybî şeyleri haber vermekten yasak edip, yalnız mübhêm ve mücmeł bir surette, ya İlham veya ihtar ile bir emareyi vesile ederek, Keşfiyatça ve Rü'ya-yı Sadıkada bir kısım Gaybî Hakikatları ihsas eder. O Hakikatların hususî suretleri, vukuundan sonra bilinir.

Kardeşlerim! Bu defa Hilmi Bey ile gelen Re'fet ve Rüşdü'nün Mektubları bizi çok sevindirdi. Zâten Hüsrev, Re'fet, Rüşdü Risale-i Nur'a intisabda eskiden beri beraber bulunmalarından, ben birisini tahattur etsem, üçü birden hatırlı geliyor. Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür ki, bu dehşetli firtınalar onları ve sizleri sarsmadı.

مَا شَاءَ اللَّهُ, Re'fet şimdi de eski Sadakatını ve tam alâkasını tamamıyla

muhafaza ettiğini anladık. Bir-iki senedir ondan hiçbir Mektub ve Hizmet-i Kur'aniedeki vaziyetinden bir haber alamamışım, merak ediyordum. Bu defa Mektubunda, "**Ne vakit bir araya gelsek, Sözler'den birini açıp okuyoruz.. tatlı tatlı istifade edip, Üstadı-mızla görüşüyoruz.**" demesi, bizi sürur ile şükre sevketti. Sadakatta namdar Rüşdü'nün

---

(Haşıye): Evet maddiyyunluk taununun hastalığı nev-i besere bu dehşetli sıtmayı ve küre-i arza bu titremeyi vermiştir.

Mektubunda merak ettiğim noktaları beyan etmesi ve Hizmet-i Nuriye tevakkuf etmemesi ve sizlere sıkıntı olmaması, bizi çok mesrur eyledi.

Latif bir Tevafuk: Ahmed Nazif'in bu defa çok meşgaleler içinde yazdığı, yalnız **Ondokuzuncu Mektub'da** [Mu'cizat-1 Ahmed-i diye (A.S.M.)] Tevafukatın mecmuu, **dokuzbin sekiz yüz otuzuç** (9833) adede balığ olduğunu gördük. O Mektubdaki Mu'cizat-1 Ahmed-i diye (A.S.M.) bir Kerametidir diye hükmetti.

* * *

(Risale-i Nur Şakirdlerinden Emin ve Feyzi'nin bir Fıkrasıdır.)

Hem Risale-i Nur'un kasabalara ve cemaatlere Bereket medar olması.. ve ona zarar edenlere tokat gelmesi gibi; şahislara da, pek zahir bir surette hem Bereket ve hüsn-ü maişet (ona çalışanlara); ve gaybî tokatlar, onun aleyhinde çalışanlara gelmesi.. bu havalide çok hâdiseleri var. Biz kendi nefsimizde; çalıştığımız zaman pek zahir bir surette bir hüsn-ü maişet, bir İnayet gördüğümüz gibi, Risale-i Nur veya Şakirdleri aleyhinde çalışanlara şiddetli tokatlar geldiğini görüyoruz. **Ezcümle:**

Risale-i Nur'un Erkânından birisi, katî bir surette haber veriyor ki: Üç-dört adam, dünya servetinin hatırı için toplanıp, münafikane tedbir kurdukları hengâmda; üç gün sonra o üç-dört adamın haneleri ve birinin dükkânı yanıp, herbiri binler lira zayıatla tokat yediler.

Hem bir dessas casus adam, Risale-i Nur Şakirdleri aleyhinde çalışıyordu ki, onları hapse attırsın. Bir gün -serbest olarak- **"Ben bir ipucu bulmadım ki, bunları hapse soksam. Eğer bir ipucu bulsam, onları hapse sokacağım."** diye ilân ettiği vakitten iki gün sonra bir iş yapıp, Risale-i Nur Şakirdleri yerinde, o adam iki sene hapse girdi.

Hem bedbaht, muannid bir adam, Risale-i Nur aleyhinde hem Şakirdlerinin bir Rüknü aleyhinde mütecavizane bulunduğu hengâmda, bir-iki gün sonra meyhaneye gidip içe içe çatlamış, orada ölmüş. Bu neviden çok hâdiseler var. Demek Risale-i Nur dostlara tiryak olduğu gibi, düşmanlara da saika oluyor.

* * *

(Risale-i Nur Şakirdlerinden Hâfız Tevfik, Mehmed Feyzi, Emin, Hilmi, Kâmil'in bir Fıkrasıdır)

فَإِنَّكَ مَحْرُوسٌ بِعَيْنِ الْمَنَاءِ
Gavs-ı A'zam'ın Üstadımız hakkında

fıkrasıyla, İnayet ve Teshile mazhar olduğuna; ve Tevafuk, Risale-i Nur'un Kerametinin bir madeni bulunduğuna pek çok emarelerden, bu bir-iki gün zarfında, küçük ve latif, fakat katî kanaat veren cüzî hâdiselerin Tevafukunda gözümüzle gördüğümüz İnayet-i Rabbaniyenin nümunelerinden bes-altışını beyan ediyoruz ki, onlar bu iki gün zarfında beraber vuku bulmuş:

Birincisi: Dün Üstadımıza, Risale-i Nur'a aid üç Hizmet lâzım geldi. Kimse de yok. Biz de uzaktayız. Merdivenden inip, bir çocuğu bulup, bizlere göndermek niyetiyle kapıyı açtı. Risale-i Nur'un o Hizmetini görecek fevkâlâde bir tarzda, dakikasıyla üç Şakirdi kapıya geldiler.

İkincisi: İki seneden ziyade Risale-i Nur'un mühim parçaları, Risale-i Nur'un Berekâtiyla hanesi yanından kurtulan Hâfız Ahmed kendine yazdırıp, başka bir kaza ve nahiyyede bulunan bir-iki zât onları istinsah için aldılar. İki seneden beri ellerinden kaçırıp, mahcubiyetlerinden haber vermedikleri için hem biz, hem Hâfız Ahmed merak, hem hiddet ediyorduk. O Kitablar bugün geldiği aynı vakit, dün aynı saatte; Üstadımıza, beş seneden beri her birkaç gün zarfında kolaylık için bir parça yemek pişirmek ile hatırlını soruyordu. İki seneden beri o âdeti terketmişti. Hem komşuluktan da başka yere nakletmesiyle, iki senedir o âdet terkedilmiş iken, yine dün o aynı saatte, iki sene evvelki aynı âdetiyle, o zâtın hanesinden aynen eskisi gibi küçük bir hatırl sormak nev'inde oğlu getirdi. Üstadımız dedi: "**İki sene evvelki âdete lüzum kalmamış, siz de komşuluktan gitmişsiniz.**" dedi. Bugün aynı vakitte, o Hâfız Ahmed'in yazdırdığı kaybolan Kitablar, mükemmel bir surette istinsah ile beraber geldi. Bizde şüphe bırakmadı ki, bu latif Tevafuk da, Risale-i Nur hakkındaki İnayetin bir cilvesidir.

Üçüncüsü: Üstadımız, aynı yine bugün Emin'e dedi: **Üç-dört aydır her hafta karyesinden buraya gelen hane sahibesi gelmedi, kirasını dört aydır almadı. Herhalde cevab gönderin gelsin, alsın."**

dediği aynı dakikada, dört aydan beri yanına gelmeyen o hane sahibesi kapıya vurdu, geldi. Beş aylık kirاسını aldı. Üstadımız, bu Hâdise-i İnayetten memnuniyeti için, uzak bir nahiyyeden gelen, yuvarlak, hiç görmediğimiz ve burada bulunmayan bir küçük ekmeği o hane sahibesine verdi. Aynı vakitte yirmi dakika zarfında, burada bulunmayan aynı ekmekten, iki sene Risale-i Nur'un iki Kitabını alıp mütalaasının manevî ücretinden binde bir ücret olarak geldi. Ve bir parçacık aşure çorbasını dahi yine o ev sahibesine verdi. Aynen o aşurenin on misli kadar, latif üç ekmek, yine iki sene iki Kitabın okunmasına binde bir ücreti diye geldi. Gözümüzle gördük.

Hem yine Üstadımız, bugün o hane sahibesine, yedi senedir adını bilmediği için "**İsmin nedir?**" diye sormuş. O da demiş: **Hayriye**'dir. Hayriye isminde olmak Tevafukuyla, iki saat sonra, Hayri namında Risale-i Nur'un bir Şakirdi, haberimiz yokken İstanbul'a gitmiş. Hem ticaret münasebetiyle iki mühim Şakirdler dahi gidip geç kaldılar. Maddî, manevî firtınalar münasebetiyle Üstadımız onları, hem oradaki mühim bir Şakirdi çok merak ediyordu. Bugün o Hayri, iki saat Hayriye'den sonra geldi; o üç Şakird hakkındaki meraklı izale ettiğinden sonra, dört aydan beri devam eden **tefarik** namında Üstadımızın bir kokusu bugün bitmişti. Hayri'nin elinde bir küçük şişe.. Dedi: "**Size tefarik getirdim.**" Biz de bu küçük, latif tefarikteki Tevafuka

بَارَكَ اللَّهُ dedik.

Bu iki gün zarfında bu küçük nümuneler gibi, Üstadımız **Mu'cizat-ı Ahmedîye**'nin tashihatıyla meşgul olduğu için, bunlardan başka çok nümuneleri görmüş. Madem iki günde böyle İnayetin cilvelerini görüyoruz. Risale-i Nur dairesi içinde dikkat edilse herkes - kendi nefsinde- Hizmeti derecesinde böyle nümuneleri görebilir.

Risale-i Nur Şakirdlerinden

Hâfız Tevfik Hilmi Kâmil Hayri Mehmed Feyzi Emin

Evet	Evet	Evet	Evet	Evet	Evet
------	------	------	------	------	------

Gözümüzle gördük.

Evet, ben de tasdik ediyorum.

S a i d   N u r s î

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Bu şiddetli kısta ve manevî, dehşetli ayrı tarz bir kısta ve nev-i beşer içtimaî hayatında müdhiş, kanlı diğer tarz bir kısta çırپinan bîçareller, rikkat-i cinsiye ve şefkat-i nev'iye cihetinden gayet derecede bir üzüm ve elem hissettim. Çok yerlerde beyan ettiğim gibi, yine **Erhamür Rahimîn** ve **Ahkemül Hakimîn** olan onların **Hâlik-ı Kerim** ve **Rahîm'in Hikmet** ve **Rahmeti**, benim Kalbimin imdadına yetişti. Manen denildi ki: "Senin bu şiddetli teessürün, o Hakîm ve Rahîm'in Hikmetini, Rahmetini bir nevi tenkid hükmüne geçer. Rahmet-i İlahiyyeden ileri şefkat olunmaz. Hikmet-i Rabbaniyeden daha ekmel Hikmet, daire-i imkânda olamaz. Âsiler cezalarını; masumlar, mazlumlar zahmetlerinden on derece ziyade mükâfatlarını alacaklarını düşün! Senin daire-i iktidarın haricinde olan hâdisata, Onun Merhamet ve Hikmet ve Adaleti ve Rububiyeti noktasında bakmalısın!.." Ben de o lüzumsuz, şiddetli elem-i şefkatten kurtuldum.

Otuz sene evvel aşairlerde gezerken böyle sual ettiler: Acaba şu zaman ve dehrin şikayetindeki, hattâ büyük Zâtlar ve Evliyalar dahi felekten ve zamandan şikayet ediyorlar. Ondan, Sâni'-i Zülcelal'in San'at-ı Bediine itiraz çıkmaz mı?

Cevab: Hayır ve aslâ!.. Belki manası şudur: Güya şikayetçi der ki: İstediğim emir ve arzu ettiğim şey ve teşehhi ettiğim hal; Hikmet-i Ezeliyenin düsturuyla tanzim olunan âlemin mahiyeti müstäid değil ve İnayet-i Ezeliyenin pergeliyle nakşolunan feleğin kanunu müsaид değil ve Meşiet-i Ezeliyenin matbaasında tab'olunan zamanın tabiatı muvafık değil ve mesalih-i umumiyyeyi tesis eden Hikmet-i İlahiye razı değildir ki; şu Âlem-i İmkân, Feyyaz-ı Mutlak'ın Yed-i Kudretinden, şu ukûlümüzün hendesesiyle ve tehevvüsümüzün iştihasıyla istedigimiz herbir semerati koparsın. Verse de tutamaz, düşse de kaldırıramaz. Evet bir şahsin tehevvüsü için büyük bir daire-i muhita hareket-i mühimmesinden durdurulmaz.

İste otuz sene evvelki cevaba Risale-i Nur dahi zelzeleler bahsinde, böyle küçük bir haşıye ilhak ediyor ki:

Herbir unsurun, maddî ve manevî kiş ve zelzele gibi hâdiselerin üzeri hayırlı neticeleri ve gayeleri varken; şerli ve zararlı bir tek neticesi için onu vazifesinden durdurmak, o üzeri hayırlı neticeleri

terketmekle, üzerer şerr yapmak, tâ bir tek şerr gelmesin gibi Hikmete, Hakikata, Rububiyete münafi olur. Fakat külli kanunların tazyikinden feryad eden ferdlere, **İnayat-ı Hassa ve İmdadat-ı Hususiye ile ve İhsanat-ı Mahsusa** ile Rahmanürrahîm her bîçarenin imdadına yetişebilir. Dertlerine derman yetiştirir. Fakat o ferdin hevesiyle değil, hakikî menfaatiyla yardım eder. Bazan, dünyada istediği bir cama mukabil, Âhirette bir elmas verir.

* * *

Üstadımızın ve Risale-i Nur'un ciddî Hakaikleri içinde en tatlı bir fakihesi Tevafuk olduğu için, Kardeşlerimize yine bu iki gün zarfında küçük bir-iki Tevafuku, size bundan evvelki Tevafuka haşiye olarak yazıyoruz:

Evet nasıl kelimatta ve kelimat-ı mektubede Tevafuk; bir Kasd, bir İnayet-i Hususiyeyi gösteriyor.. Bazan Hârika olup Keramet derecesine çıkıyor.. Bazan latif bir zara fet veriyor. Aynen öyle de, Risale-i Nur'a aid ve Üstadımıza aid hâdisattâ da aynen kasdî ve İnayetkârane Tevafuku, akvaldeki o ef'alde dahi görüyoruz. **Ezcümle:**

Size yazılan, dört ay gelmeyen hane sahibesi için Emin Kardeşimize dedi: "**Haber gönder**" tekellümünde, onun kapı çalması Tevafuk ettiği gibi; aynı cümle, iki defa okunduğu zaman, "**Emin'e dediği**" kelimesi okunduğu ânında, aşağıdaki kapayı Emin açtı. Gelmek zamanı gelmeden geldi. İkinci gün, yine başka bir adama okunduğu vakit, "**Emin'e dediği**" kelimesini okuduğu vakit, aynı anda yukarı kapayı Emin açtı, gelmek âdetine muhalif olarak geldi, girdi. Bu iki Tevafuk, hane sahibesinin Tevafukuna Tevafuk gösteriyor ki; **en cüz'î işlerimiz de tesadüf değil, kasdî Tevafuktur.**

Hem dört ay evvel bize bir parça tarhana getiren Risale-i Nur Şakirdlerinden Fuad'in İstanbul'a gidip, otuz gün tehirinden geç kalmasından endişe ettiğimiz aynı günde, onun tarhanası bittiği aynı günde gelmesi, Tevafuk etti.

Hem aynı günde, bir parça tereyağı, -biz ve Üstadımız da bunun Bereketini hissediyorduk- bittiği dakikada onun mikdarına Tevafuk edip, zannımızca aynı yerde, aynı mikdar, aynı zamanda geldiği gibi; hem buralarda köylerde, kül içinde yapılan bir çörek, Üstadımızın hoşuna gittiği için sabah-akşam ondan yiyp ve onbeş gün

devam edip, bittiği aynı günde, aynı çörekten, onun akrabasından birisi getirdi. Bu Tevafukun hatırı için geri çevirmeden, kabul etti. Mukabiline bir teberruk verdi. Gözümüzle bu latif Tevafuktaki şirin İnayet-i İlahiyyenin cüz'î Cilvelerini gördük ve anladık ki, kör tesadüf işimize karışmıyor. Manidar Tevafuk, Risale-i Nur'un Kelimatında ve Hurufatında olduğu gibi, ona temas eden harekât ve ef'alde de öyle manidar Tevafuklar var. İnayete temas ettiği için, en cüz'î birşey de olsa kıymeti büyütür. Böyle uzun yazmak ve ziyade ehemmiyet vermek israf olmaz. Çünkü, manası olan İnayet ve İltifat-ı Rahmet muraddır. Ve o bahis dahi, manevî bir şükürdür.

Risale-i Nur Şakirdlerinden

Emin, Feyzi

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim,

Nur Fabrikasının Sahibi ile Kahraman Tahirî bizi gayet mesrur eden müjdeler veriyorlar, hem bazı mes'eleleri soruyorlar. Sizlerdeki Erkânın verdikleri karar ve münasib gördüğü tarzlar, benim re'yimin fevkinde inşâallah isabet ederler. Madem benim re'yimi de almak istiyorlar. Şimdilik, evvelce nazlanan matbaacılara lüzum yok. Hem mesleğimize muhalif yeni hurufa, Risale-i Nur'un bir nevi müsaadesi hükmüne geçtiği için lâzım değil. Sizler, el makinasıyla yazdığını mikdar yeter. Zâten Nazif de, el makinasıyla bir derece çalışıyor. Tashihine çok dikkat etmek lâzım. Eski hurufla Elmas Kalemlı Kardeşlerim matbaaya ihtiyaç bırakmıyor. Bize yardım etsinler.

Sorduğunuz ikinci cihet ise, Hâfız Mustafa'ya verdiğim yeni hurufla iki Risale, çoğu ayrı ayrı olsun, bazı da beraber olsun. Gençlere aid Risaleciğin başında isim olarak "**SIRAC-ÜL GAFİLİN**" veya "HÜCCETULLAH-İL BALİĞA" namını veya "MİSBAH-UL İMAN"; Keramet mecmuasının ismi ise, "**SİKKE-İ TASDİK-İ GAYBÎ**" veya "**TASDİK-İ GAYBÎNİN HÂTEMÎ**" namını başında yazarsınız. Arabî "**VIRD-ÜL EKBER-İ NURİYE**" tab'edilmişse, arabî bilmeyen Risale-i Nur Şakirdlerine bir teshîlât olmak için Yedinci **Şua Âyet-ül Kübra** ve Yirminci Mektub'da izah ve tercüme edilen sahifelerinin numaraları, **VIRD-ÜL EKBER**'in kenarlarına rakamla bir haşiyecik gibi yazılsa iyi olur. Yani "**Bu arabî makam, filan**

Risalede, filan sahifede izahı var" diye işaret edilse ve Elmas Kalemlî Kardeşlerimiz bunu tevzi' edip, herbiri bazı nüshaları böyle işaretlerle kaydetse ve hem el makinesiyle yaptığınız veya matbaadan gelen Risalelerden nümune için bir-iki nüshasını bize gönderseniz iyi olur.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Bu şiddetli maddî ve manevî kıstaklı **galâ** ve varlık içinde **kaht** ve **derd-i maişet** fukaralara ağır basması cihetinde, ekseri fakir-ül hal olan Risale-i Nur Şakirdlerinin bu dehşetli hale karşı sarsılmaları ve Tesanüdleri bozulması ihtimaliyle ziyade endişe ediyordum. Sizler her zaman ziyade bu fırtınada Tesanüdünüzü ve İttihadınızı ve birbirinin kusuruna bakmaması, birbirini tenkid etmemesi, Risale-i Nur'un Vazife-i Kudsiye-i İmaniyesi hesabına mükellef ve muhtaçsınız.

Sakın birbirinizden gücenmeyeiniz ve tenkid etmeyeiniz. Yoksa az bir za'f gösterseniz, ehl-i nifak istifade edip sizlere büyük zarar verebilirler. Derd-i maişet zaruretine karşı iktisad ve kanaatla mukabele etmeye zaruret var. Menfaat-i dünyeviye, çok Ehl-i Hakikatî, Ehl-i Tarîkatî dahi bir nevi rekabete sevkettiği için endişe ederim. Risale-i Nur Şakirdleri içinde şimdiye kadar bu cihet onları zedelememiş. İnşâallah yine zedelemez. Fakat herkes bir ahlâkta olamaz. Bazıları meşru' dairede rahatını istese de, itiraz edilmemeli. Zarurete düşen bir Şakird, Zekatî kabul edebilir. Risale-i Nur'un Hizmetine hasr-ı vakit eden Rükünlere ve çalışanlara Zekatla yardım etmek de, Risale-i Nur'a bir nevi Hizmettir.

Hem yardım edilmeli. Fakat hırs ve tama' ve lisan-ı hal ile istemek olmamalı. Yoksa ehl-i dalalet ki, hırs ve tama' yolunda dinini feda etmiş. Onlar nazarında kıyas-ı binnefs cihetiyle, "Risale-i Nur'un bir kısım Şakirdleri dahi, Dinini dünyaya âlet ediyorlar" diye çırkin bir ittiham ile taarruzlarına meydan açar.

Sizler arasına **İhlas'**ı ve **İktisad Lem'**alarını ve bazan **Hücumat-ı Sitte Risalesi'**ni mabeyninizde beraber okumalısınız. Sizin şimdiye kadar fevkâlâde Sebat ve Metanet ve Tesanûd ve İttifakınız, bu memlekete medar-ı iftihar olacak ve istikbalini kurtaracak derecededir. Dikkat ediniz!. Bu yeni fırtına, sizin Tesanüdünüzü bozmasın. Arabî Vird-ül Ekber-i Nuriye'ye dair müjdeniz ve Kahraman Tahir'lerin ve

Mübareklerin, sâri ve dehşetli hastalıklara tiryaklar ve ilâçlar yetiştirmeleri ve mütemadiyen çalışmaları, bizi belki Ruhanîleri ve Rical-ül Gayb Zâtları dahi sevindiriyor. Hulusi'nin Ve-l'Asrı Nükte-i İcaziyesine karşı tam takdiri ve tasdiki ve Konya'ya tahvili, Hizmet-i Nuriye noktasında beni memnun eyledi. Evet Risale-i Nur Şakirdlerinin birincilerinden fa'al birisi, o ehemmiyetli şehre gitmesi lâzım idi.

Kardeşlerim,

Lem'a-i Müdafaat'ta Isparta muhbirleri ünvanıyla, bizi hapse sevkeden Ankara'daki zalimler irade edilmiş. Mecburiyet tahtında öyle demişiz. Şimdi, Isparta benim mübaret bir vatanım ve çok kıymetdar Kardeşlerimin dahi sevgili vatanları olduğundan, Isparta muhbirleri kelimesini o makamlardan kaldırırdım, onların yerlerine "mülhid zalimler" yazdım. Siz de öyle yazınız.

Hem Kahraman Tahir'in bana yazdığı **Müdafaat Risalesi**'nde, **İhtiyar Lem'ası**'nda Ankara'ya aid bahsinde Sekizinci Rica yazmış. Halbuki Yedinci Rica'dır. Onu da tashih ediniz. Tahirî gibi Kahraman bir mahduma sahib olan ve hanesinde Risale-i Nur'un altı Şakirdi bulunan Kardeşimiz Hüsnü Efendi'ye bilmukabele Selâm ve tebrik ederiz.

* * *

وَإِنْ مَنْ شَاءَ لَا يُسْبِحُ بِحَمْدِهِ   **بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ**

Aziz Kardeşlerim,

Kur'an'a aid en cüz'î, en küçük bir nüktenin de kıymeti büyük olduğundan; İşarat-ı Kur'aniyenin bu zamanımıza temas eden küçük bir şuaî bugün Sure-i Ve-l'Asrı Nükte-i İcaziyesi münasebetiyle, Sure-i Fil'den mana-yı işaret tabakasından Tevafuk düsturuna istinaden bir nüktesini beyan etmem ihtar edildi. Şöyle ki:

الْأَذْكَرُ كَيْفَ   Sure-i meşhur ve tarihî bir hâdise-i cüz'iyeyi beyan

ile, külli ve her asırda efradı bulunan o gibi ve ona benzeyen hâdiseleri ihtar ve tabakat-ı işaretiyeden her tabakaya göre bir manayı ifade

etmek, umum asırlarda umum nev-i beşerle konuşan Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın Belâgatının muktezası olmasından, bu Kudsî Sure bu asrımıza da bakıyor, Ders veriyor, fenaları tokatlıyor. Mana-yı işaretî tabakasında, bu asrin en büyük hâdisesini haber vermekle beraber; dünyayı her cihetle Dine tercih etmek ve dalalette gitmenin cezası olarak, cifir ve hesab-ı ebced ile **Üç Cümlesi**, aynı hâdisenin zamanına tetabuk edip işaret ediyor.

Birinci Cümlesi: Kâ'be-i Muazzama'ya hücum eden Ebrehe askerlerinin başlarına Ebabil tayyareleriyle Semavî bombalar yağdırmasını ifade eden **تَرْمِيمُهُمْ بِحَجَارَةٍ** Cümle-i Kudsiyesi, bin üç yüz elli dokuz (1359) edip, dünyayı dine tercih eden ve nev-i beşeri yoldan çıkaran medeniyetçilerin başlarına Semavî bombalar ve taşları yağdırmasına Tevafukla işaret ediyor.

İkinci Cümle: **آلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ** Kelime-i Kudsiyesi,

eski zaman hâdisesindeki Kâ'be'nin Nurunu söndürmek için, hilelerle hücum edenlerin kendileri yokluk, zulümât dalaletinde aks-ül amel ile aleyhlerine dönmesiyle tokat yedikleri gibi; bu asrin aynen hilelerle, desiselerle, zulümlerle Edyan-ı Semaviye Kâ'besini, kiblegâhını dalalet hesabına tahribe çalışan cebbar, mağrur ehl-i dalaletin tadil ve idlâllerine Semavî bombalar tokadıyla cezalanmasına, aynı tarihi

فِي تَضْلِيلٍ Kelime-i Kudsiyesi bin üç yüz altmış (1360) makam-ı cifrîsiyle Tevafuk edip işaret ediyor.

Üçüncüsü:

آلَمْ تَرَكِيفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاصْحَابِ الْفِيلِ

Cümle-i Kudsiyesi Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'a hitaben: "Senin Mübarek Vatanın ve Kiblegâhin olan Mekke-i Mükereme'yi ve Kâ'be-i Muazzama'yı hârikulâde bir surette düşmanlarından kurtarmasını ve o düşmanların nasıl bir tokat yediklerini görmüyorum musun?" diye mana-yı sarihiyle ifade ettiği gibi, bu asra dahi hitab eden o Cümle-i Kudsiye mana-yı işaretîyle der ki: "Senin Dinin ve İslâmiyet'in ve Kur'anın ve Ehl-i Hak ve Hakika-**tin cebbar düşmanları olan dünyaperest ve**

dünyannın menfaati için Mukaddesatı çiğneyen o ashab-ı dünyaya senin Rabbin nasıl tokatlarla cezalarını verdiğini görmüyorum musun? Gör.. bak!" diye mana-yı işaretisiyle, bu Cümle aynen makam-ı cifrisiyle tam bin üçyüzelli dokuz (1359) tarihiyle aynen âfât-ı semaviye nev'inde Semavî tokatlarla İslâmiyet'e ihanet cezası olarak..

diye mana-yı işaret ifade ediyor. Yalnız **أَصْحَابِ الْفِيلِ** yerinde "Ashab-id Dünya" gelir. "Fil" kalkar, "Dünya" gelir. (Haşîye)

Tahlil: **تَرْمِيْهِمْ بِحِجَارَةٍ** : İki ت sekiz yüz. İki ر dört yüz. İki م , bir ب , bir ح , bir ي yüz. Tenvin vakfı olmadığından ن dur, ecli. Bir ه , bir ج , bir (medde ۱) dokuz. Mecmuu, bin üç yüz ellidokuz (1359).

فِي تَضْلِيلِ : İki ف sekiz yüz. İki ت sekzen. İki ر dört yüz. İki ي yirmi. İki ل altmış. Tenvin vakfa rast gelmiş, sayılmaz. Yekûnu, bin üç yüz altmış (1360).

فِي تَرَكِيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحَابِ الْفِيلِ : İki ر bir ت sekiz yüz. İki ف iki

(Haşîye): Bu "**Fil**" Lafzı kalkmasının Sırrı: Eski zamanda dehşetli Fil-i Mahmudî azametine, heybetine dayanmış, hûcum etmişler. Şimdi ise dünya servetine ve malına ve o servete filolar teşkil edip, hattâ kırk milyon bir millet, o fil gibi filolarla dört yüz milyonu esaret altına almış ve Avrupa medeniyetçileri medeniyetin mehasiniyle, iyilikleriyle, menfaatleriyle değil, belki medeniyetin seyyiatıyla ve sefahetiyle ve dinsizliğiyle üçyüzelli milyon Müslümanların her tarafta hâkimiyetlerini imha edip istibdadına serfürü' etmiş ve bu musibet-i Semaviyeye sebebiyet vermiş. Ve dünyaperest gaddar zalimler, zulümllerine ceza olarak tokatlar gelmeye ve fakir ve masumlar ve mazlumlara, fâni mallarını ve hayatlarını Âhiretlerine çevirmek ve kıymetdar eylemek ve dünyadaki günahlarına keffaret-tîz zünub etmeye Kader-i İlâhîye fetva verdiler. Ben birbüyük senedir dünyaperestlerin bu musibette vaziyetlerini ve safihatlarını ve ikinci harb-i umumî sahifelerini kat'iyen bilmiyorum. Fakat iki sene evvelki vaziyetleri, bu Sure-i Kudsîyenin mana-yı işaret tabakanından gelen tokatlar, tam tamına onların başlarına iniyorlar ve Surenin bir mana-yı işaretisini tam tefsir ediyor.

ك ikiyüz. İki ل , bir م yüz. Bir ع , bir ص yüzaltmış. Dört ب üç ا , bir ئ , bir ح yirmidokuz. **الفيل** الْدُنْيَا yerine gelen daki iki د , bir ا dokuz. Bir ن elli. Bir ئ on. Bir ا , bir. Bu yekûn, bin üçyüz ellidokuz (1359), eğer okunmayan ل sayılmazsa bin üçyüz ellisekiz (1358) eder. Hem arabî, hem rumî tarihiyle bu Semavî tokatların ayrı ayrı çeşitlerinin zamanlarına Tevafuk ile parmak basıyor. **(Haşıye)** Umum Kardeşlerimize birer birer Selâm ve Dualar eylerim.

Kardeşiniz

S a i d   N u r s î

* * *

Aziz, Sıddık, Mübarek Kardeşlerim,

Sabri'nin tabiriyle, Risale-i Nur'un Zülfikarı olan Hizb-ül Ekber-i Nurî elhak me'mulümüzün fevkinde gayet parlak ve güzel ve dikkatli ve sıhhatlı ve yanlışları pek az bir tarzda Cenab-ı Hakk'ın İnayetiyle vücuda gelmiş. Hâfız Ali, Tahirî, Hâfız Mustafa bu vazifede elhak tam çalışmışlar. Risale-i Nur'un eline bir Elmas Kılınç verdiler.

Kardeşlerim,

Bu Kudsî Hediyeniz bu şehrə girdiği aynı zamanda, daha biz haber almadan, memleketimizde Talebeler bir Kitaba başladığı zaman, Kürdçe meftîhane namında bir ziyafet verdiklerine tam bir misal olarak, Risale-i Nur'un beş Talebesi, ayrı ayrı köylerde, ne biz, ne onlar postadan haberimiz yokken, güya bu Kudsî Kitabın meftîhanesi olarak herbiri, ayrı ayrı taamdan mürekkeb bir küçük ziyafet getirdikleri nev'inde, hiçbir sebeb yokken, bütün bütün âdete muhalif bir tarzda o beşlerin bu noktada ittifakı ve Tevafukları, beşimiz (Ben, Emin, Feyzi, Hilmi, Tevfik) müttefikan karar verdik ki, tesadüf kat'iyen imkânı yok. Demek buradaki Medrese-i Nuriyenin meftîhanesi olarak, Rahmet-i İlahiye tarafından bir Keramet-i Nuriyedir.

(Haşıye): Evet bu tokattan, pürser beşer şirkten şükre girmezse ve Kur'an'a tarziye vermezse, Melaike elliyeyle de Ahcar-ı Semaviye başlarına yağacağını bu Sure bir mana-yı işaretî ile tehdid ediyor.

Hem otuz günden beri İnebolu'dan her hafta bir-iki defa geldikleri halde; hiçbirini gelmeden, birden, sebebsiz, bir Has Talebe üç içinde yayan olarak **Hizb-ül Ekber**'le beraber geldi. İkinci gün, güya onun için gönderilmiş gibi matbu' **Hizb-ül Ekber-i Nuriye**'nin bir kısmını aldı, götürdü.

Aziz Kardeşlerim,

Bu Hizb-i Nuriye benim şahsına aid pek büyük bir Keramet-i Maneviyesi var. Şimdi beyan etmek zamanı geldi:

Yirmiüç sene evvel, Eski Said Yeni Said'e inkılab ettiği zaman, tefekkür mesleğinde gittiği için *تَفْكُرُ سَاعَةٍ خَيْرٌ مِنْ عِبَادَةٍ سَنَةٍ* Sırrını aradım. Her bir-iki senede o sıra, ya arabî, ya türkçe bir Risaleyi netice verip suret değişiyordu. Arabî Katre Risalesi'nden, tâ Âyet-ül Kübra Risalesi'ne kadar, o Hakikat devam edip suretler değiştirerek, tâ Hizb-ül Ekber-i Nuriye suret-i daimesine girdi. Yirmiüç seneden beridir ki, ne vakit sıkılsam ve fikir ve kalbe yorgunluk ve usanç gelse, bu hizbin bir kısmını mütefakkirane okumuşsam, o sıkıntıyı ve usanç ve yorgunluğu izale ediyordu. Hattâ bilâ-istisna, her gece sabaha yakın dört-beş saat meşguliyetten gelen usanç ve yorgunluk, o hizbin altısından birisini okumasıyla hiçbir Eseri kalmadığı bin defa tekerrür etmiş.

Mühim bir Hakikatî, bu Hakikat münasebetiyle bu zamanda Ehl-i Medreseye ve Hocalara taalluk eden bir mes'eleyi beyan ediyorum. Şöyle ki:

Eski zamandan beri ekser yerlerde Medrese Taifesi, Tekyeler Taifesine serfüru' etmiş; yani inkıyad gösterip onlara Velayet semereleri için müracaat etmişler. Onların dükkânlarında Ezvak-ı İmâniyeyi ve Envâr-ı Hakikati aramışlar. Hattâ Medresenin büyük bir Âlimi, Tekyenin küçük bir Veli Şeyhinin elini öper, tâbi' olurdu. O Âb-ı Hayat çeşmesini Tekyede aramışlar. Halbuki Medrese içinde daha kısa bir yol Hakikatın Envârına gittiğini ve Ulûm-u İmâniyede daha sâfi ve daha hâlis bir Âb-ı Hayat çeşmesi bulduğunu ve amel ve Ubudiyet ve Tarîkattan daha yüksek ve daha tatlı ve daha kuvvetli bir Tarîk-ı Velayet; Îlimde, Hakaik-i İmâniyede ve Ehl-i Sünnet'in ilm-i Kelâmında

bulunmasını, Risale-i Nur Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın Mu'cize-i Maneviyesiyle açmış göstermiş, meydandadır.

İşte Risale-i Nur'a herkesten ziyade kemal-i şevk ile tarafdarane ve müftehirane Medrese Taifesinden olan Ülemaların koşmaları lâzım ve elzem iken, maatteessûf daha medrese ehlinin ekseri, kendi medresesinden çıkan bu Âb-1 Hayat çeşmesini ve bu kıymetdar Bâki Hazinesini tanımıyor, aramıyor, muhafaza edemiyor. **بِلِلَّهِ الْحَمْدُ** şimdî tam tamına başladılar. **Sözler Mecmuası** hem Hocaları, hem Muallimleri Nurlara çekti.

Hizb-i Nuriye başındaki türkçe parçasının "tam arabî bilen" kelimesinden sonra bu yazılsın: "**Veyahut Âyet-ül Kübra ve Münacat ve Yirminci Mektub Risaleleri** yanında bulunan ve okuyan." Hem dördüncü sahifenin nihayetinden ikinci satırın başındaki, **وَ لِلأَوْقَاتِ** (و لِلأَوْقَاتِ) tekaddüm etmiş, **لِلأَوْقَاتِ** yazılısın, kut'un cem'idir.

Hem yirmiikinci sahifenin dördüncü satırında **فِي صَحِيفَةِ حَسَنَاتِنَا وَ فِي صَحِيفَةِ** Kelimesinden sonra Hâfız Ali ve Tahirî ve Hâfız Mustafa ve Nazif ilâve edilecek. **وَ أَمْثَالِهِمْ** Kelimesi de **وَ أَمْثَالِهِمْ** yazılıacak.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür olsun ki: Isparta Vilayetini, eskiden beri bir gaye-i hayalim olan bir Medreset-üz Zehra, bir Câmi-ül Ezher yapmış. Sizin Kalemleriniz, Risale-i Nur'u matbaaya muhtaç etmeyeceğini, böyle kısa bir zamanda bu kadar mükemmel Tevafuklu Nüshaları teksir etmesi, bugün sabahleyin söylediğim bir davaya, öğlene yakın sizin bu Cennet Bahçelerinin Meyveleri gibi tatlı ve güzel hediyenizi Emin getirdi, sabah takı Davayı tam isbat etti. Dava da budur:

Demiştim: **Risale-i Nur'un Hizmet ettiği Hakaik-i İmaniye herşeyin fevkinde olduğu gibi, bu zamanda her şyeden ziyade onlara ihtiyaç var.** Fakat Kalbini öldürmüş, nefsini hevesatla şımartmış mülhidler, İmandaki Hakikatın derece-i ihtiyacını inkâr ettiklerinden, "Ehl-i Diyanet ve Ehl-i İlmi sevkeden, tahrik eden makasıl-dünyeviye ve ihtiyacatıdır" diye ittiham ediyorlar. O ittihama göre de, pek insafsızcasına onlara ilişiyorlar. Bu bedbaht mülhidleri kat'ı bir surette iskât etmek, bilfiil -maddeten- öyle fedakârlar lâzım ki, dünyanın en mühim meşgaleleri belki büyük zararları, onların Hakaik-i İmaniye ihtiyaçlarını susturmuyor.

Acaba öyleleri var mı? diye hatırlarına geldi. Evet vardır. İşte Isparta Vilayeti ve havalisi. İşte Sandıklı tarafından üç-dört ay zarfında Risale-i Nur'u herşeye tercih eden Efeleri ve Mücahidleri diye dava etmiştim. İki saat sonra, hiç me'mul etmediğimiz bir tarzda, Rahmetullah namını alan Emin, iki sandıkla o davaya iki hüccet gösterdi.

Kardeşimiz Kâtib Osman'in Mektubu, ayrı ayrı çok meraklarına bir merhem oldu. Cenab-ı Hak onun gibi Risale-i Nur'a binler Şakirdileri o Medrese-i Nuranîde yetiştirsün, **آمينَ.**

Âtfîn da Sandıklı tarafına gitmesi, muvaffakiyet kazanması, değil bizleri, Melaikeleri de sevindirdi. Karye-i İrfan namı inşâallah bir Medrese-i Nuriye olur. Zâten Âtfîtaki İhlas, öyle netice vereceğini hissediyordum.

Gül, Nur, Mübarek, Medrese-i Nuriye, Masum, İhtiyarlar høyetine binler Selâm ve Selâmetlerine Dua ediyoruz.

Onuç sene evvel Barla'da, beş misli Bereketle Keramet derecesine çıkan tatlı lokmaları ve o lokmaları hediye eden, çok mübarek Hacı Hâfız'ı sürur ile hatırlımıza getiren bu yeni gelen tatlı lokmaları, beş çeşit tatlı geldi. Herbir tanesine sizlere Cenab-ı Hak

Cennet'te binler Cennet tatlıları versin, **آمينَ.**

Aziz Kardeşim Hüsrev,

Cenab-ı Hak merhumeyi mağfiret eylesin ve sana ve onun evlâdlarına Sabr-ı Cemil ihsan eylesin! Ben de matemimize cidden hissediyorum.

Senin ağlamana ve ağlayan Mektubuna iştirak ettim. Evet sen de benim gibi, dünya ile iki cihetle alâkan kesiliyor. Hem öyle lâzım. Senin gibi Risale-i Nur'un bir Fedaisi alâkası olmamalı.. ve alâka peyda etmemeli. Alâkalı olsa fevkâlâde bir Sebat, bir İhlasın lüzumu ile beraber; bazı ârızalar içinde sarsılır, tam fedakârlık edemez. O havalının Kahramanları elhak müstesnadırlar. Alâkalar onları sarsmıyor. **Fakat bazıları; Hüsrev gibi, Said gibi ve Âtif ve emsali gibi bütün bütün alâkasız da bulunmak lâzım.**

O merhume şimdiye kadar, Risale-i Nur'un Has Talebeleri içinde, daima her gün yüz defaya yakın ve hususî ismiyle de, bir defa fecirde manevî kazançlarımıza on senedir hissedardır. Şimdi vefatından sonra ismiyle her gün, çok defa hususî Dualarda hissedar olduğu zaman gibi, yine yüz defa hissedar oluyor.

Aziz Kardeşim Hüsrev! Seninle çok konuşmak istiyorum. Fakat bu dakikada o kadar vaktim dardır ki, ziyarete gelen dost dört-beş adama karşı "Beni meşgul etmeyiniz" diye lüzumsuz hiddet ettim. Her ne ise... Oradaki Kardeşlerimize hasret ve iştıyakla pek çok Selâm ve Selâmetlerine Dua ediyorum. Buradaki Kardeşleriniz de sizi ta'ziye ve oradaki Kardeşlerine arz-ı hürmetle Selâm ediyorlar.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Hizb-i Nurî'de; hem **تَفْكُرُ سَاعَةٍ** Sırri, hem Külli bir Ubudiyet bulunduğundan; şimdi bu vakitte, kuvvetli bir emareyi müşahede ettim. Bugün Risale-i Nur'un **Hizb-i Nurî**'inden bir kısmını ve **Cevşen-ül Kebir**'den dahi bir kısmını okurken gördüm ki; Kâinatın enva'ını ve Âlemlerini **Yirmidokuzuncu Mektub'un** âhir kısmı

أَلَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ Ayetinin beyanında, Seyahat-1 Kalbiye ile, herbir İsm-i İlâhî bu Kâinattaki bir Âlemi Nurlandırdığını ve zulümâti dağıttığını gördüğüm gibi; aynen ve daha başka bir şekilde, **Cevşen-ül Kebir ve Risale-i Nur ve Hizb-i Nurî** dahi Kâinatı baştan başa nurlandırıyor.. zulümâti karanlıklarını dağıtıyor.. gafletleri, tabiatları parça parça ediyor... **Ehl-i gaflet ve ehl-i dalaletin altında saklanmak**

istedikleri perdeleri yırtıyor gördüm. Kâinatı, enva'yla pamuk gibi hallaç ediyor, taraklar ile tariyor müşahede ettim. Ehl-i dalaletin boğulduğu en son ve en geniş kâinat perdelerinin arkasında, Envâr-ı Tevhidi gösteriyor.

Ezcümle: İki gün evvel, İsm-i Hakem Nüktesi'ni okuyan bir Nakşî Dervişi, güneşin ve manzumesinin bahsini, Risale-i Nur mesleğine vech-i tatbikini anlamamış. Demiş: "Bu da ehl-i fen ve kozmoğrafyacılar gibi bahseder" tevehhüm etmiş. Yanında ona okundu, ayıldı. "Bu bütün bütün başkadır" dedi. Demek kozmoğrafyacılar gibi ehl-i fennin en son ve geniş nokta-i istinadları ve medar-ı gafletleri olan perdelerde Nur-u Ehadiyeti gösteriyor. Orada da düşmanlarını takip ediyor. En uzak tahassüngâhlarını bozuyor. Her yerde, huzura bir yol gösteriyor. Eğer güneşe kaçsa, ona der: "O bir soba, bir lâmbadır. Odununu, gazayağını veren kimdir? Bil, ayıl!" Başına vurur.

Hem kâinatı baştan başa âyineler hükmünde Tecelliyat-ı Esmaya mazhariyetlerini öyle gösteriyor ki, gafletin imkânı olmuyor. Hiçbir şey, huzura manı' olmuyor. Ehl-i Tarîkat ve Hakikat gibi Huzuru Daimî kazanmak için, Kâinatı ya nefyetmek veya unutmak, daha hatırlı getirmemek değil; belki Kâinat kadar geniş bir Mertebe-i Huzuru kazandırdığını.. ve geniş ve Külli ve Daimî Kâinat vü'satinde bir Ubudiyet Dairesini açtığını gördüm. Daha var. Fakat şimdi bu kadar yazdırıldı.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Bu defa Hâfız Ali'nin ve Halil İbrahim'in ve Lütfü'nün bir Vârisi Abdullah'ın, ehemmiyetli üç Mektublarını aldım. Hâfız Ali'nin **Hizb-i Kur'anî** ve **Hizb-i Nuri'**deki yanlışlardan teessürünü bildiriyor. Kat'iyen o bilsin ki; o ve Tahirî ve Hâfız Mustafa ve arkadaşlarının gayretleriyle tab'edilen o iki hizb, bu zamanda, bu şerait içinde gayet parlak bir Muzafferiyet-i Nuriyedir. Onların defter-i a'maline, her tarafta hasenatları geçirilir. Kim okusa, onların hissesi var. Yanlışları, tahminimizden çok azdır. **بِلِهِ الْحَمْدُ** kolayca tashih ettik. Lâyık ellere girmiştir.

Halil İbrahim'in, Risale-i Nur hakkında gayet tatlı ve güzel ve mutabık temsili ve tavsifi, -içinde- Samîmî İhlasından ve kanaatinden

geldiği cihetle, bizce gayet parlak ve edibane düşmüş. Risale-i Nur'a aid kısmını Lâhika'ya yazacağız. Hakikaten Risale-i Nur'un mühim ve Sebatkâr ve daimî bir Rüknü olduğuna şüphe kalmamış. Ona ve rüfekasına her gün hususî Dualarımıza, kazançlarımıza, hususan İnce Mehmed hissedar olmalarını ve Selâmımızı tebliğ edersiniz.

Merhum Lütfü'nün ciddî ve hakikî bir Vârisi olan Abdullah'ın Mektubunda, Risale-i Nur'la alâkadar olan başta Tahirî ve babası ve Ali ve Vehbi, Şükrü, Mustafa, Mehmed, Hüseyin, Mehmed, Hakkı ve bilhassa eskiden Risale-i Nur'da mevkii bulunan Büyük Zühdü gibi Kardeşlerimizin Selâmları beni çok ziyade mesrur eyledi. Ben de o Kardeşlerimize hem Selâm, hem Dua, hem istid'a ediyorum. Onun Mektubundaki sualleri ise, şimdi bu dakikada ise zihnim başka yerle meşgul, onların cevabına bakamıyor.

.....

Üçüncü Mes'ele: Bir Kardeşimiz kusurunu görmediği münasebetiyle, onu ikaz için yazılmış ince bir mes'edir. Belki size faidesi olur diye yazdık.

Bir zaman Evliya-i Azîmeden nefsi emmareninden kurtulanlardan birkaç zâttan, şiddetli Mücahede-i Nefsiyeler ve nefsi emmareden şekvalarını gördüm. Çok hayret ediyordum. Hayli zaman sonra, nefsi emmarenin kendi desaisinden başka, daha şiddetli ve daha ziyade söz dinlemez ve daha ziyade ahlâk-ı seyyiei idame eden ve heves ve damar ve a'sab, tabiat ve hissiyat halitasından çikan ve nefsi emmarenin son tahassüngâhı bulunan ve nefsi emmareyi tezkiyeden sonra onun eski vazife-i seyyiesini gören ve mücahedeyi âhir ömre kadar devam ettiren, bir **manevî nefsi emmareyi** gördüm. Ve anladım ki, o Mübarek Zâtlar hakikî nefsi emmareden değil; belki mecazî bir nefsi emmareden şekva etmişler. Sonra gördüm ki, İmam-ı Rabbanî dahi bu mecazî nefsi emmareden haber veriyor. Bu ikinci nefsi emmaredede şuursuz kör hissiyat bulunduğu için, akıl ve kalbin sözlerini anlamıyor ve dinlemiyor ki, onlarla ıslah olsun ve kusurunu anlasın. Yalnız tokatlar ve elemler ile nefret edip veya tam bir Fedailîge her hissini maksadına feda etsin. Ve Risale-i Nur'un Erkânları gibi herşeyini, enaniyetini bırakınsın.

Bu acib asırda dehşetli bir aşılıamak ve şırında ile hem hakikî, hem mecazî iki nefsi emmare ittifak edip; öyle seyyiata öyle günahlara

severek giriyor, kâinatı hiddete getiriyor. Hattâ kendim, bir dakika zarfında yirmi paralık bir sıkıntı ile, altmış liralık bir haseneye tercih etmeye çalıştım. Hem on dakika zarfında, büyük bir Mücahede-i Manevîde, benim cephemde kırkikilik bir top gibi düşmanlarına atıp yol açtığı halde; o iki nefs-i emmarenin muvakkat bir gaflet fırsatında, hodgâmlık ve meyl-i tefevvuk gibi gayet zulümülü ve zulümâthî hissiyle, büyük bir şükür ve teşekkür yerine, "**Ne için ben atmadım**" diye en çirkin bir riya ve rekabet damarını hissettim.

Cenab-ı Hakk'a yüzbin şükür ediyorum ki, Risale-i Nur ve bilhassa İhlas Risaleleri o iki nefsin bütün desaisini izale ve onların açtığı yaraları tedavi ettiği gibi, o bir dakika ve on dakikadaki haletleri birden izale etti. Ve manevî bir istigâfar olan kusurumu bildim. O hatanın muaccel cezası olan içindeki elemden ve azabdan kurtuldum.

Umum Kardeşlerimize birer birer Selâm ederiz.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim,

Birden Ruhuma gelmiş bir endişeyi beyan ediyorum:

Ehl-i dalalet, Risale-i Nur'un Elmas Kılınçlarına mukabele edemedikleri için, Şakirdleri içinde derd-i maişet cihetinden ve bahar mevsimi gafletinden istifade ederek; -meşrebler veya hissiyatları muhalefetinden- zayıf damarları bulup Şakirdler içindeki Tesanüdü sarsmak istediklerini hissettim ve anladım. **Sakın! Çok dikkat ediniz.. içينize bir mübâyenet düşmesin. İnsan hatadan hâlî olamaz, fakat tövbe kapısı açıktır.** Nefis ve şeytan, sizi Kardeşinize karşı itiraza ve haklı olarak tenkide sevkettiği vakit deyiniz ki: "**Biz değil böyle căz'î hukukumuzu, belki Hayatımızı ve haysiyetimizi ve dünyevî saadetimizi, Risale-i Nur'un en kuvvetli rabıtası olan Tesanüde fedâ etmeye mükellefiz. O bize kazandırdığı netice itibarıyle dünyaya, enaniyete aid herşeyi fedâ etmek Vazifemizdir.**" deyip nefsinizi susturunuz!.. Medar-ı niza' bir mes'ele varsa, meşveret ediniz. Çok sıkı tutmayınız, herkes bir meşrebde olmaz. Müsamaha ile birbirine bakmak, şimdi elzemdir.

Umum Kardeşlerimize birer birer Selâm ederiz.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim,

Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür olsun ki; bu gaflet mevsimi olan baharda ve derd-i maişet belasında, Risale-i Nur fütuhatında devam ediyor. İstanbul'dan yazıyorlar ki; oraya giden, başta Hüsrev'in Mu'cizat-ı Ahmedîye'si olarak, Risaleleri her kim görmüş ve okumuş ise, başta Fetva Emini Ali Rıza olarak herkes hayret ve istihsan ile "Bu tarz-ı ifade ve isbat ve beyan, hiçbir kitabda bulmamış. Bu seraît içinde böyle Eserler hiç kimseye müyesser olmamış." deyip Kemal-i İştiyak ile karşılıyorlar. Ve Ankara'da dünyaca yüksek makamlarda, askeriye heyetinde Kemal-i İştiyak ve takdir ile Risale-i Nur'u yapıp okutturuyorlar. Başta miralay Mehmed Yümnuı olarak mühim askerî paşaları, "Risale-i Nur İman kurtarıcıdır" diye takdirdârane tam teslimiyetle okuyup istifade ediyorlar. Hattâ burada da pek çok ayrı ayrı tarzda Risale-i Nur aleyhinde yaptıkları desiseler ve tedbirler ve Şakirdleri soğutmak ve sarsmak plânları, hususan derd-i maişet belaları, Risale-i Nur'un inkişafını durdurmuyor. Günden güne tevessü' ediyor. Hattâ en ziyade hücum edenler dahi, perde altında istifadeye çalışıyorlar. Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür olsun ki, İnayet-i İlahiye ve Himayet-i Rabbaniye devam ediyor. Fakat yalnız ehemmiyetli bir plânlâ, ayrı bir cephede, mütemerrid münafiklar tarafından bir hücum var. Çok ihtiyyat ve dikkat ve Sebat ve Tesanüd lâzımdır ki, tâ onların bu plâni da akîm kalsın. Plân da budur:

"Risale-i Nur Talebeleri içinde Tesanüdü bozmak." Onsekiz seneden beri hakkımızda programları, Has Talebeleri bizden kaçılmak, soğutmak idi. Bu plânları akîm kaldı. Şimdi **Tesanüdü bozmak** ve **bazı menfaatperest fakat Ehl-i İlim ve Ehl-i Dinden, Risale-i Nur'un cereyanına karşı rakib çıkarmak** suretiyle intişarına zarar vermeye çalışıyorlar.

Hem Ramazan Risalesi'nin âhirinde nefs-i emmareyi her nevi azabdan ziyade, açlık ile temerrüdü terkettiği gibi; şimdiki ehl-i nifakın mütemerridane sefahetinin cezası olarak umuma ve masumlara da gelen bu açlık ve derd-i maişet belasından ehl-i dalalet istifade edip, Risale-i Nur'un fakir Şakirdlerinin aleyhine istimal etmek ihtimali var. Madem şimdîye kadar ekseriyet-i mutlaka ile Risale-i Nur Şakirdleri, Risale-i Nur Hizmetini her belaya, her derde bir çare, bir ilâç bulmuşlar. Biz her gün Hizmet derecesinde, maişette

kolaylık, Kalbde ferahlık, sıkıntılarla genişlik hissediyoruz, görüyoruz. Elbette bu dehşetli yeni belalara, musibetlere karşı da, yine Risale-i Nur'un Hizmetiyle mukabele etmemiz lâzımdır.

Umum Kardeşlerimize birer birer Selâm ediyoruz.

* * *

Aziz, Sıddık, Mübarek, Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın bir Vech-i İ'cazını Hârika Kalemiyle gösteren ve mütemadiyen defter-i hasenatına, o yazdığı Kur'an'ları okuyanların Sevablari yazılan Kiyemetdar Hüsrev!

Bana gönderdiğin iki mübarek nüshadan birincisini size Hilmi Bey'le gönderdim. Bir Hiss-i Kabl-el Vuku' ile, sen Isparta'dan ayrılacaksınız diye ikisini birden bize göndermiştin. Çok da iyi oldu. Şimdi Isparta Medreset-üz Zehra-i Ekber ve Medrese-i Nuriye-i Kübra olduğundan; bu Kudsî Eser orada, hususan Şuhur-u Selâse gelmek üzere bir zamanda lâzımdır. İnşâallah orada da, bizim gibi cüzleri ile taksim ile hatmeler okunacak.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Bu defa Hâfız Ali'nin Mektubunda büyük bir başarı hissetti ki, Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ımızı tab'edilecek esbab var, maniler yok. Madem mübarek Hüsrev geldi; en birinci hak, bu mes'elede onundur. Ve madem iki Ali ile Tahirî, Hâfız Mustafa, hârika Tesanüdleriyle ve şimdiye kadar bütün Risale-i Nur Talebelerini sevindiren ve Ehl-i İmanı memnun ve minnetdar eden meydandaki Hizmetleriyle ve Kahraman Rüşdü'nün Lâ-yetezelzel Sadakatıyla, Hüsrev'le beraber bu büyük ve ağır ve kıymetdar Hizmet-i Kur'aniyeye Kemal-i Tesanüdle çalışmak lâzımdır. Sakın, dikkat ediniz!.. İhtilaf-ı meşrebinizden ve zaif damarlarınızdan ve derd-i maişet zaruretinizden ehl-i dalâlet istifade edip, birbirinizi tenkid ettirmeye meydan vermeyiniz. **Meşveret-i Şer'iye** ile re'ylerinizi teşettütten muhafaza ediniz. **Ihlas Risalesi**'nin düsturlarını her vakit göz önünüzde bulundurunuz. Yoksa az bir ihtilaf, bu vakitte Risale-i Nur'a büyük bir zarar verebilir. Hattâ sizden saklamam, işte şimdi Feyzi de Emin de biliyorlar ki; mabeyninizde gayet ehemmiyetsiz bir tenkid, bize burada zarar veriyor gibi size, hiç bilmediğim halde, bu noktaya dair

iki Mektub yazdım ve Ruhen çok endişe ediyordum. "**Acaba yeni bir taarruz mu var?**" diye muzdarib idim.

Hem o zarardandır ki, mübarek Hüsrev'in gelmesiyle yeni bir sevk ve sür'atle bize **Hizb-i Nurî**'nin arkasına ilhak edilen Münacat parçası onbeş gün te'hire uğradı. Onbeş gün evvel bize geleceğini tahmin ediyordum. İnsan kusursuz olmaz ve rakıbsız de olmaz. Risale-i Nur'un Kahraman Şakirdleri her müşkilâta galebe ettiler gibi; inşâallah bu ehemmiyetli ve dehşetli mevsimde yine galebe ederler. Safvet ve İhlaslarını bozmayacaklar ve Hizmetlerine fütur getirmeyecekler. Siz, tedbir-i maddiyeyi benden daha iyi bilirsiniz. Fakat madem Hüsrev'le Rüşdü, Risale-i Nur'da çok ehemmiyetli Rükünlerdir. Hem etraflarında Risale-i Nur'un çok ehemmiyetli Şakirdleri var. Ve madem Hâfız Ali, Tahirî, Hâfız Mustafa, Küçük Ali Risale-i Nur Hizmetinde tam muvaffakiyetleriyle tam makbul oldukları tahakkuk etmiş. Bu iki cereyan baştaki iki göz gibi olmalı. Tam bir Tesanûd lâzım ki, bu ağır defineye omuzları dayanabilsin.

Umum Kardeşlerimize birer birer Selâm ederiz.

* * *

Sava Medrese-i Nuriye'nin kıymetdar bir Talebesi Marangoz Ahmed'in güzel ve hâlis manzumesi bizi memnun edip, Lâhika'ya girdi. Hususan Risale-i Nur'un sandalyasından masumları inmedikleri ve "**O Nurlu sandalyada oturan, yanınlar, tuğyanlardan kurtulur..**" diye sözleri güya tam **Medreset-üz Zehra**'nın hakikî bir Talebesi, istikbalden zamanımıza gelmiş bize teselli veriyor.. ve masum Talebelerin çoğalmasını müjde veriyor.

Risale-i Nur'un Te'lifi başında, başkâtib Şamlı Hâfız Tevfik'in haremi merhume Zehra, ben Barla'da iken, Şamlı Hâfız Risale-i Nur'u yazmasına çalışmak için o merhume, Hâfız'ın bedeline belinde odun taşımakla odun getiriyordu.. ve Hâfız'ın işlerini görüyordu.. tâ Nurları yazsın. Biz de o merhumeyi o iyiliğine mukabil, Risale-i Nur'un vefat etmiş Has Talebeleri içinde o vakitten beri Duamızda şerik ediyoruz, hem Dua edeceğiz.

* * *

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ
وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Aziz, Sıddık Kardeşlerim,

Bu defa beni çok mesrur eden ve şükre sevkeden ve bu sıralarda hasıl olan endişemi izale eden ve Isparta Vilayeti manevî Medreset-üz Zehra olduğunu ve Isparta Şakirdleri Sebatta ve Sadakatta her yere faik olduklarını gösteren, Risale-i Nur Erkânlarından üç-dört Mektub ve o Mektubda isimleri bulunan has Kardeşlerimin Risale-i Nur'a Hizmet ve Kalemleriyle yardım cihetinde bize gösterdikleri fedakârane ulüvvü cenab, böyle bir zamanda ve böyle bir mevsimde gayet parlak bir İnayet-i Rabbaniye olduğuna kanaatimiz var.

Nur Fabrikasındaki Ali'ler ve Tahirî'nin istedikleri Mu'cizeli Kur'anımızla İ'caz-1 Kur'an zeyilleriyle beraber İstanbul'da Hâfız Emin'in yanındadır, okutturuyorlar ve yazdırıyorlar. İsterseniz benim nüshamı Hâfız Emin'den alınız, onun yerine güzelce zeyilli nüshanızdan birisini veriniz, yanında kalsın.

Kur'an'ın son yazılan nüshasını da lüzum olduğu ve bilfiil tab'etmek için geldiğiniz zaman İstanbul'a göndereceğim. Hüsrev'in uzun ve tesirli ve kıymetdar mektubu ve haşiyesinde Kahraman Rüşdü'nün küçüçük Mektubu ve pek çok alâkadar olduğum ehemmiyetli Kardeşlerimizin Kalemleriyle bize yardımları ve Risale-i Nur'la iştigali her şeye tercih etmeleri ve Hüsrev'in de mütemadiyen geleilden beri çalışması isbat ediyor ki; Isparta tamamıyla Risale-i Nur'a sahib olmuş ve bir Said yerinde, bin Said'i bulmuş. Cenab-1 Hakk'a nihayetsiz şükür, sena ve hamd olsun. Mu'cizeli Kur'an'imızın matbaa ve teclid masrafı otuzbin liraya çıkması cihetile, bu azîm mes'ele şimdilik te'hîr etmesine mecburiyet var. Re'fet Bey'in bizi hayrete düşüren hayretli ve garib Mektubunun baştaki kısmı, Lâhika'ya medar-1 ibret olarak yazıyoruz. Ve bilhassa "**Ene ve Zerre**" namındaki **Otuzuncu Söz**'ü her Mü'minin ezber etmesi zarûridir.. demesi; ve o Eserin kiraetinden sonra Barla'da Abdurrahîm namını kazanan ve

يَا رَجِيمْ يَا رَجِيمْ Zikrini bize işittiren mübarek kedinin

bir Kardeşi olarak diğer mübarek bir kedi, **Ezan-ı Muhammedî**'yi (A.S.M.) müstakane, insan gibi dinlemesi, bize de sizin kadar hayret ve sürur verdi. Ve **Ezan-ı Muhammedî**'yi (A.S.M.) tam zuhuruna işaret müjdesi telakki etti. Ve Kâtib Osman ve Mehmed Zühdü gibi Hizmet-i Kur'aniyede eski ve ehemmiyetli ve kıymetdar Tenekeci Mehmed'in de rü'yası ehemmiyetlidir. Allah hayretsın. Isparta için çok hayırdır, onun içinde ehemmiyetli bir müjde var.

Re'fet Kardeşimizin Mektubu dört cihetle beni memnun etmiş. Zâten eskiden beri Hüsrev, Re'fet, Rüşdü; hayalimde, tasavvurumda birleşmişler. Cenab-ı Hakk'a şükür ki, onlardan ümid ettiğim Kemal-i Sadakat ve Sebat devam ediyor.

Hem Hüsrev'in ve Hâfız Ali'nin Mektublarında isimleri bulunan Sebatkâr Kardeşlerime ve Kâtib Osman ve Mehmed Zühdü ve Isparta Hâfız Ali'si ve Sava Kahramanlarına birer birer Selâm ve Dua ediyoruz. Şimdi bu Mektubu yazarken, Risale-i Nur Santrali Sabri'nin Mektubunu Emin getirdi. Açıktı, yağmursuzluk bahsine dair Risale-i Münacat'in kesretle yazılması Bereketiyle yağmurun gelmesi ve Rahmet-i İlahiyyenin fakir fukaraya imdad eylemesini yazdığını gördük. Benim için ehemmiyetli bir mes'eleyi halletti.

Burada da yağmura şedid ihtiyaç vardı. Yağmur gelecek hiçbir alâmet hissetmiyorduk. Bu kaht zamanında yağmursuzluk, fakir fukaraya çok ağır gelmişti. Ben üç defa Namazdan sonra, masum fukaraları ve aç kalan hayvanları ve Risale-i Nur'u Şefaatçı yapıp Dua ettim. Birden aynı gece, me'mulümüzün fevkinde, Duanın tam kabulünü gördük. Ben hayretle, bu cüz'î Duamız, bu küllî mes'eleye ne derece dahli olduğunu bilemedim. Dedim: "**Her halde çok mühim Dualara, Duamız da binden bir hissesi olmuş.**" **Şimdi tahakkuk etti ki; Isparta Nuranîleri, Nurlu manevî Duaları, bizi de o Rahmetten hissedar eyledi. Hattâ o Duama**

arkamdan آمین diyenlerden Feyzi'ye, bu manayı, bu hayretimi de ona şimdî söyledim. Evvelce söyleseydim, onun hüsn-ü zannını ta'dil edemeyecektim. Çünkü o, Üstadına en büyük hisse veriyor.

Sabri'nin Mektubunda, Siddîk Süleyman ve Barla'daki Kardeşlerimizin Selâmları ve eski alâkalarını tam muhafaza eylemeleri, Barla'daki hayatı tahassûrle hatırlattırdı. Ben de onlara çok Selâm ederim.

Mübarez Hüsrev Mektubunda, Has Kardeşlerimizden Re'fet, Rüştü, Kâtib Osman, Osman Nuri, Âtif ve Feyzi'nin bir yâdigâr-ı tahattur olarak birer nüsha yazılarını bizlere hediye edilmelerini yazıyor. Cenab-ı Hak onlara, yazdıkları herbir Harfe mukabil bin Hasene versin, **آمين**.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Her vakit ihtiyat iyidir. Zâten Hazret-i İmam-ı Ali (Radîyallahü Anhü) de Kerametkârane bize ihtiyacı tavsiye ediyor. Şimdi şark tarafında yeni bir hâdise:

Bir Şeyh tarafından, kendi Müridleri ve Halifeleri vasıtasyyla din lehinde, eskiden beri meşhur olmuş Şeyh Ahmed namında Türbedar-ı Nebevî tarafından Vasiyetname-i Peygamberî (A.S.M.) namında bir eser, o havalide gezmiş, intişar etmiş. Oralarda çalışan Kahraman Salahaddin'i bir derece ihtiyata sevkedip, bütün siyasetlerin fevkinde ve siyasetlere tenezzül etmeyen Risale-i Nur cereyanı, öyle siyasete temas edebilen cereyanlarla iştiraki görünmemek için, daha ziyade ihtiyat ve tevakkufa mecbur olmuş. Bugün, beş ay Ankara'ya bir vazife ile gitmek için buraya geldi. Bir hafiye onu takip edip o da arkasından girdi. Ben o casusa, Salahaddin kalktıktan sonra dedim ki:

Risale-i Nur ve ondan tam Ders alan biz Şakirdleri, değil dünya siyasetlerine, belki bütün dünyaya karşı da Risale-i Nur'u âlet edemeyiz ve şimdiye kadar da etmemışız. Biz, ehl-i dünyanın dünyalarına karışmıyoruz. Bizden zarar tevehhüm etmek divaneliktir.

Evvelâ: Kur'an bizi siyasetten men'etmiş; tâ ki elmas gibi Hakikatları, ehl-i dünyanın nazarında cam parçalarına inmesin.

Sâniyen: Şefkat, Vicdan, Hakikat, bizi siyasetten men'ediyor. Çünkü tokada müstehak dinsiz münafiklar onda iki ise, onlarla müteallik **yedi-sekiz** masum, bîcâre, çoluk-çocuk, zaif, hasta, ihtiyarlar var. Bela ve musibet gelse, o sekiz masumlar o belaya düşecekler. Belki o iki münafik dinsiz, daha az zarar görecek. Onun için, siyaset yoluyla, idare ve asayışi ihlâl tarzında neticenin husulü de meşkuk olduğu halde girmek, Risale-i Nur'un mahiyetindeki Şefkat, Merhamet, Hak, Hakikat Şakirdlerini men'etmiş.

Sâlisen: Bu vatan, bu millet ve bu vatandaki ehl-i hükûmet ne şekilde olursa olsun, Risale-i Nur'a eşedd-i ihtiyaçla muhtaçlılar. Değil korkmak veya adavet etmek, en dinsizleri de onun dindarane, hakperestane düsturlarına tarafdar olmak gerektir. Meğer ki, bütün bütün millete, vatana, Hâkimiyet-i İslâmiyeye hiyanet ola. Çünkü bu millet ve vatan, hayat-ı içtimaiyesi ve siyasiyesi anarşilikten kurtulmak ve büyük tehlikelerden halas olmak için, beş esas lâzım ve zarurîdir: Birincisi: **Merhamet.** İkincisi: **Hürmet.** Üçüncüsü: Emniyet. Dördüncüsü: haram ve helâlı bilip haramdan çekilmek. Beşinci: **serseriliği bırakıp İtaat etmektir.** İşte Risale-i Nur hayat-ı içtimaiyeye baktığı vakit, bu beş esası temin edip, asayışın temel taşını tesbit ve temin eder. **Risale-i Nur'a ilişenler kat'iyen bilsinler ki; onların ilişmesi, anarşilik hesabına vatan ve millete ve asayışe düşmanlıktır.** İşte bunun hülâsasını o casusa söyledim. Dedim ki: Seni gönderenlere böyle söyle.

Hem de ki: "Onsekiz senedir bir defa kendi istirahatı için hükûmete müracaat etmeyen.. ve yirmibir aydır dünyayı herc ü merc eden harblerden hiçbir haber almayan.. ve çok mühim makamlarda çok mühim adamların dostane temaslarını istığna edip kabul etmeyen bir adama, ondan korkup, tevehhüm edip, dünyaniza karışmak ihtimaliyle evhama düşüp tarassudlarla sıkıntı vermekte hangi mana var? Hangi maslahat var? Hangi kanun var? Divaneler de bilirler ki, ona ilişmek divaneliktir" dedik. O casus da kalktı gitti.

Umum Kardeşlerimize, hususan Erkânلara ve matbaacılarla, hususan **Hizb-i Nuriye**'nin Naşırleri olan Hâfız Ali, Kahraman Tahirî ve Hâfız Mustafa ve rüfekalarına birer birer Selâm ediyoruz.

* * *

Aziz, Siddîk, Mübârek Kardeşlerim,

Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür ediyorum ki, bu acib zamanda sizin gibi hâlis, muhlis, mahviyetli, fedakâr Kardeşleri bize ihsan eylemiş.

Bu defa Hüsrev'in, Hâfız Ali'nin, Hâfız Mustafa'nın, Küçük Ali'nin birbirine hitaben yazdıkları dört Mektublarını okudum. En derin kalbimde bir sürur, bir hiss-i şükran, bir memnuniyet hissettim. Bu çok kıymetdar Kardeşlerimin ne derece âlîhimmet ve yüksek Ruhlu, Risale-i Nur Hizmetinde ne derece fedakâr olduklarını anladım.

Ve Risale-i Nur böyle kuvvetli ve hâlis ellere tevdî' edildiğinden, bize katî kanaat verdi ki; Risale-i Nur mağlub olmayacak. Bu kuvvetli Tesanûd, onu daima yaşattırıp parlattıracak.

Evet, Kardeşlerim! Sizler, **İhlas** Sırrını tam muhafaza ediyorsunuz... Bu kadar esbab-ı tefrika içinde Vahdetinizi muhafaza, Hakikaten bir hârikadır. Hâfız Ali'nin Hakikaten müstesna bir mahviyet ve tevazuu içinde İhlası ve Fena Fi-l İhvân düsturunu muhafaza etmesi; ve Hüsrev'in Hakikaten tedbirce bana ihtiyaç bırakmayacak bir derecede tedbir ve dirayeti ve Hâfız Ali gibi yüksek İhlası ve mahviyeti; Hâfız Mustafa'nın Hizmet-i Nuriyede büyük iktidarı içinde kuvvetli bir Sadakatı ve fedakârane teslimiyeti; ve hem Abdurrahman, hem Lütfü, hem Hâfız Ali manasını taşıyan büyük Ruhlu Küçük Ali, Risale-i Nur Hizmetini dünyada herşeye tercihan hayatının en büyük maksadı yapması ve sebeb-i ihtilafa karşı kuvvetli mukavemeti bulunduğunu bu dört Mektubunuz bana bildirdi. Aynı sistemde, mes'eleden alâkadar Kahraman Tahirî ve Kahraman Rüşdü'nün dahi aynı Hakikatta ve aynı ahlâkta bulunduklarını hiç şüphe etmiyoruz. Bu altı Rüknün, bu muvakkat sarsıntıdan, hakikî bir Tesanûdle birbirine el-ele, omuz-omuza, baş-başa vermesi, altı yüz belki altı bin Kîymet-i Maneviyeyi alıyor.. diye, Cenab-ı Hakk'a Risale-i Nur hesabına hadsiz şükür ediyoruz ve sizi de tebrik ediyoruz.. Isparta içindeki Has ve Hâlis Kardeşlerimizden, bu âhir Mektublarda; Mehmed Zühdü, Isparta Hâfız Ali'sinden haber almadığımdan merak ettim. Rahatsız degiller mi?

Sandıklı tarafında, kemal-i şevk ile ve ciddiyetle faaliyette bulunan Hasan Âtif Kardeşimizin bir Mektubundan anladım ki; orada perde altında faaliyetini durdurmak için, bazı Hocalar, bir kısım Tarîkata mensub adamları vasıta edip fütur veriyorlar. Halbuki **mesleğimiz, müsbet hareket etmektir. Değil mübareze, belki başkaları düşünmeye de mesleğimiz müsaade etmiyor. Hem müşterileri de aramağa mecbur değiliz, müşteriler yalvarmalı.**

O Kardeşimiz, Hakikaten hâlis ve tam Sadık. Kalemi gibi, Kalbi, Ruhu da güzel. Fakat birden herşeyi mükemmel ister, onun için biraz sıkıntı çeker. Mümkün olduğu kadar hem ihtiyat etsin, hem de mübtedî' Hocalara mübareze kapısını açmasın. İnşâallah Cenab-ı Hak onu muvaffak eder. O mîntikada kendi gibi hâlis Rükünleri bulur, belki de bulmuş. Biz başta onu ve onun etrafındaki Risale-i

Nur Şakirdlerini tebrik ediyoruz. Onların az Hizmetlerine çok nazarıyla bakıyoruz. Ben buradan onlarla muhabere ve müşavere edemediğimden; sizler benim bedelime, o Kardeşlerimize hem Selâmımızı, hem manevî kazançlarımıza Haslar Dairesinde, Âtif'in sadık rüfekası ünvanı altında dâhildirler. Her sabah yanımızda manen bulunuyorlar.

* * *

Aziz, Sıddık, Müteyakkız, Samimî, Müttehid, Mübarek Kardeşlerim!

Ben de sizi tebrik ediyorum ki, şeytan-ı cinnî ve insînin desiselerini akîm bırakınüz. Cenab-ı Hak sizî bu Hizmet-i Nuriyede daima muvaffak eylesin, **آمينَ**. Ve sizden ebeden razı olsun, **آمينَ**.

Eskide bir zaman Barla'da, bütün Tarîkatların Şecere-i Külliyesini tanzim ve istinsah etmek için Hâfız Ali ile Hüsrev o vakit o işde bulundular, çalıştılar. Tâ o vakte bu iki Zât, ilerde Risale-i Nur'a ehemmiyetli Hizmette bulunacaklarını ve başta iki göz gibi, iki bakar bir görür, diye kuvvetli bir temenni ile ümid etmiştim. Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür olsun ki; o ümidim, o zamandan beri tahakkuk etti ve ediyor ve şimdi tam oldu.

Kardeşlerim! Sizde vuku' bulan küçük kusurları çok i'zam etmeyiniz. Yalnız ben değil, belki zannediyorum ki Hakikata muttalî' olan herkes tasdik eder ki; Isparta ve havalısındaki Risale-i Nur Şakirdlerinde fevkâlâde bir Sadakat ve Sebat ve Uhuvvet ve İhlas ve Kahramanlık var ki; bu acib zamanda binler esbab-ı fesad ve ifsad içinde vahdetlerini ve ittifaklarını ve Hizmette ciddiyetlerini muhafaza ediyorlar. Bu kadar firtinalı hâdiseler içinde, Risale-i Nur'u muattal bırakmadınız, söndürmediniz; belki öyle parlattırdınız ki bizi de ışıklandırıp gayrete getirdiniz. Ve bilhassa bahar mevsiminde, umumî gaflette ve derd-i maişetin verdiği dehşetli bela içinde böyle kemal-i şevk ve gayretle Risale-i Nur'a çalışmak, Hakikaten bir İnayet-i İlahiyyedir. Sizleri bütün Ruhumuzla tebrik ediyoruz. Ve Kalemlerini bizim hesabımıza çalıştırma karar veren altı müttehid Kahraman, bir Ruh altı cesed ve altı Yeni Said yerinde ve yirmibir Kardeşimi yirmibir Abdurrahman ve Abdülmecid yerinde kabul ediyorum. Cenab-ı Hak o Kalemlerin Siyah Nur olan mürekkeplerini, Hadîs-i Sahîhin nassıyla, herbir dirhemini yüz dirhem Şehid Kani

kıymetinde Yevm-i Haşir ve Mizanda Defter-i Hasenatlarına ilâve eylesin, **آمين**.

Nakkaş Mehmed ve Âsim'in vârisi Babacan, hem hayatı hem Risale-i Nur Hizmetinde bulunmaları beni mesrur eyledi.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim,

Merhum Mehmed Zühdü'nün vefatı, Hakikaten Risale-i Nur cihetinde büyük bir zayıattır. Fakat Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür olsun ki; o Mübarek Zât, az bir zamanda Risale-i Nur'a pek çok Hizmet eylemiş. Kırk-elli sene Vazife-i Nuriyesini, sekiz-on senedde tamamıyla yapmış. Ve manen içimizde, dairemizde o fevkâlâde Hizmetiyle, parlak bir surette yaşıyor. Hasenat cihetinde ölmemiş, daima Defter-i A'maline, daha kesretli Hasenat yazılıyor.

Hattâ ben de eskide sarîh ismiyle birkaç defa, Risale-i Nur Talebesi ünvanıyla üzer defa onu ve onu Risale-i Nur'a veren merhum pederini manevî kazançlarımı şerik ettiğim gibi; şimdi sarîh ismiyle bazı gün elli defaya yakın hissedar oluyor. Demek onun hayat kazancı ziyağeleşmiş. Cenab-ı Hak onun akaribine Sabr-ı Cemil ve ona Mağfi-ret-i Kâmile ihsan eylesin, **آمين**.

O mübarek Kalemini bize vermişti; ben de onu, hem Abdurrahman, hem Abdülmecid yerinde kabul etmiştim. Onu vefat etmemiş gibi, daima Kalem işler hükmünde kabul ediyoruz. İkiyüze yakın masumları hanesinde Kur'an'ı ve Risale-i Nur'u Ders veren o mübarek zât, aynen Abdurrahman gibi az bir zamanda uzun bir ömrün vazifesini çabuk görmüş, bitirmiş gitmiş. Kardeşimiz Kâtib Osman'ın onun hakkında yazdığı parlak fikra, Lâhika'ya girdi. Hakikaten o zât, o fikra-ya lâyiktir. İňşâallah Isparta'da o sistemde çoklar daha çıkacak. Bu acayı unutturacak. Benim tarafımdan onun vâlidesini ve çocuklarını ta'ziye ediniz.

Risale-i Nur'un gayet ehemmiyetli bir Şakirdi olan Hulusi Bey'in ehemmiyetli bir Mektubunu gördüm. Elhak o Kardeşimiz birinciliğini daima muhafaza ediyor. Ben onu daima Kalem elinde, Risale-i Nur'un işi başında biliyorum. Hem bütün muhaberelerimde birinci safta muhatabdır. Onun sualleriyle yazılan **Mektubat Risaleleri** ve onun yazdığı samimî Mektubları, onun yerinde pek çok insanları

Risale-i Nur Dairesine celbetmiş ve ediyor. O dediği gibi, bizden uzak değil. Her gün, çok defa beraberiz. Muhaberemiz hiç kesilmemiş. Sizlerle konuştugum vakit Hulusi'yi içinde buluyorum. Sabri, nasıl onun hesabıyla benimle konuşuyor; benim bedelime de onunla konuşsun.

Umum Kardeşlerimize birer birer Selâm ederiz.

Aziz, Siddık Kardeşlerim,

Sizin çok mübarek ve çok faideli olan Nuranî Hediyelerinizi ve Elmas Kalemlerinizin Yâdigârlarını aldık. Cenab-ı Hak onları yazan o Kalem sahiblerine, herbir Harfine mukabil on Rahmet eylesin, **آمینَ**. Bu

Nurlu **İhtiyar Risalelerinin** bir nevi Kerameti şudur ki: Emanet kapıya gelirken, sekiz seneden beri yalnız iki defa yanına gelen buranın ihtiyar müftüsü, belediye reisi ile hilaf-ı me'mul bir surette gelmeleri ânında, Emin de emaneti kapıya getirmesi; hem aynı günde, **İhtiyarlar** emaneti geldiği vakit, bu şehirde, Risale-i Nur'un Ümmi İhtiyarlarının başında iki gayet ihtiyar zât, ayrı ayrı yerden, her ikisi ellişerde birer parça yoğurt teberrük getirmeleri; ve aynı günde Isparta Kahramanlarının bir Mümessili ve yanımıza yalnız üç defa gelen Hilmi Bey, bir günlük mesafeden gelirken, hilaf-ı me'mul olarak emanet ellişerde iken, güya hediyenin seyrine gelmiş gibi girmesi; hem aynı vaktte, bir-iki Keramet-i Nuriyeye medar Hayri isminde bir Şakird ve Risale-i Nur'un ehemmiyetli bir Şakirdi ve Daday kasabasından gelen Fuad ile beraber girmeleri ile, elimizdeki emanetlerden, İstanbul'da okutmak için üç nûshayı Fuad'ın alması; elbette tesadüfî ve ittifakî değil, belki bu **İhtiyarlar** emanetine bir Hüsn-ü İstikbaldir ve bu havalide hüsn-ü tesirine bir işarettir.

Kardeşlerim! Erkân-ı Sitteden iki Ali ile Tahirî ve Hâfız Mustafa, bu iki-üç senede ve bilhassa bu havalide bana yardımcıları ve fütuhatları, ya fevkâlâde İhlaslarından veya yüksek iktidar ve faaliyetlerinden o derecededir ki; bu vilayette Risale-i Nur Şakirdlerini ebeden minnetdar edip, Risale-i Nur'u dahi buralarda ebeden yerleştirdiler. Cenab-ı Hak, onlardan ve sizlerden ebeden razı olsun,

آمینَ. Kalemlerini, Ümmîlige yardım veren Medrese - i Nuriye'nin Üstadı Hacı Hâfız ve mahdumu ve iki Kardeş Mustafa ve Sâlih ve iki Kardeş Ahmed ve Süleyman ve beş Kardeş beraber Talebe olup, üçü

bize yardım etmeleri; ve Babacan da Âsim'in Ruhunu şâd edip, o sistemde yardımımıza koşması; ve Zekâi de Lütfü'nün Ruhunu mesrur edip, eski Zekâi gibi Vazifesine sarılması ve Marangoz Ahmed ve Kâtib Osman ve Mehmed Zühdü ve Nuri ve Tenekeci Mehmed gibi, eski kıymetdar Hizmetleriyle Isparta'yı Nurlandıran diğerleri gibi, Kastamonu'nun tenvirine de koşmaları; ve şimdi tanadığım Mustafa ve Mustafa ve Mustafa ve Eyyüb, Kalemleriyle, eski dost gibi Ümmiliğime yardım etmeleri; elbette şübhесiz

فَإِنَّكَ مَحْرُوسٌ بَيْنِ الْعِنَائِيَةِ mujdesini tam tasdik ederler.

* * *

Aziz, Sıddık, Mücahid Kardeşlerim Hasan Âtif ve Sadık Rüfekası!

Evvelâ: Bu Şuhur-u Selâse-i Mübarekenizi tebrik ediyoruz. Sizin Kalemlerinizin Yâdigârları ve Risale-i Nur'dan ayrılmamak ve Sebat etmek senedleri olan yazılarınızı ve Dininizi dünyanın çok fevkinde tutmanıza işaret veren dünya sureti üstündeki çizgilerinizi ve İman Hizmetinde daima Sebat etmenize vesikalar hükmündeki imzalarınızı kemal-i memnuniyetle aldık, kabul ettik. Cenab-ı Hak sizlere, Hazine-i Rahmetinden onların hurufatı adedince Defter-i A'malinize Haseneler yazsın, **آمِينَ**.

Aziz Kardeşlerim! Bu defa yazlarınızda **İhlas Risalelerini** gördüğüm için, sizi o gibi Risalelerin Dersine havale edip, ziyade bir Derse ihtiyaç görmedim. Yalnız bunu ihtar ediyorum ki:

Mesleğimiz, Sırr-ı İhlasa dayanıp, Hakaik-i İmaniye olduğu için; hayat-ı dünyaya, hayat-ı içtimaiyeye mecbur olmadan karışmamak ve rekabet ve tarafgırlığe ve mübarezeye sevkeden hâlattan tecerrûd etmeye mesleğimiz itibariyle mecburuz. Binler teessüf ki; şimdi müdhiş yılanların hücumuna maruz bîçare Ehl-i İlim ve Ehl-i Diyanet, sineklerin ısırması gibi cüz'î kusuratu bahane ederek birbirini tenkidle yılanların ve zındık münafıkların tahribatlarına ve kendilerini onların eliyle öldürmesine yardım ediyorlar. Gayet muhlis Kardeşimiz Hasan Âtif'in Mektubunda, bir ihtiyar âlim ve vaiz, Risale-i Nur'a zarar verecek bir vaziyette bulunmuş. Benim gibi binler kusurları bulunan bir bîçarenin, ehemmiyetli iki mazeretine binaen,

bir Sünneti (sakal) terkettiğim bahanesiyle şahsımlı çürütüp, Risale-i Nur'a ilişmek istemiş.

Evvelâ: Hem o zât, hem sizler biliniz ki: Ben, Risale-i Nur'un bir Hizmetkâriyim ve o dükkânın bir Dellâliyim. O ise (Risale-i Nur), Arş-ı A'zam'la bağlı olan Kur'an-ı Azîmüşşan ile bağlanmış bir Hakikî Tefsiridir. Benim şahsımdaki kusurat, ona sirayet edemez. Benim yırtık dellâllik elbisem, onun Bâki Elmaslarının kıymetini tenzil edemez.

Sâniyen: O vaiz ve âlim zâta benim tarafımdan Selâm söyleyiniz. Benim şahsına olan tenkidini, itirazını başım üzerine kabul ediyorum. Sizler de, o zâtı ve onun gibileri münakaşa ve münezâzaya sevk etmeyiniz. Hattâ tecavüz edilse de beddua ile de mukâbele etmeyiniz. Kim olursa olsun, madem İmanı var, o noktada Kardeşimizdir. Bize düşmanlık da etse, mesleğimizce mukâbele edemeyiz. Çünkü daha müdhiş düşman ve yılanlar var.

Hem elimizde Nur var, topuz yok. Nur kimseyi incitmez, ışığıyla okşar. Ve bilhassa Ehl-i İlim olsa, İlimden gelen enaniyeti de varsa, enaniyetlerini tahrik etmeyiniz. Mümkün olduğu kadar,

وَإِذَا مَرُوا بِاللَّهِ مَرُوا كِرَاماً Düsturunu rehber ediniz.

Hem, Hasan Avni ismindeki zât, madem evvelce Risale-i Nur'a girmiş ve yazısıyla da iştirak etmiş, o daire içindedir. Onun fikren bir yanlışı varsa da afvediniz. Biz, değil onlar gibi Ehl-i Diyanet ve Tarîkata mensub Müslümanlar, şimdi bu acib zamanda, İmanı bulunan ve hattâ firak-ı dâlleden bile olsa onlarla uğraşmamak; ve Allah'ı tanıyan ve Âhireti tasdik eden, hristiyan bile olsa, onlarla medar-ı nîza' noktaları medar-ı münakaşa etmemeyi; hem bu acib zaman, hem mesleğimiz, hem Kudsî Hizmetimiz iktiza ediyor. **Ve Risale-i Nur'un Âlem-i İslâm'da intişarına karşı, hayat-ı içtimaiye ve siyasiye cihetinde maniler çekmamak için, Risale-i Nur Şakirdleri musalahakârane vaziyeti almağa mükelleftirler.** Sakın Hocaların Cuma ve cemaatlerine ilişmeyiniz. İştirak etmeseniz de, iştirak edenleri tenkid etmeyiniz. Gerçi İmam-ı Rabbanî demiş ki: "**Bid'a olan yerlere girmeyiniz.**" Maksadı, Sevabı olmaz demektir; yoksa, Namaz battal olur değil. Çünkü Selefi-Sâlihînden bir kısmı, Yezid ve Velid

gibi şahısların arkasında Namaz kılmışlar. Eğer Mescide gidip gelmekte kebaire maruz kalırsa, halvethanesinde bulunması lâzımdır.

Sâlisen: Hasan Âtîf'in Mektubunda, cesur ve Sebatkâr zâtlardan -ki efeler tabir ediyor- bahis var. Biz o cesur ve Sebatkâr yeni Kardeşlerimizi Ruh u Canla kabul ediyoruz. Fakat Risale-i Nur Dairesine girenler, şahsî cesaretlerini kıymetleştirmek için, sarsılmaz bir Sebat ve Metanete ve İhvânlarının Tesanüdüne cidden çalışmağa sarfedip, o cam parçası hükmünde şahsî cesaretini, Hakikatperestlik Sîddîkiyetindeki Fedakârlık Elmas'ına çevirmek gerektir.

Evet mesleğimizde **İhlas-ı Tâmmeden sonra en büyük Esas, Sebat ve Metanettir.** Ve o Metanet cihetiyle şimdîye kadar çok vukuat var ki; öyleler, herbiri yüze mukabil bu Hizmet-i Nuriyede muvaffak olmuş. Âdi bir adam ve yirmi-otuz yaşında iken, almiş-yetmiş yaşındaki Velilere tefevvuk etmişler var.

Hem bir adam, kendi başına cesareti güzel de olsa, bir Cemaat-ı Mütesanideye girdikten sonra, onların istirahatını ve sarsılmamalarını muhafaza etmek için, o şahsî cesareti istimal edemez.

سِرُّوا عَلَى سَيْرِ أَصْنَافِكُمْ Hadîs - i Şerifinin Sırriyla hareket etmek, hem şimdilik bu müşevveş vaziyetlerde çok zararlı hem Hocaları, hem ehl-i siyaseti Risale-i Nur'a karşı cephe almağa ve tecavüz etmeye sebebiyet veren şapka ve Ezan mes'eleleri ve deccal ve süfyan ünvanları, Risale-i Nur Şakirdleri yabanilere karşı lüzumsuz medar-ı bahs ve münazaa edilmemek lâzımdır ve ihtiyat etmek elzemdir ve itidal-i demmi muhafaza etmek Vâcibdir. Hattâ sizde cüz'î bir ihtiyatsızlık, buraya kadar bize tesir ediyor.

Risale-i Nur bir daire değil, mütedâhil daireler gibi tabakatı var. Erkânlar ve Sahibler ve Haslar ve Naşırler ve Talebeler ve Tarafdarlar gibi tabakatı var. Erkân dairesine liyakatı olmayan, Risale-i Nur'a muhalif cereyana tarafdar olmamak şartıyla daire haricine atılmaz. Hasların hasiyeti bulunmayan, zid bir mesleğe girmemek şartıyla Talebe olabilir. Bid'a ile amel eden, kalben tarafdar olmamak şartıyla dost olabilir. Onun için, az bir kusur ile düşman sınıfına iltihak etmemek için dışarıya atmayınız. Fakat Risale-i Nur'un Erkânlarında ve Sahiblerindeki Esrar ve nazik tedbirlere, onları teşrik etmemek gerektir.

Aziz, Sıddık Kardeşlerim.

Bu iki günde iki küçük hâdiseler, dört-beş mes'eleleri tahattur ettirdi:

Birincisi: Salahaddin Ankara'dan yazıyor ki, Tarîkat aleyhinde tecavüze başlamışlar. Hem Ankara'da, hem şarkta o mes'elede tevkifat varmış. Risale-i Nur Şakirdleri her tarafta İnayet-i Rabbaniye altında mahfuz kahiyorlar. **Onların kuvvetli İhlası ve Tesanüdleri ve ihtiyatları, o İnayeti haklarında devam ettiriyor.**

İkincisi: Bugünlerde herkes sıkıntıdan şekva ediyor. Âdetâ manevî havanın bozukluğundan, maddî ve umumî bir sıkıntı hastalığını vermiş. Hattâ bana da bir gün sirayet etti. Bizim her derdimize ilâç olan Risale-i Nur ile meşgul olanlarda, o sıkıntı hastalığı ya yok veya pek azdır.

Üçüncüsü: Merhum Mehmed Zühdü'nün vefatı, Risale-i Nur'un Hizmeti noktasında bizi çok müteessir etti. Fakat birden, geçen sene Hâfiż Mehmed'in bütün müsadere edilen Risalelerini, on gün zarfında köyündeki Risale-i Nur Şakirdleri tarafından yapıp ona vermek, çok merdane taahhüdleri hatırlıma geldi ve anladım ki; arslanlar yatağı olan Isparta ve havalisi, Mehmed Zühdü'nün Hizmetini muzaaf bir surette yapacaklar ve o boşluğu dolduracaklar.

Dördüncüsü: Lâhika'ya giren Isparta'lı Kardeşlerimizin Mektublarının bazılarında, Üstadları hakkında ifrat ile tavşifat gördüm.

Kendime'de baktım, o vasıflardan Zekatı da bana düşmüyor, benim hakkım değil. **Dedim:** "Acaba bu Hakikatperest Kardeşlerim çok ikazatımla beraber, bu hüsn-ü zan ifratında hem devamlarında faideleri nedir?"

Kalbe ihtar edildi ki: "Onlar ve memleketleri Isparta havalisi, onların en büyük hüsn-ü zanları derecesinde hüsn-ü zanlarının yükünü gördükleri için, Beşkaçalı Osman-ı Hâlidî ve Topal Şükrü gibi Ehl-i Velayete iktidaen, o nokta-i nazardan ifrat etmemişler, bir Hakikat görmüşler. Fakat nasıl Keşfiyat tevile ve rü'yalar tabire muhtaçtır; hususî hükümler tamim edilse, bir cihette hata görünür. Öyle de onlar, Risale-i Nur'un Şâhs-ı Manevîsinin kendilerine ve memleketlerine ettiği faideyi, o Şâhs-ı Manevînin Mümessillerinden birisi olan Üstad dedikleri bu Kardeşlerine verip, o memleket hâdisesini umumî bir hâdise nazarıyla bakıp tamim ederek, müfritane bir hüsn-ü zan suretinde göründü."

Beşincisi: Hatıra geldi ki, Risale-i Nur'un Eczaları çoktur. Herkes muhtaç olduğu halde bütünü elde edemez. Birden "Hüccetullah-il Balığa" Mecmuası, hatıra cevab olarak geldi.

Evet Risale-i Nur'dan kesretli mecmualar çıkar ki, herbiri küçük fakat kuvvetli Risale-i Nur olur. Her muhtacın eline geçebilir. Bu münasebetle, Yirmibeşinci Söz'ün zeyillerini düşündüm. Şimdi benim yanımda dört-beş nüsha var, zeyilsizdirler. Mübareklerin bu defa gönderdikleri nüshanın zeylinde **Rumuzat-ı Semaniye** fihristesinden

noksan alınmış Sure-i **إِذَا جَاءَ نَصْرًا** ve **إِنَّا أَعْطَيْنَا** daki onuç ।, parmak ile ve Fatiha'da onuç el ile işaretleri ve **إِنَّا آنْزَلْنَا** İşareti gibi ehemmiyetli parçalar yoktur. Dünkü gün **اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ** Âyetine dair

Yirmidokuzuncu Mektub'un âhirinde, Seyahat-ı Hayaliye ve Seyr-i Kalbî Risalecığını okudum. Ve **Birinci Şua**'da bu Âyet, Risale-i Nur'a işaretini tahattur ettim. Dedim: Bu iki Nükte - i Nuriye ve

تَقْرُبُ (الشَّمْسُ) فِي عَيْنِ حَمَّةٍ hüccet, nükte ve haşıyesiyle beraber Mu'cize-i Kur'aniye zeyilleri içine girse münasib olur. Siz dahi münasib görseniz yazılın. İ'caz-ı Kur'an Nüktelerine aid mühim parça bulsanız ilâve edebilirsiniz.

Altıncısı: Seksen küsur sene manevî ve Bâki bir ömrü kazandırmak Sırrını taşıyan Şuhur-u Selâsenizi ve Leyle-i Regaibinizi bütün Ruhumla tebrik ediyorum. İki-üç gün evvel, **Yirmiikinci Söz** tashih edilirken dinledim. Gördüm ki; içinde hem külli Zikir, hem geniş Fikir, hem kesretli Tehlil, hem kuvvetli İman Dersi, hem gafletsiz huzur, hem Kudsî Hikmet, hem yüksek bir İbadet-i Tefekküriye gibi Nurlar var. Bir kısım Şakirdlerin İbadet niyetiyle Risaleleri ya yazmak veya okumak veya dinlemekliğin Hikmetini bildim. **بَارَكَ اللَّهُ** dedim. Hak verdim. Bu

Mektubdaki beş-altı mes'eleyi yazarken, Nur Fabrikası Sahibi Hâfız Ali'nin Mektubıyla, İhlasta ve çalışmakta veince düşünmekte mümtaz Hasan Âtif'in Mektubunu aldık. Hâfız Ali'nin Mektubunda, Risale-i Nur Şakirdlerinde Sırr - 1 İhlasın ne derece yüksek bir

terk-i enaniyet ve hazz-ı nefsi'den teberri etmek gibi, İhlasın en yüksek seciyeleri Risale-i Nur Şakirdlerinde tezahür ediyor diye bir delil oldu. **Ezcümle**, Hâfız Ali diyor ki: Hüsrev Kardeşimiz kendi Kalemiyle yazılan "Mu'cizatlı Kur'an"ı fotoğrafla tab'ına tarafdar olmaması ve demir harflerle müsaade oluncaya kadar beklemeye tarafdar olması, onun fevkalâde İhlasına ve nefsin huzuzatından teberrisine kat'ı delildir. Çünkü fotoğrafla tab'edilse, onun kendi hattı olduğu için, binler Kur'an nüshalarını kendi eliyle yazmış gibi Âlem-i İslâm'ın manevî nazarında ve Uhrevî Sevab cihetinde büyük ve masumane ve zararsız bir makamı terkedip İhlasın Sırrı için hazzını unutarak, demir harflere tarafdar olmuş. Ve gösterdiği yanlışlar düşmek sebebi ise, demir harflerde üç defa tab'a girmek noktasında dahi o yanlışlar bulunabilir.

Elhasıl: Hâfız Ali'nin İhlasından gelen ifadesi ve Hüsrev'i fevkalâde İhlas noktasında takdir etmesi; ve Hüsrev de gayet büyük ve bâki bir hissesini bırakıp benim eskiden beri tekrar ettiğim bir davam ki; "**Risale-i Nur'un Hakikî Şakirdleri Hizmet-i İmaniyeyi herseyin fevkinde görür, Kutbiyet de verilse İhlas için Hizmetkârlığı tercih eder**" beni o Davada bilfiil tasdik etmesi cihetinden, bütün kuvvetimizle bu gibi Kardeşlerimizi tebrik ediyoruz.

Kardeşimiz Hasan Âtif'in Mektubundan anladık ki, Hakikaten tam çalışıyor. Kendi tabiriyle, Risale-i Nur'un Mücahidlerinin ve Efelerinin Kalem Yâdigârlarını bize hediye olarak irsal ettiğine mukabil, deriz: Cenab-ı Hak ebeden onlardan razı olsun. Ve daha çok manidar yazdığı cümleler içinde, bir parça ehl-i bid'aya şiddet gördüm. **Zaman, zemin, Risale-i Nur'un müsbet meslesi, ehl-i bid'a ile değil fiilen, belki fikren ve zihnen dahi meşgul olmağa müsaade etmez.** İhtiyat her vakit lâzım. O hâlis Kardeşimiz, insâallah oralarda kendi gibi çok hâlis Şakirdleri yetiştirecek. Biz buradaki Duamızda, Âtif'la beraber oradaki bütün rüfekalarını teşrik ediyoruz. Ben bizzât onlarla muhabere etmek istiyorum, fakat madem Isparta o vazifeyi daha mükemmel yapıyor.. O vazifeyi onlara bırakıyorum.

Hâfız Ali'nin Mektubunun âhirinde, Medrese-i Nuriye Kahramanlarından ve Hüsrev sisteminde Ahmed ve Kardeşi Süleyman hakkında takdirati, bizi mesrur eyledi. Zâten o Medrese-i Nuriye Şakirdleri benim nazarımda, eskiden beri bir **Gaye-i Hayalim** olan **Medreset-üz Zehra'nın** Talebeleri suretinde düşünüyordum. Ve derdim: "**Onlar bunlar oldu veya bunlar onların dümdarlarıdır.**"

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ
وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَّكَاتُهُ

Aziz, Sıddık Kardeşlerim,

Sizin Mi'racınızı tebrik ve Mi'rac Sahibi'nin (A.S.M.) Sünnet-i Seniyesine sizi ve bizi tam muvaffak eylemesine Rahmet-i İlahiyeden niyaz ediyoruz. Size, bu bir-iki gün zarfında nazar-ı dikkati celbeden bir-iki küçük mes'eleyi yazıyorum:

Evvelâ: Risale-i Nur Şakirdlerinin bir kısmı bekâr kalmaklığın çok sebebelerinden bir sebebinin gösteren bir hâdise:

Bugünlerde, gençlik darbesini yiyan ve bekâr kalan ve teselli bulmak için Risale-i Nur ile alâkadarlığa çalışan ve mühim bir mektebde ders almağa meşgul ve ehemmiyetli bir adamın kerimesi bulunan hanıma, icmalen bir Hakikat söyledim. Belki o havalide bazılara faidesi var diye yazıyorum.

Dedim ki: Madem gençlik darbesini yedin, bir vazife-i fitriye olan tenasül kanununa daha girme. Çünkü o vazifenin mukabilinde ücret olarak erkeğin aldığı muvakkat lezzet ve keyf bir derece bidayette kâfi geliyor. Fakat bîçare kadın, o vazife-i fitriyede bir sene ağır yükü çekmeye ve bir-iki sene veledin meşakkatine, beslenmesine ve açık-saçıklık sebebiyle kocasının nazarında Sadakatsızlık ittihamı ve kocasının da gözü dışında olmak ihtimali ve ona samimî merhamet etmemesi cihetiyile, daimî sıkıntılara ve vicdanî azablara mukabil; izdivacda aldığı muvakkat bir keyf ve lezzet, bu bozuk zamanda ona o vazifeye mukabil yüzden birisine mukabil gelemiyor. Ve bilhassa Küfüvvü Şer'i tabir edilen, birbirine seciyeten ve diyanten liyakat bulunmadığından daha ziyade azab çekтирir. Ve bilhassa Terbiye-i İslâmiye haricinde, Müslüman namı altında olanlar, İmandan gelen Hürmet ve Merhamet-i Mütekabileyi bulamadıklarından bütün bütünü Saadet-i Hayatiyeyi mahvediyor.. Cehennem azabı çekтирıyor.

Hem peder hem vâlide, tenasül kanunundaki vazifede çektilkleri çok meşakkat ve gördükleri çok Hizmete mukabil; yalnız veledin

dünyada Kemal-i Hürmet ve itaatla şefkatlerine ve Hizmetlerine bedel hâlis bir hürmet ve sadıkane bir itaat ve vefatlarından sonra salahatiyla ve hayratıyla ve Dualarıyla onların Defter-i A'maline Hasenat yazdırırmak ve onbeş seneden evvel masumen ölmüş ise onlara Kiyamette şefaatçı olmak ve Cennet'te onların kucağında sevimli bir çocuk olmaktadır. Şimdi ise terbiye-i İslâmiye yerine mimsiz medeniyet terbiyesi yüzünden, ondan belki yirmiden belki kırktan bir çocuk, ancak peder ve válidesinin çok ehemmiyetli Hizmet ve şefkatlerine mukabil mezkûr Vaziyet-i Ferzendanteyi gösterir. Mütebâkisi endişelerle şefkatlerini daima rencide ederek, o hakikî ve sadık dostlar olan peder ve válidesine vicdan azabı çektirir ve Âhirette de davacı olur: "**Neden beni İmanla terbiye ettirmediniz?**" Şefaat yerinde, şekvacı olur.

İkinci Mes'ele: Dünkü gün, beş Tevafuk-u Latifeden katî bir kanaat bize geldi ki; en cüzî ve ehemmiyetsiz işlerimizde de inayetkârane bir dikkat altındayız.

Birincisi: Ben kapıya çıktığım vakit, me'mulün hilafına Risale-i Nur Şakirdlerinden dört tane Ahmed'ler -bana alâkadar birer maksadı yapacak- birden beraber kapıya geldiler. İki tane köylerden, ikisi de burada ayrı ayrı mahallelerden.

Hem yine Risale-i Nur'un mühim bir Talebesi Köroğlu Ahmed'e bir miktar yoğurt, hem teberrük, hem tayin olarak verdik. Daha elinde yoğurdu tutarken, Risale-i Nur'un masum Talebelerinden Hilmî'nin mahdumu Ahmed, elinde öteki Ahmed'e verdiğim miktar yoğurtla kapayı açtı. Risale-i Nur Talebelerinden altı Ahmed'in bir günde bu çeşit Tevafukatı tesadüfe benzemez, belki o Ahmed'lere nazar-ı dikkati celbeden bir işaretettir.

İkincisi: Muhacir, fakir bir kadın benden bir teberrük istedî. Ben de bir gömlek verdim. Beş dakika sonra, aynı isimde bir kadın, bir gömleği bana kabul ettirmek için mühim bir vasıtayı bulup gönderdi. Tevafuk hatırları için kabul ettim.

Hem aynı gün, bazı müstehak zâtlara yarı yağımı verirken kab fazla almış, pek az bana kaldı. Aynen, onlar daha o yağı almadan -benim niyetimde- bana kalacak miktar kadar, uzak bir köyden Kitablarımı okumak mukabilinde geldi. Onu da, o Tevafuk hatırları için kabul ettim.

Üçüncüsü: Aynı günde ben, at üzerinde seyahata (gezmeye) giderken, arkamda bir atlı sür'atle geliyor. İndi, ayağıma üzengiye sarıldı. Tanımadığım bir adam. Dedim: "**Sen kimsin? Bu kadar dostluk gösteriyorsun.**" Dedi: "**Ben Kozca hatibiyim.**" Halbuki Kastamonu'da hiç bu namda bir karye bulunduğu bilmiyordum. Sonra geldim. İki Isparta'lı asker yanına geldiler. Birisi dedi: "Ben Kozca hatibinden sana Mektub getirdim." Bu acib Tevafuk bana, bu iki ayrı ayrı vilayette, hem böyle Tevafuk etmeleri, Risale-i Nur Hizmetinde Sadakatla çalışmalarına bir işaretettir. Bu münasebetle Sabri, Kozca hatibine benim tarafimdan çok Selâm etsin. Onu, Has Talebeler içinde manevî kazançlara şerik ediyoruz. Hususî Mektub yazmak âdetimiz olmadığından, ona ayrıca Mektub yazmadığımızdan gücenmesin.

Tatlı bir Tevafukun meyvesini, aynı gün daha şirin bir tarzda gördüm. Şöyled ki:

İki asker, kemal-i sevinçle gayet dostane "**Sen Isparta'lısın, bizim hemşehrimizsin.**" Ben de dedim: "**Maaliftihar, her cihetle Ispartalıyım. Isparta, taşıyla toprağıyla benim nazarımda mübarektir, benim vatanumdır. Ve herbiri yüze mukabil, üzer ve binler hakikî Kardeşlerimin Meskat-ı Re'sleridir.**"

Evet bu havaliye gelen Isparta'lılar asker olsun başkalar olsun, ekseriyet-i mutlaka ile beni hemşehri biliyorlar. Hangisi benimle görüşüyor, "Sen Isparta'lı misin?" Ben de diyorum: Maaliftihar, ben Isparta'lıyım. Ve Isparta'da o kadar hakikî Kardeşlerim ve akariblerim var ki, Meskat-ı Re'sim olan Nurs Karyesine pek çok cihetlerle tercih ediyorum. Ve büyük Isparta'nın bir küçük evlâdi hükmünde olan Isparta Nahiyemize, büyük Isparta'nın bir tek köyunü tercih ediyorum. O kadar hâlis, Kahraman Kardeşleri bana veren Isparta taşı da, toprağı da, bana ve belki Anadolu'ya mübarek olmuş. İnşâallah hem Anadolu'ya, hem Âlem-i İslâm'a neşrettikleri Nur Tohumları birer Rahmete mazhar olur, sünbüл verir. Hem gıda, hem ziya, hem deva olup; manevî galâ ve veba ve zulmü ve zulmeti dağıtır.

Dördüncüsü: Sâbık üç Tevafuku yazdıktan sonra, büyük Hâfız Ali'nin gayet güzel Mektubıyla, Hulusi-i Sâlis Abdullah Çavuş'un manidar Mektubu ve Hulusi Bey'in ve Kâtib Osman'ın kıymetli Mektublarını aldım. Hâfız Ali'nin Mektubunda yazdığı şu fikra, Konya

Âlimlerinin Risale-i Nur'u yazmakta ve takdir etmekte olduklarını ve Tefsir Sahibi Hoca Vehbi'nin (R.H.) **Risale-i İhlas** karşısında mağlubiyetle beraber, Risale-i Nur'a karşı hayran ve takdirkâr olması münasebetiyle, Hâfız Ali demiş: "**Risale-i Nur'un bir Kerametidir; öküze et ve arslana ot atmaz. Öküze ot verir, arslana et verir. O arslan Hocanın en evvel İhlas Risaleleri eline geçmiş.**"

İşte Hâfız Ali'nin bu Mektubunu aldığımdan ya altı, ya yedi gün evvel, Karadağ'dan inerken birden diyordum: "**Yahu! Ata et, arslana ot atma; arslana et, ata ot ver.**" Bu kelimeyi beş-altı defa hoşuma gitmiş tekrar ediyordum. Ya Hâfız Ali benden evvel yazmış, bana da söylettirdi veya hâlben evvel söylemişim, ona yazdırılmış. Yalnız bu garib Tevafukta bir farkımız var. O, öküze ot demiş; ben, ata ot demişim.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim ve Hizmet-i İmaniyede Kuvvetli, Metin, Ciddî, Sarsılmaz, Fedakâr Arkadaşlarım ve Seyahat-i Berzahiye ve Uhreviyede Nuranî Yoldaşlarım!

Sizin, herbir dirhemî yüz dirhem Şüheda Kanı kadar kıymetdar Siyah Nuru akıtan Mübarek Kalemlerinizin bu defaki Kudsî Hediyelerin her bir Harfine mukabil, Cenab-ı Erhamürrâhimîn sizlere bin Rahmet eylesin, **آمينَ**. Bu gaflet ve sıkıntılı ve usançlı mevsimde ve dünya meşgaleleri içinde bu fedakârane gayretiniz ve sa'yiniz, Hakikaten bir İnayet-i Hassadır ve bir Keramet-i Nuriyedir. Cenab-ı Hak sizlerden ebeden razı olsun, **آمينَ**.

Elmas Kalemlerini, bize yardım için, yirmibir Abdurrahman ve Abdülmecid'lerin bu kadar çabuk nüshaları yetiştirmeleri ve kabri pürnur olan Mehmed Zühdü'nün, Berzahta dahi Kalemini bizim hesabımıza istimal etmesi hükmünde, onun metrukâtından nüshaları gönderilmesi; bizi derinden derine sürurla şükre sevketti. Eski Talebeliğim zamanında mevsuk zâtlardan, onlar da mühim İmamlardan naklederek iştittim ki: "**Ciddî, müştak, hâlis Talebe-i Ulûm, tahsilde iken vefat ettileri zaman, Berzahta aynı tahsil misali ve bir Medrese-i Maneviyede bulunuyor gibi; o Âleme muvafık bir vaziyet ihsan ediliyor.**" diye o zaman Talebe-i Ulûm içinde çok defa medar-ı bahs oluyordu. Şimdi bu vakitte, Talebe-i Ulûmun en hâlisleri Risale-i Nur Talebeleri olduğundan; elbette merhum Mehmed Zühdü, Âsim ve

Lütfü gibi Zâtların Vazifeleri devam ediyor. Defter-i A'mallerine Hasenat yazmak için, Manevî Kalemleri inşâallah işliyorlar.

Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür ediyoruz ki; sizdeki fevkâlâde gayret ve çalışmak, matbaaya ihtiyaç bırakmıyor. Bu defa gönderdiğiniz Risaleler çok güzel, çok mükemmel, çok da lüzumlu. Fakat ben sehvetsiniz. **Onbirinci Lem'a** ile **Telvihat-ı Tis'a'yı** yazmadığımız halde, yazmışım zannediyordum. **Minhac-üs Sünne** bizde var. Onbir nükteden ibaret olan **Onbirinci Lem'a**, **Mirkat-üs Sünne** ve **Telvihat-ı Tis'a** ile ve ona zeyl olarak dört hatveden ibaret, Risale-i Kader'in zeyli iken Onyedinci Söz'ün zeyline giren parça dahi Telvihat'a zeyl olarak yazılsa münasib olur.

اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ Âyetinin tecellisine bakan bir Seyahat-ı Kalbiye-i Hayaliyeye dair iki-üç sahifelik **Yirmidokuzuncu Mektub'un** âhir kısımlarındaki parça dahi içlerinde bulunsa güzel olur.

Şimdi size, musibet yüzünden bir İnayet-i Hassayı, fazla Dua etmenize vesile olmak için yazıyorum:

Bugün dört saat evvel ben yalnız, Karadağ'ın hâlî ormanları içinde idim. Gayet titiz bir ata binmiştim. Ben binerken birden dizgin kayışı koptu. O da fena ürküdü, ma'reke takıldı. Beni öyle fena bir tarzda çiftelerle yere düşürdü. Ben o halde sol elim ve sol ayağım kırılmış gibi ihtimal verdigim gibi, vaziyet de öyle gösteriyordu. At da başkasının malı. O hâlî orman içine daldı. Etrafta hiç kimse yok ki,imdada yetişsin. Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür ediyorum, el ayağım kırılmamış, çok ziyade incinmiş iken yine şemsiye ile yürüyebildim. O titiz at da ormana dalıp, yolsuz bir istikamete, benim yürüyüşümle yürüyerek, onbeş dakikalık bir mesafeye bir saatte yetişti. At su içmekte iken, Nuriye isminde bir kadın geldi. Elinde ekmek, bir parça ekmeği ata verip, tutuldu. Ben de Cenab-ı Hakk'a şükür, o vakit binebildim, odaya geldim. Birden öyle bir tufanlı yağmur oldu, hücremin önünde bir sel olarak gördük. Eğer o su, o Nuriye'ye rast gelmeseydi; o hâlî yerde, o yağmur altında, at da başkasının malı, kaybolmak gibi çok musibetlerden Cenab-ı Hak muhafaza eyledi. Bu küçük musibette dokuz cihette Nimet olduğunu tasdik ettik. Ve bu nevi Hıfz u Himayet, sizlerin samimî Dualarınızın bir neticesi olduğu kanaatindayız. Ve bu dokuz cihetle

medar-ı şükran hâdise, dün aldığımız Hediye-i Nuriyenin çok faideli olduğuna işaretettir. Çünkü darb-ı meselde meşhurdur ki: **Bir şeyde zahmet ve müşakkat, Alâmet-i Makbuliyettir.**

Umum Kardeşlerimize birer birer Selâm ve Dua ve Dualarını istiyoruz.

* * *

Aziz, Siddîk, Mübarek Kardeşlerim,

Bu Mübarek Eyyam ve Leyali-i Şerifede mübarek Dualarınıza daha ziyade ihtiyacımı göstermek için, bundan evvelki Mektubda, titiz atın yüzünden gelen musibet gerçi ondan dokuzu nimete inkılاب etti. Ondan birisi, eskiden beri bende bulunan kulunç illetine ve romatizma hastalığına iltihak edip, beni yatağa düşürdü. Fakat merak etmeyiniz, ben kalkıyorum geziyorum. Kat'iyyen -bugün gönderdiğiniz Risaleleri tashih ederken- kanaatim geldi ki; o musibetin bâki kalan ondan birisi, on derece bir nimet hükmünde oldu. Ve on adedden ziyade faidelerinden bir faidesi şudur ki:

Ben tashihatta gerçi usanmıyordum, fakat her tashihde yine Ders alıp istifade etmek bir âdetimdi. Bazı çok zevk alıyordu. Bu mevsimde dağlarda, bağlardaki güzel San'at-ı İlahiyeyi temas'a zevki, o tashihdeki zevkime galebe ediyordu. Bu yeni musibetteki mütemadiyen kendini ihsas eden hastalık, Kemal-i Zevk u Şevkle **Hazret-i Eyyüb Aleyhisselâm'ın Lem'asıyla, Hastalık Lem'asını** her nüshada yeniden görüyorum gibi okuyup tashih ediyorum. Kat'iyyen şübhem kalmadı ki; o zahmetli hastalık, o lezzetli, Rahmetli Vazife-i Nuriye için verilmiş. Gerçi harekâtında, Namaz ve Abdestte sıkıntı veriyor; fakat hastalıkla Ubudiyet muzaaf Sevabı olduğu gibi, bu Tashihat-ı Nuriyedeki zevk, o sıkıntıları hiçe indirdi.

الْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى كُلِّ حَالٍ سَوَى الْكُفْرِ وَالضَّلَالِ

Sâniyen: Sizin nüshalarınızda bazan bir yanlış, birkaç nüshada aynen bulunur. Demek mana iyi anlaşılmamış, öyle kalmış. Meselâ: İktisad'in âhirlerinde Hüsrev'in haşiyesinde beşinci satırında: "**Ülema ise, masraflarından mallarının kıymetini bilmediğleri**" cümlesi yanlıştır. Sahibi ise, "Ülema ise, marifetlerinden mallarının kıymetini bildikleri için." Hem bu satırın arkasındaki, "**arkasında**" kelimesi yanlış, sahibi "**arasında**"dır.

Aziz, Sıddık, Mübarek, Fedakâr Kardeşlerim!

Dün altı ehemmiyetli Mektublarınızı aldım. Her Mektubunuza uzun bir Mektub yazmak cidden arzu ederdim, hem de hakkınızdır. Fakat bu Hurufati yazan Feyzi şahiddir ki; altı gecedir, altı saat yatamadım. Yalnız bu altıncı gece, bir buçuk saat kadar yatabildim. Onun için, bu ehemmiyetli Mektublara kısacık birer cümle ile iktifa ediyorum.

Evvelâ: Risale-i Nur santralî ve Hulusi, Hakkı, Süleyman'ı temsil eden Sabri Kardeşim! **Öşür, Şer'i Zekattır.** **Zekat** ise, **müstehaklaradır.**

Sâniyen: Gül Fabrikası Gülistanlarını ve merhum bedevi bülbüllerini konuşturan Hüsrev Kardeş! Risale-i Nur, Isparta'yı Âfât-ı Semaviye ve Arziyeden muhafazasına sebeb olduğunu çok hâdisatla beraber, bu yeni zelzele hâdisesi ve muarız hocanın dolularla başının tokatlanması, yeni bir hücceti oluyor. **Ve Mu'cizat-ı Kur'aniye Lâhikasını** sizin isabetli fikrinize havale ediyoruz. Hem siz yazdığınız mikdari gönderiniz. Biz burada tekmil eder, size de sonra haber veririz.

Sâlisen: Nur Fabrikasının Sahibi Hâfız Ali Kardeş! Senin Risale-i Nur'a karşı hârika İhlas ve İrtibat ve İtikadın, inşâallah o Nurları o havalide daima parlattıracak. Senin, o büyük zelzelenin gürültüsünü işitmemen ve zelzeleyi hissetmemen; tokadını yiyan Hoca gibi, Risale-i Nur'un bir nevi Kerametidir. Demek değil Şakirdlere zarar vermek, belki İnayetkârane, vücudunu da bazı Haslara bildirmiyor, korkutmuyor.

Râbîan: Bizi ve Kastamonu Şakirdlerini Kiyamete kadar minnetdar eden ve mütesna Kalemiyle Risale-i Nur'un hemen umumunu bu havaliye yetiştiren ve evlâd ve peder ve válideleri ve refikasyyla Risale-i Nur'a Hizmet eden Kahraman Tahirî Kardeşim! Cenab-ı Hak hanenizdeki hemşireme, hem bana şifa ihsan eylesin. Hastalığima aid bir parça size geliyor. Peder ve válidenize de benim tarafımdan deyiniz ki: "Tahirî gibi Kahraman bir Şakirdi Risale-i Nur'a yetiştiren ve o vasıta ile Defter-i A'mallerine daima Hasenat yazdırın bir Şakirdi bize Kardeş veren o Mübarek Zâtlar, inşâallah bu saadeti daima idame ettirecekler. Dünyanın cam parçalarını, o Elmaslara tercih etmeyecekler. Onlar, hususî Dualarımızda dâhildirler."

Hâmisen: Mücahidlerin Üstadı ve Efelerin hakikî bir nâsihi ve Risale-i Nur'un hâlis muhlis bir Şakirdi olan Hasan Âtif Kardeşim! Senin uzun ve tesirli ve ehemmiyetli Mektubun içindeki edibane, gayetince ince hissiyatın ve sana mahsus latif tabiratın hoşuma gitti. Kardeşim, mübtedilerin ve hodfüruşların ve mülhidlerin ilişmelerinden teessüratın beni, senin hesabına müteessir etti. Evvelce size yazdığım Mektub, inşâallah o teessüratı izale eder. **Risale-i Nur'un meslesi ise: Vazifesini yapar, Cenab-ı Hakk'in vazifesine karışmaz. Vazifesi, tebliğidir. Kabul ettirmek, Cenab-ı Hakk'in Vazifesidir.**

Hem kemmiyete ehemmiyet verilmez. Sen o havalide bir tek Âtif'ı bulsan, yüzü bulmuş gibidir. Merak etme. Hem mümkün olduğu kadar hariçten gelen küçük ilişmelere ehemmiyet verme. Fakat ihtiyatla, bu atalet mevsimi ve gaflet zamanı ve derd-i maişet ibtilası zamanında, cüz'î bir iştigal de ehemmiyetlidir. Tevakkuf değil, muvaffakiyetsiz mağlubiyet yok! Risale-i Nur'un her tarafta Galibane Fütuhatı var.

Sâdisen: Eski dost ve Kardeş ve Risale-i Nur'un o zamanda ciddî bir Talebesi ve Isparta hayatında bana Hüsn-ü Hizmetle samimî bir arkadaşı ve Himmeti uzun, eli kısa aziz Kardeşim Mehmed Celal!

Seni o zamandan beri unutmadım. Çok zaman Risale-i Nur Dairesinde Kalemiyle çalışanlar içinde isminle hissedar oluyordun. Senin yüksek istidadını ve Ulûvvü Himmetini Risale-i Nur'da istimal etmek arzuluyordum. Demek derd-i maişet, sizi bir derece kayıd altın alındı. Başta mübarek baban, hanenizde bulunanlara bilmukabele Selâm ediyorum. Ve bilhassa Mehmed Seyranî Hayyat'a çok Selâm ile beraber; eğer benim orada iken tanıdığım ve Hüsrev sisteminde telakki ettiğim Mehmed Seyranî ise, onun bin Selâmina Selâmla mukabele edip; o Seyranî o zamandan beri Risale-i Nur'un bir cüz'üne bahsi girdiği ve silinmediği gibi, hatırlımda da silinmemiş. Çok defa bekliyordum ki; Seyranî, Hüsrev'in arkasında koşup çalışsin. Demek onu da derd-i maişet bağlamış.

Sâbian: Risale-i Nur'un Erkân-ı Mühimmesinden Halil İbrahim'in ondört yaşındaki Evlâd-ı Manevîsi, Risale-i Nur Dairesindeki masum Şakirdlerin dairesinde inşâallah ehemmiyetli mevki alacak. Ve o küçük şahsiyette parlak, büyük bir Şakird Ruhu görüneniyor. Mektubunda çok konuşmamış; gayet müdakkikane büyük bir Âlim gibi konuşması bizi çok

sevindirdi. **بَارَكَ اللَّهُ ، مَا شَاءَ اللَّهُ** dedirdi.

Sâminen: Evvelce haber aldığınız hastalığımı dair bir noksan parça, Dualarınıza ve geçen Ramazan gibi manen yardımınızı vesile olmak için o hastalık münasebetiyle yanımıza gelen bazı zâtlara söylediğim ve noksan kalmış bir fikrayı yazıyorum. Şöyled ki:

Halimi soranlara dedim ki: Hem nazar, hem ervah-ı gayr-ı tayyibe cihetinden başıma gelen bu musibet, Rahmet-i İlahiye ile on adedden bire indi; dokuzu, Nimet oldu. Bâki kalan birisi de, dokuz menfaati oldu:

Birinci menfaati: Hastalıkta her saat İbadeti, dokuz saat İbadet hükmüne getirdi.

İkinci faidesi: Onbeş Hasta Risalesini, tam zevk ile tashih etmek ve bu hastalık zamanında hastalara ve muhtaç olanlara çabuk yetiştirmeye sebeb oldu.

Üçüncü faidesi: Eski Said'i Yeni Said'e kalbeden eski bir hastalık gibi; şimdi de, Risale-i Nur'un parlak bir tarzda intişarı, Yeni Said'i de dünya ile bir derece alâkadar ettiği cihetle, o halin zararından kurtulmaya sebeb oldu.

Dördüncüsü: Bu Mübarek Aylarda, pek çok iştihad ve ihtiyaç ile fazla A'mal-i Uhreviyede bulunmak arzusuyla beraber; mevsim ve bazı esbab cihetileyi muvaffak olamayarak fazla müteessir idim. Bu hastalık, tam bu aylara lâylîk bir tarzda, hastalıktan gelen İhlas ve kesret-i sevab cihetileyi azîm bir menfaati oldu. Beni gündüzde dağ ve bağları gezmekten men'ettiği gibi; gece uyku ve gafletten kurtarıp, Kemal-i Tazarru' ve Niyaz ile geceleri ihyaya sebeb oldu.

Beşincisi: Geçenki Ramazan'daki hastalık gibi bu hastalık dahi, fedakâr Kardeşlerimin şefkatlerini heyecana getirip, benim hesabımı A'mal-i Uhreviyelerinin bir nevi Zekatını vermek; nâkîs, kusurlu sermayemi, birden ona, belki yüze ve bine çıkarmağa sebeb olmasıdır.

Altıncı faidesi: Hastalara yirmibeş Deva-i İmanî veren Risalenin ilâçlarını nefsimde tatbik ederek, Ayn-ı Hakikat olduğunu tasdik edip, a'sab ve sinirden gelen ziyade hassasiyetimden kıymetsiz fâni işleri, lüzumsuz ve endişeli meraktan ve faidesiz ve zararlı alâkadan bir derece kurtulmağa sebeb olmasıdır.

Umum Kardeşler ve hemşirelerimize birer birer Selâm ve Selâmetlerine Dua ve Dualarını rica eden Kardeşiniz

S a i d   N u r s i

Aziz, Sıddık Kardeşlerim,

Size, hastalığın dokuz faidesinden bâki kalan üçünü yazıyorum ki, o hastalığın bir meyvesi sâbık arabî fikradır.

Yedinci faidesi: Risale-i Nur'un ehemmiyetli bir Şakirdinin ehemmiyetli bir hatasını tamir etmesidir. Simdilik bu ehemmiyetli faideyi izah etmek münasib değil.

Sekizinci faidesi: Gayet incedir, izah edilmez; yalnız kısa bir işaret ederiz: Nasîlki Hüsrev, yazdığı Kur'an'ı fotoğrafla tab'ını kabul etmeyerek binler cazibedar Kur'anlar kendi hattı ile Âlem-i İslâm'da intişarıyla, Kutbiyet derecesinde bir Mertebe-i Ulviyeyi ve yüksek bir Şeref-i İmtiyazı bırakıp, Risale-i Nur Dairesindeki Sirr-ı İhlasi muhafaza ve hazz-ı nefisten teberri etmiştir. Aynen öyle de: Bu hastalık, Ruhumda öyle bir inkılab yaptı ki; Risale-i Nur'un parlak fütuhatını müteşekkirane temas'a etmek ve sevabdarane, mücahidane, bir nevi Kumandan Hizmetinde bulunmaktan gelen uhrevî zevki ve şerefi ve dünyada Uhrevî Meyvesini gösteren Hizmet-i İmaniyenin şahsına aid lezzeti ve imtiyazı, o Sirr-ı İhlas için bırakmak ve Kardeşlerime havale etmek ve onların şeref ve zevkleriyle iktifa etmeye nefs-i emmarem dahi muvafakat ederek, dünyanın bu uhrevî ve güzel yüzünde gözümü kapamak ve eceli ve mevti ferahla karşılaşamaga tam kabul etmesidir.

Dokuzuncu faidesi: Çoktan beri benim hususî bir Virdim ve hiç Kaleme alınmayan ve mesleğimizin dört Esasından en büyük Esası olan Şükrün en geniş ve en yüksek mertebesini ihata eden ve bende çok defa maddî ve manevî hastalıkların bir nevi şifası olan ve İsm-i A'zam ve Besmele ile dokuz Âyât-1 Uzmayı içine alan ve ondokuz defa şükür ve hamdi a'zamî bir tarzda ifade ile, Tahmidatın adedleriyle o eşyanın lisan-ı haliyle ettikleri hamd ü senayı niyet ederek, o hadsiz hamdlerin yekûnünü kendi hamdleri içine alarak azametli ve geniş bir Tahmidname ve Teşekkürname bulunan ve Sekine'deki Esma-i Sittenin muazzam yeni bir Dersini izhar etmeye sebeb olmasıdır.

Umum Kardeşlerimize birer birer Selâm ve Dua ve Beraetlerini tebrik ederiz.

(Medar-ı ibret ve hayret bir hâdisedir)

Risale-i Nur'un Erkân-ı Mühimmesinden bir zât yazıyor ki: "Adapazarı zelzelesinin aynı gününde, zelzeleden birkaç saat evvel, umumî ve herkese göstermek için, bir büyük tiyatro teşekkülüyle ve oyuncu kızlardan dört güzelini çırılıçiplak olarak alayıle çarşı ve pazarda gezdirerek, o cazibedarlara kapılan tiyatro binasında toplanan bin kişiden fazla seyirciler, oyun başlarken, birdenbire arz Kemal-i Hiddet ve Gayz ile onların hayâsız yüzlerini dehşetli tokatladı, mahvedip zîr ü zeber etti. Ve o binayı hâk ile yeksan eyledi." Ben, dünyanın bu nevi hâdiselerinden iki senedir hiç haberim yoktu, bakmıyorum. Fakat bugünlerde hem Hüsrev ve hem Kahraman Çelebi zelzeleden haber vermeleri; ve Hüsrev ve rüfekasının kanaatiyla, Isparta'nın gürültülü zelzelesi, karşısında Risale-i Nur'u kuvvetli bir kalkan bulmasıyla hiçbir zarar vermemesi; ve Risale-i Nur'a muarız bir Hocanın bütün hasılatını mahveden dolu o muariza has kalması, başkasına ilişmemesi bir derece kanaat verir ki; ekser vilayetlere giren ve Adapazar'a girmeyen Risale-i Nur'un ehemmiyetli bir Esası olan Tesettür Şiarını bu derece açık ihanetyle, Risale-i Nur onların yardımlarına koşmamış diye, yalnız bu hâdiseye baktım.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim,

Risale-i Nur dünya işlerine âlet olamaz, dünya işlerinde siper edilmez. Çünkü, ehemmiyetli bir İbadet-i Tefekkûriye olduğu cihetle, dünyevî maksadlar onunla kasden istenilmez, istenilse İhlas kırılır, o ehemmiyetli ibadet şekli değişir. Yani, çocuklar gibi doğştukleri vakit Kur'an'ı başına siper eder. Başına gelen zarar Kur'an'a geldiği gibi; Risale-i Nur, böyle muannid hasımlara karşı siper istimal edilmemeli. Evet Risale-i Nur'a ilisenler tokatlar yerler, yüzer vukuat şahiddir. Fakat Risale-i Nur tokatlarda istimal edilmez.. ve niyet ve kasd ile tokatlar gelmez. Çünkü Sîrr-ı İhlas ve Sîrr-ı Ubudiyete münafidir. Bizler, bize zulmedenleri, bizi himaye eden ve Risale-i Nur'da istihdam eden Rabbimize havale ediyoruz.

Evet dünyaya aid hârika neticeler bazı Evrad-ı Mühimme gibi, Risale-i Nur'a çokça terettüb ediyor. Fakat onlar istenilmez, belki veriliyor. İllet olamaz, bir faide olabilir. Eğer istemekle olsa illet olur, İhlası kırar, o ibadeti kısmen iptal eder. Çabuk bu hâdiseyi

teskin ediniz.. yoksa münafiklar istifade edecekler, belki onların parmağı var.

Evet Risale-i Nur'un o kadar dehşetli muannidlere karşı galibane mukavemeti, Sırrı-ı İhlastan ve hiçbir şeye âlet edilmemesinden ve doğrudan doğruya Saadet-i Ebediyeye bakmasından ve Hizmet-i İmaniyeden başka bir maksad takib etmemesinden ve bazı Ehl-i Tarîkatın ehemmiyet verdikleri Keşf ve Keramat-ı Şâhsiyeye ehemmiyet vermemekten ve Velayet-i Kübra Sahibleri olan Sahabîler gibi, Veraset-i Nübûvvet Sırriyla, yalnız İman Nurlarını neşretmek ve Ehl-i İmanın İmanlarını kurtarmaktır.

Evet Risale-i Nur'un bu dehşetli zamanda kazandırdığı iki netice-i muhakkakası herşeyin fevkindedir, başka şeylere ve makamlara ihtiyaç bırakmıyor.

Birinci neticesi: Sadakat ve kanaatla Risale-i Nur Dairesine giren, İmanla kabre gireceğine gayet kuvvetli senedler var.

İkinci neticesi: Risale-i Nur Dairesinde, ihtiyarımız olmadan, haberimiz yokken takarrur ve tahakkuk eden Şirket-i Maneviye-i Uhreviye cihetiyile herbir hakikî Sadık Şakirdi; binler diller ile, Kalbler ile Dua etmek, istigfar etmek, İbadet etmek ve bazı Melaike gibi kırk bin lisan ile Tesbih etmektir. Ve Ramazan-ı Şerifteki Hakikat-ı Leyle-i Kadir gibi Kudsî ve Ulvî Hakikatları, yüzbin el ile aramaktır. İşte bu gibi netice içindir ki; Risale-i Nur Şakirdleri, Hizmet-i Nuriyeyi Velayet Makamına tercih eder; Keşf ve Keramati aramaz; ve Âhiret meyvelerini dünyada koparmaya çalışmaz; ve Vazife-i İlahiye olan muvaffakiyet ve halka kabul ettirmek ve revaç vermek ve galebe ettirmek ve müstehak oldukları şân ü şeref ve ezvak ve İnayetlere mazhar etmek gibi kendi vazifelerinin haricinde bulunan şeylere karışmaz ve harekâtını onlara bina etmezler. Hâlisen, muhlisen çalışırlar, "Vazifemiz Hizmettir. O yeter" derler.

Ve sâniyen: Seksen küsur sene kıymetinde bulunan ve Ramazan-ı Şerif'in mecmuunda gizlenen Hakikat-ı Leyle-i Kadri kazanmak için, Risale-i Nur Şakirdlerinin Şirket-i Maneviye-i Uhreviyeleri muktezasınca, herbiri mütekellim-i maalgayr sığasıyla

آجِرُنَا إِرْحَمْنَا وَأَغْفِرْلَنَا gibi tabiratta biz dedikleri vakit, Risale-i Nur'un sadık Şakirdlerini

niyet etmek gerektir. Tâ herbir Şakird, umumun namına Münacat edip çalışın. Ve bu bîçare ve az çalışabilen ve haddinden çok fazla Hizmet ondan beklenen bu Kardeşinize, o hüsn-ü zanları yanlış çıkarmamak için, geçen Ramazan gibi yardımınızı rica ediyorum.

* * *

(Birden Hatıra Gelen Bir Mes'eledir)

Herşeyde, her musibette, hususan beşer eliyle gelen zulümlü musibetlerde, **Risale-i Kader**'de beyan edildiği gibi, **iki sebeb** var:

Biri: Zahiren esbaba bakan beşerdir.

Diğeri: Kader-i İlahîdir. Beşer zahirî esbaba bakar, bazan yanlış eder, zulmeler. Fakat kader başka noktalara bakar, Adalet eder. İşte bugünlerde elîm bir endişe ile Risale-i Nur Dairesine temas eden üç mes'ele, Adalet-i Kaderiye noktasında manevî suale cevaben ihtar edildi.

Birinci Sual: Neden fedakâr, yüksek bir şefkatı taşıyan vâlide; bu zamanda veledinin malından irsiyet almasından mahrum edildi? Kader müsaade eyledi?

Gelen cevab şu: Vâlideler bu asırda, bir aşılama suretinde şefkatlerini yanlış bir tarzda sarfetmeleridir ki; evlâdim şan, şeref, rütbe, memuriyet kazansın diye, bütün kuvvetleriyle evlâdlarını dünyaya, mekteblere sevkediyorlar. Hattâ mütedeyyin de olsa, Kur'anî İlimlerin okumasından çekip dünya ile bağlarlar. İşte bu şefkatın bu yanlışından, Kader bu mahrumiyete mahkûm etti.

İkinci Sual: **Risale-i Nur'la münasebetdar bazı zâtlara acıdım. "Neden pederinin malından hakkı iki sülüs iken, o haktan kısmen mahrumiyete Kader-i İlahî neden müsaade etti?"**

Gelen cevap: Şu asırda öyle acib bir aşılamakla, ebeveynine hürmet ve peder ve vâlidesinin şefkatlerine mukabil bilâ-kayd ü şart Kemal-i Hürmet ve İtaat lâzım iken; ekseriyetle o Hakikî Hürmet ve itaat bozulduğundan, iki sülüs almaktan zulmen mahrum edildiler. Kader, onların kusuruna binaen müsaade etti. Kızlar ise; gerçi başka cihetlerde kusurları çok, fakat za'fîyetlerine binaen, himayetkâr ve şefkatkâr ellere ziyade muhtaç bulunduklarından hürmetlerini,

peder ve vâlidelerine karşı ihtiyaçlarını hassasiyetle bir cihette ziyadeleştirdiklerinden, beşerin zalim eliyle, Kardeşlerinin kısmen haklarını muvakkaten onlara vermeye müsaade etti.

Üçüncü Sual: Bazı mütedeyyin zâtların, dünyadar haremleri yüzünden ziyade sıkıntı çekmeleri nedendir? Bu havalide bu nevi hâdiseler çoktur.

Gelen cevab: O mütedeyyin zâtlar, diyanetlerinin muktezası, böyle serbestiyet-i nisvan zamanında öyle serbest kadınların vasıtasyyla dünyaya girişmeleri hatalarından, o kadınların eliyle tokat yemelerine Kader müsaade etti. Mütebâkisi, bir mübarek hanımın şuursuz müdahalesiyle geri kaldı.

* * *

Aziz, Siddîk Kardeşlerim,

Evvélâ: Bu mübarek Ramazan-ı Şerifteki Dualar, İhlas bulunmak şartıyla inşâallah makbuldür. Fakat maatteessüf ekseriyetçe Risale-i Nur Şakirdlerinin nazarlarını dünyaya çevirmek ve Huzur-u Kalbi bozmak için bazı taarruzlar yüzünden o İhlas, o Huzur-u Tam bir derece zedelenir. Merak etmeyiniz, her şeyi Cenab-ı Hakk'a havale edip öyle taarruzlara ehemmiyet vermeyin. Âtif'a da yazınız.. merak etmesin ve müteessir olmasın. O da bir Kaza-i İlâhîdir. İnşâallah, Sava Hâfiż Mehmed'in hâdisesi gibi Risale-i Nur'un lehine donecektir. (**Haşıye**)

(Haşıye): Âtif'a muaraza eden ve hücum eden tarîkatçı müftü ve taassublu vaiz ve hoca ve ehl-i tarîkat, ehemmiyetli ehl-i ilim ve tarîkat, bu muarazada, en son perdesi rejim hesabına ve tarafgirliğine ve himayesine dayanıp, Âtif'in müdafaa ettiği Sünnet-i Seniye meslegine taarruz suretine girdiğini; ve Risale-i Nur'a muaraza eden, bilerek veya bilmeyerek zendekaya yardım ettiğine bir delil, bu defa adliyece benden sordular ki:

Kurd Âtif, rejim aleyhinde çalışıyor. Demek onun muarızları, rejime dayandılar.

Ben de dedim: Rejimi reddetmek ne vazifemizdir, ne de kuvvetimiz var ve ne de düşünüyoruz ve ne de Risale-i Nur izin veriyor. Fakat biz kabul etmiyoruz, amel etmiyoruz, istemiyoruz. Red başka, kabul etmemek başkadır, amel etmemek daha başkadır. Hazret-i Ömer'in (R.A.) Taht-ı Hükmünde, Kanun-u Adalet-i Şer'iyesini reddetmeyen ve ilişmeyen Yahudilere, Nasara'ya ilişmeyordular. Demek kabul etmemek, tasdik etmemek, idarece bir suç teşkil etmiyor ki; o çeşit muhalifler ve münkirler, en kuvvetli padışahların idaresi ve siyaseti altında bulunmuşlardır. İşte bu nokta-i nazardan, Risale-i Nur'un Şakirdlerinden en müdhiş bir muhalif

Hem Âtif'in parlak Hizmeti tevakkufa uğraması (Haşîye) ve gerilemesi; ve merhum Mehmed Zühdü Bedevi'nin yüksek ve geniş Hizmetinin perdelenmesini düşünmesi beni ziyade mahzun ettiği hengâmda, elime bir Mektub verildi. O Mektub, o endişemi izale etti. Risale-i Nur Hizmetinde bir kapı kapansa, daha mühim kapılar açılır, diye kaide yine hükmünü icra etti ki; Sabri gibi Risale-i Nur'un gayet büyük bir Rüknünün büyük amucası ve Risale-i Nur'un bir Kahramanı olan Tahirî'nin enītesi ve Risale-i Nur'un Saff-1 Evvelinde ve Şakirdlerinin başında bir zaman nâzırlık vazifesini gören ve şimdiye kadar da Risale-i Nur hakkında Kalbini bozmayan Büyük Hâfız Zühdü'nün samîmî Kemal-i Sadakat ve İhlasi gösteren Mektubıyla; ve Hulusi-i sâlis Abdullah Çavuş'un haşîyesinde tasdikle, bu eski ve yeni gayyur Kardeşimiz Büyük Zühdü, resmiyete bakmayarak, Risale-i Nur'un mühim Vazifelerinden olan masumlara Kur'an Dersini vermekle gösterildi ki; merhum Zühdü Bedevi yerine, bu Büyük Zühdü'yü yeni veriyor. Ve Âtif'in tevakkufu yerine, bu müdakkik ve muktedir ve hatib Büyük Hâfız Zühdü'yü faaliyete getirdi. Cenab-1 Hakk'a şükrediyoruz. Bugünden itibaren, Risale-i Nur'un Has Şakirdleri içinde Şirket-i Maneviye-i Nuriyeden hissedar olmasını ve ismiyle Duaya girdiğini Selâmîmla beraber tebliğ ediniz.

* * *

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى نَعْمَانِي

Risale-i Nur'un Silsile-i Keramatından **Mu'cizat-ı Ahmedîye** ve **Kerametli Yirmidokuzuncu Söz** ve **İşarat-ül İ'cاز**'ın himayetkârane ve mu'cizane yeni bir Kerametleri şudur ki: Bu Ramazan-1 Şerîf'in başında doktorun ihbarıyla ve kuvvetli emarelerin delaletiyle ve birden hararet kırk dereceden geçmesiyle tebeyyün eden, zehirlemekten gelen şiddetli hastalık hengâmindâ, Kardeşimiz Âtif'in habbe

---

ve rejim müessimini tel'in de etse, bilfiil idareye ilişmese, onun mefkûresine kanunen ilişilmez. Hürriyet-i vicdan ve hürriyet-i fikir, onları tebrie eder.

(Haşîye): Şimdi aldığımız haber: Denizli valisi, ehemmiyetli bir şifre ile buranın valisine, Âtif mes'elesini i'zam ederek şifre yazmış. Hâfız-1 Hakikî'nin Hıfzına dayanıp telaş etmeyiniz, fakat ihtiyat ediniz. Hapsolan Âtif ve arkadaşlarına teselli veriniz.. Ve merak etmesinler, Allah Kerim'dir ve Rahîm'dir.

gibi hâdisesini, hariç valiler kubbe yaparak; buranın hem adliye, hem zabıta, hem vilayete şifrelerle Risale-i Nur aleyhine sevkedildiği aynı zamanda, iki saat evvel **Mu'cizat-ı Ahmediye** İstanbul'dan koşup imdada gelmiş. Masada iken, **Yirmidokuzuncu Söz** ve Kerametli **İşarat-ül İ'caz** Tosya kasabasından imdada gelmiş gibi aynı vakitte yaldızlı cildleriyle masa üzerinde dururken, onların müsadere endişesi ve elliden ziyade sair Risalelerin de Namazsız ellerin zabıtına geçmek ihtimali ve şiddetli hastalığın konuşturtmamak vaziyetiyle beraber; Risale-i Nur'un o üç Kerametli Risaleleri, öyle hârika bir Himayet ve muhafazaya vesile ve o zehirlendirmeye panzehir ve tiryak oldu ki, bu hale muttali olan bizler şimdi de hayretteyiz. Güya hiçbir hastalık yokmuş gibi, gayet kuvvetli, hem şiddetli tokatlar vurarak o düşmanlık vaziyeti dostluğa çevrildi.

Hem adliyenin büyük memurları ve taharri komiserleri, şiddetli taharri ve müsadere için geldikleri halde; elliden ziyade Kitablardan hiçbirine el uzatmadan, yalnız o Risalelerin Kerametlerini kısmen dinleyerek onların manevî himayeti altında Risaleler muhafaza edildi. Yalnız **Müdafaat** ve **Onaltinci Mektub** ve **Ramazaniye Risalesi**'ni mütalaa etmek için biz verdik. Üçüncü günde, daha şiddetli arama ve taharri etmek, zabitanın siyasi komiseri bir taharri komiseriyle geldiği vakitten iki-üç saat evvel, üç Kerametli Risalelerin kumandasında bütün Risaleler kendilerini ellere vermemek için ortada görünmediler. Bütün iki saat o taharri neticesinde, Ankara'dan gelen bir Ramazan tebrikiyle, bir **Ramazaniye Risalesini** elde ettiler. Mütalaadan sonra iade etmek va'diyle aldılar. Bütün bu hâlât, yüksekte duran **Mu'cizatlı Kur'an-ı Azîmüşşân** ile beraber, i'cazlı **Hizb-i Kur'anî**'nın nûshaları ve **Hizb-i Nurî**'nin Risaleleri bu hârika vaziyeti gösterdiler. Cenab-ı Hakk'a onların hurufatı adedince ve Şehr-i Ramazan'ın dakikalarının âşireleri sayısınca hamd ü sena ediyoruz.

الْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى كُلِّ حَالٍ

Hem hastalıktan gelen teessür ve Âtif'in hâdisesiyle Kalbime gelen teellüm ve onlara acımak ve Isparta'ya sirayet etmek endişesinden neş'et eden sıkıntı ve bu mübarek şehirde Risale-i Nur'un **سِرگا تَنورَت** perdesi altına girmesi ve üçüncü günde o iki taharridden sonra, akşamda kadar gelen ve gidenlerin mütemadiyen tarassud

edilmesi ve Emin'in hanesi de birşey bulunmadan tahrri edilmesi cihetiyile ziyade muzdarib ve müteellim iken; Cenab-ı Erhamürrâhimîn'in Rahmetiyle, şimdîye kadar devam eden İnayet-i İlahiye Himayeti ve Rıza, Teslim, Tevekkül ve İhlasın verdikleri teselli, bütün o müz'îç şeyleri akîm bıraktı. Kemal-i Ferah ve istirahatla "Görelim Mevlâ neyler. Neylerse güzel eyler" deyip, Kemal-i Teslimiyetle müsterih olduk. Siz de öyle olunuz.. fütur getirmeyiniz.

Umum Kardeşlerimize birer birer Selâm ve Dua ederiz.

Hastalık devam ediyor, fakat tahammül haricinde değil. O musibet de, Risale-i Nur'un parlak Neşriyatına tevakkuf vermek için idi.

Kardeşiniz

S a i d   N u r s î

